

Josip Pečarić: KUZMA KOVAČIĆ: 'POVJESNIČAR –
UKLANJATELJ'

JOSIP PEČARIĆ

**KUZMA KOVAČIĆ:
'POVJESNIČAR –
UKLANJATELJ'**

ZAGREB, 2024.

© Josip Pečarić

KAZALO

UVODNI TEKST	9
IZ IZVJEŠĆA PREDSEDNIKA HAZU O NAŠEM RADU U OVOJ GODINI	9
KUZMA KOVAČIĆ: 'POVJESNIČAR – UKLANJATELJ'	14
HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.	14
UVOD	14
PISMO AKADEMIKU KUZMI KOVAČIĆU.....	16
KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR – UKLANJATELJ	23
HRVATSKI KNJIŽEVNIK SINIŠA POSARIĆ O LUKU PALJETKU	26
EPILOG: MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI.....	31
AKADEMIK KOSTOVIĆ O AKADEMIKU TUĐMANU	34
JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU	50
JOŠ JEDAN PORAZ 'ISTORIČARA' U RH	58
PRILOG: GEIGER U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	65
JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU, 2.	70
LOGIKA I 'ISTORIČARI'	76
ODVJETNICI POVJESNIČARA -UKLANJATELJA	80
JE LI HIP SLAVONSKI BROD VRATIO BISTU UTEMELJITELJA RH?	87
MOŽE LI POVJESNIČAR – UKLANJATELJ BITI POŠTEN? ..	91
PISMO GLAVNOM UREDNIKU 'JUTARNJEG LISTA'	94

PRILOG: ‘ZA SVE JE KRIVA TUĐMANOVA BISTA’: OTKRIVAMO POZADINU SKANDALA U HAZU!	104
NOVI PORAZ ‘ISTORIČARA’ U RH	110
JAVILA SE I BUDALETINA	115
PRILOG: JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“?	120
AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU’”, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	131
PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.	131
RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM ILI ODGOVOR ZVONKU MAKOVIĆU	137
JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	149
SRPSKA HRVATSKA, 2.	149
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	153
JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO	153
HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.	160
IMA LI I NEKI POVJESNIČAR U HIP-U SLAVONSKI BROD?	160
SRETAN ROĐENDAN AKADEMIKU IVANU ARALICI!	167
KAKO IZGLEDA KADA SVAKA BUDALA MOŽE PISATI O ZNANOSTI	171
JE LI MAKOVIĆ UOPĆE TREBAO BITI ČLAN SURADNIK HAZU?	175
KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?'	183
BIJEDA MEDIJA U RH: VAŽAN JE ‘AKADEMIK’ A NE AKADEMIK	195
NAVODNA OBRANA 'POVJESNIČARA – UKLANJATELJA'	201

OKRESTIRANA HAJKA JE NAPAD NA AKADEMIJU JER JE HRVATSKA!	219
UKLONJENA BISTA UTEMELJITELJA RH I KULT UGROŽENOGA SRBINA	232
BIVŠA MINISTRICA ZNANOSTI O REKTORIMA	236
KAKO JE BORAS POMAGAO SVEUČILIŠTU SJEVER, 2. .	242
MOJA ANKICA II., ZAGREB, 2024.	248
ZAHVALA GOSPOĐI MARIJI	248
KAKO POVJESNIČARI SMATRAJU DA JE RUGANJE ZNANOST	257
DONALD TRUMP U MOJIM ZAPISIMA, DRAGOVOLJAX.COM, 2024.	259
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA	259
MOJI DOKTORI MEĐU NAJUTJECAJNIJIM ZNANSTVENICIMA, ZAGREB, 2024.	265
KAKO JE BORAS POMAGAO SVEUČILIŠTU SJEVER, 2. .	265
KAKO JE BORAS POMAGAO SVEUČILIŠTU SJEVER, 3. .	283
UZ KNJIGU	292
ZAPRAVO MAKOVIĆ VRIJEĐA HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST	295
GOVOR JOSIPA PEČARIĆA	305
GOVOR NA PREDSTAVLJANJE KNJIGE ‘HAJKA NA HAZU / ‘MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA’	308
GORAN BURIĆ MISLI NA PROMOCIJA KNJIGE SA BRANKO SMREKAR	315
BILI CVITAK JE SA JOSIPOM PEČARIĆEM	326
PREDSTAVLJANJE KNJIGE ‘HAJKA NA HAZU / ‘MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA’	329
SJEĆANJE NA AKADEMIKA DUBRAVKA JELČIĆA („MATEMATIKA I POVIJEST“)	330
AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ, GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA „HAJKA NA HAZU”	338
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE A RHIEPISKOPA ALEKSANDRA U SPLITU	349

DODATAK: JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH ...	356
OTVORENO PISMO UPRAVI HRT ZAGREB	356
UGLEDNI DOMOLJUBI IZ DOMOVINE I ISELJENIŠTVA: DOPUNJENI POPIS POTPORA (361) PREDSEDNIČKOM KANDIDATU DR. TOMISLAVU JONJIĆU	359
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	383

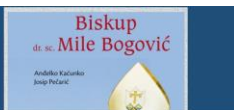

UVODNI TEKST

IZ IZVJEŠĆA PREDSEDNIKA HAZU O NAŠEM RADU U OVOJ GODINI

14. svibnja 2024., Narodno sveučilište Dubrava

- u sklopu projekta Najbolje iz Like predstavljanje knjige *Biskup dr. sc. Mile Bogović* autorâ don Anđelka Kačunka i akademika Josipa Pečarića, organizator Zavičajno društvo Sinac iz Zagreba

25. listopada 2024.

- predstavljanje knjige *Hajka na HAZU „Mozak veličine Maković-Zrma“*, HVIDRA Grada Zagreba, organizatori Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara i Centar za potporu i inkluziju u zajednici (govor akademika **Kuzme Kovačića**, Željka Olujića i akademika **Josipa Pečarića**)

7. studenoga 2024., hotel Westin

- predstavljanje knjige *Hrvatska pravoslavna crkva - Preporod* Hrvatskog arhiepiskopa †Aleksandra (akademik **Josip Pečarić**, recenzent)

3. prosinca 2024., dvorana Doma branitelja HVIDR-e

- predstavljanje knjige Mladena Pavkovića *Andrija Artuković, dokumenti o uhićenju, saslušanjima i presudi*, (knjigu su predstavili autor, Željko Olujić i akademik **Josip Pečarić**)

PRIOPĆENJE

30. listopada, 2024.

IZJAVA HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I
UMJETNOSTI: NAPADNO MEDIJSKO ŠIRENJE
NEISTINA O AKADEMIJI

Predsjedništvo Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) želi upoznati javnost sa svojim stajalištima o pitanjima koja pojedinci koriste za medijske istupe s neistinama o HAZU. Povod za te istupe jesu četiri načela kojima se rukovode Predsjedništvo i Uprava Akademije.

HAZU ŽELI POMLADITI SVOJE ČLANSTVO

PREPORUČUJE SE DA SE ZA ČLANOVE SURADNIKE IZABIRU PREDLOŽENICI DO NAVRŠENIH PEDESET GODINA ŽIVOTA, KAO I DA SE NAKON DESET GODINA ONI NE IZABIRU U TRAJNO SURADNIČKO ZVANJE, OSIM IZNIMNO; PREPORUČUJE SE DA SE ZA REDOVITE ČLANOVE IZABIRU PREDLOŽENICI DO NAVRŠENIH SEDAMDESET GODINA ŽIVOTA, OSIM IZNIMNO.

Prethodna je praksa podrazumijevala da se članovi suradnici, ako ne budu u međuvremenu izabrani u redovito članstvo, nakon isteka razdoblja od deset godina u pravilu reizabiru i time ostaju u trajnom statusu člana suradnika do kraja života. Treba naglasiti da je broj članova suradnika ograničen, a iskustvo je pokazalo da, osim iznimaka, aktivan doprinos Akademiji jenjava u članova suradnika nakon što prijeđu u pozne godine i trajno suradničko zvanje. Predsjedništvo je također usvojilo privremenu strategiju, u kojoj se preporučuje da se za članove suradnike izabiru osobe do pedeset godina starosti, kako bi se omogućio odabir što aktivnijih članova u naponu stvaralačke snage. Pritom, svi članovi suradnici, kako tijekom suradničkoga statusa tako i nakon isteka mandata od deset godina, mogu biti predlagani i izabirani u redovite članove. Naime, suradničko članstvo u pravilu podrazumijeva priliku članu suradniku za stjecanje uvjeta za izbor u redovito članstvo.

Uostalom, kao što se na sveučilištima u trajno zvanje biraju samo redoviti profesori, a ne docenti ili izvanredni profesori, tako je logično da izbor u zvanje članova suradnika ne bude trajan, nego jedino izbor u redovite članove.

Aktualna preporuka Predsjedništva HAZU da se redovite članove u pravilu izabire do navršene sedamdesete godine života, u skladu je s namjerom pomlađivanja redovitoga članstva, radi njegova što većeg doprinosa aktivnostima Akademije u razdoblju nakon izbora. Iznimno postoji mogućnost za izbor redovitog člana u dobi iznad sedamdeset godina.

Naglašavamo da HAZU izabire svoje članove tako da ne krši niti Statut niti zakonom propisane uvjete. Članstvo u Akademiji nije nečije pravo, nego samo mogućnost, a na Akademiji je da ocijeni kada i hoće li nekoga izabrati u svoje članstvo.

NE NEPOTIZMU U HAZU

PREPORUČENO JE DA SE U ISTI RAZRED NE BIRAJU SUPRUŽNICI NITI NAJBLIŽI SRODNICI

Jedna dosadašnja članica suradnica HAZU, ali i supruga akademika u istome akademijinu razredu, nije izabrana za redovitu članicu, zbog čega se optužuje Uprava i Predsjedništvo. Istina jest, da donedavna članica suradnica niti jednom nije bila nominirana od pripadajućega Razreda kao predloženica za izbor u akademkinju na Skupštini HAZU, pa su prigovori da su Uprava i Predsjedništvo zapriječili njezin izbor usprkos odluci Razreda neistiniti.

Točno jest da je Predsjedništvo HAZU zauzelo načelan stav da se u isti razred HAZU ne bi trebali izabirati supružnici kao niti najbliži srodnici. Objašnjenje je jednostavno.

Hrvatska je nažalost još uvijek bremenita nepotizmom na mnogim razinama, a to se percipira kao jedan od glavnih problema u društvu i čest razlog koji mlade ljude potiče da napuštaju Domovinu. Stoga Akademija mora u tim pitanjima biti beskompromisna i postojana, kao primjer čestitosti. Dopusti li se nepotizam u HAZU, u vrhovnoj ustanovi hrvatske znanosti, kulture i umjetnosti, što još preostaje?

HAZU USTRAJE NA TAJNOM GLASOVANJU PRILIKOM IZBORA

NA SKUPŠTINI SE TAJNIM GLASOVANJEM BIRAJU REDOVITI ČLANOVI, DOPISNI ČLANOVI I ČLANOVI SURADNICI

Predlaganje kandidata za redovite, dopisne i suradne članove obavlja se u razredima Akademije. Razredi nakon detaljnih rasprava o prispjelim prijedlozima za buduće članove, tajnim glasovanjem nominiraju predloženi za izbor na Skupštini HAZU. Informacija o predloženicama i njihovim životopisima potom se dostavlja svim članovima Skupštine. Izbori se odvijaju na Skupštini i nisu formalnost, jer se i na Skupštini o svakome predložniku iznosi životopis i provodi rasprava. Potom redoviti članovi, tj. akademici, tajnim glasovanjem odlučuju o izboru svakoga pojedinog predloženika. Neodabir nekoga od nominiranih predloženika na Skupštini nije presedan, nego se događa povremeno, kada Skupština tako odluči natpolovičnom većinom u tajnom glasovanju. Tako se

odabiru akademici, kao i dopisni i suradni članovi, otkad Akademija postoji.

AKADEMIJA AKTIVNO VODI BRIGU O NACIONALNOM BLAGU KOJE JOJ JE POVJERENO

HAZU SE SMATRA ODGOVORNOM ZA SVOJE UMJETNINE U NACIONALNOM MUZEJU MODERNE UMJETNOSTI (NMMU) HAZU temeljem donacija ima u vlasništvu vrijedne umjetnine, koje su joj, kao nacionalno blago, povjerene na trajnu skrb.

Znatan broj umjetnina u vlasništvu HAZU nalaze se u NMMU-u, bivšoj Modernoj galeriji. HAZU inzistira na točnom popisu i lociranju umjetnina koje su pohranjene u NMMU-u i to je jedini razlog medijskih napada na Akademiju u ovome kontekstu. HAZU je bila, a i nadalje je voljna, povjeriti svoje umjetnine NMMU-u na odgovorno upravljanje i izlaganje, radi njihove dostupnosti hrvatskoj javnosti. Dakle, nema govora da bi HAZU umjetnine željela vratiti k sebi natrag, sakriti od javnosti ili njima bilo kako manipulirati, kao što neki insinuiraju. Lako provjerljiva istina jest da je nakon višekratnih neuspješnih pokušaja da postigne dogovor s NMMU-om, HAZU kao odgovoran vlasnik pokrenula sudski postupak s ciljem točnoga lociranja i katalogiziranja umjetnina koje su u njezinu vlasništvu, a koje bi trebale biti pohranjene u NMMU-u.

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti kroz svoju je povijest djelovala u različitim povijesnim i državno-pravnim okolnostima i, za razliku od mnogih, bila je i bit će najpouzdaniji i najpostojaniji čuvar hrvatskoga kulturnoga identiteta i nacionalnoga blaga koje joj je povjereno.

<https://www.info.hazu.hr/2024/10/izjava-hrvatske-akademije-znanosti-i-umjetnosti-napadno-medijsko-sirenje-neistina-o-akademiji/>

KUZMA KOVAČIĆ: 'POVJESNIČAR – UKLANJATELJ'

HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.

UVOD

Poštovane akademkinje i akademici,

s obzirom na iskustvo prošlih izbora kada su oni koji su predložili izabranu Članicu suradnicu tvrdili da nisu znali za ono zbog čega je taj izbor izazvao skandal u javnosti, a uvjeren da će još veći skandal izazvati izbor povjesničara koji je osporavao mišljenje HAZU o izboru akademika Franje Tuđmana tvrdeći javno suprotno i koji je kao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod uklonio Tuđmanovu bistu iz Instituta, mislim da sam na vrijeme upozorio vas na to i te tekstove objavio u knjizi: *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Kako to nije utjecalo na sam prijedlog, više se ne radi o kandidatu već o samoj Akademiji.

Zato vam šaljem draft nove knjige koja treba biti završena poslije Izborne skupštine.

U njoj su sakupljeni tekstovi koje sam vam slao do danas (13. 5. 2024.) s izuzetkom pisma hrvatskog književnika i generala Ivana Tolja:

Subject:Re: HRVATSKI KNJIŽEVNIK SINIŠA POSARIĆ O LUKU PALJETKU

Date: Mon, 13 May 2024

From: Ivan Tolj

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Dragi Joško, hvala Ti da si sjetio Podstrane i našega druženja s pokojnim Lukom Paljetkom. Neka je pokoj vječni ovome zaslužnome hrvatskome književniku i Tvome kolegi, našem prijatelju, akademiku Paljetku. I slava mu! I laka mu bila hrvatska i dubrovačka gruda, koju je toliko ljubio. Da, bio je potpisnik onoga našega pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske. Njegovim odlaskom i to pismo dobiva na još većem značenju. Oni u vlasti, koji su trebali i morali prihvatiti našu inicijativu i na to, između svega ostaloga, su se oglušili... Ništa čudno, zar ne? Međutim, unatoč njihovoj indiferentnosti i oglašivanju, hrvatska javnost sve više prihvaća tu povijesnu činjenicu o Utemeljitelju i vođi hrvatskoga naroda. Jasno, ni to nije bez Tvoga neumorna zalaganja da se mnoge hrvatske "krive Drine" isprave. Pozdrav, Ivan Tolj

Ono je dano na kraju drafta, ton je ovaj e-mail umjesto Uvoda koji treba biti napisan kada knjiga bude završena.

Nemam adrese svih akademika pa slobodno pošaljite onima za koje smatrate da draft treba poslati.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Na izornoj skupštini 'povjesničar – Uklanjatelj' nije izabran za akademika, Tekstovi o tome su dani u poglavlju „Epilog“.

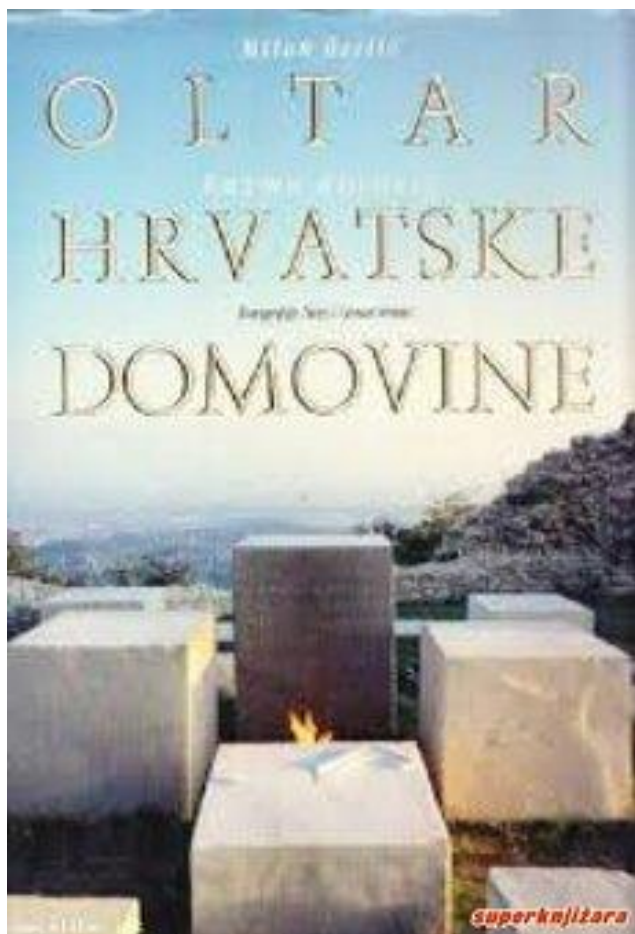
Akademik Josip Pečarić

PISMO AKADEMIKU KUZMI KOVAČIĆU (AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? – 3.)

Poštovani kolega Kovačiću,
Dragi Kuzma,

U rukama mi je knjiga:

M. Bešlić i K. Kovačić, Oltar hrvatske domovine, Zagreb, 1996.

S obzirom da znamo kako se u RH i danas odnose prema Tvom **OLTARU HRVATSKE DOMOVINE**, a time i prema Tebi kao autoru čini mi se da je dr. sc. Stanko Andrić veoma podoban za novog akademika jer se on na isti način odnosi prema bisti **UTEMELJITELJA RH** sjajnog hrvatskog kipara Krune Bošnjaka, dakle i prema samom autoru.

Zato moram sam sebi zamjeriti što u dosadašnjim tekstovima više pažnje nisam posvetio i odnosu tog kandidata za akademika prema samom umjetničkom djelu i njegovom autoru.

Naime, jedino sam poslao sliku iz novina o samom postavljanju biste akademskog kipara Krune Bošnjaka iz kojeg se vidi da je Tvoj kolega Bošnjak za ovaj rad i sam donirao 17,000 kuna i nazočio samom događaju.

Tko je Kruno Bošnjak čiju je bistu uklonio kandidat za akademika povjesničar dr. sc. Stanko Andrić Ti Kuzma to znaš itekako dobro, ali treba ipak kazati par riječi o umjetniku čije je umjetničko ostvarenja tako lako uklonio budući akademik:

BOŠNJAK, Kruno, kipar (Lovreć kod Imotskoga, 4. X 1936). Osnovnu školu završio u Lovreću, Školu za primijenjenu umjetnost i Akademiju likovnih umjetnosti (1964) u Zagrebu u klasi prof. F. Kršinića te do 1968. bio suradnik njegove Majstorske radionice. Od 1969. predavač a od 1985. redoviti profesor pri Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Izveo više javnih spomenika, među kojima se ističu spomenik Tinu Ujeviću (Imotski 1980) i Miroslavu Kraljeviću (Slavonska Požega 1985, poprsje). U modeliranju psiholoških portreta (*Andro Vid Mihičić*, 1972; *Frano Kršinić*, 1975), aktova, sakralnih kompozicija oslanja se na tradicionalna realistička rješenja. U portretnoj plastici, koja često predočuje čitav lik, zamjetljive su izrazito groteskne i karikaturalne crte (*Krsto Hegedušić*, 1967; *Raul Goldoni*, 1969; *Matko Peić*, 1976). Odlikuje se neposrednošću, svježinom i konciznošću izraza, osjećajem za kiparski volumen i plasticitet. Osim kiparstvom, bavi se grafikom, crtežom, a povremeno posije za platnom i bojama. Izrađuje i medalje (*Helena mater*, 1976; Nagrada »Mihovil Pavlek Miškina«, 1978). Na skupnim revijalnim i reprezentativnim izložbama sudjeluje od 1965. Samostalno izlagao u Zagrebu (1967, 1976, 1984), Imotskom (1976, 1978, 1981), Splitu (1977), Osijeku (1978), Opuzenu (1982) i Varaždinu (1985).

LIT.: *M. Šolman-Kadić*: Zagrebačke izložbe. Republika, 23(1967) 6, str. 267–268. — *D. Horvatić (D.)*: Zagrebački kipari nagrađeni u Sofiji. Telegram, 10(1969) 11. VII, str. 19. — *V. Maleković*: Kiparstvo dojmova i utjecaja. Vjesnik, 37(1976) 26. XI, str. 7. — *A. V. Mihičić*: Kruno Bošnjak (predgovor katalogu izložbe). Osijek 1978.

— *T. Hruškovec*: Tin na povratku u Zagoru. Vjesnik, 40(1979) 5. VIII, str. 9. — *V. Zlamalik*: Memorijal Ive Kerdića (katalog izložbe). Zagreb—Osijek 1980–1981, 203. — *I. Raos*: Kruno Bošnjak (predgovor katalogu izložbe). Opuzen 1982. — *M. Bešlić*: Kruno Bošnjak. Novo u starom (predgovor katalogu izložbe). Zagreb 1984. — *J. Depolo*: Izložba Krune Bošnjaka. Oko, 12(1984) 11–25. X, str. 22.

<https://hbl.lzmk.hr/clanak/bosnjak-kruno>

A budući akademik Stanko Andrić se bavi i crkvenom i religijskom povijesti ali je i Sorošev stipendist pa se prirodno upitati je li razlog takvog njegovom odnosu npr. slijedeće:

CRTEŽI SAKRALNE TEMATIKE AKADEMSKOGA KIPARA KRUNE BOŠNJAKA

Božić i Uskrs povezani su formulom "Isus Krist". Naime, kada reknemo "Isus Krist", izrazili smo ovu temeljnu istinu: u betlehemskoj štatici rođeni, zemaljski, povijesni, preduskrsni Isus iz Nazareta i nebeski, kozmički, poslijeuskrsni Krist, Svevladar svemira i Kralj vjekova – jedna su te ista osoba, i to stvarna

Marito Mihovil Letica

(...)

O ovim crtežima kipara Krune Bošnjaka napisao je povjesničar umjetnosti Stanko Špoljarić izvrstan tekst naslovljen "U ime Isusovo za Alojzija Stepinca". Nalazi se u katalogu izložbe. Čut ćemo dio Špoljarićevih zamjedbi:

"Opisnost je stavljena u drugi plan, no zbog sadržajnih silnica događanje žrtve na križu postaje bliže srcu no oku. No zato je potrebna sigurnost Bošnjakove izvedbe izuzetne crtačke vještine ruke, Bošnjakove umjetničke pobožnosti kojom ožiljke na svetoj epidermi lika rassetoga Spasitelja pretvara u portrete ljubavi."

(...)

<https://www.vaticannews.va/hr/crkva/news/2023-12/marito-mihovil-letica-kipar-kruno-bosnjak-crtezi-sakralne-teme.html>

A poznato je što o Stepincu piše npr. Dr.Obilica koji je također bio kandidat istog razreda za akademika prije 12 godina. Neuspjela kandidatura koja je ipak dovela do ideje o HAZU kao mogućoj AKADEMIJI REDIKULA.

Ne zaboravimo da je kolega povjesničar u pismu u povodu neizbora DR-obilice, koje sam naveo u prethodnom tekstu, nazvao redikulima sve one koje su podržavali takvog naučnika, pardon znanstvenika.

A to je bilo očito još kod mog izbora za redovitog člana HAZU. Akademiju je zbog tog mog izbora napao Dr.Obilica zamjerajući akademiji što je izabrala priučenog matematičara a nje njegovu kolegicu povjesničarku.

Tada je reagirao akademik Paar objašnjavajući što sam sve napravio kao 'priučeni' matematičar. Paar se Dr.Obilici nije narugao što misli

da su matematika i povijest usko povezane oblasti i da je doista dostojno jednog redikula napasti Akademiju zato što nije u Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti izabrala povjesničarku. Ne može se reći da je vjerovao da sam povjesničar. Znao je da sam 'priučeni matematičar' pa je već tada pokazao zašto su ga njegove kolege povjesničari smatrali redikulom.

Da je to tada napravio kolega Paar vjerojatno bi on sam imao manje problema koje ima do današnjih dana zbog svoje podrške mom izboru. Koliko je to u RH redikulozno svjedoči i moja knjiga **AKADEMIK VLADIMIR PAAR**, Zagreb, 2022.

Zašto? O tome je u knjizi dano slijedeći komentar:

VLADIMIR PAAR - PRILOG UMJESTO BIOGRAFIJE

O tome dijelu knjige i samoj knjizi možete pogledati i prepisku s kolegom Parom:

Subject: Re: hrvatsko genetsko otkrice

Date: Sat, 29 Jul 2023

From: Josip Pečarić

To: Vladimir Paar

Sjajno.

I dobro ide uz dio moje knjige:

VLADIMIR PAAR -

PRILOG UMJESTO BIOGRAFIJE

Budući da je u prethodnom mandatu Ministarstva znanosti povjerenstvo za znanost donijelo odluku kojom osporava znanstvenu kompetentnost Vladimira Paara, a time indirektno i bacilo sumnju na opravdanost prijedloga Vladimira Paara za izbor Josipa Pečarića, na kraju knjige se u Dodatku kao primjer navodi dio tekstova iz znanstvenih publikacija drugih znanstvenika u svijetu, koji navode neka znanstvena dostignuća Vladimira Paara.

Pozz

Joško

On 29/07/2023 14:22, Vladimir Paar wrote:

Poštovani kolega,

možda će Vas zanimati ako u Google pretraživač utipkate:

Vladimir Paar genetic code symmetry

Među stotinama svjetskih znanstvenih publikacija o tom ključnom problemu genetskog koda na prvom mjestu je otkriće hrvatskih znanstvenika postignuto u Hrvatskoj koje je National Institute of Health US stavio na svoj website.

Lijep pozdrav, Vlado Paar

Vjerovali ili ne, i sam Andrić je reagirao na sličan način i prema akademiku Paaru jer je i on potpisnik Prijedloga da se HIP u Zagrebu nazove po izuzetnom hrvatskom povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu koji je bio ravnatelj tog instituta.

Nedavno sam na sjednici razreda rekao da je poslije napada iz Ministarstva na kolegu Paara Akademija morala reagirati jer takav napad je u biti i napad na Akademiju koja je izabrala Paara za akademika. Da, to nije samo *indirektno bacanje sumnje na opravdanost prijedloga Vladimira Paara za moj izbor*. Ali kad već nije reagirala tako, najmanje što se moglo učiniti bilo je da oni tiskaju tu knjigu, koja još nije ni predstavljena u Akademiji. Istina, reagirali su predlagači budućeg akademika pa je vjerojatno njihov prijedlog i neka vrsta odgovora Akademije kolegi Paaru.

Mene raduje što je od devet akademika koji su potpisali prijedlog da se HIP nazove po akademiku Franju Tuđmanu najviše njih iz mog Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti: trojica! Po dvojica su iz Razreda za društvene znanosti i Razreda za književnost, a po jedan iz Razred za medicinske znanosti i Razred za filološke znanosti.

Pretpostavljam da nije potpisnik nitko iz Tvog razreda jer je u pitanju bio znanstveni institut, a za uklanjanje biste vašeg kolege Krune Bošnjaka nije nitko ni znao i takav odnos jednog povjesničara (?) prema umjetnosti i danas je teško razumjeti. Pretpostavljam da ni Ti nisi znao.

Pozdravlja Te
Josip Pečarić

P.S. Ipak u Prilogu dajem tekst u kome se spominje Dr.Obilica, tj. *jedan od najistaknutijih povjesničara na Balkanu, dr. Ivo Goldstein* i njegovo veličanstveno otkriće koje i danas inspiriraju mnoge u potrazi

najoriginalnijim njegovim novim imenom. Zapravo autor poziva Yad Vashem da se uključi u 'spor' oko logora u Jasenovcu.

<https://blogs.timesofisrael.com/yad-vashems-intervention-desperately-needed-in-bitter-historical-row/>

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR - UKLANJATELJ

(Odgovor akademika Kuzme Kovačića)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI

KOVAČIĆU,,(AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? –
3.),,

Date: Sun, 12 May 2024

From: Kuzma Kovačić

To: Josip Pečarić

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak.

Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojki Mihanović Salopek i Đuru podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom*

Doista me raduje što si napisao netko ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam

upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam južnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanjatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

1. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.
2. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.
3. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.
4. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.
5. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj*.

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljuvao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'lijeve družine'.

Oni inteligentniji su odavno napustili Drobilicu i slične. U Prilogu dajem tekst o predavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanjatelj*.

Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

HRVATSKI KNJIŽEVNIK SINIŠA POSARIĆ O LUKU PALJETKU

Mislim da trebam sa svima vama podijeliti što je o Luku Paljetku napisao hrvatski književnik Siniša Posarić:

*Subject: Re: KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR -
UKLANJATELJ (Odgovor akademika Kuzme Kovačića)*

Date: Mon, 13 May 2024

From: Siniša Posarić

To: Josip Pečarić

Poštovani akademice,

Baš sam večeras tužan zbog preminuća našega Luka Paljetka. 2015. godine Gospodnje odobrio mi je bez naknade da mogu s ansamblom Kazališne grupe Viktora Cara Emina u Rijeci postaviti na scenu njegovu farsu "Govori mi o Augusti" i na to sam itekako zahvalan i ponosan. Taj tekst je objavljen u časopisu Dubrovnik, 1974. godine Gospodnje, eto, prije pola stoljeća i koliko znadem, izvedena je barem desetak puta, a držim da je ta farsa, iako je mnogi ne prepoznaju kao takvu, vrlo važno mjesto u hrvatskoj dramaturgiji i treba se izvoditi na hrvatskim kazališnim scenama. Samo prisjećaj kako su Paljetkovu farsu opisali Igor Mrduljaš i Jasna Ančić:

"Paljetak svom dramskom tekstu često daje oznaku „farse“, ali drugo obličje koje im podaruje u znatnoj se mjeri razlikuje od „preoblikovane“ farse u novijoj hrvatskoj dramaturgiji. Ono pjesničko i krivo (ludičko) u njegovim dramama u pravilu nadvladava strogo rugalačko ruho farse, omekšavajući mu obrise i nakane. Kao protutežu dramatičar nudi očučujuće prožimanje istinolikih sličica iz života i pjesničkog uzleta mašte, po čemu zauzima izdvojeno i rijetko napućeno mjesto suvremene drame hrvatske književnosti." (Igor Mrduljaš)

"Topla, bajkovita priča danas je prisutnija od davnih 70-tih, kad je imala svoju praižvedbu u Dubrovniku. Ona je prerasla okvire lascivne - erotske farse, raspjevanih rugalica glavnih junaka i uronila u pomalo (i ne samo pomalo) aktualne političke parade, gorko

prepoznatljive vlastitoj današnjici kojoj se ne sluti kraj. Naša „Augusta“ je romansa neromantičnog vremena, čiji izvor jest i ostat će duh čovjeka-djeteta, duh i dah nastao u igri. Zato se igrajmo do kraja!" (Jasna Ančić)

LUKO PALJETAK, akademik
Gorica sv. Vlaha 155
20000 DUBROVNIK

IZJAVA O SUGLASNOSTI

KG Viktora Cara Emina iz Rijeke, Ivana Luppisa 13 (u daljnjem tekstu: Kazalište), zatražilo je od mene ustupanje autorskog prava bez novčane naknade za izvedbu djela: GOVORI MI O AUGUSTI.

- Predstavu će Kazalište izvesti u okviru sezone 2015-16, a prema mogućnostima i u sezoni 2016-17.
- Kazalište djeluje kao neprofitna udruga u kulturi, ne ostvaruje redovne prihode te je rad Kazališta u cijelosti zasnovan na dobrovoljnoj osnovi svih članova Kazališta.
- Kazalište je dužno obavijestiti me na vrijeme o premijernoj izvedbi, o repriznim izvedbama te mi o svome trošku dostaviti promičbeni materijal, stručne ocijene i novinske kritike, fotografije i prema mogućnostima video-snimku predstave.
- Ova izjava tiskana je u dva primjerka od kojih jedan primjerak ostaje autoru djela, a drugi pripada Kazalištu za potrebe javnog izvođenja predstave.

Prema svemu navedenom, suglasan sam da Kazališna grupa Viktora Cara Emina, Rijeka izvede moje djelo GOVORI MI O AUGUSTI bez autorske naknade.

U Dubrovniku, 1. XII. 2015.

Luko Paljetak, vr.

U privitku je i Izjava o suglasnosti našega blagopočivajućeg akademika Paljetka, pjesnika i gospara koju s osobitom radošću čuvam.

A Vama, poštovani akademice, šaljem na ogled izvedbu naše predstave "Govori mi o Augusti" koju smo izveli na 56. festivalu hrvatskih kazališnih amatera u Pazinu 2016.

Neka nam u blagosti počiva pjesnik Luko Paljetak.

<https://youtu.be/xNRGJZbqYls>

Vjerojatno će nekome biti čudno da i o Luku Paljetku nisam napisao knjigu, kao što sam to uradio za neke druge velikane s juga RH:

J. Pečarić, *Stijepo Mijović Kočan*, Zagreb, 2020, str. 362.

J. Pečarić, *Dr. Jure Burić*, Zagreb, 2020, str. 211.

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Stijepo Obad*, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/obad.pdf>

J. Pečarić, *Dr. sc. Hrvoje Kačić*, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kacic.pdf>

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Stijepo Obad*, Zagreb, 2023., str.144.

S druge strane hrvatske granice je moja Boka – Zaljev hrvatskih svetaca:

J. Pečarić, *Dubrovnik se brani Bokom*, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DUBROVNIK.pdf>

Iz samog naslova knjige očito je zašto smo mi jako povezani. Ali knjige sam pisao samo o onim hrvatskim velikanima o kojima sam već pisao u svojim knjigama ili smo zajedno potpisivali razna otvorena pisma.

Luko je živio u Dubrovniku, a ja u Zagrebu pa smo se susretali samo na Sjednicama Akademije. Ali kako smo u različitim razredima to su bili samo kratki susreti. Jedino dulje druženje dogodilo se u Podstrani u kolovozu 2021. kada je

hrvatskom pjesniku i generalu Ivanu Tolju uručena je plaketa Dobrojutro more za sveukupni doprinos hrvatskoj književnosti. Plaketu su predali Zlatko Krilić, predsjednik DHK i Darijo Radović, Predsjednik OMH u Podstrani. Obrazloženje je pročitao književnik i bivši hrvatski veleposlanik Đuro Vidmarović, a vrhunac pjesničke

večeri zbio se kad je akademik Luko Paljetak recitirao laureatovu pjesmu Anima Croatorum.

<http://www.brottnjo.info/2021/08/06/hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta/>

S tom pjesmom počinje moja knjiga:

J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>

Iza pjesme postoji i tekst:

Iz Monografije "Lijepa naša Hrvatska", 83. str. (Zagreb, 1994) za koju je predgovor napisao dr. Franjo Tuđman, predsjednik Republike Hrvatske:

"Poruka čitateljima

Kad uzmete u ruke i počnete listati monografiju Lijepa naša Hrvatska uvjeren sam, štovani čitatelji, da će vas - poput mene - prožimati rodoljubna čuvstva, dražesti i zadovoljstva probuđena jedinstvenim prirodnim ljepotama i bogatstvom kulturnog naslijeđa lijepo nam domovine (...)

Koliko pripadnost zapadnoj civilizaciji, toliko i samoniklost narodne kulture, slobodoljubivost, ponos i mirotvorstvo, pomogli su hrvatskom narodu tijekom starije i novije povijesti da očuva nacionalnu samobitnost i vlastitu državotvornu tradiciju nasuprot nesklonim geopolitičkim čimbenicima, što su više prijetili potpunim zatiranjem njegova bića negoli nudili blagodati prepletanja triju različitih civilizacija (...)

Hrvatska je izvojštila svoje mjesto i ugled u demokratskom svijetu, kakav u novijoj povijesti nije imala, time što je na uvjerljiv, miran i dostojanstven način provela preobrazbu jednostranačkog komunističkog totalitarizma u parlamentarnu demokraciju. Postkomunistička (! - dć) društva - dakle i hrvatsko društvo - nalaze se danas u dramatičnom prijelaznom razdoblju suvremene europske povijesti.

Stvaranje slobodne i suverene hrvatske države - nakon dostojanstvene i trijumfalne pobjede demokracije u Hrvatskoj na prvim slobodnim izborima - teška je ali uznosita zadaća svih nas.

Uvjeren sam da snaga obnovljene nacionalne samosvijesti i nezatomljivi stvaralački duh hrvatskog naroda, a i domoljubna odgovornost svih građana Republike Hrvatske, pružaju jamstvo napretka, mira i blagostanja u lijepoj našoj Hrvatskoj.

*dr. Franjo Tuđman,
predsjednik Republike Hrvatske"*

U odlasku iz Stare Podstrane Luko mi je rekao:

Ja sam Tvoj!

Zato mi je bilo drago kada sam vidio da je naš zajednički prijatelj pjesnik i general Ivan Tolj i njega pozvao da bude potpisnik *Inicijative o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH.*

<https://bezczensure.hr/vlad/pismo-predsjednici-i-bivsem-predsjedniku-dhk-a/>

Hrvatski povjesničari imaju problem jer im od onoga što pišu ovisi egzistencija. Ne zaboravimo da smo iz naroda za koji je veliki hrvatski književnik akademik Petar Šegedin da među Hrvatima ima tako mnogo pojedinaca koji strasno mrze svoj narod. U takvim uvjetima hrvatski književnici su često bolji povjesničari od samih povjesničara. Spomenimo samo akademika Dubravka Jelčića ili Matu Kovačevića. Je li Franjo Tuđman bio toliko iznad drugih povjesničara i zato što je bio član DHK?

Očito je da je za stvaranje RH presudno bilo što je bio i izvrstan političara i vojnik. Kao povjesničar znao je što je bitno a što nije, pa je upravo zbog Jasenovca i bio zatvaran. A o Jasenovcu, kao najvažnijoj laži za 'priču' o genocidnosti hrvatskog naroda, koriste i oni van RH i oni u RH koji nisu željeli hrvatsku državu.

U Prilogu dajem tekst:

**NAPETO U CRNOJ GORI. ZBOG SREBRENICE TRAŽE
REZOLUCIJU O JASENOVCU**

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/napeto-u-crnoj-gori-zbog-srebrenice-traze-rezoluciju-o-jasenovcu/>

Dajem i drugi link koji je u ovom trenutku još hakiran:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39435-crna-gora-trazi-rezoluciju-o-700-000-jasenovackih-zrtava-neka-ih-iskopaju>

EPILOG

MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče,
Poštovani članovi Predsjedništva,
Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,
U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak. Njegov kolega književnik general Ivan Tolj napisao mi je: *...bio je potpisnik onoga našega pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske. Njegovim odlaskom i to pismo dobiva na još većem značenju. Oni u vlasti, koji su trebali i morali prihvatiti našu inicijativu i na to, između svega ostaloga, su se oglušili... Ništa čudno, zar ne? Međutim, unatoč njihovoj indiferentnosti i oglušivanju, hrvatska javnost sve više prihvaća tu povijesnu činjenicu o Utemeljitelju i vođi hrvatskoga naroda.*

A mi danas kao kandidata za redovitog člana HAZU imamo dr. sc. Stanka Andrića za koga jedan drugi potpisnik *pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske* akademik Kuzma Kovačić piše: *Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?*

Kolega Kovačić je doista u pravu s napomenom da je od toga jedino gore to što takvoga predlažu za akademika. I to nije prvi put. Prije 12 godina imali smo sličan slučaj. Tada se predlagao kandidat koji je zajedno s tatom AMATEROM povjesničarem, tada posebnim savjetnikom Predsjednika Vlade, također napadao akademika Tuđmana. I tada je skoro jedna trećina akademika na toj izbornoj skupštini glasovala za kandidata koji je kasnije postao poznat po svom 'pronalasku' i danas je u Hrvatskoj i van nje poznat kao Ivo DROBILICA.

Na sličan način je dr. sc. Stanko Andrić reagirao kada je skupina akademika (Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf) i nekoliko povjesničara (dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić) predložila 2019. da se Hrvatski institut za povijest Zagreb nazove po svom nekadašnjem ravnatelju povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Činjenica je da su trojica od tih akademika na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu koje se pravi na osnovu Scopusove baze, a kandidat je po Scopusu u grupi najslabijih znanstvenika iz HIP-a, koji na Scopusu imaju h-indeks 0 (NULA).

O tome govori akademik Kuzma Kovačić.

Ja sam objavio svoj komentar kandidatovog teksta o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu tvrdeći da su njegove tvrdnje priglupе. Nitko nije reagirao na moj tekst iako sam ga poslao i kolegama akademikima čije adrese imam.

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Zato i mislim da današnje glasovanje nije glasovanje o Uklanjalatelju već je to glasovanje o nama samima - o HAZU.

Zato je usporedba s JAZU zanimljiva.

Naime i o Drobilici i o Uklanjalatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas

partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjalatelj podržavaju Oca nacije Čosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Čosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

Akademik Josip Pečarić

AKADEMIK KOSTOVIĆ O AKADEMIKU TUĐMANU

Govoreći na Izornoj skupštini u HAZU rekao sam:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste (liste 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu Sveučilišta u Stanfordu; JP) nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/20/govor-akademika-josipa-pecarica-na-izornoj-skupstini-hazu/>

Nitko nije reagirao, pa sam pitao akademkinju Vidu Demarin i akademika Željka Reinera, koji su pri vrhu i po broju radova na tim listama. Podržali su me. Ali na Listama Sveučilišta u Stanfordu je i akademik Ivica Kostović, koji je bio jedan od potpisnika prijedloga da HIP dobije ime po Utemeljitelju RH akademiku Franju Tuđmanu a u vrijeme osnivanja podružnice tog instituta u Slavonskom Brodu je bio Ministar znanosti i jedan je od najzaslužnijih što ta ustanova uopće postoji. Meni je odvratno već to da se ravnatelj takve ustanove suprotstavi i to glupavim tvrdnjama mišljenju onih koji su osnovali ustanovu kojoj su na čelu. A to nije bio samo Ministar, već i prvi ravnatelj te ustanove, kao i ravnatelj HIP-a u vrijeme kada je ta podružnica HIP-a osnivana. Jasno je da oni to ne bi podržali bez konzultacija s Predsjednikom Tuđmanom. Od toga mi je samo odvratnije to što je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana čim je postao njen ravnatelj i to u vrijeme kada svu vlast u RH preuzela stranka koja nije podržala samostalnost RH. Akademik Kostović me je upozorio na svoj članak o akademiku Tuđmanu:

Hrvatska revija 4, 2022.

Naslovnica , O 100. obljetnici rođenja

O 100. obljetnici rođenja**Franjo Tuđman kao znanstvenik i akademik HAZU****Ivica Kostović***O hrvatskom povjesničaru bez historiografskih raščlambi*

Ovaj prigodni osvrt temelji se na izlaganju koje sam održao na jednom memorijalnom znanstvenom skupu prigodom 100-te obljetnice rođenja Franje Tuđmana, prvog predsjednika suverene i samostalne Republike Hrvatske, vrhovnika Hrvatske vojske, državnika, hrvatskog povjesničara i redovitog člana HAZU. Poticaj za takvu temu došao je od profesora Miroslava Tuđmana, predsjednikova sina, koji je bio svjestan da se nedovoljno govori o Franji Tuđmanu kao povjesničaru. To je u neskladu s činjenicom da je Franjo Tuđman uvijek isticao da su njegova povijesna promišljanja i analize bili ključna izvorišta za političko djelovanje, bitne državničke odluke i ustrajnost u ostvarivanju vizije stjecanja neovisnosti Hrvatske.

S obzirom na to da dolazim iz potpuno različita znanstvenog područja od povijesnih znanosti, imam drugačiju znanstvenu karijeru i edukaciju, ne mogu mjerodavno govoriti o specifičnom znanstvenom doprinosu Franje Tuđmana kao povjesničara. Stoga se u ovom osvrtu koristim općim kriterijima za znanstveni doprinos koji se danas primjenjuju u znanosti. U ocjeni posebnog doprinosa povijesnim i političkim znanostima Franje Tuđmana u cijelosti preuzimam obrazloženja koja su iznijeli stručni izvjestitelji pri prvom (nedovršenom) izboru za dopisnog člana JAZU i obrazloženje koje je prihvatila Skupština HAZU 1992. godine, kada je Franjo Tuđman izabran za redovitog člana. Činjenica da sam redoviti član HAZU, da imam i iskustvo izvjestitelja za profesorske pozicije na vodećim svjetskim sveučilištima (Harvard, Johns Hopkins, Yale, Stanford, Pennsylvania), a bio sam i najbliži suradnik Franje Tuđmana, moje općenite ocjene stvaralaštva Franje Tuđmana imaju dodatnu vjerodostojnost.

Neka od Tuđmanovih djela

Predsjednik Tuđman sa suradnicima i uglednicima

U prvom dijelu ovog pregleda sustavno ću pokazati dostignuća Franje Tuđmana kao istraživača i povjesničara, a u drugom dijelu sažeto prikazujem svoja zapažanja o utjecaju Tuđmanovih povijesnih spoznaja na njegov uspjeh u pokretanju naroda tijekom stvaranja i obrane države u povijesnim trenucima. U ocjeni znanstvenika uobičajeno je započeti mjerljivim znanstvenoistraživačkim doprinosom (radovi, monografije, knjige, otkrića itd.). Međutim, ja na prvo mjesto stavljam članstvo u HAZU.

Redoviti član HAZU

Izbor Franje Tuđmana za redovitog člana HAZU iznimno je zanimljiv jer je on zapravo dvaput prošao tajno glasovanje na I. odjelu, Razredu za društvene znanosti. Prvi put, pri izboru za dopisnog člana JAZU, procedura je prekinuta zbog odustajanja Franje Tuđmana. Drugi put izbor za redovitog člana HAZU uspješno je završen na Izornoj skupštini HAZU 3. prosinca 1992. (tajno glasovanje na Razredu je važan dio procedure za izbor člana naše Akademije). Prvi izbor u JAZU zaustavljen je politički i možda je to najznakovitiji dokaz onemogućavanja rada Franje Tuđmana i političkih pritisaka na JAZU. Zato taj prvi izbor u JAZU zaslužuje poseban osvrt. Članovi Akademije iz tzv. »krležijanskoga kruga« i bliski tom krugu bili su, kao predlagači u Razredu ili kao potpora: Miroslav Krleža, Vaso Bogdanov, Petar Šegedin, Marijan Matković, Ivo Frangeš, Krsto Hegedušić, Ljubo Babić, Antun Augustinčić, Vanja Radauš, Ervin Šinko, Gustav Krklec (s njima je Franjo Tuđman surađivao u časopisu JAZU *Forum*). Oni su poduzeli inicijativu da se Tuđman predloži za dopisnog člana JAZU u radnom sastavu I. odjela (društvene znanosti). Prijedlog su potpisali akademici Vaso Bogdanov i Ferdo Čulinović. O tome je potanko bio informiran predsjednik Akademije Grga Novak. Franjo Tuđman prošao je tajno glasovanje i predložen je na Razredu za društvene znanosti za dopisnog člana JAZU. Međutim tada na scenu stupa politika i šef kabineta potpredsjednika SFRJ Aleksandra Rankovića naziva predsjednika Akademije i priopćava mu da mora izostaviti izbor Franje Tuđmana za dopisnog člana JAZU. U povijesti JAZU nikad nije zabilježeno takvo što, a predsjednik Grga Novak od stresa je doživio srčani napadaj. Prema Tuđmanovu navođenju o svemu je izviješten Miroslav Krleža. Tuđman navodi da ga sat-dva

poslije predsjednik Sabora SRH Ivo Krajačić, pozivajući se na druga Marka, osobno moli da odustane od izbora. Supruga dr. Tuđmana, gospođa Ankica Tuđman, inzistirala je na tome da ne odustane od kandidature, ali Franjo Tuđman je, primarno zbog opstanka svog instituta i ugleda nacionalne institucije, odustao od kandidature. Napisao je pismo u kojem zbog formalnih razloga (kvoruma kod jednoglasnoga tajnog izbora) odustaje od kandidature. Dr. Tuđman je poslije postao član HAZU, koja bi po mojem mišljenju trebala isticati njega kao svog posebnog i za hrvatski narod i državu najzaslužnijeg člana jer je Franjo Tuđman svojim odustajanjem u teškim vremenima pokazao da iznimno cijeni našu Akademiju. Osim svojih zasluga i znanstvenog doprinosa Franjo Tuđman je pokazao kako se štiti dignitet Akademije, koju on naziva »najugledniji i po povijesnoj tradiciji najsamoupravni hram kulture i znanosti«.

Drugi, uspješno dovršeni izbor za redovitog člana HAZU odvijao se u vrijeme kad je Franjo Tuđman bio predsjednik Hrvatske, ali su za izbor bila važna njegova dostignuća kao povjesničara novije hrvatske povijesti. Članovi povjerenstva koji su podnijeli izvješće Razredu za društvene znanosti bili su akademici Dušan Bilandžić, Ljubo Boban i Hodimir Sirotković. Najbolje je citirati obrazloženje koje je na Skupštini HAZU iznio akademik Hodimir Sirotković u ime Razreda za društvene znanosti (navodim temeljem stenografskog zapisnika Izborne skupštine održane 3. prosinca 1992., uz suglasnost Predsjedništva HAZU): »Dr. Franjo Tuđman rođen je 1922. godine u Velikom Trgovištu. Objavio je 149 tiskanih bibliografskih jedinica različitog opsega i karaktera. Posebno upozoravam na deset znanstvenih knjiga iz povijesnih znanosti koje su u izvještaju navedene kronološkim slijedom njihovog izlaženja pa to ovdje neću ponavljati. Sadržaj Tuđmanovog znanstvenog zanimanja obuhvaća više različitih tematskih cjelina: 1. pitanja vojnih znanosti; 2. analize nastanka krize i raspada monarhističke Jugoslavije; 3. istraživanja problema Drugog svjetskog rata na prostoru Hrvatske i bivše Jugoslavije; 4. analiza kriza socijalističkog modela u bivšoj Jugoslaviji i 5. rasprave o metodološkim i filozofskim pitanjima povijesnog razvitka. Kazao bih da Tuđman nije samo interpretator sudbine hrvatskog čovjeka nego je i njegov strastveni i dosljedni branitelj, tako da su se u dr. Tuđmanu spojili istraživač-povjesničar i

političar-aktivista. Rezimirajući znanstveni doprinos dr. Tuđmana iskazat ću na kraju još ovo: Tuđman razmatra probleme u širokim linijama, njihovoj funkcionalnoj povezanosti s problemima na širim prostorima i sa širim sadržajima. Njegova je smjelost u otvaranju istraživačkih problema i u načinu njihovog interpretiranja; aktualnost istraživačkih rezultata i njihovo funkcionalno uklapanje u suvremena politička kretanja, u borbi hrvatskog naroda za ostvarenje njegove suverenosti i samostalnosti. To je, ujedno, i trajna vrijednost Tuđmanovih istraživačkih rezultata.« U okviru tema koje je istraživao Franjo Tuđman u novijoj hrvatskoj i jugoslavenskoj povijesti ističe se problematika nacionalnog pitanja. Može se reći da je u središtu Tuđmanovih povijesnih i političkih istraživanja bio hrvatski narod, hrvatski čovjek i njegova sudbina – prošlost, sadašnjost i budućnost. Uz članstvo u HAZU, kao posebno priznanje vezano uz znanost i istraživanje ističem i počasni doktorat Sveučilišta La Jolla 1990.

Predsjednik Tuđman s akademikima i sveučilišnim profesorima

Doktorat znanosti

Franjo Tuđman nije imao klasičnu znanstvenu edukaciju. U početku nije radio u znanstvenoj ustanovi ni u akademskom okruženju

Sveučilišta pa u trenutku kad je postao ravnatelj Instituta za historiju radničkog pokreta u Zagrebu nije imao stupanj doktora znanosti. Kada je donesen novi zakon po kojem su svi profesori i vodeći ljudi znanstvenih instituta morali imati doktorat znanosti, Franjo Tuđman je bio prisiljen brzo prijaviti doktorat i napisati disertaciju. Prema vlastitom obrazloženju (poglavlje »U procjepu politike i znanosti«, str. 51., *Bespuća povijesne zbiljnosti*, 1990) Franjo Tuđman prijavio je za disertaciju, umjesto monografske teme, širu temu »Uzroci krize monarhističke Jugoslavije od ujedinjenja 1918. do sloma 1941.«. Takvu temu izabrao je uz konzultacije s istaknutim povjesničarima. Ta disertacija temeljila se na desetljeću neprekidnog rada na toj temi i uključivala je rezultate prijašnjih istraživanja. Disertaciju su pozitivno ocijenila trojica sveučilišnih profesora: prof. Vaso Bogdanov, voditelj Katedre za povijest naroda SFRJ na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, dr. Kosta Milutinović, redoviti profesor Filozofskog fakulteta u Zadru i dr. Dinko Foretić, izvanredni profesor Filozofskog fakulteta u Zadru, te je prihvaćena od Fakultetskog vijeća Filozofskog fakulteta u Zadru. Zanimljivo je da Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu nije prihvatio prijavu iste teme doktorata s obrazloženjem da su neki dijelovi već objavljeni. Za ilustraciju brze potrebe doktoriranja nakon donošenja novog zakona mogu posvjedočiti da su moji ugledni profesori na Medicinskom fakultetu u Zagrebu i liječnici svjetskoga glasa također morali brzo prijavljivati i braniti disertacije da bi formalno zadovoljili zakonske okvire. Nadalje, prof. Boban je počeo polemiku oko Tuđmanova doktorata tvrdeći da postoje elementi plagijata njegovih radova u Tuđmanovoj disertaciji, što je Franjo Tuđman argumentirano pobijao. Disertacija nije mogla biti objavljena jer su politički pritisci uzrokovali da se već ugovoreni rukopis ne objavi u nakladnom poduzeću »Naprijed«.

Objavljeni radovi i produktivnost

Franjo Tuđman bio je iznimno produktivan istraživač i pisac. Iz moje perspektive teško je pouzdano odrediti koji su od tih mnogobrojnih radova i monografija zaista izvorno znanstveni, ali te ocjene dala je HAZU prigodom izbora Franje Tuđmana za redovitog člana, a to je potvrđeno i u posebnim spomenicama HAZU (Sirotković, 2002). Uputno je razmotriti i mišljenje povjesničara izvan Hrvatske

(Sadkovich, 2010). Za ovaj prigodni pregled nije potrebno nabrajati sve radove. Možemo ih podijeliti u nekoliko skupina: 1. povijesno-političke monografije i knjige, 2. Tuđmanov arhiv i 3. djela koja je pisao kao predsjednik i državnik.

Glavne povijesno-političke monografije objavljene su kao sabrana djela: *Velike ideje i mali narodi*, *Nacionalno pitanje u suvremenoj Europi i državnost nacija ključ mira Europe* i *Bespuća povijesne zbiljnosti*. Tu možemo ubrojiti već opisanu disertaciju. Značajno je istaknuti da prema mišljenju pisca političke biografije *Tuđman* (Sadkovich, 2010), koji je i istaknuti povjesničar, dva djela (*Bespuća povijesne zbiljnosti* i *Velike ideje i mali narodi*) možemo smatrati povijesnim uspješnicama. Objavljivanje tih djela na više svjetskih jezika (među ostalim engleski, njemački, kineski) kod stranih izdavača dodatni je kriterij uspješnosti. Iz današnjeg pogleda na situaciju u Europi i svjetski poredak nacionalna pitanja koja je postavio Tuđman u knjizi *Velike ideje i mali narodi* iznimno su aktualna. Tuđmanovo shvaćanje povijesti kao ključa za formiranje svijesti pojedinca i naroda kojem on pripada bitan je pokretač povijesnog razvoja (vidi Raspravu na kraju osvrta).

Tuđmanov arhiv je korespondencija predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana od 1990. do 1999. godine, bez koje je nemoguće proučavati, razumjeti i tumačiti ključne političke događaje u suvremenoj hrvatskoj povijesti (formulacija iz javne promocije tog opusa). To opsežno djelo skupljeno u šest knjiga objavio je prof. dr. Miroslav Tuđman kao urednik knjižnog opusa (ukupno 3604 stranice, 1397 pisama, nastalih u 10 godina, napisanih na 7 jezika s 417 korespondenata).

Treća skupina radova objavljena je u vrijeme dok je Franjo Tuđman bio predsjednik (npr. *S vjerom u samostalnu Hrvatsku* 1995., *Usudbene povjestice* 1995) i zanimljiva je kao sažetak analize odnosa prije stečenih povijesnih spoznaja i naknadnih povijesnih zbivanja u Hrvatskoj.

U najvažnije dokumente koji su doneseni u procesu osamostaljenja Hrvatske Franjo Tuđman je dao ključan doprinos kao autor: Deklaracija o neovisnosti Hrvatske, 25. lipnja 1991. i Preambula Ustava Republike Hrvatske. Bibliografiju radova Franje Tuđmana sustavno su obradili Mijatović i Sentić 1992.

Članstva i uredništva

Franjo Tuđman je bio aktivan urednik različitih enciklopedijskih izdanja i časopisa, kao i član stručnih odbora prije napuštanja JNA, za vrijeme vođenja Instituta, kao disident i kao aktivni političar. Tako je bio pomoćnik glavnog urednika Vojne enciklopedije, član uredničkog ureda časopisa HAZU *Forum*, član izdavačkog odbora *Hrvatskog tjednika*, član Upravnog odbora Matice hrvatske i voditelj Odjela za povijest Matice hrvatske, a u novije vrijeme i predsjednik počasnog odbora edicije HAZU *Hrvatska i Europa*.

Nastava na Sveučilištu u Zagrebu i pozivna predavanja

Franjo Tuđman izabran je za izvanrednog profesora na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje je od 1963. do 1967. godine predavao Suvremenu nacionalnu povijest. Kada su u pitanju nastavni tekstovi može se prihvatiti da je dio enciklopedijskih članaka i drugih sličnih objavljenih tekstova mogao poslužiti za različite razine sveučilišne nastave. Franjo Tuđman održao je niz pozivnih predavanja u inozemstvu iz područja povijesnih i političkih znanosti na kojima se uvijek koristio argumentima koji se mogu opisati kao znanstveni.

Učenici, suradnici i sljedbenici

U današnjem svijetu znanosti jedan je od bitnih kriterija uspješnosti nekog znanstvenika kvaliteta njegovih učenika. U slučaju Franje Tuđmana, osim razdoblja kad je bio ravnatelj Instituta za historiju radničkog pokreta, možemo govoriti samo o suradnicima i sljedbenicima koji su ga pratili u velikom pothvatu izgradnje suverene i neovisne države Hrvatske. Već u prvim danima njegove političke borbe za samostalnu Hrvatsku pokazao je da se želi osloniti na intelektualni, kulturni i znanstveni potencijal Hrvatske. Činjenica je da je program HDZ-a kao narodnog pokreta obznanio u Društvu književnika, a u vrijeme kad je HDZ zapravo bio narodni pokret, a manje imao obilježja klasične političke stranke, Tuđmanu su se pridružili i obnašali vodeće dužnosti u Hrvatskoj brojni akademski građani različitih svjetonazorskih stajališta. Vodeće dužnosti u Hrvatskoj na prijedlog dr. Tuđmana obnašali su: predsjednici Sabora (Žarko Domljan, Nedjeljko Mihanović, Vlatko Pavletić), u vladama

RH članovi i suradnici HAZU, sveučilišni profesori i doktori znanosti (Mate Babić, Milan Ramljak, Božo Udovičić, Davorin Rudolf, Josip Božičević, Vlatko Pavletić, Stjepan Zdunić, Andrija Hebrang, Ivica Kostović, Željko Rainer, Osman Muftić, Mladen Vedriš, Zoran Jašić, Zdravko Tomac, Franjo Kajfež, Jozo Martinović, Enzo Tireli, Ivan Majdak, Zdenko Škrabalo, Zvonimir Baletić, Mate Granić, Adalbert Rebić, Zdravko Sančević, Zvonimir Šeparović, Ivan Cifrić, Ante Čović, Ivan Cesar, Jure Radić, Vladimir Veselica, Milena Žic-Fuchs, Ljerka Mintas-Hodak) i predsjednici vlada (Franjo Gregorić, Zlatko Mateša).

Odjek Tuđmanovih radova u glavnoj svjetskoj bazi

S namjerom da steknem uvid i u taj kriterij znanstvene uspješnosti, djelatnici Središnje medicinske knjižnice pripremili su pregled citata Tuđmanovih radova i nastupa u Web od Science. Proizlazi da je zaključno sa studenom 2022. prema WoS Tuđman imao 254 citata. Taj broj nije impresivan, ali nije premalen kada se uspoređi s našim drugim znanstvenicima iz područja društvenih znanosti.

Osnivanje istraživačkih centara i ustanova

U svakodnevnom životu uspjesi istraživača i znanstvenika vrednuju se i po osnivanju istraživačkih instituta, centara i laboratorija. Svojim napuštanjem JNA i pokretanjem Instituta za historiju radničkog pokreta Hrvatske (1961–1990) Franjo Tuđman je postavio temelje povijesnih istraživanja s nacionalnom problematikom. Institut poslije postaje Institut za suvremenu povijest (1990–1996) i prerasta u današnji Hrvatski institut za povijest, bez kojeg bi bilo teško proučavati povijest Hrvatske i Hrvata.

Prepoznatljivost Tuđmana kao istraživača i znanstvenika

U znanstvenim zajednicama današnjeg svijeta teško se prepoznaju istraživači koji imaju posebnu osobnost i jasan doprinos znanosti. To je stoga što su znanstvena istraživanja doživjela nevjerojatan napredak i u nekim područjima se u 5 godina objavi više milijuna recenziranih radova, a u svijetu znanosti dominiraju vodeća sveučilišta i znanstveni instituti za koje se svake godine sastavljaju liste rangiranja na temelju mnogostrukih znanstvenih kriterija. Za Franju Tuđmana važno je

istaknuti da je pokazivao istinski interes za istraživanje novije povijesti Hrvatske i Jugoslavije i povijesnih činjenica. Izravan dokaz za tu tvrdnju jest u činjenici da je napustio visoki generalski položaj (bio je najmlađi general u JNA) da bi se neovisno posvetio istraživanju istine i povijesnih činjenica, posebno položaja Hrvatske i hrvatskog naroda u turbulentnim okolnostima između dvaju ratova, tijekom Drugoga svjetskog rata te poraća. U tom pogledu najviše zadivljuje velika hrabrost i žrtve koje je podnio u ustrajnom povjesničarskom radu, ističući nacionalne sastavnice, a nasuprot jugoslavenskom unitarizmu. Zbog svojih istraživanja i stavova ne samo da je izbačen iz Saveza komunista i umirovljen 1967. godine nego je osuđen dva puta na zatvorsku kaznu (1972. na dvije godine zbog nacionalizma i poslije na tri godine – 60. rođendan 14. svibnja 1982. »proslavio« je u zatvoru). Izgleda da ga je najskuplje stajalo istraživanje o žrtvama Jasenovca koje je proveo poštujući statističke i izvorne podatke, a s ciljem da spere ljagu s hrvatskog naroda kao genocidnog. Treba istaknuti da Franjo Tuđman kao zagovornik hrvatske samostalnosti u razdoblju 1971–1980. nije bio osuđivan samo zbog političkog djelovanja i mogućeg udruživanja (?) nego je osuđivan zbog onog što je napisao i ustrajno i argumentirano branio i tijekom sudskog procesa i u javnosti.

Zaključna razmatranja i osobni osvrt

Sa znanstvenog stajališta bilo bi ključno razlučiti koliko je poznavanje povijesnih zbivanja, istraživački postavljene pitanja i hipoteza opisanih u sabranim djelima (*Bespuća povijesne zbiljnosti,*

Velike ideje i mali narodi, Nacionalno pitanje u suvremenoj Europi i Državnost nacija – ključ mira Europe) zaista utjecalo na njegov povijesni uspjeh u stvaranju hrvatske države. Takav utjecaj bi značio da je Franjo Tuđman stvarao povijest temeljem svojih povijesnih spoznaja. Historiografska i politička analiza tog odnosa, povijesne spoznaje – državotvorno djelovanje, bit će sigurno predmet brojnih rasprava u skoroj budućnosti. Međutim, doći će vrijeme kada će Franjo Tuđmanu sigurno biti priznate sve zasluge za stvaranje države u povijesnim trenucima kada je bio na čelu hrvatskog naroda.

Bez obzira na te procjene jasno je prepoznatljiv način i metodologija kojom je postigao taj uspjeh: oslonac na svijest i želje naroda,

uvažavanja objektivnih okolnosti u bivšoj Jugoslaviji i poštivanje tadašnjeg stanja svjetskog poretka uz maksimalno korištenje pregovora. Sam Tuđman utjecaj poznavanja povijesnih zbivanja opisuje ovim riječima: »Spoznaja povijesne istine otkriva uzročnost sadašnje zbilje i uvjetovanost povijesnih kretanja«. Tuđman povjesničar znao je da budućnost imaju samo narodi koji pišu vlastitu povijest. Prema općem mišljenju u stvarnim zbivanjima tijekom osnivanja i obrane državnosti ključna je bila pomirba Hrvata u zemlji i inozemstvu bez obzira na svjetonazore, jačanje nacionalne svijesti, osiguranje položaja Hrvata u Bosni i Hercegovini i uvođenje demokratskog sustava s ciljem približavanja i uključivanja u zajednicu europskih naroda. Tuđman nije prvi povjesničar koji je koristio povijest za poboljšanje upravljanja državom i donošenje ključnih odluka. Uz mnoge poznate primjere treba se podsjetiti cara Konstantina VII. Porfirogeneta i u novije vrijeme predsjednika SAD-a Theodorea Roosevelta, koji je istodobno bio i predsjednik Američke povijesne udruge 1912., kao i predsjednika SAD-a Woodrowa Wilsona, koji je bio predsjednik Američke povijesne udruge 1924. Poznato je i da je u novije vrijeme važnu ulogu u kabinetu Johna Kennedyja imao Arthur Schlesinger Jr., povjesničar sa Sveučilišta Harvard. Možda je najaktualnija knjiga Henryja Kissingera *Svjetski poredak*, u kojoj praktično on predviđa politiku Rusije u proširenju svog teritorija kao povijesnu konstantu od cara Aleksandra do danas. Jasno je da svaki od tih i drugih brojnih povjesničara koji su bili vladari ili istaknuti političari i njihova pisana djela ne znači da su automatski bili i znanstvenici. Očito je da predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower, koji je napisao punu povijest Drugoga svjetskog rata, nije po vokaciji znanstvenik. Slično je i s Winstonom Churchillom, koji je svojom poznatom britkom jednostavnošću izrekao bitnu ulogu poznavanja povijesti: »Što duže možeš gledati unatrag, to ćeš dalje moći gledati u budućnost«.

Na kraju bih želio istaknuti dvije odlike u djelima Franje Tuđmana koje su meni bliske kao istraživaču ljudskog mozga. Tuđman je intuitivno prepoznao snagu nacionalne svijesti, što se danas može tumačiti i biološkim svojstvima tzv. socijalnog mozga (Adolphs, Annu Rev Psychol, 2009). U zadnja dva desetljeća istraživači mozga su dokazali da velika područja ljudskog mozga koja sadrže milijarde

neurona čine biološki temelj socijalnog ponašanja unutar obitelji, društva i nacije i da se te biološki (genetski) zadane mreže oblikuju utjecajima okoline tijekom cijelog života. Suvremena znanost ide toliko daleko da i političko odlučivanje ima biološku podlogu (u modernoj znanosti o mozgu često se citira Aristotel: »Čovjek je, po svojoj prirodi, politička životinja.«) (Fowler and Schreiber, *Science* 322, 2008). U slučaju ugroženosti naroda razvija se posebna vrsta agresije koja se naziva obrambena agresija. Tuđman je to prepoznao i citiranjem Ericha Fromma: »Budući da je defenzivna agresija filogenetski pripremljena reakcija na ugroženosti vitalnih interesa, nije moguće izmijeniti njenu biološku osnovu.« Za mene je fascinantno kako je Tuđman koji je bio oduševljen marksizmom smogao snage izdignuti se iz tog ideološkoga kompleksa i što mu je i omogućilo uspjeh u njegovu državotvornom pothvatu. Tu mi je pomoglo tumačenje koje mi je dao profesor Miroslav Tuđman: »Povjesničar Franjo Tuđman je prepoznao znanstvene tendencije 1980-ih godina kada je uočeno da je velika zabluda i neuspjeh marksizma predviđanje da će nacionalizam i religija odumrijeti.« Temeljem toga je Tuđman bio u skladu s ozbiljnim analitičarima koji su tvrdili da je ideja nacionalizma jača od ideje komunizma i da je nacionalno pitanje prvorazredno pitanje europske povijesti jer nacionalizam ima veću integracionu moć od bilo kakvih drugih ideja ili ideologija. To samo potvrđuje hipoteze suvremene znanosti da postoje biološke osnove za ponašanje ljudi i naroda i društva kojim pripadaju.

Ovaj prigodni osvrt želim završiti jednim citatom iz pisma Franje Tuđmana koje je on uputio smijenjenom vodstvu 1971.: »...ako se izgubi pouzdanje u ljudski razbor uopće i u narod kome se pripada, onda u životu preostaje samo beznađe i očaj. A ja sam ipak sklon vjerovati u njegov smisao do zadnjeg daha.«

Literatura

Adolphs R. The social brain: neural basis of social knowledge. *Annu Rev Psychol.* 2009;60:693-716. doi: 10.1146/annurev.psych.60.110707.163514. PMID: 18771388; PMCID: PMC2588649.

Fowler JH, Schreiber D. Biology, politics, and the emerging science of human nature. *Science*. 2008 Nov 7;322(5903):912-4. doi: 10.1126/science.1158188. PMID: 18988845.

Kissinger Henry. 2015. *Svjetski poredak*, Zagreb: Školska knjiga

Kolar-Dimitrijević Mira. 2011. Franjo Tuđman i organizacija rada u Institutu za historiju radničkog pokreta Hrvatske od 1961. do 1967. U Herman Kaurić, Vijoleta, ur. Dr. Franjo Tuđman u okviru hrvatske historiografije. Zagreb: Hrvatski institut za povijest – Zagreb, Hrvatski institut za povijest, Slavonski Brod

Mijatović, A. i Sentić, M. (1992). Bibliografija radova dr. Franje Tuđmana. U povodu 70. obljetnice života i 40. obljetnice objavljivanja pisanog djela. *Časopis za suvremenu povijest*, 24 (1), 1–17. Preuzeto s <https://hrcak.srce.hr/190656>

Sirotković Hodimir. 2002. Franjo Tuđman 1922–1999. Spomenica preminulim akademikima, sv. 106. Zagreb: HAZU

Sadkovich James J. 2010. Tuđman: Prva politička biografija. Zagreb: Večernji list

Tuđman Ankica. 2006. Moj život s Francekom. Zagreb: Večernji list

Tuđman Miroslav ur. 2015. *Tuđmanov arhiv 1–6*. Zagreb, Hrvatska sveučilišna naklada i Hrvatski institut za povijest

Tuđman, Franjo. *Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje*. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021.

<<http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=62628>>

Tuđman Franjo. 1994. *Bespuća povijesne zbiljnosti*. V. izdanje. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada

Tuđman Franjo. 1995. *Usudbene povjestice*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada

Tuđman Franjo. 1996. *Nacionalno pitanje u suvremenoj Europi*. V. hrvatsko izdanje, Zagreb: Nakladni zavod Matice hrvatske

Tuđman Franjo. 1996. *Velike ideje i mali narodi: rasprave i ogledi*. V. prošireno izdanje. Zagreb: Nakladni zavod Matice hrvatske

Tuđman Franjo. 1996. *Povijesna sudba naroda: izabrani tekstovi*. Zagreb: Školska knjiga

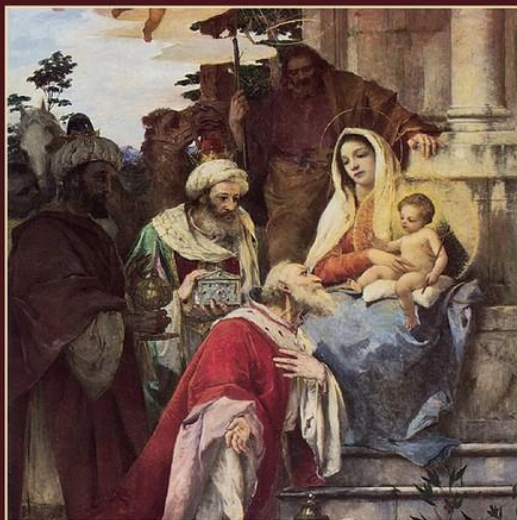
Da, u tekstu kolega Kostović kaže: *Poticaj za takvu temu došao je od profesora Miroslava Tuđmana, predsjednikova sina, koji je bio svjestan da se nedovoljno govori o Franji Tuđmanu kao povjesničaru.*

HR

HRVATSKA REVIJA

ČASOPIS MATICE HRVATSKE

Broj 4 | Godište XXII / 2022. | ISSN 1330-2493 | Cijena 30,00 kn (3,98 €)

Franjo Tuđman kao znanstvenik i akademik HAZU

Zaštita i obnova povijesnih perivoja u Hrvatskoj

Institut za oceanografiju i ribarstvo u Splitu – sklad znanosti,
arhitekture i ljepote krajobrazza

Profesor s Filozofskog fakulteta u Zagrebu Miroslav Tuđman je sugerirao uglednom znanstveniku koji nije povjesničar ali koji je u

grupi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu da piše o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu, a ne nekom povjesničaru.

Neobično, zar ne.

Ali zar nije neobično i to što je 1998. godine tadašnji ravnatelj HIP-a sugerirao i objavio kao izdanje HIP-a moju knjigu koja je bila odgovor na Bulajićevu knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“? To sigurno nije učinio bez konzultacija s Tuđmanom. A ni ja nisam povjesničar, ali jesam u toj grupi najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Kolege u Prvom razredu nisu uspjele razobličiti napad na povijest kao znanost tj. priglupе tvrdnje da nema revizije u povijesnim znanostima jer je ono što je Partija rekla zakon! Ali predlažu za akademike drobilice i uklanjateljje.

Nadam se da neuspjeh izbora Drobilice 2012., i Uklanjateljja 2024. pomoći da se i u tom Razredu prizna da je povijest ZNANOST.

Josip Pečarić

<https://www.matica.hr/hr/731/franjo-tuman-kao-znanstvenik-i-akademik-hazu-34417/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39526-akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu>

<https://bezczure.hr/vlad/akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu/>

JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Moj govor na Izornoj skupštini HAZU

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/20/govor-akademika-josipa-pecarica-na-izornoj-skupstini-hazu/>

<https://bezccenzure.hr/toptema/moj-govor-na-izornoj-skupstini/>

posvećujem velikom hrvatskom domoljubi i izuzetnom znanstveniku kemičaru pokojnom akademiku Smiljku Ašpergeru (1921.-2014.) koji mi je kada smo zaustavili izbor dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU rekao:

Sada sam miran jer znam da Goldstein neće u HAZU dok ste Vi u njoj. Dvije godine kasnije nas je napustio.

Ni on ni ja nismo znali da je još dok su bili uvjereni da Goldstein, čiji je otac bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade, da će doista biti akademik, jedan drugi povjesničar pripremao svoju kandidaturu za takvu HAZU. Naime prije tadašnje Izborne skupštine dr. sc. Stanko Andrić čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski brod uklonio bistu HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana. Iako se Ašpergerove riječi nisu odnosile na drugog sličnog kandidata, znam da kolega Ašperger nije mislio ništa osobno, pa sam smatrao da se njegove riječi odnose i na novog kandidata. Doista je vrijedno divljenja da se svo ovo vrijeme u RH nije znalo da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH. Vjerojatno i zbog toga što je Goldstein propao na tim izborima, a pogotovu jer se 'proslavio' i pokazao kolika bi bila sramota HAZU da je član akademije postao DROBILICA.

Ja sam u nizu tekstova spominjao da kandidat Andrić spada u grupu najslabijih istraživača iz HIP-a, dakle u onu grupu koji imaju JEDAN rad na Scopusu i niti jedan citat dakle h indeks mu je 0 (NULA).

Jedan akademik mi je komentirao da njemu više smeta ova prva brojka o jednom radu u Scopus časopisima. Njegov komentar je doista ubojit: ***Imamo trenutno 163 hrvatskih časopisa u Scopusu. Od toga 10 u kategoriji History (3 u Q2, 4 u Q3, 3 u Q4), tako da sigurno ima dosta hrvatskih povjesničara koji redovito objavljuju (puno više od jednog članka u životu koliko ima kandidat) u časopisima indeksiranima u Scopusu (ako i "zanemarimo" mogućnost objavljivanja u stranim časopisima).***

Da nije s Markovinom i sličnima Andrić bio protiv davanja imena HIP-u Zagreb glupavom tvrdnjom da je Tuđman političar danas bi bio akademik i imali bi boljeg 'goldsteina' od Drobilice. Ja nisam ni znao za činjenicu da Hrvatska ima 10 povijesnih časopisa u Scopusu i da nije tako teško imati takvih radova. Sada je ovaj promašeni prijedlog Prvog razreda dobra pouka kolegama povjesničarima da trebaju objavljivati u časopisima koji su u svijetu prepoznati kao dobri časopisi.

HAZU se i u slučaju Drobilice i sada pokazala da s pravom ima ono Z u HAZU, pa je logično da sam u prošlom tekstu govorio o reagiranjima na moj govor nekoliko akademika koji su na listama najutjecajnijih 2% svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu. Sve znanstvene ustanove se hvale kada su na tim listama njihovi znanstvenici, a radilo se o izboru znanstvenika u HAZU. U govoru sam naglasio da su na tim listama i akademici Stanko Popović (1938.-2020.) i Andrej Dujella također potpisnici zahtjeva da HIP u Zagrebu dobije ime akademika Tuđmana.

Ali zanimljiva su mišljenja drugih.

Prvi koji mi se javio u povodu ovih izbora u HAZU bio je predsjednik HAZUDD dr. sc. Josip Stjepandić koji je ili glavni urednik ili u uredništvima niza svjetskih znanstvenih časopisa. Putovao je iz Njemačke u Bleiburg i bio je šokiran činjenicom da je 40 akademika glasovalo za kandidata Stanka Andrića.

<https://www.nedjelja.ba/hr/komentari/intervju/cini-se-kako-svi-osim-hrvata-smiju-oplakivati-svoje-zrtve/33115>

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/18/dr-josip-stjepandic-blajburska-komemoracija-nije-i-ne-moze-biti-zabranjena/>

Evo još nekih komentara:

1) Damir Borovčak:

Hvala Joško,

Još jedna Tvoja bravurozna pobjeda u ime PRAVEDNO JE PRAVEDNO !

Onaj koji na bilo koji način pokušava obezvrijediti lik i djelo akademika Franje Tuđmana, nije dostojan da postane član HAZU.

To je jasno kao dan svakom političkom i građanskom analfabetu, samo nije dotičnom Stanku Andriću i njegovom mentoru Stjepanu Čosiću i onim 40 ha(z-j)duka koji su glasovali za Uklanjalca Franje Tuđmana.

ČESTITAM TI NA TVOJOJ PRAVEDNOSTI.

Sve što je potrebno za trijumf zla jest da dobri ljudi ne čine ništa.

Edmund Burke

2) Pročitah tvoj tekst na izbornoj skupštini u HAZU!

Imam dojam da nemamo nikoga drugoga tko bi ovako hrabro, otvoreno, iskreno i točno govorio.

Don Lazar

3) Svaka ti čast, bravoououou, predobro

4) Hvala na neizmjernom trudu i čestitka na pozitivnom učinku.

Stanko

Stanko Šarić je objavio moj govor na svom facebooku.

5) Novi nedostojan nije ušao u Akademiju:)

6) Oba su pala. Bravo.

7) Poštovani akademiče Pečariću,

Čestitam Vam na priloženom govoru a koji ste održali na Izornoj Skupštini.

Tako govore Hrvati, istinski domoljubi i intelektualci.

S poštovanjem Vas pozdravljam,

general HV i HVO u miru

Ivica Primorac

8) Javljeno mi je da je govor prenesen i na jednu grupu u kojoj su članovi HDZ i da je dosta komentara: Bravo akademiče!

Izgleda da ima još Tuđmanista i u HDZ-u.

Doznajem i da je i moj tekst „Akademik Kostović o akademiku Tuđmanu“ također na toj grupi.

9) Pogodite zašto mi je draga ova poruka:

Dragi Josipe,

Pročitao sam Tvoj govor na HAZU i potpuno Te podržavam.

Bravo.

Evo upravo sam na putu za Boku.

10) *Dragi Josipe,*

*Ti si jedino zaslužan da se spriječi sablazan da bude izabran najprije Goldstein za akademika, i nova sablazan da bude izabran Stanko Andrić za akademika. Nemoguće je da oni budu **hrvatski** akademici!!! Nažalost to su dokazali svojim djelom. Ako mi možeš malo prepričati tijekom razgovora, bio bih Ti zahvalan. Tko je sve zastupao Tvoje mišljenje a tko je bio protiv. Može li se naći na internetu sjednica? Kako je trebam tražiti?*

Zapravo za Internet ne znam, a nema se tu puno ni za prepričati. Prvi se na Skupštini javio akademik Družić kao tajnik razreda - ja sam mu replicirao, a onda i kolega Ćosić. Iz njegovog reagiranja HINA je prenijela ovo:

Odgovorio mu je Stjepan Ćosić da pedagoške primjedbe razredu za društvene znanosti nisu utemeljene, te da Andrić nije napadao Tuđmana nego izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama, što je i objavio u svom članku, i što je, uostalom, i podržao Upravni odbor tog Instituta.

Naravno i njemu sam replicirao.

Moje replike u HINI nisu spomenuli.

Bilo je očito iz njihovih komentara da uopće nisu ni pogledali što sam ja prigovarao i to unaprijed objavio, a i u samom govoru naglasio da je glupavo ono što je napisao njihov kandidat.

Naravno, u svojoj knjizi dao sam cijeli taj tekst povjesničara-Uklanjatelja, kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić: J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.

Očekivao sam da će to pročitati i ne se brukati u Akademiji npr. osporavajući moju tvrdnju da na Scopusu Andrić ima h indeks 0 (NULA), a onda im kolege akademici na mobitelima pronađu njegov h indeks i komentiraju: *Nula je. Nula!*

Meni je doista zabavno vidjeti razinu novinara iz HINE, mada mi je davno prof. Miroslav Tuđman objasnio da to što potpiše neki novinar ne mora biti njegov tekst već je vjerojatnije urednik to prilagodio. S obzirom kakvo mišljenje o HINI imaju državotvorni Hrvati ne bi me iznenadilo da je ti i sada slučaj Zato se ovo vjerojatno što pišem ne odnosi na novinara već na HINU. Pišu:

NIJE PRIKLADNO DA SE ZNANSTVENI INSTITUTI NAZIVAJU PO POLITIČKIM OSOBAMA.

ŠTO JE PODRŽAO UPRAVNI ODBOR TOG INSTITUTA

Izgleda da je jedini političar kojega je Hrvatska imala Franjo Tuđman pa je jedino on kao takav i mogao biti UTEMELJITELJ RH. Da smo ih imali više možda bi netko drugi to uradio. Ili je jednostavno biti političar mnogo vrijednije nego biti znanstvenik, akademik ili biti Utemeljitelj države.

Istina to je zapravo tvrdio i kandidat povjesničar-Uklanjatelj, pa zašto ne bi i HINA.

Da stvar bude još zabavnija na početku moje knjige je i moje pismo u kojem spominjem i komentar jednog od potpisnika akademika Stanka Popovića koji je kako sam već napisao jedan od najutjecajnijih znanstvenika na svijetu:

„Vezivanje imena Instituta za osobu prvog hrvatskog predsjednika i prvog ravnatelja Instituta za historiju radničkog pokreta dr. Franje Tuđmana u općem smislu moglo bi sugerirati da će se Institut ubuduće baviti spektrom pitanja kojima se u svojim istraživačkim radovima bavio dr. Tuđman.“

Moja napomena: Institut Ruđer Bošković bavi se svekolikim znanstvenim istraživanjima u fizici, kemiji, biologiji medicini ..., a ne samo onima kojima se bavio Ruđer Bošković. Slično je i za Institut društvenih znanosti Ivo Pilar. U Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski ne izvodi se samo glazba Lisinskoga, u Osnovnoj školi Miroslava Krležu učenici čitaju djela i ostalih autora...

I onda vidimo da oni nisu ni pročitali što im istinski znanstvenici pišu, predlažu kandidata koji objavljuje glupava obrazloženja pa i brane ih i pritom 'zaborave' da je uklonio bistu Utemeljitelja RH. Jedan akademik mi je komentirao da nije izabran upravo zbog uklanjanja biste, što je i logično. Zato to nisu komentirali, Ili da se našalimo: Valjda je i njima to nebitno jer nije prikladno da se znanstveni instituti

nazivaju po političkim osobama i što je, uostalom, i podržao Upravni odbor tog Instituta..

Možda su im se i HINA samo htjeli narugati?

Da, Institut, je podržao mišljenje koje je objavio kandidat koji je i ravnatelj njihove podružnice, a Prvi Razred Akademije ga u potpunosti podržao. Pa kako to mogu osporavati akademici pa i oni koji spadaju u najutjecajnije znanstvenike na svijetu. Pa oni ne mogu razumjeti da je njihova znanost drugačija tj. da postoji u njoj revizija, a u povijesti je amater povjesničar tata Slavko uveo pojam revizionisti za sve one koji misle da je takva i povijest i time se protive partijskoj naredbi da u povijesti nema revizije.

Ili to mora biti tako jer:

BLAGOSLOVIO GA PORFIRIJE

**VUČIĆ ORGANIZIRAO MOLITVU UOČI GLASANJA U UN-U:
'SRBI SU ŽRTVE POVIJESNOG REVIZIONIZMA'**

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/vucic-organizirao-molitvu-uoci-glasanja-u-un-u-srbi-su-zrtve-povijesnog-revizionizma-346094/>

Naravno, u svojoj knjizi dao sam cijeli tekst povjesničara-Uklanjalatelja:

J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.

Ili ipak u RH imamo više od jednog političara. O kojima piše izvrsni kolumnist Borislav Ristić:

<https://narod.hr/hrvatska/ristic-politikom-dominiraju-nezreli-pozeri-bez-vizije-ne-mogu-oni-popraviti-drustvo>

Pa je njima takav i onaj koji je utemeljio RH. Žele li oni doista dokazati da povijest nije znanost?

Ponavljam, znakovito je da na Skupštini uopće nisu komentirali činjenicu da je kandidat kao ravnatelj prethodno uklonio i bistu Franje Tuđmana. A tekst prvog ravnatelja i osnivača HIP-a Slavonki Brod povjesničara dr. sc. Mata Artukovića objavljen je još 14. ožujka 2024.:

<https://bezcenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzaviz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

Iole inteligentnijima ta činjenica puno govori! A akademici su sigurno inteligentni, pa su vjerojatno procijenili da je bolje da što manje ljudi pročita tekst dr. Artukovića!

Da, i mene su neki uvjerali da je kandidat „dobar Hrvat“. Kad pročitate što je sve za kandidata učinio dr. Artuković i kako mu je on vratio (tekst sam dao i kao dio Uvoda moje knjige) znat će te zašto se nadam da me netko neće svrstati u kategoriju dobrih Hrvata kakav je taj povjesničar – Uklanjatelj,. Ne vjerujem da oni koji čitaju moje tekstove mogu i pomisliti da bih ja u vrijeme detuđmanizacije (tj. rashrvačivanja Hrvatske) uklonio bistu Utemeljitelja RH, a poslije toga mu se rugao i njemu i cijeloj akademiji tvrdeći da je on političar a ne vrhunski znanstvenik. Možda ih je glasovanje u Akademiji naučilo da Akademija ima dovoljno istinskih znanstvenika i umjetnika koji se ne daju prevariti.

Očito HINA je znala što ne treba spomenuti, a na njihovo izvješće je nasjela jedna književnica:

Andrića je kandidirao Razred za društvene djelatnosti, moram reći da je meni žao što se Stanka nije sjetio i Razred za književnost. Možda tada ne bi bilo važno što je Andrić izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama. Akademik koji je prije glasanja napao Andrića, loše je učinio, naravno Andriću, ali i Akademiji samoj.

Vjerujem da je u pravu da u slučaju da ga je kandidirao Razred za književnost ja doista ne bih istraživao niti se sjetio da sam i komentirao njegovo glupavo pismo o Utemeljitelju RH, a još manje da je on „povjesničar-Uklanjatelj“, tj. da je u vrijeme kada je to podobno – pogotovu za ravnatelje – uklonio bistu Utemeljitelju RH.

Iskreno se nadam da ona sve to nije znala i da doista ne vjeruje da je ime povijesnog instituta mnogo više od biti UTEMELJITEL RH. A taj prijedlog je potpisalo najviše književnika. Među njima general Ivan Tolj i naš prijatelj veliki Luko Paljetak. General Tolj je komentirao moj govor („Odlično si govorio“), a kaže mi kako mu je taj govor prosljedilo više osoba. A i govor sam završio citirajući Krležu!

Bilo kako bilo, lijepo je vidjeti kako HINI nije važno da nitko na Izornoj skupštini nije reagirao na moju tvrdnju:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog

rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

A njima je Tuđman političar. Jasno vam je zašto je u naslovu moje knjige:

DA UMREŠ OD SMIJEHA!

Akademik Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/toptema/jos-o-reagiranjima-na-izbore-u-hazu/>

JOŠ JEDAN PORAZ 'ISTORIČARA' U RH

Kolega, koji mi je ukazao na činjenicu kako u RH imamo 10 (DESET) časopisa iz povijesti u Scopusu, upitao me je zašto nisam spomenuo i stav kandidata Andrića o Jasenovcu. Objasnio sam da sam to učinio u knjizi o izborima u HAZU:

J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Evo tog dijela knjige:

Poznato je da se Franjo Tuđman još u vrijeme Juge drznuo ukazivati na laži o Jasenovcu i zato im je on kako dr. sc. Ivo DRobilica tvrdi: RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“.

VIJESTI

**AKADEMIK JOSIP
PEČARIĆ: “Srbi Hrvate
dijele na ustaše i srpske
sluge, a ja ne volim biti
sluga!”**

Zanimalo me je: je li i Sorošev stipendist s H-indeksom NULA, koji o doktoru povijesnih znanosti kojega je kao takvog u svoje redove

primila HAZU tvrdio kako je pisao i objavljivao radove kao amater, negdje i pokazao kako pravi i školovani 'istoričar' piše o Jasenovcu, I našao sam. Sam naslov puno govori i zašto je Sorošev stipendist i zašto mu je H-indeks NULA:

PORED VUKOVARA I JASENOVAC MORA BITI DIO NAŠEG PAMĆENJA

[https://plusportal.hr/zivot/pisani_intervju_-](https://plusportal.hr/zivot/pisani_intervju_-brodski_zasluznici/pored_vukovara_i_jasenovac_mora_biti_dio_na_seg_pamcenja-22660)

[brodski_zasluznici/pored_vukovara_i_jasenovac_mora_biti_dio_na_seg_pamcenja-22660](https://plusportal.hr/zivot/pisani_intervju_-brodski_zasluznici/pored_vukovara_i_jasenovac_mora_biti_dio_na_seg_pamcenja-22660)

Doista se moramo složiti kako je čovjek u pravu:

Fašisti (naravno Hrvati) su napali i Vukovar i Jasenovac pa je to isto, zar ne?

Što jest jest.

Stradalnici Srbi su i ovaj najnoviji napad na Jasenovac (isti je kao što znate bio i u Domovinskom ratu kao i onaj u Drugom svjetskom ratu) opjevali:

Ponovljen je genocid Hrvata
 Po treći put Srpskog lažnog brata.
 Srbin kamu ponovo dočeka
 I progone, ko pre pola veka.
 “Srbosek” im izum kraj stolecja
 njime seku ruke, noge glave.
 Za vađenje očiju i kad Srbe dave
 I zato imaju specijalne sprave.
 Jasenovac opet logor posta
 I stratište i novo ratište.
 Razrušiš Spomen obeležje
 Razbudiše duše umorenih
 Da ih svuda prate njine kletve.

Opjevaše li to Srbi Drobiličinu specijalnu spravu drobilicu?

Da, možda je kolega mislio na vjerojatnu paralelu povjesničara-Uklanjalatelja: Hrvati su ubijali Srbe na svom teritoriju u Jasenovcu, a Srbi Hrvate na srpskom teritoriju u Vukovaru.

Međutim hrvatski 'istoričari' su doživjeli još jedan strašan udar. Postalo je očito zašto ne žele nikakva istraživanja tj. reviziju njihovih tvrdnji o Jasenovcu POGOTOVU KADA BI SE U TO UKLJUČILI I ISTINSKI STRUČNJACI IZ DRUGIH DRŽAVA. Sada kao rezultat rada projekta koji *u cijelosti ga financira Europska unija, a okuplja renomirane stručnjake* imamo:

POVJESNIČAR VLADIMIR GEIGER PROVJERIO

*NA MREŽNIM STRANICAMA SPOMEN-PODRUČJA JASENOVAC –
NETOČNE INFORMACIJE!*

Projekt CroFacta bavi se provjerom točnosti informacija (fact-checking) u hrvatskom i širem medijskom prostoru, a provodi ga Leksikografski zavod Miroslav Krleža u suradnji s Hrvatskim institutom za povijest i Hrvatskim memorijalno-dokumentacijskim centrom Domovinskoga rata.

*U sklopu projekta za provjeru točnosti informacija nazvanog **CroFacta** upravo je objavljen prvi članak. Napisao ga je povjesničar **Vladimir Geiger** s **Hrvatskoga instituta za povijest**, koji je provjerio neke tvrdnje sa službenih mrežnih stranica Javne ustanove Spomen-područja te utvrdio da one – **nisu točne**. Riječ je o tvrdnjama prema kojima je na sastanku predstavnika **Njemačkoga Reicha** i **NDH** u njemačkome poslanstvu u Zagrebu **4. lipnja 1941.** zaključeno da se „**srpsko pitanje**“ u NDH riješi „**masovnim iseljavanjem Srba u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore**“. Nadalje se tvrdi da su na tome sastanku nacisti vlastima NDH **odobrili** „**već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskog pitanja u NDH**“, a i da su se vlasti „**na vlastiti zahtjev**“ **priključile planu preseljenja „obvezavši se deportirati u Srbiju 30.000 više Srba nego što će prihvatiti Slovenaca iz Trećeg Reicha**“.*

*No, historiografski radovi i izvorno arhivsko gradivo pokazuju da su te tvrdnje **neutemeljene**. O spomenutom sastanku, objašnjava Geiger, pisali su brojni hrvatski, slovenski, bosanskohercegovački i srpski povjesničari, ali ni jedan od njih u svojim historiografskim radovima ne spominje da je na njemu zaključeno ili pak razmatrano „**da se srpsko pitanje riješi masovnim iseljavanjem Srba u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore**“. Uz*

to, u njihovim se radovima uopće ne spominje da su nacisti vlastima NDH odobrili „već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskoga pitanja u NDH“.

(...)

Projekt CroFacta bavi se provjerom točnosti informacija (fact-checking) u hrvatskom i širem medijskom prostoru, a provodi ga **Leksikografski zavod Miroslav Krleža** u suradnji s Hrvatskim institutom za povijest i Hrvatskim memorijalno-dokumentacijskim centrom Domovinskoga rata. Pokrenut je 1. rujna 2023., u cijelosti ga financira Europska unija, a okuplja renomirane stručnjake s humanističkoga i društvenoga područja koji će se, kako je navedeno, „ponajprije baviti prijepornim povijesnim, kulturnim i društvenim temama 19. i 20. stoljeća koje snažno polariziraju hrvatsko društvo, pa su stoga i od osobitoga javnog interesa“. Voditeljica projekta je **Ankica Šunjić Matković**, pomoćnica glavnog urednika LZ Miroslav Krleža, a koordinatori su dr. sc. **Josip Mihaljević**, pomoćnik ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, i dr. sc. **Julija Barunčić Pletikosić**, voditeljica odjela Hrvatskoga memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskoga rata.

Na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac – netočne informacije! - Večernji.hr (vecernji.hr);

Istinski istraživači povijesti u RH tzv. revizionisti napisali su na stotine članaka o lažima koje održava JUSP Jasenovac, i ništa. Sada prvi međunarodni projekt i prve potvrđene laži o Jasenovca doveli su do ostavke ravnatelja:

Zapravo bi bilo normalno da čovjek podnese ostavku da su ga uhvatili u laži koje su u korist njegovog naroda. Ali on je uhvaćen u laži koja je u korist onih koji su to koristili u fašističkoj agresiji na Hrvatsku:

NA STANICAMA JASENOVCA OBJAVLJENE NETOČNE
INFORMACIJE: RAVNATELJ PODNIO OSTAVKU

-

21. svibnja 2024.

Ravnatelj Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac Ivo Pejaković podnio je ostavku. Dogodilo se to dan nakon što je mrežna platforma CroFacta, koja se bavi provjerom točnosti informacija,

objavila članak povjesničara Vladimira Geigera u kojem se navodi kako su **neke informacije na mrežnim stanicama JUSP-a Jasenovac netočne**.

“Ovim putem bih istaknuo da je prema Statutu Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac ravnatelj odgovorna osoba koja odgovara za rad ustanove, a samim time i za tekstove koji se nalaze na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac. U tom kontekstu, a s obzirom na tekstove koji su objavljeni na platformi CroFacta te u Večernjem listu, a koji **ukazuje na neke neprecizne formulacije koje se nalaze na internetskoj stranici Spomen-područja Jasenovac**, jutros sam podnio ostavku na mjesto ravnatelja Spomen-područja Jasenovac”, odgovorio je Pejaković na upit Večernjeg lista o tome tko je autor tih informacija te hoće li ih maknuti s mrežnih stranica JUSP-a Jasenovac.

>Banić i Koić: Između laži i otkrivanja istine

“O tome sam obavijestio nadležno **Ministarstvo kulture i medija te Upravno vijeće i Savjet Spomen-područja Jasenovac**. O daljnjim koracima i izmjenama u tekstovima koji se nalaze na mrežnim stranicama Spomen-područja Jasenovac odlučit će osoba koja će u sljedećem razdoblju biti imenovana na funkciju ravnatelja Spomen-područja Jasenovac”, izjavio je Pejaković.

Što se točno dogodilo?

Kako je u ponedjeljak objavio Večernji list, riječ je o netočnim informacijama **o sadržaju sastanka predstavnika Trećeg Reicha i NDH u lipnju 1941**. Naime, na stranicama JUSP-a Jasenovac objavljeno je kako je na tome sastanku predstavnika Njemačkoga Reicha i NDH u njemačkome poslanstvu u Zagrebu 4. lipnja 1941. zaključeno da se „srpsko pitanje“ u NDH riješi „masovnim iseljavanjem Srba u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore“. Nadalje se tvrdi da su na tome sastanku nacisti vlastima NDH odobrili „već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskog pitanja u NDH“, a i da su se vlasti NDH „na vlastiti zahtjev“ priključile planu preseljenja „obvezavši se deportirati u Srbiju 30.000 više Srba nego što će prihvatiti Slovenaca iz Trećeg Reicha“.

>Banić i Koić: Jasenovac, povijesni revizionizam židovskog istraživačkog centra

No historiografski radovi i izvorno arhivsko gradivo pokazuju da su te tvrdnje neutemeljene. O spomenutom sastanku pisali su brojni hrvatski, slovenski, bosanskohercegovački i srpski povjesničari, ali ni jedan od njih u svojim historiografskim radovima ne spominje da je na njemu zaključeno ili pak razmatrano „da se srpsko pitanje riješi masovnim iseljavanjem Srba u Srbiju, masovnim ubijanjima na terenu i deportiranjem u koncentracijske logore“. Uz to, u njihovim se radovima uopće ne spominje da su nacisti vlastima NDH odobrili „već ranije poduzete mjere za konačno rješenje srpskoga pitanja u NDH“.

<https://narod.hr/hrvatska/na-stanicama-jasenovca-objavljene-netocne-informacije-ravnatelj-podnio-ostavku>

Napomenut ću da su se s na natječaj na koji je prije nekoliko godina ponovno izabran ovakav ravnatelj javila i dva istinska eksperta za to područje. Kao izraz podrške napisao sam i kn jige o njima:

J. Pečarić, *Igor Vukić*, Zagreb, 2021. str. 404.

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Josip Jurčević*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>

Onima koji su birali više je odgovarao ravnatelj koji će stavljati lažne podatke koji idu na štetu hrvatskog Naroda, zar ne?

Zato je zanimljiv naslov teksta koji je s portala direktno.hr prenio portal dragovoljac.com.:

JEDAN PODNIO OSTAVKU, HRP A LAŽOVA OSTAJE

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39542-jedan-podnio-ostavku-hrpa-lazova-ostaje>

U borbi za istinu o Jasenovcu značajnu ulogu je odigrao prof. dr. sc. Matko Marušić. Pogledajte njegov komentar:

<https://kamenjar.com/vrijeme-je-da-se-objavi-istina-o-jasenovackom-logoru/>

Ali vratimo se dr. Geigeru.

Iako sam naglasio da brojke o radovima su samo jedan od pokazatelja ali ipak pokazatelj pa trebam naglasiti da dr. sc. Vladimir Geiger nije

u grupi s povjesničarem – Uklanjateljem. Ima 8 radova i h-indeks mu je 2.

Je li razlog zašto njega nisu predložili za akademika činjenica da se mnogi znanstveni revizionisti pozivaju na njegove radove kada pišu svoje članke.

Zato je zanimljivo pogledati tekstove u mojim knjigama u kojima spominjem dr. Geigera. Dapače ima tamo i cijelih članaka. Kako on zna biti i duhovit kada sam govorio o Drobilici prije 12 godina na tadašnjoj Izornoj skupštini nisam izdržao već sam izrekao i jednu njegovu duhovitu rečenicu. Poslije skupštine veliki hrvatski književnik Slobodan Novak mi je rekao da nisam trebao to reći, tj. da takve stvari prepustim njima.

Josip Pečarić

PRILOG

GEIGER U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

Kao dodatak gornjem tekstu doista sam poslao članke iz mojih knjiga u kojima se spominje hrvatski povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger. Svi koji su vidjeli taj dodatak uvjerali su se kako je on povjesničar koji zaslužuje knjigu o tome.

Njega nisu predlagali za akademika, a Drobilicu i Uklanjatelja jesu! Zapravo je tako Razred za društvene znanosti u HAZU pokazao zašto nije dovoljno da u Akademiji neki razred sam odlučuje o izboru novih akademika već to MORA učiniti cijela Akademija. To ne znači da mi možemo znati ima li među nama još drobilica i uklanjatelja koje nismo uspjeli detektirati. To tako zorno pokazuje slučaj povjesničara – Uklanjatelja tj. sramotna epizoda u hrvatskoj znanosti i u povijesti RH kada se sam čin uklanjana biste iz jednog povijesnog instituta UTEMELJITELJA RH koji je uz to povjesničar i akademik tajio od hrvatske javnosti sve do kandidature za akademika povjesničara Uklanjatelja. A i tada se to u medijima prešućivalo.

Napisao sam više knjiga o hrvatskim povjesničarima koji su izuzetni hrvatski domoljubi. Takvu knjigu zaslužuje i Vladimir Geiger, Zato u ovoj knjizi ne dajem cijeli Dodatak koji sam poslao uz gornji tekst već samo naslovi knjige u kojima se spominje ili su dani tekstovi dr. Geigera i naslovi tih tekstova.

D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI PRIJEPORI, ZAGREB, 2006.

JUGOKOMUNISTI I DANAS KRIVOTVORE HRVATSKU POVIJEST

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.

HVALA DR. TUĐMANU ZA 'GRIJEH' STVARANJA HRVATSKE DRŽAVE!

ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.

PISMO PREDSEDNIKU I PREDSEDNIŠTVU HAZU-A
PRILOG: HINA: PEČARIĆ IMA OZBILJNIH PRIMJEDBI NA
RAD IVE GOLDSTEINA

PISMO SLOBODNOJ DALMACIJI

PISMO JUTARNJEM LISTU

GOVORI LI AKADEMIK SILOBRČIĆ O VAŠEM NEPOŠTENJU
ILI O NEDOVOLJNOJ INTELIGENCIJI?

PRIZNAJEM: ANTISEMITIZAM VLADA U HAZU-U!

PRIZNAJEM: AKADEMICIMA SMETA TO ŠTO JEDAN ŽIDOV
PROUČAVA NOVIJU HRVATSKU POVIJEST

DIRLJIVA GOLDSTEINOVA BRIGA

RAZGOVOR U ZAGREBU S AKADEMIKOM JOSIPOM
PEČARIĆEM

GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE
ZBOG ANTISEMITIZMA!

DR. SC. VLADIMIR GEIGER., ZNANSTVENI SAVJETNIK

PRISILNI RAD I NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA 1941 –
1945 / ZWANGSARBEIT UND DER "UNABHÄNGIGE STAAT
KROATIEN" 1941 – 1945

O NEKIM POJAVAMA I SKRETANJIMA U HRVATSKOJ
HISTORIOGRAFIJI

ILI IZMIŠLJOTINE I POGREŠKE IVE GOLDSTEINA

U POVODU KNJIGE: IVO GOLDSTEIN, *HRVATSKA 1918. - 2008.*,
EUROPAPRESS HOLDING I NOVI LIBER, ZAGREB 2008. –
OSVRT NA POGLAVLJA: 48. "RASAP I SLOM NDH, BLEIBURG
I KRIŽNI PUT", 49. "OBRAČUN S NARODNIM
NEPRIJATELJEM" I 50. "RATNI I DEMOGRAFSKI GUBICI"

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (V.)

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

JOSIP JURAJ STROSSMAYER – VIZIONAR KOJI JE
NADILAZIO SVOJE VRIJEME

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

BUDIMIR LONČAR OPTUŽEN ZA ETIČKU VELEIZDAJU POKUŠAVA SE OBRANITI

JOSIP PEČARIĆ, JOSIP STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN KAVANSKI POVJESNIČARI?

J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

IGOR VUKIĆ

NOVOM KNJIGOM O JASENOVCU IVO GOLSTEIN POTVRDIO DA IZMIŠLJA I LAŽE

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

Ante Birin: GOLDSTEINOVA HISTORIOGRAFSKA METODOLOGIJA – OGLEDAN PRIMJER ZATUCANJA POVIJESNIH ISTINA

MRAČNI PROFESOR NA STRANI ZLA I SMRTNI NEPRIJATELJ SVAKE POVIJESNE ISTINE!

IZUZETNO OTKRIĆE KOLEGE GOLDSTEINA

PROF. EMERITUS DR. SC. MATKO MARUŠIĆ, ZAGREB, 2021.

MATKO MARUŠIĆ: OTVORENO PISMO G. ALEKSANDRU STANKOVIĆU

ŽELJKO OLUJIĆ, ZAGREB, 2022.

JE LI ISTINA KONTRAPRODUKTIVNA? (Hitler protiv kršćana)

PROF. DR. SC. BRANIMIR LUKŠIĆ, PORTAL HKV-A, 2022.

B. LUKŠIĆ: KROATOFOBNI NABOJ OBITELJI GOLDSTEIN

ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESSOR EMERITUS? / DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, ZAGREB, 2023.

JE LI I MIROSLAV TUĐMAN REVIZIONIST? 2.

O AMATERIMA, 4.

AKO JE PRKAČIN AMATER, JE LI GOLDSTEIN DILETANT?

HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

KONAČAN PAD IVE GOLDSTEINA

IZBAČEN IZ IHRE I NEMA GA VIŠE, ALI OSTAJU NOTORNE JASENOVAČKE LAŽI

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

PISMO PREDSEDNICIMA 4.

PRILOG: SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U JERUSALEM POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE ŠTO JE GOLDMAN REKAO

DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU: ČINI SE DA ĆE SE POLEMIKA OKO JASENOVCA NASTAVITI

-

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

JAVOR NOVAK: HOD ZA INSTITUCIJE?

GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (2) (reakcije bole)

ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR? DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

I. BEKAVAC: AGITPROP I HRVATSKI REVIZIONISTI

SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

ODGOVOR DAMIRU BOROVIČAKU

IVO GOLDSTEIN ILI O TRIVIJALNOJ HISTORIOGRAFIJI U HRVATA

IZLAGANJE DR. VLADIMIRA GEIGERA S PRESTAVLJANJA
KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

NOVA KNJIGA IVA DROBILICE

GOLDSTEIN – ‘DROBILICA’ O POVIJESTI

UZ OSNIVANJE UDRUGE HRVATSKI DOMOLJUBNI ZBOR
“FRANJO TUĐMAN”

IZ KNJIGA MLADENA PAVKOVIĆA:

SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2. (DROBILICA
MATEMATIČAR)

‘DROBILIČARI’ (DROBILICA o Thompsonu)

**NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU
I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE
METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI

JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU, 2.

Ima i onih kojima je žao povjesničara Uklanjalatelja. Meni je žao njegove obitelji.

Zašto?

Pa jedan moj prijatelj je i prijatelj jednom njegovom bliskom rođaku. Kada mu je rekao da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH ovaj nije vjerovao.

Doista je nevjerojatna činjenica da se uspjelo toliko dugo kriti od hrvatske javnosti to uklanjanje biste Utemeljitelja RH. Vjerujem da se onda s tim nije hvalio ni u obitelji koju je lijepo opisao prvi ravnatelj i osnivač HIP-a Slavonski Brod dr. sc. Mato Artuković u svom odgovoru Mladenu Pavkoviću. Zato je važno što je Pavković uspio dobiti odgovor na svoje pitanje jer je kandidat znao da netko u HAZU to zna i imao je mogućnost izjasniti se o tome.

Jedan sličan slučaj je u obitelji jednog don Lazarovog i mog prijatelja kod kojeg svakog ljeta navratimo.

Njegova kćer je postala čuvena po tekstu:

*Snježana Pavić: "Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana", **Jutarnji list**, prvo (noćno) izdanje Zagreb 15/16. 11. 2012: str. 11.*

„Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana. Nije Tuđman morao osobno biti optužen da bi se sudilo njegovu projektu.

Kada danas ujutro šef Haaškog suda Theodor Meron bude čitao pravomoćnu presudu Anti Gotovini i Mladenu Markaču, s treskom će se zalupiti vrata na jednoj fazi hrvatske povijesti. Kako god Žalbeno vijeće Haaškog suda odreže kaznu dvojici generala, smanji je ili potvrdi, to će biti presuda Franji Tuđmanu i Tuđmanovoj Hrvatskoj.“

Jutarnja Orjuna – Metapedia

Na njen tekst me je upozorio – tko bi drugi nego – don Kaćunko:

Subject: Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Date: Wed, 22 May 2024

From: Anđelko Kaćunko

NB: Ako želiš poslat ću ti cijelu kolumnu u wordu...

Naravno poslao mi je tekst i u wordu. I doista je zabavno. Vjerojatno se i ruga svom ocu koji je doista znao kupovati i više mojih knjiga da bi ih dao svojoj djeci. Vidi se da ona doista zna za puno mojih knjiga koje je vjerojatno i dobila od oca koji je hrvatski domoljub:

Do slučaja Julijane Matanović, glavna asocijacija na HAZU bio mi je akademik koji obilazi Hrvatsku, od župe do župe, promovirajući svoje knjige o "jasenovačkom mitu" i tzv. hrvatskom povijesnom pozdravu "Za dom spremni". Objavio je desetke knjiga: "Srpski mit o Jasenovcu", u više izdanja; "Thompson u očima hrvatskih intelektualaca"; "Rasizam suda u Haagu"; "Hajka na Thompsona"; "Thompson: pjesmom za Hrvatsku"; "General Praljak"; "General Praljak: knjiga II"; "General Praljak: knjiga III"; "Razotkrivena jasenovačka laž"; "Dario Kordić"; "Joe Šimunić i Za Dom Spremni"; "Borasa za akademika". "Sramotni sud u Haagu", zatim "Zločinački sud u Haagu". Ima još.

Autor promovira svoje knjige, predstavljajući se kao akademik, član HAZU. On to i jest. Istovremeno, dr. Ozren Žunec nije član HAZU. Vrhunski intelektualac koji je vjerojatno najsvieobuhvatnije obradio prijelomnu točku suvremene Hrvatske, srpsku pobunu, rat i njegove posljedice. Ne samo Žunec, do akademika nisu dobacili ni sada već pokojni sociolozi Vjeran Katunarić i Ognjen Čaldarović. Tko im je kriv što nisu napisali knjigu u čast kakvom haaškom optuženiku?

Zapravo ona nije ni svjesna koliko je nahvalila moje knjige. Ili je toliko neinteligentna da ne zna da sam u HAZU izabran kao matematičar. Da je pročitala moj govor u HAZU možda bi shvatila da je nemoguće da sam zbog knjiga koje je navela postao član HAZU i da su one toliko citirane da i da su one razlog da na listama Sveučilišta u Stanfordu o 2% najutjecajnijih hrvatskih znanstvenika imam uvjerljivo najviše radova od svih hrvatskih znanstvenika koji su na tim listama (njih stotinjak).

Možda se i ona nada prijedlogu za njen izboru u HAZU? Pa vjerojatno zna da je još kod mog izbora javio jedan povjesničar koji je protestirao što su mene izabrali u HAZU, a ne jednu njegovu kolegicu povjesničarku. Čovjek je znao da sam 'priučeni matematičar', pa je vjerojatno mislio da je matematika dio povijesti, ili obrnuto. I poslije

su njega doista predložili za akademika. Nije izabran, ali danas je poznat po imenu Ivo Drobilica.

A možda se samo ruga dr. Ozrenu Žunecu koji nije član HAZU pa uspoređuje njegov rad s mojom publicistikom.

A meni samo pravi reklamu jer je doista napravila lijep izbor mojih publicističkih djela pa svjesno diže tlak svojim čitateljima.

Slična obiteljska priča je i u slučaju drugog teksta za koji sam dobio informaciju od jednog kolege akademika koji je svoj komentar naslovio: *Javila se radnička fronta*. Objasnio mi ga je linkom na tekst: *Ivan Cingel, profesor u Osijeku: "Oluja–proslava zločina" ('!?!')* (*otac mu poginuo kao hrvatski branitelj*)

<https://crodex.net/ivan-cingel-profesor-u-osijekuoluja-proslava-zlocina/>

Neka se ne ljute oni koji se raduju činjenici da povjesničar – Uklanjatelj nije u HAZU, ali ja smatram da su ovakvi tekstovi najveća pohvala mom radu. Jer kad Te prijatelji hvale, ipak to su prijatelji pa može i to utjecati na njihove prosudbe.

Ipak vjerujem kako nisam pogriješio što dajem i njihove komentare pa evo još nekih:

Subject: *HKV Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU*

Date: *Wed, 22 May 2024*

From: *Bobo Mostarac*

Dragi Joško, Hvala Ti za Tvoju zanimljivu prepisku.

Ti si postao prava noćna mora, leftardnim akademskim kandidatima HAZU!

Evo jednog komentara u HAK-u,

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/43709-d-velnic-hrvatska-pod-opsadom.html>

"Odlično, ravno u sridu!

Svježi vjetrovi neumoljivo dolaze, brišu stoljetne laži, a pronose istinu i dobro !

I HAZU se budi, ne prima jednog uklanjatelja biste hrvatskog akademika, čiji je rad čudesno rezultirao stvaranjem suvremene Hrvatske države, akademika Franje Tuđmana! Ranije su također

odbili jednog "istoričara" DrObilicu, koji se "proslavio svojim pronalaskom" u Jasenovcu!"

Subject: *Re: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU*

Date: *Wed, 22 May 2024*

From: *Al Petracic*

Bravo poštovani i dragi Akademice. Dakle oba su pala. Jedva čekam kada će doći vrijeme da se pročeslja ovaj naš HAZU, po mom mišljenju još uvijek JAZU i očisti ga se od ljevičara i Jugoslavena. No povijest je pokazala da je nekad dovoljan i jedan pošten Hrvat, da se stvari počnu mijenjati.

Subject:Re: *mail*

Date: *Tue, 21 May 2024*

From: *Branko Haubrich*

Svaka čast uvaženi akademice Pečariću.

Ovakav odgovor je u cijelosti zaslužio. Pouke o ponašanju predsjednika Države i bivšeg predsjednika Vlade Republike Hrvatske u jednom mandatu, koji je obilježio nizom afera, osobnih i ministara u toj Vladi, baš kao i aktualnog mandataru nove Vlade u njegova prethodna dva mandata u nizu.

Komunikacija sa građanima države u kojoj je izabrani predsjednik se podrazumijeva a poglavito sa istaknutim osobama u institucijama ne bi se smjela događati vrlo rijetko ili gotovo nikako. TUŽNA strana "demokracije" u režiji vladajućih.

Lijep pozdrav uz želju za dobro zdravlje i dovoljno snage za nastavak dosadašnjeg javnog djelovanja.

Subject:Re: *mail*

Date: *Tue, 21 May 2024*

From: *Anđelko Kačunko >*

Sjajna izvedba, fratelo - maestralno "odsviran" stavak medijsko-političke simfonije (zasad) bez finala!

Subject:RE: *JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU*

Date: *Wed, 22 May 2024*

From: Mislav Vedriš

Poštovani Akademike, Hvala na vašem trudu i vijestima. Iskreno, nisam znao da imate takav utjecaj u Akademiji. (Ili ste možda samo glasno rekli ono što većina ionako misli).

(JP: Vjerojatno ima i jednog i drugog 😊)

Subject: *Re: AKADEMIK KOSTOVIĆ O AKADEMIKU TUĐMANU*

Date: *Mon, 20 May 2024*

From: *Vlado Glavas*

Bravo dragi Joža na ovom povijesnom prikazu o radu i politici u tzv. Hrvatskoj akademiji i njezinom ignoriranju istaknutih hrvatskih znanstvenika, ne samo u Hrvatskoj već i u svijetu, poput tebe, Kostovića, Tuđmana i ...

Naravno, meni je dovoljno bilo kada vidim koliko je bio sretan jedan od akademika koji je već u desetoj deceniji života što u HAZU nije izabran netko tko uklanja bistu Utemeljitelja RH.

Josip Pečarić

LOGIKA I 'ISTORIČARI'

Likuje moj kolega akademik koji mi je poslao e-maile "javila se i radnicka fronta". Evo novog:

Na Facebooku napisala Katarina Peović

(<https://www.facebook.com/katarinapeovic/>):

To da Stanko Andrić nije primljen u HAZU sve govori o toj instituciji. "Glupost se zaogrнула dostojanstvom i pozivima, zvanjima i činovima, glupost nosi zlatne lance lordmajorske i zvekeće ostrugama i kadionicama, glupost nosi cilindar na svojoj veleučenoj glavi". (Krlježa o Homo cylindriacusu...)

A Ivan Cingel drug i suborac, budi u meni nadu da će doći neko bolje vrijeme u kojem će se organizirati, ujediniti i solidarno djelovati i članovi akademske zajednice - oni koji dobro razumiju da su "balte i skoke eskalirali do točke na kojoj se stvarno mora nešto poduzimati." <https://forum.tm/vijesti/tekst-o-nisticama-koje-ne-zasluzuju-nijedan-jedini-redak-8050>

Drugarici i drugu se – vjerovali ili ne . pridružio DEKAN i skoro cijeli Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta Osijek.

Doista je žalosno vidjeti da na Odsjeku za povijest imamo samo 'istoričare“.

Zašto to nisu povjesničari?

Pa povjesničari su istinski znanstvenici i ne bi se koristili lažima i poluistinama.

U Prilogu dajem cijeli njihov tekst. Iz njega se vidi kako znaju za tekstove koje je objavio portal bezcenzure.hr.

Dakle znaju da je novo ime njihovog kandidata Povjesničar-Uklanjatelj.

Dakle znaju da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH!“

I u njihovom poduljem tekstu bistu uopće ne spominju.

Oni daju diplome budućim profesorima povijesti.

Strašno! Ostaje nam nada da će netko od njih znati razlučiti povijest od 'istorije'.

Naravno njihov tekst je velika pohvala dr. sc. Miroslavu Tuđmanu s kojim sam bio na postavljanju biste u HIP-Slavonski Brod koji nije

predložio nekom povjesničaru da prikaže HRVATSKOG predsjednika kao povjesničara i akademika nego jednom od najutjecajnijih HRVATSKIH znanstvenika, koji je bio ministar za znanost kada je Podružnica u Slavonskom Brodu osnovana, a i jedan potpisnik je Prijedloga da se HIP Zagreb nazove po povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Razred koji je bio za Uklanjalatlja, Miroslava svojevremeno nije predložio – nedostajao mu je jedan glas. Potpisnik prijedloga je bio i dr. sc. Mirko Valentić koji je kao ravnatelj HIP-a Zagreb prihvatio da se HIP Slavonski Brod osnuje kao podružnica njegovog instituta. Ali ni on nije 1998. godine povjerio nekom povjesničaru da napiše odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“ nego meni. Ne znam koliko su 'istoričari' iz Osijeka inteligentni pa neću ni spomenuti kako on to sigurno ne bi učinio da prije toga nije razgovarao s Utemeljiteljem RH!

Da 'istoričari' iz Osijeka i njihov dekan znaju za tekstove s portala bezcenzure.hr. Dakle znaju i za veliki prilog povjesničara (ne kao i oni 'istoričara') dr. sc. Mata Artukovića koji je opisao cijeli taj slučaj oko uklanjanja biste Utemeljitelju RH.

Služi li njihovo reagiranje skretanju pozornosti javnosti sa činjenice da je prije 13 godina uklonjena BISTA UTEMELJITELJA RH?

Može se kao pripadnost 'istoričarima' u RH uzeti i njihovu 'priču' tipa *akademik Pečarić je problematizirao nisku indeksiranost kolege Andrića prema Hirschovom indeksu ističući to kao objektivni pokazatelj nerelevantnog znanstvenog doprinosa*. Naime ja sam itekako uvijek naglašavao da je on po Scopusovoj listi u grupi najslabijih znanstvenika HIP-a, a to je baza koja se uzima za liste Sveučilišta u Stanfordu na kojima nije jedini kriterij broj radova. Naglašavao sam da broj radova i h-indeks na Scopusu nije jedini pokazatelj. Ali i da je baza po kojoj Sveučilište u Stanfordu pravi liste najutjecajnijih znanstvenika (smatraju i da je povijest znanost) i s takvim znanstvenicima se hvale sveučilišta iz kojih su pa tako i Sveučilište u Osijeku (2%, Stanford, Scopus, 4 znanstvenice iz Osijeka):

<https://www.unios.hr/wp-content/uploads/2015/09/sv-95-gotovo-3.pdf>

Sveučilišni glasnik Sveučilišta u Osijeku (prilog Glasa Slavonije):

Vidi str. 6 i 7:

Stela Jokić,

Đula Borozan,

Lidija Jakobek,

Marijana Hadzima Nyarko.

Lijepi prilozi na po pola stranice o svakoj od njih.

A ovo piše u uvodu tog priloga:

Biti na listi najcitatiranijih znanstvenika na svijetu uglednog američkog Sveučilišta Stanford svakomu je znanstveniku veliko priznanje.

Lista najcitatiranijih znanstvenika temelji se na najvećoj znanstvenoj bazi Scopus Elsevier, a ove su se godine na toj listi našla imena četiriju znanstvenica Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, i to dviju profesorica Prehrambeno-tehnološkog fakulteta Osijek, profesorice Građevinskog i arhitektonskog fakulteta Osijek i profesorice osječkog Ekonomskog fakulteta.

Naše ugledne znanstvenice čitateljima će približiti ključne odrednice znanstveno-istraživačkog rada te pojasniti koji su radovi bili "presudni" u kontekstu pozicioniranja na tu prestižnu listu znanstvenika.

Ne manje bitno bilo je doznati koje poruke naše znanstvenice šalju mladima, posebno studentima koji karijeru žele graditi u akademskoj zajednici.

I taj prilog su proglasili TEMOM BROJA!

Činjenica da u RH imamo DESET časopisa iz povijesti koji su u Scopusu ukazuje da je Akademija pokazala kako 'istoričari' i ne mogu puno objavljivati u časopisima koji doprinose ugledu u svijetu hrvatske znanosti.

I to je jedan veliki doprinos povjesničara Uklanjatelja. Njegov neizbor je pokazao da je HAZU hrvatska akademija, a da 'istoričari' iz Osijeka možda i nisu 'istoričari'.

Zašto?

Pogledajte njihove brojke radova i h-indeksa na Scopusu:

Dekan Filozofskog fakulteta Osijek

prof. dr. sc. Ivan Trojan: članaka 1, h-index 0
Članovi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Osijek
dr. sc. Sergej Filipović: članaka 1, h-index 1
Ivan Fremec: ništa
doc. dr. sc. Danijel Jelaš: ništa
izv. prof. dr. sc. Slađana Josipović Batorek: članaka 2: h-index 0
izv. prof. dr. sc. Denis Njari: članaka 2: h-index 0
dr. sc. Luka Pejić: članaka 1: h-index 0
izv. prof. dr. sc. Domagoj Tomas: članaka 7: h-index 2
doc. dr. sc. Anđelko Vlašić: članaka 12: h-index 1
izv. prof. dr. sc. Hrvoje Volner: članaka 5: h-index 1

Vjerojatno oni i ne mogu razumjeti moj komentar da to što netko ima puno radova i objavljuje u inozemstvu nije nikako preporuka jer samo pokazuju da unatoč tome to nije prepoznato.

A da ne ponovim IMAJU 10 (DESET) ČASOPSA koji SU U SCOPUSU u RH:

Izjasnite se drugovi i drugarice jeste li povjesničari ili istoričari.

Je li Vama Utemeljitelj RH povjesničar i akademik Franjo Tuđman koji je Utemeljitelj RH političar po kome ne treba davati ime povijesnom institutu jer je političar što je razumljivo ako ste istoričari ali nije ako ste povjesničari?

Je li Vama Utemeljitelj RH povjesničar i akademik Franjo Tuđman koji je Utemeljitelj RH političar čija bista ne treba postojati u povijesnom institutu jer je političar što je razumljivo ako ste istoričari ali nije ako ste povjesničari?

U iščekivanju odgovora pozdravlja vas

Akademik Josip Pečarić

ODVJETNICI POVJESNIČARA - UKLANJATELJA

Napisao sam niz knjiga o izuzetnim Hrvatima. Neki od njih su i moji koautori kao što je akademik Dubravko Jelčić. Takvi su i književnik dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić i don Anđelko Kačunko. Teško je odgovarati svima kojima šaljem svoje tekstove, ali njima se trudim odgovoriti jer su njihova pisma često takva da ih je šteta ne podijeliti s onima koji čitaju moje poruke.

Tako sam htio odmah odgovoriti i Kočanu na njegov e-mail:

Subject: RE: JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Date: Fri, 24 May 2024 06:46:59 +0200

Dragi moj Joško,

Hajde da se i ja pridružim Tvojim hvaliteljima, zaslužio si!

Netko takav kao Ti rađa se u nekomu narodu samo jednom u tisućljeću, sam jednom!

No, kao stariji od Tebe, ne dajem Ti time pravo da se hvališeš! To i ne radiš, hvale te drugi, dakako, skromnost je vrlina, a svaka pohvala neke vrline potvrđuje samo to da je zlo neuništivo, ali da stalno treba uništavati ga, da ne prevlada u svemu. I neće, „akobogda. Amen dabogda!“ (Naveo sam Ti refren čuvene Konavoske zdravice.)

Mislio sam mu pisati o pozivu iz “Jutarnjeg lista” koji je objavio veliki tekst jedne njegove kolegice književnice koja nije akademkinja pa su odlučili da i akademik može dati izjavu o tome.

Ustanovio sam da novinarka ne zna ništa o meni, ne zna da je moj govor objavljen, a kamoli I knjiga na portal dragovoljac.com, ne zna da je sličan slučaj bio prije 12 godina kada nije izabran kandidat povjesničar koji je kasnije postao poznat kao Ivo Drobilica.

Kao što su objavili širi prilog književnice koja uopće ne spominje da je neizabrani kandidat zapravo povjesničar – Uklanjatelj, tako ni novinarka nije znala da je tako nazvan jer je prije 13 godina, čim je

postao ravnatelj povijesnog institut, uklonio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana.

Zato sam smatrao da u „Jutarnjem“ u najmanju ruku trebali objaviti moj govor s Izborne skupštine.

Bit će zanimljivo što će objaviti, ili je možda činjenica da je Akademiji osim uklanjanja biste Utemeljitelja RH važno i to da i u povijesti znanstvenici znaju da je u interesu RH da objavljuju u uglednim časopisima. Otud i vijest o jednom takvom prihvaćenom članku Mateja Mikašinović-Komša i Koste Bovana.

Pruke na internetu tako da što više pišu o njima

Hrvatski su znanstvenici prikupljene objave analizirali i kodirali po temama i motivima. Na kraju su dobili pregled učestalosti pojave pojedinih tema, obrasci razmišljanja o njima i uvid u načine na koje se korisnici međusobno povezuju, organiziraju te prakse koje primjenjuju radi osmišljavanja i pripreme političkih akcija, kojima zatim sudjeluju.

Na temelju analize objava vidili smo da su promatrane političke akcije bile uronjene u ikalno desne vrijednosti, kao su bijeli supremacizam, negati stavovi prema seksualnim i nim manjinama, antisemitizam, kao i istaknuto percipiranje padanja zapadne demokracije - jasno na takav svjetonazor, dječki je cilj svih političkih akcija provesti subverzivnu ininaciju javnosti ukazivanjem avodno licemjerje liberalne ce - pojasnio je Bovan.

Poznaju tehnologiju

asava da se način na koji su alno desni korisnici foruma nastojali realizirati ciljeve ljo na dubokom razumije-digitalne tehnologije, kao i čnosti političkog djelovanja nternetske kulture.

ako dobro razumiju kako ganizirane novinarske re-e i načine na koje novina-t. Naime, primijećeno je da nici te radikalno desne za-koriste navedeno znanje-ijevanje kako bi oblikova-nikaciju i sadržaj koji šire-ti. Pritom imaju na umu ediji pisati o njihovim po-aktivnostima, jer za cilj formiranje javnosti i ra-je njihova djelovanja. U- svaka reportaža o aka-radikalne desnice za-avlja planiranu kariku-amplifikacije vidljivo-narativa s kojima do-javnosti - zaključio je

Matej Mikašinović-Komša i Kosta Bovan

"Ponosni smo"

Bovan i Mikašinović-Komšo: Rigorozan proces recenziranja

Hrvatski istraživači na području društvenih i humanističkih znanosti rijetko objavljuju u međunarodnim znanstvenim časopisima koje izdaje Nature Portfolio kao što je Humanities & Social Sciences Communication. Nature Portfolio je dio međunarodne znanstvene izdavačke tvrtke Springer Nature koja se bavi izdavanjem akademskih i znanstvenih časopisa, online bazama podataka i uslugama u znanosti i medicini. Najpoznatija publikacija je vodeći svjetski znanstveni časopis Nature koji izlazi od 1869. godine, Humanities and Social Sciences Communications izlazi od 2014., a to je časopis s otvorenim pristupom u kome se objavljuju članci iz društvenih i humanističkih znanosti.

- Nismo sigurni jesmo li prvi hrvatski znanstvenici koji su objavili rad u ovom časopisu, ali smo ponosni što smo u tome uspjeli. Proces recenziranja je zaista bio rigorozan i dugotrajan, s većim brojem recenzenata i krugova recenziranja. Ipak, taj proces nam je pomogao da u konačnici članak bude kvalitetniji. Nadamo se da će uspjeh objavljivanja ovoga rada pokazati da i hrvatski znanstvenici mogu konkurirati međunarodnima te da će potaknuti sve postojeće, ali i buduće znanstvenike i znanstvenice da se okužaju u tome - istaknuli su Kosta Bovan i Matej Mikašinović-Komšo. □

Politički inoconnect, poz-nati su po promoviranju i podokiranju Trumpa 2016. Često se isbiče da je upravo njihova podrška pridonijela njegovoj pobjedi

Glasače Hillary Clinton prijavljivali poslodavcima Radikalni s foruma 4chan u svojim su akcijama 2016. razotkrivali identitet birača koji podržavaju Hillary Clinton i prijavljivali ih poslodavcima te povezivali američke tvrtke s pro-sljedima Black Lives Matter kako bi ih diskreditirali

Posebno me razveselilo kada sam vidio tekst podrške povjesničaru – Uklanjatelju s Filozofskog fakulteta u Osijeku. Vjerujem da je poznato da je za mene najveća pohvala kad me se napada, pa komentirajući 'pohvale' u tom tekstu ne moram komentira Kočanove pohvale.

Komentirao ga je moj imenjак:

Tako je nastao tekst *LOGIKA I 'ISTORIČARI'*.

Subject: *Odvjetnici UKLANJATELJA*

Date: *Fri, 24 May 2024 11:59:23 +0200*

From: *Josip Stjepandic*

To: *Josip Pecaric*

CC: *Mato Artuković*

Čini mi se da ovi „znanstvenici“ (zapravo NAUČNICI) iz Osijeka nisu nimalo svjesni što su napisali te „urbi et orbi“ priopćili.

Ovim dopisom učinili su kolosalnu antipropagandu svome studiju, fakultetu, pa i Sveučilištu.

Ti ne problematiziraš da S.A. ima pre nizak H-index, nego da ga UOPĆE NEMA!

Ti slavni doktori i profesori kao da nisu svjesni kako nastaju znanstveni radovi: u početku bijaše neka ideja, na temelju koje se studira literatura (koja se KASNIJE MORA CITIRATI), pa razrađuje, itd.

Ako se neki radovi ne citiraju, to onda znači da su ili nepoznati (nemoguće, ako su u Scopusu; osim toga, tu je google), sadržajno u nekoj „slijepoj ulici“ ili POTPUNO BEZVRIJEDNI.

H-index NIŠTA znači da NITKO, pa niti najbliži kolega nije smatrao vrijednim razmatranja radove (objavljene u periodici) dotičnog autora. U privitku su profili nekoliko stranih povjesničara koji se bave i Hrvatskom.

O akademiku Stjepanu Ćosiću čuo sam toliko toga dobrog, napose o obrani hrvatskog povijesnog grba, da mi je teško povjerovati da brani neobranjivo. Radujem se susretu s njim!

Upoznavajući političke prilike u RH, ne mogu se oteti dojmu da je kandidatura ubogog S.A. (koji ima objektivno provjerljivi OPUS

SLABJI OD MNOGIH ASISTENATA) bila na tragu četničko-partizanske trgovačke koalicije, a da je propala kad je toj koaliciji istekao rok.

A niti Ti, dragi imenjače, vjerojatno nisi svjestan, koliku uslugu činiš znanstvenom poštenju. Spomenik si zaslužio, a ne članak u bljuvalnom YUtarnjem!

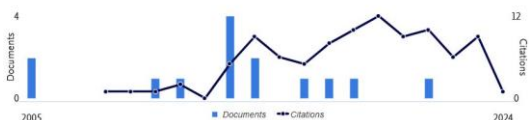
Yeomans, Rory

[Home Office Central Research Establishment, Reading, United Kingdom](#)
39764331100
Connect to ORCID
View more

95 Citations by 89 documents
14 Documents
6 h-index View h-graph
View all metrics >

[Set alert](#)
[Save to list](#)
[Edit profile](#)
More

Document & citation trends

Most contributed Topics 2018–2022

- Collective Memory; Holocaust; Mnemonics
1 document
- Croatia; Bosnia and Herzegovina; World War II
1 document

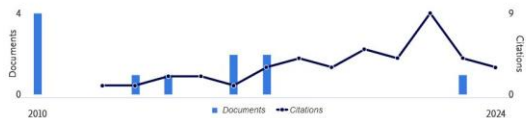
Korb, Alexander

[University of Leicester, Leicester, United Kingdom](#)
56675976600
Connect to ORCID
View more

42 Citations by 35 documents
11 Documents
4 h-index View h-graph
View all metrics >

[Set alert](#)
[Save to list](#)
[Edit profile](#)
More

Document & citation trends

Most contributed Topics 2018–2022

This author has no topics at the moment. 1 topics in general. Learn more about Topics

Calic, Marie Janine

College of Europe, Brussels, Belgium 6508121496 Connect to ORCID View more

24
Citations by 24 documents

11
Documents

3
h-index View h-graph

View all metrics >

Set alert Save to list Edit profile More

Document & citation trends

Analyze author output Citation overview

Most contributed Topics 2018–2022

Serbia; Croatia; Balkans
1 document

View all Topics

Boeckh, Katrin

Leibniz-Institut für Ost- und Südosteuropaforschung, Regensburg, Germany 26037079800 Connect to ORCID View more

252
Citations by 252 documents

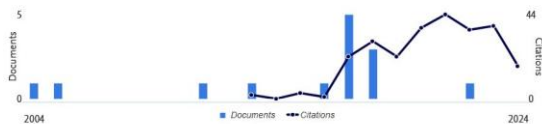
14
Documents

3
h-index View h-graph

View all metrics >

Set alert Save to list Edit profile More

Document & citation trends

Analyze author output Citation overview

Most contributed Topics 2018–2022

Balkan Wars; Ottoman Empire; World War I
2 documents
First World War; Armed Forces; Battlefield
1 document
Rus; Names; Onomastics
1 document

View all Topics

14 Documents

Author Metrics New

Cited by 252 documents

0 Preprints

4 Co-Authors

3 Topics

0 Awarded Grants Beta

Hoare, Marko Attila

[Sarajevo School of Science and Technology, Sarajevo, Bosnia and Herzegovina](#)
35075973700
Connect to ORCID
View more

82

Citations by 80 documents

16

Documents

6

h-index View h-graph

[View all metrics >](#)
[Set alert](#)
[Save to list](#)
[Edit profile](#)
[More](#)

Document & citation trends

Most contributed Topics 2018–2022

Serbia; Croatia; Balkans
1 document

Jedino mogu dodati još nešto o tvrdnji mog imenjaka o 'naučnicima'. Naime njihov tekst je objavljen 23.5., ali 20.5 je objavljen tekst Branimira Jankovića urednika portala Historiografija.hr koji dajem u Prilogu. Naime i on smatra kao i oni da sam se ja SAMO protivio izboru povjesničara – Uklanjatelja zbog teksta koji je on objavio. Pomislili bi da je on smiješan kao i oni.

Međutim ima tu jedan 'štos'. On na kraju dodaje link mog govora u kome se spominje uklanjanje biste i za taj tekst povjesničara – Uklanjatelja se samo kaže da je PRIGLUP, ali i link mog teksta JESU LI 'ISTORIČARI' ZNANSTVENICI? (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 10.) koji je objavljen 30. ožujka 2024. Kao prilog dan je cijeli tekst cijeli tekst povjesničara Uklanjatelja tako da se čitatelji doista mogu uvjeriti da nisam izmislio bedastoće njihovog kandidata za akademika.

To su vam 'istoričari' kako sam ih nazvao i u tom tekstu, a moj imenjak ih je nazvao 'naučnicima'. Možda su doista svi toliko glupi da misle da je tekst važniji od uklanjanja biste UTEMEELJITELJU RH. Valjda nisu toliko glupu! Možda se mogu pravdati da nisu znali za taj moj tekst od 30. ožujka 2024. ili za moju knjigu Napadaju Tuđmana - da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista objavljenu 10. travnja 2024. ali da nisu znali za tekst glavnog urednika portala na kome su objavili svoj tekst to su doista priče koju mogu ispričati 'naučnici' zar ne?

Još smo nas dva Josipa preblagi prema tim našim 'istoričarima' ili 'naučnicima'.

Zato ovaj tekst završavam komentárom don Anđelka:

Subject: Re: LOGIKA I 'ISTORIČARI'

Date: Fri, 24 May 2024 14:05:56 +0200

From: Anđelko Kačunko <crodonangelo@gmail.com>

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

*Sjajno je, fratelo, što se ti - za razliku od većine hrvatskih komentatora - nimalo ne uzbuđuješ nad budalaštinama i sličnim medijsko-politikantskim proizvodima raznih antihrvatskih 'frontomana' i 'antifoman(ijak)a' već samo prenosiš njihove "biser(otin)e", čime im uzalud posvješćuješ kako bi bilo bolje da su šutjeli, nego što su sami sebe rado javno prikazali/pokazali budaletinama... Upravo zato nema razlike između osječkih 'istoričara' i njihove "braće" iz SANU, jer jednako i u ISTO **RIČU** 'naučno' glazbalo...! Živ mi bio!*

Doista, zar im ne bi bilo bolje da su šutjeli?

Josip Pečarić

JE LI HIP SLAVONSKI BROD VRATIO BISTU UTEMELJITELJA RH?

Jedno od pitanja koje sam postavio novinarki “Jutarnjeg lista” kada je tražila moju izjavu i kada je potvrdila da ne zna da je kandidat ua akademika ‘povjesničar ‘ Uklanjatelj uklonio prije 13 godina bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana bilo je: *Znate li za neki sličan slučaj u nekoj drugoj državi da se tako ukloni bista onoga koji je utemeljio tu državu?*

A njega je predložio za akademika Razred za društvene znanosti u HAZU!

Tako su ovi izbori u HAZU pokazali zašto nije dovoljno da u Akademiji neki razred sam odlučuje o izboru novih akademika već to MORA učiniti cijela Akademija.

To ne znači da mi možemo znati ima li među nama još drobilica i uklanjatelja koje nismo uspjeli detektirati.

To su im pokazali i dr. sc. Mirko Valentić kada je kao ravnatelj HIP-a Zagreb, naravno ne bez suglasnosti akademika Tuđmana, odlučio da na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov jasenovački mit“ odgovori jedan matematičar, a jedan liječnik je u povodu stote obljetnice pisao o Tuđmanu kao povjesničaru i akademiku na nagovor prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana. Zašto baš njima?

Pa i jedan i drugi su od Sveučilišta u Stanfordu prepoznati kao najutjecajni znanstvenici u svijetu. A povjesničari u RG se od Tuđmanove smrti zabavljaju u dokazivanju kako povijest nije znanost tj. ne može biti revizije onoga za što je Partija odredila kao konačnu istinu, a u RH poslije Tuđmanove smrti uveo povjesničar AMATER koji nije završio ni bilo kakav fakultet, ali je otac nekadašnjeg kandidata za Akademika danas poznatijeg kao Ivo Drobilica.

Za novinare u RH koji 13 godina nisu otkrili da je 'povjesničar – Uklanjatelj' uklonio tu bistu, to još 'nije otkriveno'. Valjda zato ne vidimo tekstove u novinama s naslovom :

**JE LI HIP SLAVONSKI BROD VRATIO BISTU UTEMELJITELJA
RH?**

Moj dragi prijatelj (i suautor) Zvonimir Hodak je nepravedan prema Srbima kad piše u najnovijoj kolumni:

. Nož, žica, Srebrenica... ", pjevale su delije nakon 22. srpnja 1995. godine. **Ratko** i ekipa su bili tada u punoj formi. "Nepobedivi". Nisu ni slutili da ih čeka 5. kolovoza 1995. g. kad su "nepobedivi" bili pometeni i poniženi, uskočili u traktore i pobjegli glavom bez obzira. Sad im je stigao račun na naplatu za zločine u agresiji na Hrvatsku i BiH, napose za onaj u Srebrenici. Gledali smo montipajtonovske scene iz UN-a... "Cela" Srbija je bila na nogama, a **Vučić** snužden u UN-u i zamotan u srpsku zastavu. General Mladić je doduše bio osuđen u Haagu za smrt osam tisuća i pet stotina muškaraca i mladića, ali ovo u UN-u im je bio neočekivani šamar. Rezolucija je izglasana s dobrom većinom od 84 države i sad je zapečaćeno da je Srbija u BiH izvršila genocid. Protiv je glasovalo tek 19 država, a predstavnika 22 države nije ni bilo u dvorani kad se glasovalo. Međutim, Srbi ne bi bili to što jesu da nisu tu rezoluciju proglasili svojom pobjedom te izašli na ulice slaveći "pobjedu".

Zašto je moj prijatelj nepravedan.?

Pa i sam kaže da je kod njih sve obrnuto. Pa zar oni svo vrijeme ne tvrde da su Hrvati genocidan narod, što je zapravo njihova poruka o njima samima?

Dakle, oni to stalno govore samo imamo mi puno onih nepismenih kakvi su i naši 'istoričari' koji ne razumeju bre srpski koji ceo svet razume.

Ne razumije čak ni moj prijatelj Hodak da Srbi s pravom slave onoga koji im je najviše pomogao; Franju Tuđmana, Da Tuđman nije spriječio mnogo veći genocid u Bihaću odmah poslije Srebrenice, kakva bi tek bila ta Rezolucija o njihovom genocidu?

Na to nas podsjeća Davor Dijanović, a u Prilogu vam dajem moje pismo Predsjedniku Vlade iz 2012.

<https://direktno.hr/kolumne/hrvatska-nakon-dva-dramaticna-pisma-sprijecila-novu-srebrenicu-prisjecamo-se-nakon-rezolucije-346576/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39614-hrvatska-je-nakon-dva-dramaticna-pisma-sprijecila-novu-srebrenicu-prisjecamo-se-nakon-rezolucije>

A koliko bi ih to tek koštalo:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/jednoj-je-drzavi-za-vrijeme-glasanja-o-srebrenici-sjelo-cak-pola-milijuna-dolara-hvala-srbiji-15464951>

Toga su svjesni i Bošnjaci pa je njima Franjo jednako kriv kao i Sloba: <https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39590-marijajac-takav-nemoral-i-takvu-nezahvalnost-svijet-jos-nije-vidio>

Da, nije u pravu ni Marijačić, a ni svojevremeno i ja kada sam isto tvrdio pitalicom:

-Kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?

-Spasi ga od genocida!

I logično je kada Srbi slave Tuđmana, Bošnjacima je jasno da je on kriv, zar ne?

A znamo i da je Tuđman 'pravedno' osuđen i zbog Jasenovca. To dobro znaju naši 'istoričari' i zato podržavaju 'povjesničara' 'Uklanjalatela'. Zar Jasenovac nije ponajbolji za 'dokazivanje' genocidnosti hrvatskog naroda?

Ali Hodaku nije jasno da su u pravu naši 'naučnici' pa piše:

Gledam ekskluzivni izvještaj Zemaljske komisije Hrvatske iz 1946.g. koja "obara s nogu". U Vojnom arhivu u Beogradu stoji kako je bilo 576 ubijenih u Jasenovcu. Gdje je to od 750.000 ubijenih s kojima su nas "hranili" pedeset godina? Još jedan dokaz kako smo živjeli u desetljećima laži, godinama kada je Tito tvrdoglavo izbjegavao sirenski zov da nogom stupi u lažni simbol "ustaških zločina". Za razliku od hrvatskih Jugoslavena koji slijepo i dalje vjeruju kako u Jasenovcu leže stotine tisuća ubijenih Srba, Židova i Roma, Tito je znao što je prava istina. Međutim, možete vi mahati s izvješćem Zemaljske komisije koliko vam srce želi ako to ignoriraju svi mediji u kojima čekaju Ante Tomić, Boris Dežulović, Gerovac, Bajruši, Jurica Pavičić..., da ne govorim o našim vrlim "istoričarima" s Filozofskog fakasa u Zagrebu. S muzejom ili bez njega, Hrvatska je i dalje u raljama komunizma. Dokle?

<https://direktno.hr/kolumne/sandra-i-dalija-su-sablaznjene-naljutila-ih-je-izjava-koju-se-netko-napokon-usudio-javno-izreci-346664/>

Sigurno je našim 'istoričarima' i ne samo njima bilo strašno da im na Izornoj skupštini u HAZU matematičar tvrdi:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim

listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Josip Pečarić

MOŽE LI POVJESNIČAR – UKLANJATELJ BITI POŠTEN?

'Povjesničar – Uklanjatelj' je dao intervju *Al Jazeera* u svezi svog neizbora za redovitog člana HAZU i s njime potvrdio onima koji nisu glasovali za njega koliko su bili u pravu.

Prije svega on uopće nije dovoljno inteligentan da zna zašto je 'povjesničar - Uklanjatelj', ili je toliko nemoralan pa nepošteno odgovara na pitanje:

Razlog protivljenju, barem ono što se može saznati iz medija, jeste Vaše protivljenje da se Hrvatski institut za povijest nazove imenom prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana. Da li je to bio jedini razlog protivljenju određenog broja hrvatskih akademika da podrže vaše članstvo u HAZU?

U Prilogu dajem cijeli njegov intervju tako da se čitatelj odmah može uvjeriti kako uopće ne spominje uklanjanje biste Utemeljitelja RH povjesničara akademika Franje Tuđmana!

Očito se 'povjesničar – Uklanjatelj' trudi uklopiti u pokušaj medija da se i dalje sakrije od hrvatske javnosti kako je on 'povjesničar - Uklanjatelj' koji je prije 13 godina čim je postao ravnatelj HIP-a u Slavonskom Brodu uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara akademika Franje Tuđmana!

Zadatak medija bi bilo da otkriju takve događaje javnosti, a ne da ih prikrivaju. Naravno u ovom slučaju su u pitanju sebe opravdali („barem ono što se može saznati iz medija“) i tako pokazali kako kandidatu baš istina i nije draga.

Moram priznati da se i dalje ruga svojoj struci (ako prihvatimo da je to struka povjesničara, a ne 'istoričara') kada kaže kako je *naučno argumentovao* pa i navodi svoje 'naučno' mišljenje:

“Osoba čije se ime daje nekoj ustanovi uživa u toj ustanovi, po logici stvari, posebne počasti i kulturni status. U Hrvatskom institutu za povijest, Franjo Tuđman trebao bi biti tema i predmet istraživanja, a ne idol ili ikona pred kojom će se povjesničari klanjati; ne bi trebao biti ni tema koju se istražuje s posebnom obzirnošću i skrupulima. Jedno je s drugim – znanstveno istraživanje s kultom ili njegovim elementima – nespojivo.”

Eto tako smo doznali da imamo puno UTEMELJITELJA RH pa kada bi izabrali jednog onda bi to bio *idol ili ikona* da ne ponavljam sve što 'naučnici' u državi koju je utemeljio Franjo Tuđman lupetaju. I to oni koji u trenucima kada vlast u RH prelazi potpuno u ruke stranke koja se protivila hrvatskoj neovisnosti ukloni bistu utemeljitelja te države. Ogavno samo po sebi!

Inače njegov tekst sam objavio u svojoj knjizi objavljenoj :

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

A da tu se u podnaslovu spominje Tuđmanova bista, a kad 'naučnicima' to nije važno to i ne postoji, zar ne?

Koliko je smiješan ovaj 'naučnik' kada kaže:

Pečarić je kao dodatni argument izvukao i to što ja nisam uopće citiran znanstvenik prema jednoj od tzv. indeksnih baza koja je njemu kao matematičaru vrlo važna.

Naš 'naučnik' ne zna da baza Scopus nije važna samo matematičarima. Ona se koristi na Sveučilištu u Stanfordu za liste 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu (SVIH znanosti; istina za naučnike i ne možemo reći da su znanstvenici pa je naš naučnik možda nesvjesno u pravu). I doista on od 78 znanstvenika iz HIP-a spada u kategoriju najboljih, uz napomeni da u RH postoji 10 (DESET) časopisa iz povijesti koji su u Scopusovoj bazi,

Naravno posebna zahvalnost 'povjesničaru – Uklanjatelju' što se narugao svojim kolegama u HAZU koji su ga predložili jer nisu toliko sposobni da uvjere Akademiju tj. da Akademija ne povjeruje njima nego tko. Pogledajte:

U to se već tada zdušno uključio akademik Josip Pečarić, matematičar koji je u širim krugovima puno poznatiji kao desničarski povjesničar-amater i skriboman, zagovornik povratka ustaškog pozdrava u službenu upotrebu i neumorni internetski progonitelj mnogih osoba koje on, po svojim kriterijima, označi kao neprijatelje Hrvatske.

Koliko je jadan kao povjesničar naš Uklanjatelj, da ga čak takvom povjeruju većina akademika, a ne njegovim kolegama tj. cijelom Razredu.

Nije mi jasno, pa kolege iz Razreda su ga predložili a on im se ruga.

Doista je Akademija promašila kada nije izabralu tog 'naučnika' u svojim redovima.

Drago mi je zbog ovog intervjua 'povjesničara – Uklanjalatelja'. U to vrijeme kada je ravnatelj HIP Slavonski Brod uklonio bistu Utemeljitelja RH pokušao je i Ivo Drobilica s izborom u HAZU. Naravno HAZU je hrvatska akademija pa ne može birati ni drobilice ni uklanjatelje. Ali tu je BiH, Drobilica je njihov dopisni član, pa je ovaj intervju dobra preporuka da i on bude član te akademije. Valjda je u interesu i njihove akademije da u dopisno članstvo biraju naučnike čije je 'naučno delo' u službi interesa države u kojoj ih biraju. A još je i glasovanje javno, pa JE OSIGURAN JEDNOGLASNI IZBOR. Unaprijed čestitam Uklanjalatelju na takav izbor. Us jednu malu sugestiju. Njima ne treba kriti da je Uklanjalatelj tj, da je uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana. Dapače, pa Tuđman ih je spasio od genocida u Bihaću:

U FOKUSU/GRLIĆ RADMAN: BEZ RH I HRVATA DANAS NE
BI BILO BIH, SPRIJEČILI SU GENOCID U BIHAĆU

A mnogo više o tome može vidjeti u Prilogu mog danas objavljenog teksta:

JE LI HIP SLAVONSKI BROD VRATIO BISTU
UTEMELJITELJA RH?

<https://bezcenzure.hr/vlad/je-li-hip-slavonski-brod-vratio-bistu-utemeljitelja-rh/>

Naime, oni moraju predložiti 'povjesničara – Uklanjalatelja' jer su oni jednako zahvalni Tuđmanu koji ih je spasio od još većeg genocida od onoga u Srebrenici na isti način na koji je 'povjesničar – Uklanjalatelj' pokazao svoju zahvalnost ljudima koji su osnovali podružnicu HIP-a kada je čim je postao ravnatelj uklonio Tuđmanovu bistu.

Akademik Josip Pečarić

‘ZA SVE JE KRIVA TUĐMANOVA BISTA‘: OTKRIVAMO POZADINU SKANDALA U HAZU!

PISMO GLAVNOM UREDNIKU 'JUTARNJEG LISTA'

Poštovani Glavni uredniče 'Jutarnjeg lista',

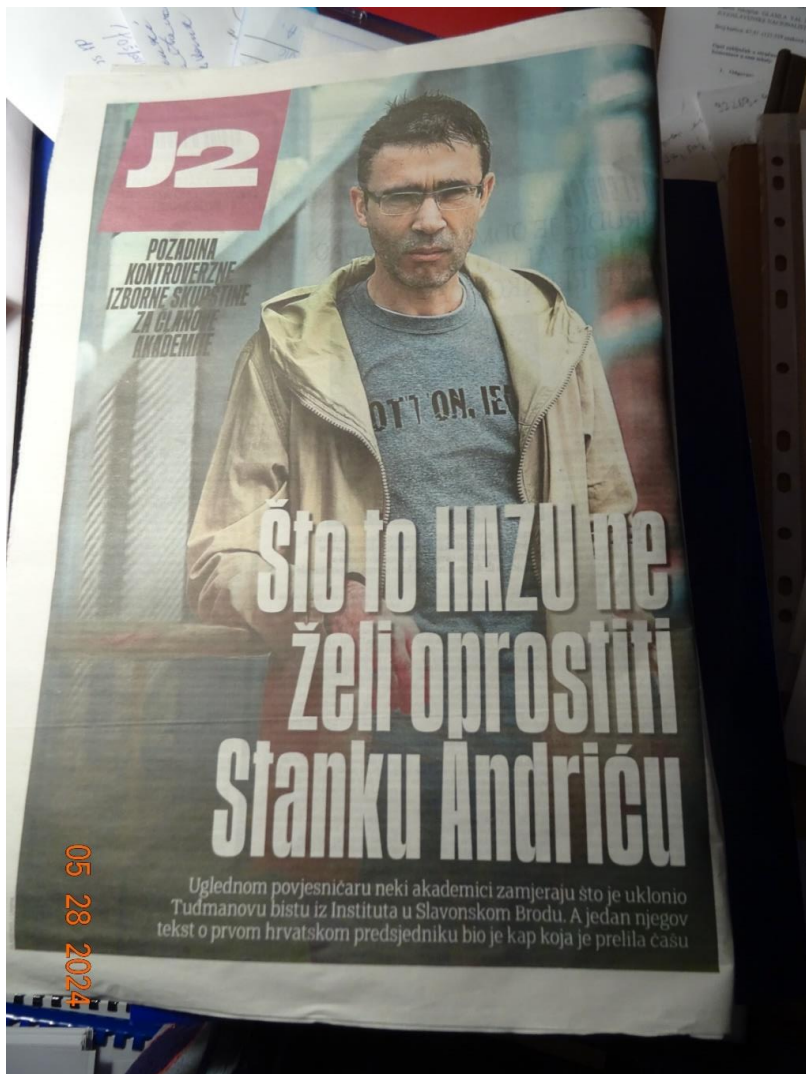
Konačno se pojavio tekst s gornjim naslovom u kome se po prvi put u hrvatskom tisku spominje činjenica da je kandidat za HRVATSKU Akademiju znanosti i umjetnosti uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana:

<https://www.jutarnji.hr/kultura/knjizevnost/za-sve-je-kriva-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu-15465529>

Naslov sugerira da će konačno hrvatska javnost iz vaših novina doznati kako 'povjesničar – Uklanjatelj' objašnjava taj svoj postupak. Istina u tiskanom izdanju 'Jutarnjeg lista' to je samo u podnaslovu, tako da je to doista neobično. Valjda se radi o različitim urednicima od kojih jedan zna što je bitno, a drugi ne zna ili zna kako ne smije znati. Naime sam tekst je isti u oba izdanja, pa se čini da se urednik internetskog izdanja ipak pokušao svojim čitateljima odvojiti barem naslovom bitno od onog manje bitnog u cijeloj priči.

Međutim ogroman dio teksta ste posvetili objašnjenju 'povjesničara – Uklanjatelja' u kojemu nema ni slova o tome što je u naslovu najavio urednik internetskog izdanja, a u manje vidljivom i urednik tiskanog izdanja u podnaslovu.

Naravno i Vama i meni je jasno da iole inteligentniji čitatelj iz tog izbjegavanja odgovora 'povjesničara – Uklanjatelja' zna da tim njegovim izbjegavanjem sam ukazuje što je u cijeloj 'priči' najbitnije. Doista njegovo izbjegavanje objašnjenja zašto ga je veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić nazvao 'povjesničar – Uklanjatelj' doista sve govori,

Tada me Pečarić proglasio, prema nekim svojim kriterijima, neprijateljem svega hrvatskog, a sada je još dodao da sam i necitiran, irelevantan, što je apsurd. Jer da je tomu tako, ne bih mogao doći do najvišeg zvanja u znanosti i biti kandidat za Akademiju. Da nešto ne valja, valjda bi to prvi primijetili povjesničari u razredu koji me predložio.

Naravno moj podatak je istinit, a on istinu ipak ne pokušava osporiti. I ranije je 'povjesničar – Uklanjalatelj' i to komentirao pa sam mu se morao i tada narugati, pa moram i sada ali malo zabavnije. Koristio sam samo podatak da u bazi Scopus hrvatski povjesničari imaju 10 (DESET) časopisa (mi matematičari imamo samo 7 (SEDAM) od kojih sam ja osnivač u 4 (ČETIRI)).

Od tih deset iz povijesti najbolje je kotiran ČASOPIS ZA SUVREMENU POVIJEST koji tiska HIP, dakle institut čiji je ravnatelj bio povjesničar i akademik Franjo Tuđman, a dr. sc. Stanko Andrić je uklonio bistu Utemeljitelja RH čim je postao ravnatelj podružnice tog Instituta u Slavenskom Brodu.

I znate li koliko znanstvenih radova ima u tom časopisu koji izdaje HIP i koji je po Scopusu najbolji hrvatski znanstveni časopis iz povijesti?

Pogađate: NITI JEDAN.

A znate li koliko ih ima moja supruga koja je samo završila povijest na fakultetu i nije ni registrirana kao znanstvenik i ja matematičar?

Nas dvoje imamo 2 (DVA) rada u tom časopisu u kojem kandidat za akademika nema niti jedan. Onako za lijek :)

Pa kako je mogao napredovati? S obzirom da oni iz povijesti imaju samo 10 časopisa u Scopusu, onda se neki domaći neuspješni časopisi u RH proglašaju ekvivalentni tim časopisima pa 'istoričari' mogu napredovati.

Evo takvih podataka o 'povjesničaru – Uklanjalatju' koje sam uspio pronaći:

Izgleda da je većina njegovih radova u časopisu *Scrinia Slavonica* (u Hrčku, od 45 njegovih članaka, 31 je u tom časopisu

https://hrcak.srce.hr/pretraga?q=stanko%20andri%C4%87&start=0&facet_article_authors%5B0%5D=Andri%C4%87%2C%20Stanko)

(od toga je 13 članaka kategorizirano kao izvorni znanstveni rad, a ostalo su vijesti, nekrolozi i slično).

A prema Google Scholaru čini se da ima preko 60 njegovih članaka u tom časopisu (lako je moguće da ima duplih članaka, pa je Hrčak pouzdaniji)

<https://scholar.google.hr/citations?hl=hr&user=OpD0aLoAAAAJ>

Ovo su podaci o tome časopisu:

<https://hrcak.srce.hr/casopis/122>

On je glavni urednik

https://hrcak.srce.hr/upute/impressum_hr_Scrinia_Slavonica.pdf

Ovdje piše

<https://hipsb.hr/opce-informacije/casopis-scrinia-slavonica/>

da je

"Od 2011., odlukom Nacionalnog vijeća za znanost, časopis je uvršten u skupinu A1 u popisu kategoriziranih domaćih časopisa iz područja humanističkih znanosti."

Tako da se povjesničarima članci u tom časopisu izgleda broje za napredovanja.

Što se tiče indeksiranja tog časopisa, piše:

"Radovi objavljeni u časopisu *Scrinia Slavonica* referiraju se i dostupni su u bazama: Historical Abstracts i Historical Abstracts with Full Text (<http://ebsohost.com>); European Reference Index for the Humanities and the Social Sciences

(<https://dbh.nsd.uib.no/publiseringsskanaler/erihplus/>); Central and Eastern European Online Library (<http://www.ceeol.com>); Portal hrvatskih znanstvenih časopisa (<http://hrcak.srce.hr>).

Povjesničari imaju DESET časopisa (mi matematičari SEDAM) u Scopusu, ali oni za napredovanje imaju posebne pogodnosti za one koji nisu sposobni objavljivati ni u tim boljim hrvatskim časopisima. A moja žena i ja imamo DVA u onom najbolje rangiranom u Scousu kojega izdaje – gle čuda – Hrvatski institut za povijest.

Kako neki takav 'znanstvenik' može razumjet dio mog govora na koji akademici uopće nisu imali nikakav prigovor, dapače:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog

rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Zato ne čudi što mi jedan kolega akademik komentira njegov rad: Svakako mu je znanstveni opus slabašan za kandidata za akademika. . Jedino djelo koje je imalo neki odjek mu je knjiga nastala iz doktorata.

Vidi se da je dosta dobro citirana u knjigama stranih autora i izdavača

https://scholar.google.hr/citations?view_op=view_citation&hl=hr&user=OpD0aLoAAAAJ&citation_for_view=OpD0aLoAAAAJ:u5HHmVD_uO8C

<https://scholar.google.hr/scholar?oi=bibs&hl=hr&cites=7143027413126227481,12294828551461779584>

Vjerojatno će za dvije godine svi zaboraviti da su ga predložili za akademika. . .

Poštovani Glavni uredniče, jeste li se rugali 'povjesničaru – Uklanjatelju' i mada ste za prvi podnaslov teksta stavili njegovu tvrdnju to o nekakvoj 'hajci'? Mislite li na knjigu u kojoj sam sakupio objavljenje tekstove o njegovoj kandidaturi:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Naime, on samo potvrđuje da zna kako ja stalno govorim o uklanjanju biste Utemeljitelja RH, pa je to nekakvo opravdanje Vama u 'Jutarnjem' zašto se niste malo potrudili da od njega doznamo zašto je uklonio bistu u trenutcima kada su na vlast u RH došli oni koji nisu bili za samostalnost RH?

Misli li 'povjesničar – Uklanjatelj' da je u 'hajci' sudjelovao i Kuzma Kovačić koji mu je objasnio kako je sramotno uklonio spomenika Tuđmanu njegovog kolege velikog hrvatskog kipara Kruna Bošnjaka.

Autor Bošnjak i akademici Pečarić i Jelčić

Ili možda prvi ravnatelj i osnivač njegove podružnice dr. sc. Mato Artuković koji je detaljno opisao, a ja u spomenutoj knjizi objavio kao sastavni dio Uvoda.

Ili je to predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.) Mladen Pavković, na čiji je upit odgovarao dr. Artuković, a koji je prvi objavio da je dr. sc. Stanko Andrić taj koji je uklonio bistu Utemeljitelja RH?

Tuđmanovu bistu otkrio je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

Tuđman, Bošnjak, Pečarić, Jelčić, Artuković

Ili je to veliki hrvatski književnik, s kojim sam završio svoj govor. Moj govor je mnogo kraći od Andrićevog izbjegavanja onoga što je u naslovu objavljenog teksta, pa ako ste htjeli narugati se 'povjesničaru – Uklanjalju' itekako ste trebali objaviti moj govor koji pokazuje da bi veliki Krleža radio isto što i ja da je živ. Podsjetit ću Vas na moj e-mail Vama od 23. 5. 2024. u kome kažem:

...S druge strane kako objavljujete šire priloge neakademika i niste objavili ništa o uklanjanu biste Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana o tom pitanju smatram da ste u najmanju ruku trebali objaviti moj govor s Izborne skupštine koji je objavljen na portalima hrvatsko.nebo i bezcenzure.hr.

Tu moram dodati i da ste bili nepošteni prema Branimiru Jankoviću, uredniku portala Historiografija.hr. Naime na kraju njegovog teksta koji ste citirali možete vidjeti da je on dao linkove i na moj govor i na tekst JESU LI 'ISTORIČARI' ZNANSTVENICI? (NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 10.) koji je objavljen 30. ožujka 2024. u kome sam dao kao prilog Andrićev tekst, a u kome sam objasnio zašto su njegovi stavovi priglupi, kako sam konstatirao i u svom govoru na Izornoj skupštini.

Doista je glupavo nazvati hajkom kada netko objavi svoje mišljenje o nečijem tekstu, a taj se ne usudi odgovoriti. Jasno je i zašto – vidi se i iz teksta koji ste objavili – sve samo da se ne dozna kako je uklonio bistu Utemeljitelja RH.

Da poštovani Glavni uredniče: Što je po „Jutarnjem“ skandal? To što je netko uklonio bistu Utemeljitelja RH, ili to što takvoga u HAZU nisu nagradili izborom u akademika?

Zato ću ovo moje pismo Vama završiti sa završnim dijelom mog govora na Izornoj skupštini HAZU:

...odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o

domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobrani pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjalatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemeljio Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

Većina akademika je pokazala da HAZU nije SAZU!

Srdačno Vas pozdravlja
Akademik Josip Pečarić

P.S. Uz ovo pismo šaljem i tekst koji ste objavili. Mogu li ga staviti i kao Prilog u knjizi koju planiram objaviti sa svim tekstovima nastalim poslije objave prve knjige? Jasno Vam je da je sjajno da čitatelji mogu vidjeti koliki je prostor „Jutarnji“ posvetio Andrićevom izbjegavanju odgovora o njegovom uklanjanju biste Utemeljitelja RH, a koliko samom tom sramotnom činu.

PRILOG

EKSKLUZIVNO

‘ZA SVE JE KRIVA TUĐMANOVA BISTA‘: OTKRIVAMO POZADINU SKANDALA U HAZU!

Piše: Romina Peritz

28. svibanj 2024.

‘Akademik Pečarić već mjesecima vodi hajku protiv mene‘, kaže Stanko Andrić

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti nedavno je izabrala 17 novih redovitih članova, šest dopisnih članova i 15 članova suradnika. Prošli su svi kandidati koje su pojedini razredi predložili osim jednog, povjesničara i književnika Stanka Andrića koji je dobio 40 glasova od 90 nazočnih članova HAZU.

O motivima pojedinih akademika zašto nisu glasali za Andrića može se špekulirati, kao i o tome tko su oni, no jedan je svoje razloge protiv njegova primanja u HAZU iznio na samoj izbornoj skupštini, izazvavši burnu raspravu. Matematičar i akademik Josip Pečarić ovom znanstveniku zamjera članak u kojemu se usprotivio prijedlogu nekih članova Akademije da se Hrvatski institut za povijest, u čijoj je podružnici u Slavonskom Brodu dugi niz godina bio predstojnik, nazove imenom Franje Tuđmana.

"Glavni i temeljni razlog zašto se institut za povijest ne treba zvati po Tuđmanu sastoji se u tome što je Tuđman, u cjelini svoje biografije, prije i iznad svega bio politička osoba, političar i državnik. On je gotovo neusporedivo manje važan kao povjesničar i znanstvenik nego kao političar", piše između ostalog Andrić u tekstu objavljenom 2019. godine na portalu Historiografija.hr, a zatim 2020. godine i u Historijskom zborniku.

U dubokoj sjeni

"Tuđman povjesničar i Tuđman voditelj instituta u dubokoj je sjeni Tuđmana političara i Tuđmana državnika. Taj se odnos među odrednicama toga što je i tko je bio Franjo Tuđman jednostavno ne može ignorirati ni kada se njegovo ime želi nadjenuti jednoj znanstvenoj ustanovi. I tu se onda dolazi do biti problema: nazvati ustanovu koja jest i želi biti hrvatski institut za povijesnu znanost imenom jedne od najvažnijih osoba hrvatske (političke) povijesti - neizbježno je pogrešno.

Pogrešno zato što Tuđman, po tome što jest, mora biti jedan od važnih predmeta istraživanja institutskih povjesničara. A kako se može u nekoj ustanovi objektivno, dakle kritički (u izvornom smislu riječi), istraživati lik i djelo osobe čije ime stoji u nazivu ustanove?" pita ovaj povjesničar.

"U demokratskom, zapadnom svijetu imena važnih predsjednika država daju se aerodromima i nosačima zrakoplova, a ne znanstvenim institutima." Andrić u tom tekstu tvrdi i da je "politički *raison stvorni* pokretač svega, a to da je Tuđman bio i povjesničar i direktor instituta u neku je ruku samo izlika, korisna pojedinost, da se opravda ova u osnovi politička akcija" te zaključuje da se inicijativa za imenovanje Hrvatskog instituta za povijest po Franji Tuđmanu pokazuje kao, u svojoj biti, "protuznanstveni čin".

Danas, pet godina otkako je tekst objavljen, Stanko Andrić kaže da je akademik Pečarić zbog tog njegova pisanja o Tuđmanu i prije izborne skupštine bio u kampanji da ga se ne izabere za akademika te da je na koncu svojim argumentima uspio pridobiti većinu.

"Sve je to vrlo neobično", smatra. "Vrlo se rijetko događa da na izbornoj skupštini HAZU-a ne bude izabran netko tko je predložen od strane razreda", ističe Andrić.

"Kandidati se obično samo potvrde. Tako je bilo i ovaj put, svi su glatko prošli, jedino sam ja bio problem i nisam prošao. Neobičnost je utoliko veća što smo među pet kandidata koje je predložio Razred za društvene znanosti profesor Robert Matijašić i ja bili na vrhu liste, s najviše glasova. Bili smo top kandidati tog razreda. Međutim, unatoč tome, na skupštini je došlo do diskusije o meni, kako su mi rekli oni koji su bili prisutni. Akademik Pečarić je u nekoliko navrata izlazio i objašnjavao zašto se mene ne smije primiti. A to se nadovezalo na

njegovu višemjesečnu hajku protiv mene. Čim je čuo da me namjeravaju kandidirati, krenuo je u akciju."

Pečarić je, priča Andrić, reaktualizirao "jednu malu aferu od prije nekoliko godina", a vezanu za spomenuti članak o tome zašto bi bilo pogrešno Hrvatski institut za povijest nazvati prema Franji Tuđmanu. "To je bio moj komentar na tadašnju inicijativu nekoliko članova Akademije i nekih povjesničara. Prvo sam ga objavio na portalu Historiografija.hr, a potom i u proširenoj verziji u Historijskom zborniku. Tada me Pečarić proglasio, prema nekim svojim kriterijima, neprijateljem svega hrvatskog, a sada je još dodao da sam i necitiran, irelevantan, što je apsurd. Jer da je tomu tako, ne bih mogao doći do najvišeg zvanja u znanosti i biti kandidat za Akademiju. Da nešto ne valja, valjda bi to prvi primijetili povjesničari u razredu koji me predložio. Pečarić je na koncu uspio pridobiti većinu na svoju stranu u tajnom glasanju."

Stanko Andrić kaže da nije imao nikakve ambicije da postane akademik. Kandidatura je za njega, priznaje, bila iznenađenje, no prihvatio ju je. U svakom slučaju, nije mislio da bi taj njegov članak o Tuđmanu mogao biti takav problem, iako je imao i tu mogućnost na umu. Nisu ga, kaže, uostalom, problematizirali u razredu koji ga je predložio, bez obzira na to slažu li se s njegovim idejama ili ne.

"Nisu obraćali posebnu pažnju na taj članak, puno su im važniji bili drugi moji radovi. Ja se, naime, ne bavim Tuđmanom niti suvremenom poviješću, nego srednjim vijekom. Kandidiran sam na osnovi radova o srednjem vijeku, a ne jednog članka koji nije uopće znanstveni članak, nego esej."

Član HAZU

Na pitanje zašto je uopće kao stručnjak za srednji vijek odlučio napisati tekst o Tuđmanu, odgovara da je smatrao da kao netko s Instituta ima pravo i komentirati ideju koju je iznijela grupa akademika i povjesničara. "Zainteresiralo me, nije da me zanima samo srednji vijek."

A bi li unatoč svemu htio postati član HAZU?

"S obzirom na ishod, mogu reći da ne bih htio biti član Akademije koja me neće."

Akademik Stjepan Ćosić iz Razreda za društvene znanosti, koji je Andrića i predložio, kaže da ne zna što je motiviralo članove da za njega ne glasaju, te da može samo pretpostavljati, no oni kao razred nisu uopće tematizirali taj njegov članak kao neki problem.

"Ako netko iznosi svoje mišljenje i argumentira ga, to je legitimno. Ocjenjivali smo Andrićev znanstveni rad, a procedure u Akademiji su druga stvar. Vidi se iz tog glasanja da postoji razlika u shvaćanjima." Akademik Josip Pečarić ne krije da je bio u kampanji da se ne primi Andrića.

Kaže da je smatrao da nije u redu da se u Akademiju primi čovjek koji je protiv toga da se Institut za povijest nazove po svom nekadašnjem ravnatelju, povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Andrić je, napominje Pečarić, stajao i iza uklanjanja Tuđmanove biste u u slavonsko-brodskoj podružnici Instituta za povijest, "čim je postao predstojnik", što, tvrdi, nitko godinama ne spominje, "i to je jedini slučaj uklanjanja Tuđmanova spomenika u Hrvatskoj", a što je napomenuo i u svom govoru na izbornoj skupštini.

"Mi danas kao kandidata za redovitog člana HAZU imamo dr. sc. Stanka Andrića, za koga jedan drugi potpisnik pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske, akademik Kuzma Kovačić, piše: 'Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?'

Kolega Kovačić je doista u pravu, s napomenom da je od toga jedino gore to što takvoga predlažu za akademika. I to nije prvi put. Prije 12 godina imali smo sličan slučaj. Tada se predlagao kandidat koji je zajedno s tatom amaterom povjesničarem, tada posebnim savjetnikom predsjednika Vlade, također napadao akademika Tuđmana. I tada je skoro jedna trećina akademika na toj izbornoj skupštini glasala za kandidata koji je kasnije postao poznat po svom 'pronalasku' i danas je u Hrvatskoj i van nje poznat kao Ivo Drobilica", rekao je Pečarić aludirajući na Ivu Goldsteina, čijem se izboru za akademika također protivio i smatra svojom zaslugom što na koncu nije i primljen.

Iz HAZU pak kažu da, budući da su izbori za nove članove HAZU provedeni tajnim glasanjem, u čiji sustav nemaju uvid, rezultate ne mogu komentirati. Osim da "Stanko Andrić jedini nije prošao izbor za člana HAZU zato što na izbornoj skupštini 16. svibnja jedini od svih kandidata nije dobio natpolovičnu većinu glasova ukupnog broja redovitih članova".

Nije bez reakcija

A slučaj Stanka Andrića i njegova neprimanja u redove akademika nije prošao bez reakcija u javnosti.

"Koliko god mi je kao uredniku žao zbog posljedica koje je izazvao tekst na našem portalu toliko sam i ponosan što smo ga upravo mi objavili", napisao je Branimir Janković, urednik portala Historiografija.hr.

"Naime, kao i u slučaju povučenog udžbenika povijesti, nije bitno koliko se slažemo s onime što je napisano. Najvažnije je da imamo otvorenu raspravu o svim stručnim pitanjima. U oba slučaja je način na koji je pisano o Franji Tuđmanu, odnosno drugim povijesnim ličnostima, rezultirao institucionalnim kažnjavanjem. Takva izlaženja u susret određenim političkim i javnim očekivanjima od strane onih koji odlučuju uvijek su istovremeno poraz za hrvatsku historiografiju".

Književnica Julijana Matanović za Jutarnji list je rekla da ne može vjerovati da Stanko Andrić nije prošao na izbornoj skupštini. "Pratim njegov rad od 1992., od 'Povijesti Slavonije u sedam požara', i već sam napisala da bi, da se u njegovoj bibliografiji nalazi samo jedan naslov, 'Čudesa svetog Ivana Kapistrana', to bilo sasvim dovoljno za članstvo u Akademiji.

Andrića je kandidirao Razred za društvene djelatnosti, moram reći da je meni žao što se Stanka nije sjetio i Razred za književnost. Možda tada ne bi bilo važno što je Andrić izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama. Akademik koji je prije glasanja napao Andrića loše je učinio, naravno Andriću, ali i Akademiji samoj.

Uvjerena sam da se zbog tog 'odbijanja' Andrića moraju loše osjećati i članovi koji su sinoć izglašani i u Razredu za društvene znanosti i u Razredu za književnost. Čovjek se ipak navečer pogleda u ogledalo i

prizna si neke stvari. Duše znaju istinu. 'On nije, a ja jesam...' Ali povjesničari znaju da ni Šenoa nije primljen u Akademiju", smatra Matanović.

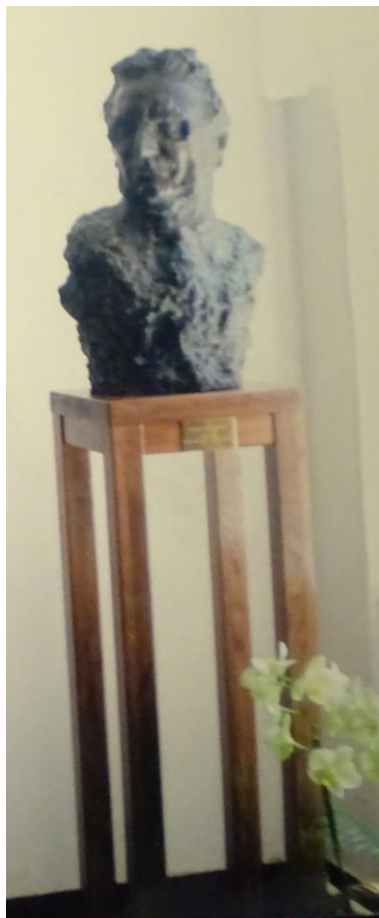
<https://www.jutarnji.hr/kultura/knjizevnost/za-sve-je-kriva-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu-15465529>
<https://bezcenzure.hr/toptema/za-sve-je-kriva-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu/>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/43753-za-sve-je-kriva-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu.html>

Link je i ovdje

<https://historiografija.hr/?p=41062>

NOVI PORAZ 'ISTORIČARA' U RH

Užasne stvari događaju se ovih dana našim 'istoričarima' i svima koji godinama uspijevaju nametati hrvatskoj javnosti velikosrpske laži. Nije im uspjelo da u HAZU bude izabran za akademika 'povjesničar – Uklanjatelj', koji je još 2011 u vrijeme kada su na vlast dolazili oni koji su bili protiv neovisne hrvatske države uklonio iz HIP-a Slavonski Brod bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana:

Na sve načine su se trudili da se ne zna za taj sramotni čin, ali u HAZU im nije ispio taj izbor. U medijima kuknjava. Pa Tuđmana su revizionistom proglasili tata Slavko, neškolorani povjesničar amater i njegov sin Ivo, koji je također prije 12 godina pokušao postati akademik i to u vrijeme kada je tata Slavko bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH i neslavno propao. U međuvremenu je postao ruglo od znanstvenika kada je svojim 'pronalaskom' dobio ime IVO DROBILICA. Ozbiljni povjesničari poput dr. sc. Josipa Jurčevića smatraju da on uopće nije znanstvenik, a dr. sc. Davor Marjan ismijava tatu Slavka:

<https://www.popodnevnik.hr/blog/davor-marijan-pojam-revizionizam-bio-je-u-sferi-marksizma-u-hrvatsku-ga-je-uveo-slavko-goldstein/234>

Povjesničar dr. sc. Ante Birin još prije četiri godine ukazuje što je jedino ostalo dr. sc. Ivu Drobilici u obranu laži – Tužbama protiv povjesničara i svih drugih koji su za razliku od njegovog tate neškolorani amateri itekako školovani amateri u povijesti:

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-ante-birin-o-tuzbi-ive-goldsteina-sudskim-putem-pokusava-zastrasiti-mene-i-druge-neistomisljenike>

Najsmješniji je nedavna tužba zbog knjige o – vjerovali ili ne – Puhovskom, kada su mu jedine svjedokinje bile žena i kćer. O tom spektakularnom svjedočenju napisao sam knjigu:

Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

Tako kćer Teresa svjedoči:

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u

smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Strašne je boli Ivo Drobilica pretrpio zbog knjige o Puhovskom.

Slijedi još gori udar:

Povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger je objavio tekst o zlonamjernim lažima na stranicama JUSP Jasenovac, poslije čega je ravnatelj Ivo Pejaković podnio ostavku.

Laži su također usmjerene u poznatu ulogu takvih laži o Jasenovcu 'dokazivanju' genocidnosti hrvatskog naroda.

Zato su se uzбудili oni koji godinama sudjeluju u tome, kao na primjer Ivo Drobilica koji sada tatin revizionizam zamjenjuje s redizajniranjem (da umreš od smijeha) i slični:

<https://www.nacional.hr/ostavka-ravnatelja-jasenovca-habulin-zgranut-goldstein-u-dp-u-ima-ljudi-koji-bi-redizjanirali-povijest/>
<https://qoshe.com/telegram/dragan-markovina/ostavka-direktora-jasenovca-je-potpuno-logi-na-u-ovakvoj-hrvatskoj-koja-kao-da-kopira-odnos-srbij/173129991>

Plaču kao i Pupovac koga i spominje povjesničar dr. sc. Zlatko Hasanbegović:

<https://www.nacional.hr/pozadina-sukoba-hasanbegovic-pitajte-pupovca-zasto-je-ravnatelj-jasenovca-dao-ostavku-sdss-ovac-mu-odmah-odgovorio/>

Još gore ih je nagrdio povjesničar dr. sc. Ante Nazor: - *Na našim je prostorima genocid u 20. stoljeću presuđen samo za Srebrenicu i mislim da to dovoljno govori o velikosrpskim povijesnim lažima i propalim pokušajima nametanja tzv. kolektivne krivnje Hrvatskom narodu! (...) Ravnatelj Hrvatskom memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata govorio o strašnim zločinima koje su Srbi počinili od Vukovara, preko Prijedora i Škabrnje pa sve do Srebrenice... Službeni Beograd podsjetio je da o Jasenovcu ne postoji presuda za genocid, dok za Srebrenicu od jučer postoji i Rezolucija UN-a!*

https://web.facebook.com/bujicavelimirbujanec/?locale=hr_HR&rd_c=1&rd_rdr

A što im tek rade tzv. amateri, a u biti doktori računarskih znanosti Nikola Banić i Mladen Koić koji svoju znanost koriste u dokazivanju njihovih laži. Radi se o autorima preko sto takvih tekstova i knjige

JASENOVAČKI POPIS – Lažne žrtve koja se i danas predstavlja u organizaciji braniteljskih udruga . Dakle Banić i Koić sjajno definiraju naše povjesničare i '+istoričare' u tekstu objavljen u 'Hrvatskom tjedniku' od 9. 6. 2024.: ZNANSTVENI REVIZIONIZAM PROTIV POLITIČKOG AKTIVIZMA.

A komentirali su i rad ravnatelja koji je podnio ostavku uhvaćen u sramotnoj raboti protiv hrvatskog naroda:

BANIĆ I KOIĆ: RAVNATELJ JUSP JASENOVAC JE DOŠAO S POLITIKOM I S NJOM I ODLAZI

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/39629-banic-i-koic-ravnatelj-jusp-jasenovac-je-dosao-s-politikom-i-s-njom-i-odlazi>

Oni su autori i velikog teksta objavljenog u „Hrvatskom tjedniku“ od 29. 5. 2024. s nadnaslovom:

JEDAN JASENOVAČKI VELIKOSRPSKI MITOMAN MANJE;
KAMO DALJE?

I onda i udar na jadne naše jugonostalgijčare: Večernji list u srijedu, 29. svibnja, kao prigodni dar za Dan državnosti, uz tiskano izdanje, poklonio je knjižicu autora Marka Danona pod naslovom “Prilog proučavanju antihrvatske propagande“ Njihov dar tj. pdf Danonove knjižice dajem uz ovaj tekst. U Prilozima dajem jedan plačljiv tekst o tome koji je napisao Teddea Senjanović koji ima i dobrih dijelova jer citira Marka Danona, ali sve ostalo mu je kao kod njegovog vrhunskog autoriteta u 'istoriji' Iva Drobilice kojega jedino i spominje u svom tekstu (da sve bude zabavnije pobrinuo se gore spomenuti broj „Hrvatskog tjednika“ koji kao fah idiota citira Iva Goldsteina, jugoslavenskog povjesničara u Hrvatskoj, poznatog krivotvoritelja.): <https://www.nacional.hr/dobrodosli-u-novu-hrvatsku-umanjuju-ustaske-zlocine-bulazne-o-antihrvatskoj-propagandi-a-to-je-tek-pocetak/>

Taj tekst vam prilažem da se možete slatko nasmijati, ali zato vam kao drugi prilog dajem i tekst iz Glasa Koncila jer Marko Danon zaslužuje i ozbiljnije, a ne samo glupave, komentare:

<https://www.glas-koncila.hr/marko-danon-zagrebacki-poduzetnik-kojemu-je-bl-stepinac-spasio-otca-novi-podatci-o-spasenim-zidovima-u-bolnici-sestara-milosrdnica/>

Na kraju da se zaokruži cijela ova priča dajem i intervju u Glasu Koncila s dr. sc. Matom Artukovićem iz 'Glasa Koncila' koji se spominje u prethodnom tekstu:

<https://www.glas-koncila.hr/dr-mato-artukovic-o-hrvatsko-zidovskim-odnosima-kroz-povijest-u-hrvatskom-narodu-ne-postoji-antisemitski-kontinuitet/>

Naime dr. sc. Mato Artuković je osnivač i prvi ravnatelj HIP-a Slavonski Brod koji je u tom Institutu i postavio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana, a koju je uklonio +povjesničar – Uklanjatelj'-

Na kraju moram priznati da sam ljubomoran na našeg povjesničara Stjepana Lozu zbog njegove *knjige Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima – projekt „Homogena Srbija“ 1941.*

Zašto?

Pa iz spomenutog „Hrvatskog tjednika“ doznajem kako Srbija diže optužnicu protiv njega zbog te njegove knjige kojoj uskoro izlazi i peto izdanje i prevedena je i na engleski.

A meni su svojevremeno samo prijetili na njihovoj televiziji da će me tužiti Haškom sudu zbog 'iskrivljavanje istine' u mojoj knjizi 'Srpski mit o Jasenovcu' iz 1998. koja je po njihovom genocidologu dr. Milanu Bulajiću (osnivaču Muzeja genocida u Beogradu) uz Cohenovu knjigu najantisrpskija knjiga u povijesti.

Ja sam tada pomeo pod s Bulajićem u emisiji radija „Slobodna Europa“, a kako vidimo iz teksta u „Hrvatskom tjedniku“ nitko nije opovrgnuo ni jedan argument iz knjige Stjepana Loze. Pokušao je samo Hrvoje Klasić, *ali de nije baš dobro proveo jer je u polemici Lozo pomeo pod s tim jugoslavenskim istoričarem,*

Zanimljivo je da se Klasić usudio polemizirati s Lozom, kada je poznato da se nije usudio sudjelovati u polemici s Igorom Vukićem na HTV-u pa se nije ni pojavio u emisiju iako je bio najavljen.

Vjerojatno je bio sretan kada je vidio kako je Vukić pomeo pod na jednoj Beogradskoj televiziju i sa Šešeljem i s dvoje voditelja.

Josip Pečarić

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/i-eto-imamo-tudmana-2-0-sekularnog-sveca-zbog-kojeg-se-leti-iz-hazu-glavom-niz-penzere-15467032>

Pa otkud to Budaletina?

Odgovor je dan u naslovu mog teksta od prije 10 godina koji dajem u Prilogu:

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA
BUDALETINA“?

Dnevno.hr., 10. 04. 2014.

Glas Brotnja, 11. 04. 2014

Tekst počinje ovako:

Poznato je kako često ljudi pišu o drugima tako da svoju sliku prenesu na druge. To je veoma čest slučaj kada „hrvatski ljevičari“ (navodnici su stoga što je točnije reći jugonostalgici, jugokomunisti ili nešto slično) pišu o hrvatskim desničarima.

A budaletinom nisam ja nazvao Pavičića nego poznata hrvatska književnica Nevenka Nekić. Tekst završavam ovako:

„A zašto vam pišući o Pavičiću pišem o Mikuljanu? Ovih dana je tiskana knjiga o stradanju našeg redatelja i publiciste *Smrtonosna paučina*. Pogovor *Domovina nije logorovanje u pustinji* napisala je poznata hrvatska književnica Nevenka Nekić. U tom pogovoru ona piše i o Pavičiću i pavičićima:

Miroslav Mikuljan u razgovorima za tiskovine otkriva svoje namjere da snimi mnoge teme koje su tužni memento hrvatske povijesti, otkrije zapretane istine i zato ostaje na nišanu raznim zadržim crvenokošuljašima. Oni se okupljaju na „sjedećim emisijama“ HRT i javnost je zgranuta koliko laži odjednom postaje istina, koliko mržnje curi niz jezike iste „moćne gomilice“, a kad im netko odgovori, oni to prozovu „govorom mržnje“!!! Domoljublje je omrznuto, baulja u kaosu egzistencije, a istaknuti intelektualci su proglašeni kretenima i bačeni u zapećak. Jedva pismena budaletina proglašava jednoga Slobodana Novaka starim kretenom.

A kad tako nešto o Pavičiću kaže književnica od formata, kakva jeste Nevenka Nekić, moramo se zapitati:

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA 'JEDVA PISMENA
BUDALETINA'?"

I tako se Budaletina javio u povodu neizbora 'povjesničara – Uklanjatelja' u HAZU.

Iako je Budaletina ipak je Pavičić shvatio da ne treba spominjati kako je 'Uklanjatelj' dobio to ime zato što je kada je u vrijeme dolaska na vlast onih koji nisu željeli neovisnu Hrvatsku kao novi ravnatelj HIP-a Slavonski Brod uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana.

Naravno ne smijemo to uzeti previše za zlo Budaletini. Pa kako Budaletina to može razumjeti?

Koliko je profesorica Nekić sjajno pogodila s imenom Budaletina govori već i sama činjenica da on piše u Jutarnjem listu koji je objavio tu činjenicu. Ali kako je 'povjesničar – Uklanjatelj' imao veliki dio teksta da odgovori na to pitanje i izbjegao je jadni naš Budaletina shvatio je kako je to nevažno. Zato je Budaletina razumio da je ono bitno, tj. ono o čemu je govorio 'povjesničar – Uklanjatelj' da bi izbjegao odgovoriti o bisti Koju je uklonio. Za razliku od Budaletine on je znao zašto već 13 godina izbjegava govoriti o tome. Istina i on – jadničak – tvrdi da je hajka kada ja to objavim mnogo prije Izborne skupštine, a on šuti li šuti. Budaletini sigurno nije jasno zašto.

Treba li mu objašnjavati?

Može li netko tko je Budaletina to razumjeti?

Dakle i Budaletina se poziva na prigup tekst 'povjesničara – Uklanjatelja' o tome zašto ime Utemeljitelja jedne države ne može imati povijesni institut jer je taj koji je utemeljio tu državu povjesničar i akademik. I Budaletina je dao svoje visoko stručno objašnjenje kao pravi dr.sc. Budaletina tvrdi kako je taj tekst „metodički obzirno i strukovno krajnje izvagano“.

A kada je uklanjanje biste Utemeljitelja RH nevažno Budaletini onda mora biti nevažno i onim 50 akademika kojima je to važno. Sram ih bilo. Zar ne mogu i oni biti Budaletine?

I još glasuju poslije 'hajke' matematičara Pečarića koji je protiv Andrića digao difamatorsku kampanju, što i nije neko iznenađenje jer je Pečarić+ ostrašćeni ideološki fanatik'.

Naravno ne možemo očekivati od Budaletine da tako nešto ne napiše kada je i sam 'povjesničar – Uklanjatelj', izbjegavajući odgovoriti zašto je uklonio bistu Utemeljitelja RH, o meni napisao:

Josip Pečarić, matematičar koji je u širim krugovima puno poznatiji kao desničarski povjesničar-amater i skriboman, zagovornik povratka ustaškog pozdrava u službenu upotrebu i neumorni internetski progonitelj mnogih osoba koje on, po svojim kriterijima, označi kao neprijatelje Hrvatske.

Stanko Andrić: Tuđman nije perjanica hrvatske historiografije | Hrvatska | Al Jazeera

I 'povjesničar – Uklanjatelj' i Budaletina su to tako lijepo objasnili ali njih 50 akademika koji nisu tako inteligentni kao njih dvojica su glasali tako kako jesu. E, da su oni inteligentni kao +povjesničar – Uklanjatelj' i Budaletina, sada bi ovaj prvi bio akademik. Zato Budaletina i objašnjava svojim čitateljima koliko su njih dvojica inteligentni, a akademici nisu pa Budaletina završava svoj tekst:

„Jer, ono što je HAZU napravio jest da je Tuđmana zaštitio super oružjem svakog antiintelektualizma: pokrio ga je plaštem nevidljivosti. Tuđman je svagdje, svagdje je kao lik, skulptura, ploča s nazivom ulice. A istodobno je i nigdje – besadržajan i nevidljiv, stu praznog zraka.“

Da, Budaletina ne bi bio Budaletina da na kraju ne objasni zašto je 'povjesničar – Uklanjatelj' u trenutcima kad vlast u RH prelazi u ruke onima koji nisu željeli RH uklanja bistu Utemeljitelja te države.

Ali Budaletina objašnjava i zašto nije dan u „Jutarnjem listu“ i cijeli moj govor sa Izborne skupštine, iako sam to tražio tj. zašto nisu tiskani sljedeći dijelovi tog govora:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

A možda još više završni dio tog mog govora kada kažem kako im: „...odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjalatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemeljio Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!“

Većina akademika je pokazala da HAZU nije SAZU, tj. da nisu slični Budaletini.

Akademik Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39680-javila-se-i-budaletina>

PRILOG

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“?

Poznato je kako često ljudi pišu o drugima tako da svoju sliku prenesu na druge. To je veoma čest slučaj kada „hrvatski ljevičari“ (navodnici su stoga što je točnije reći jugonostalgičari, jugokomunisti ili nešto slično) pišu o hrvatskim desničarima. Tako i Jurica Pavičić u Jutarnjem listu od 29. 03. 2014. zapravo piše o „hrvatskim ljevičarima“ komentirajući djelovanje velikog hrvatskog domoljuba prof. dr. sc. Matka Marušića:

Poput nekih drugih uspješnih prirodosnanstvenika (recimo, matematičara Pečarića), Marušić je bio otjelotvorenje paradoksa. Ti ljudi, naime, rade poslove koji očito traže stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ. Istodobno, kad ih se s područja njihove fahovske ekspertize premjesti na područje društva i politike, te rasudne moći sasvim utrnu, a do maloprije pametni ljudi počnu rasuđivati kao drvenom sjekirom.

Naravno kada bi Pavičić imao *stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ* zapitao bi se: Pa kako takvim ljudima daju podršku mnogi, recimo - da se Marušićeve beletrističke knjige prodaju mnogo bolje od njegovih, da su mu "Škola plivanja" i "Medicina iznutra" duhovitije od Tomićevih, o znanosti i edukaciji da i ne govorimo.

Ili – recimo - pismo VS UN-u je uz Pečarića potpisalo još 28 nadbiskupa, biskupa i akademika, a supotpisalo još 250-ak sveučilišnih nastavnika i znanstvenika uz mnoge druge. Očito i za njih Pavičić misli isto. A treba imati jako nisku ili nikakvu *kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*, pa tako razmišljati, zar ne?

Zapravo, nije sigurno misli li Pavičić da su oni supotpisali to pismo zato što je ono o matematičarima. Čak nije ni daleko od toga. Pismo itekako ima veze s logikom, a nedavno sam i pisao o tome kako me je jedan povjesničar s ljevice uvjeravao kako ima različitih logika. Nema

sumnje da i Pavičić misli da u njegovim tekstovima ima logike, zar ne?

A Pismo VS UN-a itekako ima veze s pravom. I to s oblašću u kojoj je Predsjednik države to i postao zahvaljujući izvanrednim naporima da stvori novu logiku međunarodnog prava – međunarodno pravo po želji svjetskih moćnika. Dok je on to radio, ja sam kao matematičar tvrdio kako je to suludo. Rezultat znamo, za „veličanstvene“ doprinose predsjednika države, profesora s Pravnog fakulteta, kome je veliku podršku davao njegov fakultet sudac Theodor Meron je rekao da su NERAZUMNI. Nije daleko od onog mog SULUDI, čemu se priklonio i biskup Košić, koji nije matematičar.

Naravno, ne možemo za Josipovića reći, s obzirom da se radi o njegovoj struci, da ima malu *kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*. Zašto? Iz jednostavnog razloga što je on stavljajući svoju struku u službu svjetskih moćnika, dakle pljujući po njoj, iskoristio za dobivanje pozicije predsjednika države. Prodao je svoju struku da bi bio nešto što je već bio Mesić. Da umreš od smijeha.

Ovaj primjer se odnosio na pravnu znanost, u kojoj se zbog rada profesora Josipovića i njegovih kolega može slobodno reći kako postoji dio te znanosti koju po sudcu Meronu možemo nazvati MERAZUMNA PRAVNA ZNANOST. Meni ostaje satisfakcija da sam *rasuđivao kao drvenom sjekirom* i za takve tekstove dobio niz pohvala od izvrsnih pravnika, kojima nije bitna nerazumna pravna znanost. Jedan od njih je i predsjednik Hrvatske akademije pravnih znanosti prof. emeritus Željko Horvatić.

Rasuđujem ja kao drvenom sjekirom, ne samo u pravnim znanostima. Ima toga i u povijesti. Tako me je svojevremeno, dok je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, dr. sc. Mirko Valentić pozvao da odustanem od profesure u matematici i dođem u njegov institut, a naš poznati povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević komentirao pitanje što ja radim u povijesnim znanostima: Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti. Naravno, meni je najdraža definicija mog rada koju je dao akademik Dubravko Jelčić tvrdeći da su takva moja djela također djela iz matematike, samo je objekt koji proučavam kao

matematičar neko djelo, knjiga iz povijesti. Zapravo Jelčić je već davno ismijao Pavičića, zar ne?

A kako to izgleda u životu: Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta zaključio da bi njihov član prof. dr. sc. Ivo Goldstein trebao postati akademik. Podrži ih Filozofski fakultet i na kraju Razred za društvene znanosti HAZU. Tome se suprotstavio matematičar Josip Pečarić, *rasuđujući kao drvenom sjekirom*, i na Izornoj skupštini Goldstein dobije najmanje glasova u povijesti akademije. Očito je Pavičić to protumačio kako više od dvije trećine naših akademika *rasuđuje kao drvenom sjekirom*, zar ne.

Naravno, mogli bi navesti puno ovakvih primjera iz kojih bi čitatelj mogao jednostavno zaključiti kakva je *kognitivna moć*, *apstraktno mišljenje i IQ* našeg Jurice. Zapravo svi to dobro znamo jer se radi o čovjeku koji je za jednu takvu veličinu kakav je akademik Slobodan Novak napisao da je stari prostak i kreten. Prof. Marušiću zapravo je čast što se na njega obrušio Pavičić, jer očito „našim“ ljevičarima smeta isto tako kao i veliki hrvatski književnik. Zapravo, ono što doista smeta Pavičiću i svim „hrvatskim ljevičarima“ i kod Marušića i kod Novaka (nadam se i kod mene) konstatira Pavičić na početku teksta:

Matko je Marušić ispisao desetine članaka , održao desetke tribina o veličini i jedinstvenosti dr. Franja Tuđmana...

Svugdje u svijetu slave olimpijske, razne prvake i sl., a Pavičiću i sličnima čudno je kada slavimo onoga koji je stvorio državu koju volimo i u kojoj živimo. Koliko treba biti glup pa se tomu čuditi? Ili su doista točne priče kako se takvi ne raduju ni našim olimpijskim i inim pobjednicima. Jer su to hrvatski pobjednici!

Komentirao sam Pavičićev tekst s jednim kolegom koji ima više znanaca među „hrvatskim ljevičarima“. Kaže mi kako hrvatski ljevičari doista vjeruju kako su mnogo inteligentniji od hrvatskih desničara. Odgovorio sam mu da ne vjerujem u to, osim kod onog dijela koji se baš ne mogu pohvaliti posjedovanjem *kognitivne moći*, *apstraktnog mišljenja i IQ*. Naime, često puta su me napadali u svojim novinama kao npr. u Slobodnoj Dalmaciji i Jutarnjem listu u kojima je Pavičić kolumnist, ali te novine nikada nisu objavile moje odgovore. Da doista misle da su superiorni bili bi presretni da se mogu

iživljavati nad tim mojim odgovorima, zar ne? Drugim riječima, na taj način samo priznaju svoju inferiornost.

Ipak pokušajmo naći i zrnce pameti kod našeg Pavičića. Bilo mi je čudno zašto je izabrao kao primjer usporedbe mene, a ne fizičara prof. dr. Davora Pavunu, koji je našoj javnosti mnogo poznatiji. Izgleda kako Pavičić ipak nije potpuni kreten jer dobro zna da su i Marušić i Pavuna bili gosti kod njihove TV zvijezde Aleksandra Stankovića koji je pored njih bio doista odmah ispao smiješan, a to moramo priznati i nije glupo, zar ne?

Vjerojatno hrvatski ljevičari znaju za kineskog filozofa Sun Tzua koji je one koji služe neprijateljima svoje zemlje nazvao najogavnijim ljudima. S obzirom da smo mi pobijedili agresora i od njih napravili zečeve, onda je služenje takvima još i gore, pa ih ja nazivan najogavnijima među najogavnijima.

Spomenuti kolega opravdava hrvatske ljevičare njihovim nerazumijevanjem važnosti nacionalnog pitanja. Odrasli su u sredinama u kojima je ljubav prema svom narodu i svojoj državi bilo nešto negativno. Teško je nešto naučiti pod stare dane, ali mogu onima koji to žele preporučiti da pogledaju moj razgovor na Vinkovačkoj TV (14. studenoga 2012.) koji mogu naći na YouTube. Naime, moje odgovor na tu temu komentirao mi je hrvatski publicist Šime Letina:

Poštovani gospodine Pečariću,

S velikom pozornošću i radošću saslušao sam Vaš razgovor na Vinkovačkoj televiziji, na kojoj sam i sam davne 1995. godine imao dulji razgovor. U svom nastupu, kroz beskompromisne i logične odgovore, Vi ste iskazali i potvrdili ne samo nacionalnu svijest, već i veliku građansku hrabrost, koju nažalost danas u Hrvatskoj posjeduju samo rijetki i časni pojedinci. Mnogi se u Hrvatskoj danas ponašaju kao da još uvijek žive u Jugoslaviji. Oni se, doduše, ponose svojim domoljubljem i nacionalnom svijješću, ali im nedostaje građanska hrabrost koja igra bitnu ulogu u isticanju i potvrđivanju istine i pravednosti, kada su u pitanju Domovinski rat, Hrvatska oluja i naši hrvatski generali. Opisujući građansku hrabrost, dr. Ivo Korsky, napisao je da je to "vrlina koja omogućuje promjene i napredak u društvu. Ona je osim toga

i temelj slobode kao društvenog sustava i zato je sve diktature žele iskorijeniti."

I zato nije nimalo čudnovato što svjetski gospodari i mešetari preko svojih sluga i službenika u Hrvatskoj nastoje, kada god mogu, spriječiti Vaše javne nastupe.

U svom nastupu na Vinkovačkoj televiziji izvrsno ste definirali patriotizam i nacionalizam i time obranili hrvatske nacionaliste i posvjedočili važnost i čistoću hrvatskog nacionalizma. Potvrdili ste da su u krivu svi oni koji, bilo da se radi o strancima ili o Hrvatima, hrvatski nacionalizam, koji je uvijek bio obrambeni, uspoređuju s velikosrpstvom, koje je utemeljeno na nakaradnoj i ekstremnoj ideologiji, a Hrvatski obrambeni rat s Velikosrpskom agresijom na Hrvatsku i BiH. U velikosrpstvu ne postoji svijest o vlastitoj obrani već čežnja za osvajanjem i prisvajanjem tuđih teritorija. Slobodan Milošević nije poveo rat da osigura Srbima prava u Hrvatskoj i BiH, već da pripoji što više teritorija Srbiji i na taj način ostvari Veliku Srbiju.

Vratit ću se ponovno na dr. Ivu Korskoga, koji je napisao: "Nacionalizam nije ideologija, nego je samoobrana narodne zajednice protiv pokušaja uništavanja... Nacionalizam zahtijeva svoje oblike koji odgovaraju času. On nije reakcionaran nego iskreno napredan, jer se bori za zajednicu, dakle za sve, a ne samo za jedan dio naroda, bio on manjinski ili većinski. Zato i nacionalizam poprima socijalne ideje i nosi ih kao dio svog idejnog sustava."

U Vašem razgovoru, na pitanje novinarkе, da li će netko drugi umjesto nas ispisati hrvatsku povijest, Vi ste bez oklijevanja rekli, Ne! Tako odvažan i ispravan odgovor mogao je izreći samo onaj Hrvat koji vjeruje da hrvatska sudbina ne ovisi o drugima nego o nama samima. Mogao je to izreći čovjek koji vjeruje u sebe i u svoj narod. Svojim pozitivnim odgovorom Vi bodrite one pojedince u Hrvatskoj koji sumnjaju u sebe i u svoj narod, one koji sami sebe ubijaju samouvjerenjima da su nemoćni i nevažni; da sudbina Hrvatske ne ovisi o njima, pa ni o cijelom hrvatskom narodu, nego o strancima i moćnim stranim središtima. Prof. Ivan Oršanić je smatrao da naše oslobođenje i sloboda moraju biti djelo naše volje, naše savjesti i našeg idealizma. Zahvaljujući

hrvatskim generalima, odnosno svima onima koji su branili svaki kutak hrvatske zemlje, Hrvati su ostvarili svoje oslobođenje i time dokazali da je država Hrvatska plod hrvatskih htijenja, volje i jedinstva, a ne plod volje stranih sila. Danas je na svima nama da, nakon oslobođenja koje smo ostvarili, ostvarimo i istinsku slobodu. O svakome od nas ovisi da li će hrvatska država biti država slobode i pravde ili država korupcije i nemorala, država u kojoj će strani moćnici preko anacionalnih i grabežljivih pojedinaca, donositi važne odluke o sudbini hrvatskoga naroda.

Kolegu sam također upozorio kako su nedavno objavljeni popisi koliko su plaćeni pojedini kolumnisti koje svrstavam u ove najogavnije među najogavnijim. Zapravo, samo su pokazali kolika im je cijena. A meni je to doista strašno saznanje za koliko te se može kupiti. S druge strane njima, koji ne poznaju ljubav prema svom narodu i prema svojoj domovini, doista se cijeli svijet svodi na materijalno. Nekoga treba platiti novcem, nekoga nagradama, a nekoga dobrim pozicijama (predsjednika države, vlade,...).

Logično mi doista jeste kako oni koji sve gledaju kroz interese, ne razumiju one koji imaju *stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*, a to ne naplaćuju prodajući svoj narod i svoju državu. Kako tek mogu razumjeti one koji su dali ili bili spremni dati mnogo više i za svoj narod i za svoju domovinu.

Jedan od onih koji je tu svoju ljubav na kraju platio i svojim životom je Miroslav Mikuljan. O napadima na njega sam pisao još u *Hrvatskom slovu*, 28. veljače 2003.:

Podsjetimo se zato i nedavne sramote HTV-a, kada je nakon ucjene Ive Goldsteina, smijenjen Miroslav Mikuljan, urednik Dokumentarno-povijesnog programa Hrvatske televizije (o ulozi Žarka Puhovskog u toj smjeni vidjeti Hrvatsko slovo, 3. siječnja 2003.).

Tada je zabilježena jedna slična izjava Ive Goldsteina o tomu, kako je mnogo bolje ubijati Hrvate, nego neke druge:

„Javnost mora znati da jasenovački i bleiburški zločini nisu isto. Jedno je zločin genocida, drugo je zločin osvete.“

Sam Mikuljan je u Fokusu, 11. srpnja 2002. prokomentirao tu tvrdnju:

„Znači li to da je jedan zločin manji, a drugi veći; opravdava li onaj prvi ovaj drugi; znači li to da nad Hrvatima, bez obzira na to koliki bio broj ubijenih iz osvete, ali i iz drugih razloga na Bleiburgu – i poslije 1945., nije učinjen zločin genocida?“

Zar je, profesore Goldstein, protjerivanje Španovčana s njihovih imanja i iz njihovog zavičaja, samo čin osvete, a ne čin velikosrpske imperijalne politike, uvijene u ideologiju koja joj je išla na ruku?

Da je tomu tako, potvrđuje i činjenica kako su, osim ustaša i običnih seljaka, u tom selu pobijeni i španovački partizani – Hrvati, što također možete pronaći u dokumentaciji o tom događaju. Samo oko moga rodnog sela, gospodine Goldstein, pobijeno je 1945. više od 80 golobradih mladića. Sve su ih zvjerski, kao pse, pobili Srbi iz susjednoga sela, s 'friškom' petokrakom na čelu.

A nema niti jednog jedinog hrvatskog sela ili grada u kojemu se nešto takovo nije dogodilo. Ubijalo se seljake, svećenike, intelektualce, HSS-ovce i partizane, a svima je jedno jedino bilo zajedničko – bili su Hrvati

Tisuće i tisuće ljudi to zna, tisuće svjedoka i tisuće izjava o tome postoji, stotine spomenika..., ali tek se danas, kakvog li apsurdna, podižu spomenici onima koji ni groba nisu smjeli imati, koji su trebali nestati... bez traga, imena i svjedoka.“

Mržitelji svega hrvatskog napadaju sve one koji jesu ponos ovoga naroda: Tuđmana, Šuška, Gotovinu, Bobetka, Norca, vlč. Sudca, Thompsona, Bobana, Kosteliće...

(...)

To je isto tvrdio (Slavko Goldstein, J.P.) i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu.

Goldstein je, stvarno, „veliki autoritet“ ovdje u Hrvatskoj. On upozorava, čak, i neposlušna predsjedništva HAZU-a i Matice hrvatske! Poručuje i „onoj 555-orici potpisnika“ (Peticija za generala Gotovinu, J.P.) da ih ne smatra ustašoidima, ali „Mislim da bi morali znati, da se apeli hrvatskoj vlasti da flagrantno prekrši međunarodne obaveze i svoj vlastiti ustavni zakon, u

civiliziranom svijetu smatraju recidivima NDH-aške politike u Hrvatskoj, a takvi se recidivi s gađenjem odbacuju poput bacila zloćudne bolesti.“ Poručuje nam i nešto kao: Mi nismo „ustašoidni“, nego su naši postupci „recidivi NDH-aške politike“.

On zasigurno bolje zna od nas 555-orice, pa nas, neznalice kakve jesmo, mora poučiti. Tako je bolje znao interpretirati i rezultate istraživanja saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, nego četrdesetorica hrvatskih znanstvenika. Ipak se radi o „akademiku“ i „znanstveniku“ koji je to postao kao (ne)svršeni gimnazijalac, zar ne?

E moj, narode! Kao da je njima najveći problem u imenu države!? Problem je njima, ustvari, u nečemu posve drugom! Problem je u tome, što u imenu sadašnje nam samostalne, neovisne, a uz to još i naše REPUBLIKE HRVATSKE, kao i u imenu NDH, postoji jedna te ista riječ koja njima smeta – HRVATSKA.

O Mikuljanu sam pisao u *Hrvatskom slovu* i 29. svibnja 2009., zapravo citirao sam što je u intervjuu za Portalu HKV-a rekao o svom razrješenju s mjesta urednika Dokumentarnog programa HTV-a:

...Kao što točno kažete 5. rujna 2002. godine sam dobio po prstima zbog emisije o tragičnoj sudbini sela Španovica, odnosno zbog emisije koja je govorila i o partizanskim zločinima i protjerivanju hrvatskog stanovništva s tog područja, za vrijeme Drugog svjetskog rata. U toj je emisiji iznesena i tvrdnja da je ustaški logor Jasenovac, i nakon završetka Drugog svjetskog rata, nastavio funkcionirati kao logor, sve do 1947. godine. Protiveći se toj tvrdnji, član Vijeća HRT-a dr. Ivo Goldstein je javno uvjetovao svoj ostanak u Vijeću, ukoliko ja ostanem na mjestu urednika Dokumentarnog programa. Rekao je doslovce „Ili ja ili on!“ To nije zvučalo ni dobronamjerno ni intelektualno. Bio sam u šoku i nisam mogao vjerovati da će takav oblik diktata biti proveden, i da će cijela upravna struktura HRT-a kapitulirati i kadrovski se prilagoditi, ovom neobičnom profesoru povijesti, kojega previše često ne zanimaju činjenice, ali ga, čini se, zanima moć kao činjenica.

Tada sam komentirao:

Da, poslije rata su takvi ubijali naše ljude po hudim jamama, ali danas to ne mogu, iako iznimni hrvatski ljudi, poput Thompsona i Mikuljana, mogu doživljavati od njih, tih boljševika... to što i doživljavaju. Pri tome hrvatski boljševici sebe žele prikazati (istina neuspješno) nekakvim antifašistima, ma što god to danas značilo.

A zašto vam pišući o Pavičiću pišem o Mikuljanu? Ovih dana je tiskana knjiga o stradanju našeg redatelja i publiciste *Smrtonosna paučina*. Pogovor *Domovina nije logorovanje u pustinji* napisala je poznata hrvatska književnica Nevenka Nekić. U tom pogovoru ona piše i o Pavičiću i pavičićima:

Miroslav Mikuljan u razgovorima za tiskovine otkriva svoje namjere da snimi mnoge teme koje su tužni memento hrvatske povijesti, otkrije zapretane istine i zato ostaje na nišanu raznim zadržim crvenokošuljašima. Oni se okupljaju na „sjedecim emisijama“ HRT i javnost je zgranuta koliko laži odjednom postaje istina, koliko mržnje curi niz jezike iste „moćne gomilice“, a kad im netko odgovori, oni to prozovu „govorom mržnje“!!! Domoljublje je omrznuto, baulja u kaosu egzistencije, a istaknuti intelektualci su proglašeni kretenima i bačeni u zapećak. Jedva pismena budaletina proglašava jednoga Slobodana Novaka starim kretenom.

A kad tako nešto o Pavičiću kaže književnica od formata, kakva jeste Nevenka Nekić, moramo se zapitati:

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA
BUDALETINA“?

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr., 10. 04. 2014.

Glas Brotnja, 11. 04. 2014

Subject: Fwd: JAVILA SE I BUDALETINA

Date: Sun, 2 Jun 2024 09:31:06 +0200

From: Josip Pečarić

To: goran.ogurlic@hanzamedia.hr

Poštovani g. Ogurlić,

Ispričavam se tek sada vidim da nisam Vama poslao moj komentar teksta Vašeg kolumniste.

Niste objavili ni ono prije, a iskustvo koje imam od ranije, kada su se urednici još i znali usuditi objaviti moje komentare, jest da ne vole objaviti takve odgovore kolumnista.

Ipak, bez obzira na sve, trebao sam Vam poslati. Možda netko to i čita prije Vas pa mu možda moj tekst bude i zabava.

Kao da su se "Jutarnjem" narugali na HTV-4 jer su juče dali emisiju o meni staru preko 20 godina u kojoj spominjem i moje radove (množina) sa ženom koje smo objavili u časopisima za povijest, a u mom prethodnom pismu Vama postoji dio:

„Tada me Pečarić proglasio, prema nekim svojim kriterijima, neprijateljem svega hrvatskog, a sada je još dodao da sam i necitiran, irelevantan, što je apsurd. Jer da je tomu tako, ne bih mogao doći do najvišeg zvanja u znanosti i biti kandidat za Akademiju. Da nešto ne valja, valjda bi to prvi primijetili povjesničari u razredu koji me predložio.

Naravno moj podatak je istinit, a on istinu ipak ne pokušava osporiti. I ranije je 'povjesničar – Uklanjalatelj' i to komentirao pa sam mu se morao i tada narugati, pa moram i sada ali malo zabavnije. Koristio sam samo podatak da u bazi Scopus hrvatski povjesničari imaju 10 (DESET) časopisa (mi matematičari imamo samo 7 (SEDAM) od kojih sam ja osnivač u 4 (ČETIRI)).

Od tih deset iz povijesti najbolje je kotiran ČASOPIS ZA SUVREMENU POVIJEST koji tiska HIP, dakle institut čiji je ravnatelj bio povjesničar i akademik Franjo Tuđman, a dr. sc. Stanko Andrić je uklonio bistu Utemeljitelja RH čim je postao ravnatelj podružnice tog Instituta u Slavonskom Brodu.

I znate li koliko znanstvenih radova ima u tom časopisu koji izdaje HIP i koji je po Scopusu najbolji hrvatski znanstveni časopis iz povijesti?

Pogađate: NITI JEDAN.

A znate li koliko ih ima moja supruga koja je samo završila povijest na fakultetu i nije ni registrirana kao znanstvenik i ja matematičar?

Nas dvoje imamo 2 (DVA) rada u tom časopisu u kojem kandidat za akademika nema niti jedan. Onako za lijek :)

Pa kako je mogao napredovati? S obzirom da oni iz povijesti imaju samo 10 časopisa u Scopusu, onda se neki domaći neuspješni časopisi u RH proglašavaju ekvivalentni tim časopisima pa 'istoričari' mogu napredovati.

(...)

Ovdje piše

<https://hipsb.hr/opce-informacije/casopis-scrinia-slavonica/>

da je

'Od 2011., odlukom Nacionalnog vijeća za znanost, časopis je uvršten u skupinu A1 u popisu kategoriziranih domaćih časopisa iz područja humanističkih znanosti.'

Tako da se povjesničarima članci u tom časopisu izgleda broje za napredovanja.

(...)

Povjesničari imaju DESET časopisa (mi matematičari SEDAM) u Scopusu, ali oni za napredovanje imaju posebne pogodnosti za one koji nisu sposobni objavljivati ni u tim boljim hrvatskim časopisima. A moja žena i ja imamo DVA u onom najbolje rangiranom u Scopusu kojega izdaje – gle čuda – Hrvatski institut za povijest.

Puno Vas pozdravlja i hvala na ovim poticajima za proširenje moje nove knjige.

Pozz

Akademik Josip Pečarić

PS. Vaš kolumnist zaslužuje knjigu o sebi, tj. o Budaletini koji velikog hrvatskog pisca akademika Slobodana Novaka nazove kretenom. Ne mogu Vam obećati, ali ....

----- Forwarded Message -----

Subject:JAVILA SE I BUDALETINA

Date: Sat, 1 Jun 2024 23:03:05 +0200

AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU"', DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.

Zahvaljujem se svima vama koji ste došli na drugu večer Lita u Tisnom 2024. koje već godinama organizira naš domaćin don Lazar

Čibarić. Ipak danas s pravom on zaslužuje posebnu zahvalnost jer predstavljamo knjigu HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. koja je tiskana zbog njegove želje da na ovogodišnjem Litu u Tisnom predstavimo i ovu svoju knjigu o Utemeljitelju RH Franju Tuđmanu. Naime prva kojoj je naslov bio podnaslov ove dana je na internetu:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Obje knjige su o 'istoričaru' koji je kada je postao ravnatelj HIP-a u Slavenskom Brodu 2011. godine uklonio bistu Utemeljitelja RH doktora povijesnih znanosti Franje Tuđmana. I takav 'istoričar' predložen je od Prvog razreda Akademije za akademika!

Zato je prirodno bilo da predstavljatelj takve knjige bude dr. sc. Josip Stjepandić, koji je predsjednik HAZUDD-a pa veliko HVALA i njemu.

Željku don Lazara kao da je jučer u svojoj kolumni pojasnio veliki hrvatski kolumnist i moj koautor Zvonimir Hodak:

„Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.“

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

Na što misli Hodak kad spominje splitskog orjunaša možete vidjeti i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>

Jučer sam saznao i kako je jedan hrvatski povjesničar i suradnik Utemeljitelju RH reagirao na knjigu koju danas predstavljamo. O tome mi javlja jedan njegov kolega:

Kad sam pričao s njim o Tvojoj knjizi o *Bisti*, bio je jako zadovoljan. Rekao je: 'Pečarić je poklopio Andrića i pojeo ga!.'

Govorio je o bliskom Tuđmanovom suradniku koji mi je prije 12 godina komentirao i Goldsteinov neizbor u HAZU:

"Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijsao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula".

To sam više puta objavio i ne vjerujem da akademici iz Prvog razreda Akademije nisu znali da je taj njihov prijedlog od prije 12 godina ovako opisan. A podsjećam vas da se taj njihov kandidat potrudio sam da opravda mišljenje o sebi kao redikulu pa je po jednom od više sličnih 'otkrića' danas i poznat kao IVO DROBILICA, dok je ovogodišnjeg kandidata veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao POVJESNIČAR – UKLANJATELJ.

A da ima više redikula tj. hrvatskih 'istoročara' možete pročitati u skoro svakoj Hodakovoj kolumni, što lako možete provjeriti i u mojoj knjizi o njemu

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>,

pa i u ovoj jučerašnjoj kolumni:

„Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra ljevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepljenih" ognjištara. Istoričar **Hrvoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar

nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina**, **Ivo Goldstein**, **Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeca za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Brača, Imotskog..." I kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.“

A koliko je vladajućima važno da u Akademiji dobiju snažnu grupu 'istoričara' pokazalo je i prvo predstavljanje ove knjige – ono u Zagrebu kada su knjigu predstavili književnik, kolumnist i najmlađi osnivač HDZ-a Mate Kovačević i prvi hrvatski državni tužitelj odvjetnik Željko Olujčić.

Naime na kraju se iz publike javio akademik Ivica Kostović iz prvog reda i rekao:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerovatno.

Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Da, sigurno ima u HAZU koji tako misle o Utemeljitelju RH zato sam im u svom govoru, koji je dan i u ovoj knjizi, naglasio i objasnio zašto je Tuđman kao znanstvenik iznad svih nas u Akademiji. Nitko se nije javio da pobije takvu tvrdnju. Očito su ipak razumjeli da bi time pokazali da su oni 'zalutali' u HAZU, a ne Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman.

A ovo je doista knjiga o tome kako sam uspio dva puta u Akademiji napraviti nešto što je po akademiku Kostoviću *nešto što je gotovo nevjerojatno* odnosno *gotovo neizvedivo*.

A akademik Kostović je, uzgred budi rečeno, jedan od hrvatskih znanstvenika koji spada po Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Meni je puno toga reklo reagiranje mojih predstavljača na ove tvrdnje akademika Kostovića tj. njihovi komentari. Tada sam shvatio zašto mnogi u RH nisu ni razumjeli da je svojedobni neuspjeli izbor dr. sc. Iva Goldsteina, danas poznatog Iva Drobilice, bio u to vrijeme i prvi veliki neuspjeh tadašnjih vlasti kada su predsjednici i države i vlade bili iz SDP-a . iz stranke koje je svojedobno napuštanjem Hrvatskog Državnog Sabora pokazala kako nisu željeli državu hrvatskog naroda.

A danas je to još i teže jer takvi nisu samo u SDP-u.
HVALA.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40377-predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2>

<https://bezcenzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

<https://hrvatskonebo.org/2024/08/14/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM ILI ODGOVOR ZVONKU MAKOVIĆU

6 rujna, 2024

Hrvatski povjesničar umjetnosti, pjesnik i esejist Zvonko Maković samovoljno je napustio Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti (HAZU). Ne želi više biti njezin član-suradnik! Razlog tome je među ostalim i akademik Josip Pečarić, koji nije podržao Stanka Andrića za člana ove hrvatske institucije, pa je Maković za njega izjavio (Jutarnji list, 5. rujna 2024.) da je „povjesničara fascinantskog opusa dezavuirao nestručnjak i diletant“!

S obzirom da je ovo teška uvreda i kleveta za Pečarića, prvo smo ga pitali: zbog čega ga tek sada napada Maković, a mogao je to učiniti kad su se sredinom godine održavali izbori u HAZU? Pečarić je odgovorio:

- Ima dobrih umjetnika kojima logika nije jača strana (blago rečeno) što se vidi iz njegovih odgovora pa i kada je u pitanju izbor „povjesničara-Uklanjalca“ kako je dr. sc. Stanka Andrića nazvao jedan drugi umjetnik ali doista veliki umjetnik akademik Kuzma Kovačić. Jadničak naš bivši dugogodišnji Član suradnik nije ni razumio zašto je akademik Kovačić kandidatu koji nije izabran dao takvo ime tj. da je Andrić kada je postao ravnatelj HIP-a u Slavanskom Brodu, koji je podružnica HIP-a Zagreb, uklonio bistu Utemeljitelja RH. To je bilo vrijeme kada su i Iva Goldsteina danas poznatijeg kao Ivo Drobilica predlagali za akademika, vrijeme kada je vlast bila potpuno u rukama SDP-a pa je Andrić valjda mislio da je kao „povjesničar-Uklanjalca“ zaslužio da i on poslije Iva Goldsteina postane akademik. Malo se to odužilo jer ni Goldstein tada nije prošao također zbog mog protivljenja.

Naravno ne spominje ni da po svjetskoj bazi SCOPUS Stanko Andrić spada u grupu najslabijih povjesničara iz HIP-a.

Spominje da je razlog pismo o Tuđmanu koje je napisao Andrić s prije pet godina koje je njemu kao čovjeku kojemu je logika slabija strana teško oborivo. A to pismo sam objavio u svojoj knjizi koju sam dao na Internet tako da ga svi mogu komentirati. Naravno i izrugao sam se Andričevim priglupim 'neoborivim argumentima' i to doista nisu shvatili članovi Razreda koji su ga predložili. Zato se u Akademiji izbori vrše glasovanjem svih akademika jer među nama nisu svi kao Maković ili Andrić – ima ih puno koji znaju logično razmišljati pa kad većina akademika shvati koliko su pogriješili u Razredima koji takve predlažu uspijemo spriječiti takve izbore. To ne uspijemo u svakom takvom slučaju jer nije jednostavno suprotstaviti se onima koji su birani u Akademiju kao najbolji u svojoj struci.

Jesi li Ti sam glasovao da se Andrića ne primi u HAZU?

- Izgleda mi da je u Vašem pitanju mala poruga onim 40 akademika koji su glasovali za Andrića. Protiv je bilo 50, a za izbor mu je trebalo 56. Dobio je nešto više nego svojevremeno Goldstein koji se poslije 'zahvalio' tim koji su glasovali za njega svojom u cijelom svijetu čuvenim pronalaskom 'drobilicom u Jasenovcu' po kojoj je dobio ime Ivo Drobilica. Napisao sam i drugi dio knjige o zbivanjima poslije neizbora „povjesničara-Uklanjalatelja“. Predstavljena je u Zagrebu i Tisnom: HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. Ono što pokazuje kakav je to jak povjesničar koji nije izabran ove godine je ono što je naveo dr. sc. Josip Stjepandić predsjednik HAZUDD-a i glavni urednik ili član uredništva niza svjetskih znanstvenih časopisa:

„Umjesto da neizbor shvati kao priliku za popravni ispit, on se upustio u obračun kojeg može samo izgubiti, ali i nanijeti štetu onima koji ga smatraju kvalitetnim znanstvenikom.

Dao je intervju poznatom bljuvalnom glasilu, koje je godine 2012. večer prije konačne presude hrvatskim generalima u

Den Haagu znalo da će to biti konačna presuda Franji Tuđmanu:

„Uz to sam kratko naznačio i pojedina otvorena pitanja oko autorske originalnosti Tuđmanovih knjiga, jer već odavno postoje teze i indicije da su neke dijelove nekih njegovih knjiga napisali drugi autori, a ne on.“

Znači, Tuđman je muljao sa svojim radovima, to svi znaju, ali se ne usude otvoreno kazati?

Budući da je u ovom malicioznom iskazu ostao nedorečen te nije ponudio nikakve dokaze, moramo pretpostaviti da je „antituđmanizam“ bitna odrednica (a možda i temelj?) djelovanja kandidata S.A. To jedan znanstvenik ne čini. O znanstveniku govore njegova djela, a ne to što se o njemu priča.”

Da za takvog kandidata je glasovalo čak 40 akademika!

Međutim, za Vas sada već bivši suradnik akademije, Maković, kaže da "ne zna" tko ste, da nije pročitao ni jedan Vaš rad, da nisie povjesničar...

- Pa vidjeli ste iz njegovog intervjuja da on nema pojma o znanosti. Kako bi on mogao razumjeti da je neko po broju objavljenih znanstvenih radova objavljenih u matematičkim časopisima među deseticom u svijetu u cijeloj povijest i da nazivaju „kraljem (matematičkih) nejednakosti“ ili da ima najviše radova od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su na listi 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika. Kako Maković može razumjeti što govori bivši ministar znanosti akademik Ivica Kostović koji je također na tim listama Sveučilišta u Stanfordu kada na predstavljanju knjige u Zagrebu kaže:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje

u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Moramo razumjeti da ima ljudi kojima logika nije jača strana. Da, mnogim povjesničarima nije logika baš jača strana, što se pokazalo na primjeru Stanka Andrića. Oni hvale njegov tekst o Tuđmanu koji ja ismijem, a oni ga i dalje hvale.

Kako Maković može razumjeti zašto je istinski povjesničar ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić dao upravo meni da odgovorim na knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“ dr. Milana Bulajića ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu i da sam tog 'stručnjaka' do nogu potukao na radiju 'Slobodna Europa' o tome. Kako on može razumjeti sukob logike i političkog aktivizma, kad je i sam blizak ovom drugome

Da kako Maković može razumjeti zašto je naš poznati povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević na predstavljanju jedne moje knjige sam postavio pitanje što ja radim u povijesnim znanostima i odgovorio: Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti.

Žaloso je da ne razumijemo da i u Akademiji imamo takve kojima je logika nešto nepotrebno.. Mi južnjaci se takvima rugamo i kažemo da ih je Bog stvorio da bi im se drugi rugali, a njima lijepo jer su u centru pažnje. Još Ti objave i intervju!

A tko je, akademiče Pečariću, po Vama Maković?

- Tko je on po meni napisao sam davno u tekstu koji je objavljen godinu dana prije njegovog izbora za Člana suradnika. Mislim da je zato zgodno dati cijeli taj tekst:

MAKOVIĆ KAO SIMBOL JUGOSLAVENSTVA

"Držimo neprihvatljivim da područje kulture u Republici Hrvatskoj prisvajaju gotovo isključivo predstavnici svjetonazora koji je duboko suprotan hrvatskoj kulturnoj tradiciji i koji danomice radi na razaranju hrvatskoga kulturnog identiteta." Prvu rečenicu "Izjave o stanju hrvatske kulture i nacije" itekako su svi dobro razumjeli. Ne čudi silina napada na potpisnike od strane onih koji sudjeluju u tom razaranju, a koji doista skoro u potpunosti imaju u svojim rukama hrvatske medije.

Tim medijima nije pomoglo ni to što *Izjavu* nisu objavili već samo napade na nju (potpisnici su postali fašisti, nacionalisti, nereformirana desnica i slično), pa su je u dvije televizijske emisije građani podržali s 85 i 97 posto glasova. U obje emisije sudjelovao je najeksponiraniji osporavatelj *Izjave* Zvonko Maković, predsjednik Hrvatskog centra P.E.N.-a. Vjerojatno je zato on i najzaslužniji što su gledatelji listom shvatili da su napadači na *Izjavu* naši poznati jugonostalgicari.

U emisiji "Opasne veze" Maković je govorio cijelih sat vremena, dok je voditelju Tihomiru Dujmoviću i drugom sudioniku akademiku Dubravku Jelčiću ostalo na raspolaganju samo pola sata. Što je više govorio to je gledateljima sve više i više postajalo jasno kako se radi

o jednom tipičnom jugonostalgičaru, pa su svi koji su se javili u emisiju to i konstatirali.

Već na početku emisije kada se susreo s prvom optužbom da je Jugoslaven, Maković je optužio i Jelčića da je to isto. A dokaz mu je bilo to što je Jelčić bio zaposlen u Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti. Dokaz kojeg bi se postidio i neki pučkoškolar. Izgleda da Maković vjeruje kako su svi stanovnici Hrvatske stariji od 15 godina Jugoslaveni, zato što su živjeli u Jugoslaviji. Zašto su u toj državi ubijali i zatvarali neke Hrvate, vjerojatno još nije dokučio.

Bilo je nevjerojatno i vidjeti kako Maković tvrdi da o jeziku trebaju brinuti stručnjaci, potom tvrdi kako on to nije, ali osuđuje HAZU što to radi. *Stručnjaci su mu s njegova fakulteta. Očito nisu oni iz Razreda za filološke znanosti HAZU. Intelektualac koji ne zna što je to nacionalna akademija!? Razumljivo je kad tako nešto vidimo kod Sanje Modrić iz "Jutarnjeg lista", ali ovdje se radi o predsjedniku P.E.N.-a!*

Izgleda da Maković ne poznaje ponajbolje ni zemljopis. Naime, za stradanja Hrvata u BiH krivi su mu Tuđman i HDZ. I Dujmović i Jelčić su bili šokirani činjenicom da mu za to nisu krivi Mladić i Karadžić. Zapravo, ili Maković ne zna da je cijela BiH s istočne strane linije Virovitica-Karlovac-Karlobag, ili on misli da je tu liniju zamislio Tuđman i HDZ. Gledateljima je odmah bilo jasno da samo Jugoslaven može reći nešto takvoga, tj. da samo Jugoslaven može "zaboraviti" taj velikosrpski plan i postojanje armije koja je bila četvrta po snazi u Europi i koja je to trebala ostvariti. Naravno, Maković misli da je HDZ kriv što je pomogao Hrvatima u BiH da se suprotstave velikosrpskoj agresiji. Da nisu, ne bi bilo rata, pa bi ih Sloba mogao u miru posrbiti ili istjerati iz BiH. Ovako se ta zadaća mora provoditi i danas (strani diplomati su poručili kardinalu Puljiću da se Hrvati trebaju iseliti iz BiH ili asimilirati, što je sam kardinal i rekao u svom razgovoru u "Večernjem listu" od 28. travnja 2001.). Vjerojatno Maković i ne razumije koliko ga ovakva gledišta definiraju u očima tih gledatelja kao Jugoslavena. U "Jutarnjem listu" od 3 ožujka 2005. Maković kaže "U Izjavi tobože zabrinutih hrvatskih građana kaže se da su 'nedopustivi oni dijelovi informativno-političkih i razgovornih programa čiji prilozi vrijeđaju osjećaje hrvatskih gledatelja.' (...) Te rečenice mi se gade. One imaju zadah nekih mrtvih

vremena kojih se i suvremena Europa i slobodnomisleća Hrvatska gnušaju." A slobodnomisleća Hrvatska se gnuša izdajica. Gnuša se onih koji "ne znaju" za liniju Virovitica-Karlovac-Karlobag, kao ideju vodilju u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku i BiH. Kada netko izgovori takve nebulozne rečenice, tim gledateljima se one doista gade.

Mogao bi on to i doslovno shvatiti

Zašto dopuštam mogućnost da Maković to ne razumije, tj. da je iznenađen činjenicom da su ga gledatelji prepoznali kao simbola jugoslavenstva. Pogledajmo kako on razumije tako elementarne stvari kao što je npr. ucjena. Poznato je da je u toj "igri" najprljaviji ucjenjivač. Obično ucjenjivač traži od ucijenjenog novac. Ali može i nešto drugo. Tako je svima jasno da EU ucjenjuje Hrvatsku i traži od nje da joj preda generala Gotovinu. Dakle, ne novac (to će postići na drugačiji način) već Gotovinu. Jednostavna "igra" i čovjek bi pomislio da nema toliko neinteligentnih ljudi da ne razlikuju tko je u njoj ucjenjivač. Ali ima. Maković. Po njemu Gotovina ucjenjuje milijune svojih sunarodnjaka svojim kukavičlukom. "Duboko sumnjam u moralne kvalitete kukavica!" – poručuje nam Maković. Dakle, nisu ucjenjivači oni koji te očito ucjenjuje, nego onaj čijom te glavom ucjenjuju. Da je Hrvatska ucijenjena tako da mora dati novac, po Makoviću bi ucjenjivač bio – novac! Veće budalaštine doista teško je čuti.

Iako Maković nije matematičar, kao ja, ipak bi trebao znati da je 85 posto s HTV-1 veće od 15 posto, odnosno da je 97 posto veće od njegovih 3 posto. Ili pak da je 91 posto koje je Gotovina dobio u odnosu na EU u emisiji "Nedjeljom u 2" također veće od 9 posto (riječ je o oko 35.000 glasova!). Pa ipak, njemu Gotovina ucjenjuje narod koji mu daje toliku potporu. Kolika je razina inteligencije onoga koji ne zna što slijedi iz ovih brojki i da iz njih slijedi da si po Makoviću kukavica ako ne daš svoju glavu da bi makovići i slični bolje živjeli. Ili da im se nalogodavci ne bi naljutili. A ako čovjek ne razumije takve stvari, onda nije u redu što mu npr. Zoran Vukman poručuje ("Hrvatsko slovo", 11. ožujka 2005.): "A Zvonku Makoviću također toplo preporučujem da prvom prigodom generalu Anti Gotovini kaže

u lice na koga je mislio kad je napisao da se u Hrvatskoj 'na pijedestal herojstva dižu kojekakvi lupeži i kukavice.' Zar Vukman ne razumije da ga čovjek, koji govori ovakve besmislice, može doslovno shvatiti i to uraditi?

Raćanov prilog medijskoj slobodi

Maković je bio silno iznenađen da je njegova neistomišljenica sjajna novinarka Dunja Ujević ostala bez posla. On je, naime, protiv podjela u društvu. Naravno, slušajući ga ili čitajući ga postaje jasno da to njegovo jednoulje podrazumijeva upravo da Dunja i ne piše. Ili je mislio na jugo-jedinstvo? Kao Maković ne zna da su mnogi sjajni državotvorni novinari ostali bez posla. Počelo je sa smjenama na HTV one 2000-te, pa s Majom Freundlich... Sjetimo se samo Jovićeve "Slobodne Dalmacije". U njoj je po mojoj procjeni, s kojom su se složili i Jović i Dujmović, bilo samo oko 40 posto državotvornih tekstova. Ali ti tekstovi su bili toliko superiorni nad onim drugima da je Makovićevim istomišljenicima preostalo jedino da od "Slobodne" naprave bilten SDP-a. *A kolika je superiornost tih državotvornih novinara pokazala je i nedavna emisija "Nedjeljom u dva" gdje je Ivanković napravio smiješnim "perjanicu" lijevog novinarstva Aleksandra Stankovića.* Milan Ivkošić o tome piše ("Večernji list" od 13. 3. 2005.): "... Raćanova vlast 2000. godine pomela (je) i Ivankovića i desetke drugih profesionalaca na HTV-u, koji su danas ili bez posla, ili su gurnuti na margine, ili su se raselili po drugim televizijama, ili su otišli iz novinarstva. U Stankovićevoj agresivnosti bilo je i 'opravdavanja' te političke čistke (možemo li isto konstatirati i za Makovićevu agresivnost? J.P.) trijumfalizma nad žrtvom, ali presudno je bilo to što je nasuprot njega sjedila jedna pismenost koja je plaćala račune svojim političkim obratima, ali se i smjestila u sam vrh hrvatskog novinarskog profesionalizma u posljednjim desetljećima. Umjesto da pred tom činjenicom bude ponizan i da se prema njoj odnosi s poštovanjem, a i s korektnošću domaćina, on ju je očito doživljavao kao neprijateljsku suprotnost, kojemu je jedina 'vrijednost' selektivno prekapanje po dosjeima i biografijama sugovornika u emisiji. Koji paradoks: Stanković, policijski dugokaputaš iz Papićevih filmova, branio je Europu pred novinarom

koji je upravo na njezinoj tematici zaslužen stekao ime!" Zato i ne čudi silina napada takvih novinara na potpisnice izjave. Svjesni su da su kao strvinari stekli monopol nad medijima. Stanković i doslovno vodi emisiju kojoj je prethodio Ivankovićev "Press klub", *i da u srazu s profesionalcima kakvi su Ivanković, Freundlich, Vukman, Ujević,.... ostaju samo - strvinari.*

Lažni transkripti

Maković nam spominje suvremenu Europu. A ova, na žalost, prepoznaje samo svoje interese. Iako se izdajica gnušaju, dobro ih plaćaju da bi im pomogli ostvariti ih. Jadna je Europa kojoj je temeljna civilizacijska norma oduzimanje cijelim narodima pravo na samoobranu (embargo na uvoz oružja), ili zabranjivanje pojedinim državama ono što im je po međunarodnom pravu - pravo i obaveza. Pa im je povratak okupiranih područja vlastite države – zločinački pothvat! I to dokazuju lažnim transkriptima. Pri tome nije važno što su ih dobili iz Ureda Predsjednika. *Važno je da oni znaju da je to tako!* Oni se gnušaju ljudi, iako ih koriste, koji o "svojoj" državi kažu: "Hrvatsku lažljivu, kradljivu, barbarsku, nepouzdanu, Hrvatsku u kojoj vlada bezakonje..." ili koji se ruga hrvatskom puku: "Da on može reći nekome 'ne'. Da je on neki subjekt. Moš mislit subjekta!" Taj "moš mislit subjekt" je razoružan od barbarogenija uspio pobijediti i prisiliti tu istu Europu da prizna hrvatsku državu, koju nisu željeli. Toj istoj Europi i danas trebaju oni iz "slobodnomisleće" Hrvatske koji će za Judine škude učiniti sve da doista Hrvatska bude "moš mislit subjekt"! *A koliko tek Makovićevu ljubav prema Beogradu pokazuje upravo riječ Barbarogeniji. Riječ koju je veliki hrvatski književnik Petar Šegedin koristio za velikosrpskog agresora. Očito to toliko peče g. Makovića tako da je on koristi za one koji sigurno ne vole Beograd. Pa su oni "autentični barbarogeniji". Lijepo li rehabilitacije Miloševića i njegovih hordi. Ne samo da Maković ne zna za liniju Virovitica-Karlovac-Karlobag, nego smo mu mi barbarogeniji. Što je i logično. To što ne zna za tu liniju odmah ga kod naših ljudi svrstava na stranu tih stvarnih barbarogenija. Zato ga još citirajmo: "Ti koji sada pljuju po Europi zalažu se za autentično barbarstvo, lopovluk, lažljivost, nevjernost, kukavičluk, koji bezakonje proglašavaju*

vrlinama." Da, doista je tako lijepo opisao sebe i sve one koji se ne sjećaju linije Virovitica-Karlovac-Karlobag. Sve one kojima je zločinački pothvat kada oslobađaš svoja okupirana područja. Sve one koji za "verbalni delikt", odnosno za činjenicu što si predsjednik HDZ-a BiH, osuđuju Darija Kordića na 25 godina robije, a ubojice, i one koji su izravno naređivali zločine, kazne mnogo blaže, itd. itd.

Izgleda da Maković ne može razumjeti, kako bi prošao netko u toj Europi koji bi rekao nešto slično za svoju zemlju. Nema dvojbe da bi se tim Europljanima gadile takve tvrdnje! Pogotovu što Maković to govori za Hrvatsku u vrijeme kada Papa u svojim djelima zapisuje da Poljska, Slovačka i Hrvatska mogu pomoći EU ("Glasu Koncila" od 13. ožujka 2005.), a nešto slično ustvrdio je i francuski vojni biskup rekavši da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti ("Hrvatsko slovo", 3. siječnja 2003.). Koliko moraju boljeti ove riječi nekog jugonostalgičara?

Obraćanje naciji kao - djetetu

Na kraju primijetimo da među tim napadima na Izjavu ne moraju biti samo oni koji dolaze od onih koji su Beograd zamijenili Bruxellesom. Ima tu i onih koji doista misle da Hrvatska, ako ne bude u Europu, mora biti s Beogradom. Mora biti s nekim, a ne može biti samostalna. O sluganskom, pak, mentalitetu, po kome, valjda nismo ni živi ovih godina dok smo samostalni, pisao je i Šenoa. I ne samo on. Zato i ne čudi što se naciji obratio i onaj koji je prvi među njima – sam g. Predsjednik. Milan Ivkošić to komentira (u spomenutom tekstu): "Predsjednik Mesić obratio se naciji. Kao naciji – djetetu. Kao naciji – debilu. Naciji koja 'nasjeda dvojbi – Gotovina ili Europa'. Koja se treba oprijeti protivnicima ulaska u EU, euroskepticima, zločestim zagovornicima izolacije. Da, svakako je nezgodno Predsjedniku na TV-u vidjeti kako u 'utakmici' s EU Gotovina pobjeđuje s 91:9...." Naravno da mu nije lako vidjeti da ni falsificirani transkripti ne pomažu kod hrvatskog naroda.

Karizmatični svećenik Zlatko Sudac kaže: "Ako zbog Gotovine ne idemo u EU, onda meni ne treba takva Europa." To su iste one riječi koje trebaju pomoći toj Europi da ima više ljudskosti u njoj. Sjetimo

se kako je još u vrijeme kada je stigla prva optužnica protiv Gotovine vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac upozorio da bi Hrvatska "jasnim načelima, stavovima i porukom, pa i uz cijenu žrtve, mogla pomoći i tzv. velikima ovog svijeta da njihova sudišta ne budu sramota civiliziranog svijeta". Da, Hrvati moraju pokazati Europi da zajedništvo ima izgleda samo ako su u pitanju zajedništvo ravnopravnih. Poniženi u njoj samo su čimbenik nestabilnosti. *A to im ne mogu objasniti makovići i sl. Njima je do jugoslavenskog ponosa, časti i dostojanstva. A toga više, na njihovu žalost, nema!*

Naravno, Maković to ne može razumjeti. Njemu je strašno vidjeti da ima ponosnih Hrvata. To je dozvoljeno samo gazdama, zar ne. Sjetimo se od koga je to i naučio. Kada su "vatreni" osvojili treće mjesto na svijetu, jedne engleske novine su napisale da su Hrvati najogavniji mali narod u Europi. Jer su ponosni! To je jezik koji razumije Maković. Mi ga ne razumijemo. Mi ćemo i dalje biti ponosni. I ponosit ćemo se Gotovinom. Sjetimo se kako je zapovjednik NATO-a, general Clarke, u Zagrebu rekao 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli interesirati za njega: "Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina." Hrvati misle isto što i on. Samo će ljudi kao g. Maković biti začuđeni kada govore drugačije pa vide da ih ljudi smatraju Jugoslavenima, izdajicama i sl. Kad vide da se ljudima gade njihove riječi. Dobro je što gore navedeni primjeri pokazuju da on to baš i ne mora razumjeti. *A mene je Maković iznova podsjetio na moju pitalicu o razlici između četnika i Jugoslavena:*

Četnik je poštenu četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

"Hrvatsko slovo", 18. ožujka 2005.

(Italikom su dani dijelovi teksta koji nisu objavljeni.)

Cijeli tekst sam objavio u knjizi:

Josip Pečarić: Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.

Kao što vidite i pored takvog mišljenja o njemu nisam se usprotivio njegovom izboru za Člana suradnika.

Je li Vam na kraju ipak žao što je HAZU ostala bez još jednog člana?

- Izabran je za Člana suradnika 2006. godine i nije uspio postati akademik ni poslije 18 godina.

Sada je već u HAZU pravilo da ako nisi izabran u tih deset godina gubiš članstvo u Akademiji. Pošteno je ustupio mjesto mladima samo je svojim intervjuom odlučio pokazati i nama academicima kako ga s pravom nismo izabrali za akademika! - zaključio je Pečarić.

Razgovarao: **MLADEN PAVKOVIĆ**

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40634-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-ili-odgovor-zvonku-makovicu>

JONJIĆA ZA PREDSDJEDNIKA RH, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.

SRPSKA HRVATSKA, 2.

Kao što sam u prethodnom komentaru napisao ovaj naziv za RH je precizniji od PUPOVČEVA HRVATSKA.

Istina je da ga koristim upravo zbog činjenice da Pupovac jeste stvarni vladar u RH, a činjenicu da je on dio i vlasti i oporbe smatram pozicijom slična onom koju imaju kraljevi.

Kako je očito da on samo slijedi politiku Srpskog sveta koju vodi Srbija njen predsjednik i SPC doista je naziv Srpska Hrvatska ono što RH danas jeste.

Tu nije važno što je to uz blagoslov svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku državu, pa na drugačiji način ostvaruju svoje ciljeve. Ti ciljevi se poklapaju sa srpskim pa ne možemo biti sigurni tko koga u tome koristi. Za nas su nebitni razlozi mnogih političara u RH zašto su sudjelovali u stvaranje Srpske Hrvatske. Plenkoviću su HDZ i Pupovčeva stranka su srodne (dakle ideološki srpske) stranke. SPC - da, HPC – ne! Srbi agresori su mu partneri, a ne oni koji su branili Hrvatsku. Itd. Već smo vidjeli više puta u Saboru djelovanje Velike koalicije, a iz dana u dan svjedoci smo kako stranke koje smatramo hrvatskim žele suradnju upravo s HDZ-om.

Mislim da je još 2002. godine veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak rekao:

"Ja sam iskreno iskazivao svoje poštovanje ličnosti i djelu osnivača slobodne hrvatske države, Franji Tuđmanu i osjećam duboku zahvalnost tomu hrvatskom velikanu, bez ikakvih naivnih iluzija o njegovoj nepogrešivosti i nadzemaljskoj čistoći, i bez ikakva strančarenja. S jedinim žaljenjem sto mu sudbina nije dala vremena da nam državu zaštiti od globalizacije, onakve kakvu, čini se, priželjkiju

veliki, da zaštiti našu nezavisnost od fiktivne Europe, a Domovinski rat od haškoga Usuda i njegove sramotne pravde. U tome sam se još više učvrstio nakon prizemne komunističke hajke na prvoga hrvatskog predsjednika, kojemu ni ovi predavci ni njihovi pajdaši nisu ni do gležanja, i nakon nečasne harange, kakvu u ovoj tužnoj Hrvatskoj nije doživio ni Pavelić."

Danas, 22 godine kasnije vidimo koliko se te riječi odnose danas na državu koju je Utemeljitelj RH ostavi nama kao hrvatsku Hrvatsku, a 'ovi predavci' su od nje napravili Srpsku Hrvatsku.

U takvoj Hrvatskoj jedino im smeta HAZU. I prije 12 godina i danas u Akademiji nisu prošli oni koji su osporavali djelo Utemeljitelja RH. Tako sada nije prošao kandidat koji je uklonio bistu Utemeljitelja RH iz HIP-a Slavonski Brod.

Glasovanje je pokazalo da je većina akademika protiv činjenice da se želi od HAZU napraviti SAZU (Srpska Akademija Znanosti i Umjetnosti).

Podsjećam vas na završetak mog govora na Izornoj skupštini:

„Zato i mislim da današnje glasovanje nije glasovanje o Uklanjatelju već je to glasovanje o nama samima - o HAZU.

Zato je usporedba s JAZU zanimljiva.

Naime i o Drobilici i o Uklanjatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu

ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!“

Koliko su akademici Krleža u Jugi i Novak u RH bili ispred ovih današnjih političara!

A da isto misli i veliki hrvatski znanstvenik akademik Ivica Kostović sam je pokazao kada je na predstavljanju moje knjige (druge) o neizboru 'povjesničara – Uklanjatelja', kako je neizabranog kandidata nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić, rekao:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerovatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.“

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zasluži biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Akademik Kostović je pokazao koliko sam bio u pravu kada sam svoj govor zaključio spominjući SAZU, što i on ponavlja. Ali on i govori o LJUDIMA KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU!

Dakle o ljudima koji su za hrvatsku Hrvatsku, a ne za Srpsku Hrvatsku.

Josip Pečarić

J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu"', Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/41002-srpska-hrvatska>

<https://bezcenzure.hr/vlad/srpska-hrvatska/>

**THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI
HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

**JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE
„HAZU I TUĐMANOVA BISTA“:
POSTJUGOSLAVENSTVO**

U zadnjem desetljeću prošlog stoljeća tzv. ljevica u RH nije se nikada odmakla od Jugoslavenstva o čemu su pisali mnogi hrvatski komentatori:

U knjizi „HAZU i Tuđmanova bista“ spomenuo sam knjigu „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović:

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR -
UKLANJATELJ

(Odgovor akademika Kuzme Kovačića)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: *Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI*

*KOVAČIĆU, (AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? –
3.),*

Date: *Sun, 12 May 2024*

From: *Kuzma Kovačić*

To: *Josip Pečarić*

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš

tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak.

Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojki Mihanović Salopek i Đuru podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom*

Doista me raduje što si napisao netko *ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku*. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam južnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

6. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.
7. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.
8. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.
9. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.
10. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj.*

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljuvao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'lijeve družine'.

Oni inteligentniji su odavno napustili Drobilicu i slične. U Prilogu dajem tekst o predstavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanatelj.*

Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je poštteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

Zapravo za mene Mirjana Kasapović pod Postjugoslavenstvom podrazumijeva ono što je ostalo nakon raspada bivše države koju je davno Tanja Torbarina definirala kao najveća Velika Srbija, odnosno tu borbu za tom Velikom Srbijom u novonastalim državama.

Međutim više o tome možete naći u tekstu:

M. Erceg: Što je "postjugoslavija" i koji su njezini zagovornici?

11. lipnja 2024.

PORUKA ZAGREBAČKE POLITOLOGINJE »MEMORIJSKIM
PODUZETNICIMA«: NEMA »TREĆE JUGOSLAVIJE« NAKON
»POSTJUGOSLAVIJE«

Naravni 'istoričari' tj. politički aktivisti u RH ne mire se sa – zapravo – svojom sudbinom. Zato je zanimljivo pogledati i tekst dr.sc. Ivice Granića od 24. lipnja 2024.:

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ
UZRUJALA 'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

Ali vratimo se 'crtici' iz moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA, tj. tekstu iz nje.

Kao Prilog tom tekstu je u knjizi dan Hinin prikaz (12/04/2024) predstavljanja:

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM
POSTJUGOSLAVENSTVU MIRJANE KASAPOVIĆ
<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/43808-m-erceg-sto-je-postjugoslavija-i-koji-su-njezini-zagovornici.html>

Knjiga “Zbogom Postjugoslavenstvu! – Prilog demitologizaciji hrvatske politike i društva” umirovljene profesorice komparativne politike Mirjane Kasapović, objavljena u nakladi Školske knjige, predstavljena je u petak u Zagrebu.

Knjiga na oko 240 stranica kroz četiri poglavlja raspravlja o tome što je bila Jugoslavija, što su “postjugoslavenske države”, što su “postjugoslavenske studije” i o znanstvenosti “postjugoslavenskih studija”.

Autorica smatra da je Jugoslavija bila najneuspješnija europska država 20. stoljeća te da nema države u Europi koja je u sedamdesetak godina postojanja, od prosinca 1918. do siječnja 1992., dva puta nastala i dva se puta raspala u morima krvi svojih stanovnika — u svjetskim, međudržavnim i građanskim ratovima svojih “južnoslavenskih plemena” i svojih “bratskih naroda i narodnosti”.

Isprobani su svi ekonomski i politički aranžmani da se ta država očuva: bila je kapitalistička i socijalistička, monarhijska i republikanska, unitaristička i federalistička, pluralistička i monistička, kraljeva desničarska i maršalova ljevičarska diktatura. Bila je na Zapadu i Istoku, neopredijeljena i nesvrstana. Ništa nije pomoglo, ističe autorica.

Lijevi akademski, politički, kulturni i medijski tabor pokazuje začuđujuću otpornost i ravnodušnost na spoznaje inozemnih znanstvenih istraživača ratnih i poslijeratnih masovnih zločina jugoslavenske vlasti, a jedan od izraza političkoga mitologiziranja Jugoslavije čine i postjugoslavenske studije kao izrazi nastojanja da se očuvaju ime i sjećanje na bivšu državu i da se, štoviše, s njome postupa kao s političkom i kulturnom činjenicom.

Govoreći o knjizi političar Dražen Budiša rekao je da nacizam nije preživio nestanak koncentracijskog logora Auschwitz, ali da je "lijevi politički totalitarizam" nadživio 85 milijuna svojih žrtava, te je podržao ocjenu Mirjane Kasapović da se komunizam nije ostvario drugačije nego kroz devijacije.

Jugoslavenski režim počivao je na političkim represijama i kultu ličnosti koji je dosegao „patološke razmjere“, kazao je Budiša te zaključio da je uvjeren da će knjiga biti značajan prilog demitologizaciji jugoslavenstva.

Povjesničar Zlatko Begonja ocijenio je "knjigu kao vrijedno štivo, koje je neophodno pročitati, kako bi se dobio bolji uvid u značenje istaknutih pojmova i sintagmi, neobično važnih za razumijevanje nakana i ciljeva onih koji su na njima ustrajavali i nadalje to čine“.

Ona poprima karakter svojevrsnog vademekuma, bez kojega bi promišljanje o promatranim temama doista bilo manjkalo. Autorica je knjigom uspješno razobličila sve slučajne ili namjerne zablude pojedinih autora, koji o jugoslavenstvu i postjugoslavenstvu nastupaju s apologetskih pozicija, kazao je.

“U tom smislu razotkrila je sve njihove pokušaje inficiranja društva, što u konačnici za rezultat ima stvaranje ozračja društvenog nesklada i napetosti, poglavito zato jer takvi nastupaju s dogmatskih pozicija obrane jedne propale političke religije”, istaknuo je.

U svojim naporima za promicanjem ideoloških koncepata s golemom količinom predrasuda, takvi su zašli u područje gdje je postalo razvidno da su postigli punu neuravnotežnost između osjećaja razuma. Takvi se nisu odrekli jugoslavenstva i post-jugoslavenstva, nego su pronašli nove načine koji ih karakterizira kao protivnike očuvanja tradicijskih, kulturnih, duhovnih vrijednosti – ključnih odrednica hrvatskog nacionalnog identiteta, zaključio je Begonja.

Predsjednik Uprave Školske knjige Ante Žužul izrazio je nadu da će knjiga biti “postament” za istraživanje mladim ljudima koji će vratiti “samosvijest društvu”. (Hina)

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslavenstvu-mirjane-kasapovic/>

Zapravo što mislim o tome spomenuo sam na kraju prvog teksta s pitalicom kojoj sam posvetio cijelu knjigu:

J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu sam napisao i ovo:

„Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* (...) Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštiji u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-*Koja je razlika između četnika i jugoslavena?*

-*Četnik je poštenu četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!*

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?“

Vjerovali ili ne knjiga ima blizu 400 stranica.

DRAGOVOLJAC.COM

Pokvareni četnici

Knjiga za preuzimanje

HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.

IMA LI I NEKI POVJESNIČAR U HIP-U SLAVONSKI BROD?

Jesu li doista povjesničari iz Slavonskog Broda napisali tekst: REAKCIJA DJELATNIKA PODRUŽNICE ZA POVIJEST SLAVONIJE, SRIJEMA I BARANJE HRVATSKOG INSTITUTA ZA POVIJEST POVODOM JAVNIH NAPADA NA DR. SC. STANKA ANDRIĆA objavljenog na portalu:

<https://historiografija.hr/?p=41600> ?

Potpisali su ga:

Ivan Marjanović, mag. educ. hist. et Croat. Lat.

dr. sc. Dino Mujadžević, viši znanstveni suradnik

dr. sc. Ana Rajković Pejić, znanstvena suradnica

Petar Seletković, prof.

nasl. izv. prof. dr. sc. Marijan Šabić, znanstveni savjetnik

dr. sc. Milan Vrbanus, znanstveni savjetnik

dr. sc. Dinko Župan, viši znanstveni suradnik

U tekstu ne osporavaju niti jednu činjenicu danu u mojim knjigama:

1. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

2. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Je li to zato što se u podnaslovu prve objavljene prije izbora u HAZU tako da su se svi 'povjesničari' mogli javiti i 'osuditi bezrazložnu javnu i klevetničku hajku' na njihovog kolegu kojega je veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao 'povjesničar – Uklanjatelj', a druga poslije izbora.

Ili je upravo to razlog zašto uopće ne spominju te knjige ni činjenice da je 'povjesničar – Uklanjalj' čim je postao ravnatelj HIP-a u Slavonskom Brodu uklonio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana.

Umjesto svoje potpore uklanjanu biste Utemeljitelja RH oni bi prvo trebali objasniti svoje pristajanje uz takav čin.

Prije izbora je objavljen i tekst prvog ravnatelja njihove podružnice dr. sc. Mata Artukovića koji je bio javno objavljen i prenijet u obje knjige. Zapravo tekst o sramotnom ponašanju tzv. povjesničara iz HIP Slavonski Brod koji su i ovim reagiranjem zapravo dali odgovor na moj zahtjev da vrate bistu Utemeljitelja RH.

Zato evo tog teksta:

ODGOVOR DR. SC. MATA ARTUKOVIĆA

Poštovani g. Pavkoviću,

dobio sam Vaše pismo. Oprostite što ste duže čekali na odgovor.

Ukratko ću reći: dr. Stanko Andrić je moj preveliki grijeh. Prikazat ću ovdje djelić, jer ipak moram čuvati neku službenu diskreciju za koju osjećam da me veže i sada iako više ne radim.

Kad sam stvarao Podružnicu za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u Brodu, razgovarao sam i s jednom svojom bivšom nastavnicom. Ona mi je preporučila Stanka Andrića, koji je bio njezin učenik, kao nadarenog mladog čovjeka. U to vrijeme on je napisao knjigu "Slavonija u sedam požara". Kako sam tu knjigu čitao, zainteresirao sam se za njega. Otišli smo jedan kolega koji je sudjelovao u stvaranju Instituta i ja k njemu. Kad smo došli, bio je u polju. Roditelji i sestre su nas lijepo primili, saznao sam da imaju i sina svećenika, tako da sam se odmah osjetio da sam u prijateljskoj sredini. Kad je Stanko došao, ispričao sam o planu da se osnuje povijesni institut u Brodu, i ponudio da radi u toj ustanovi. Prihvatio je ali je istaknuo da on studira na postdiplomskom studiju u Budimpešti i da ne će moći dolaziti na posao. Umirio sam ga što se toga tiče, i tražio da napiše jedan članak o hrvatskim studentima na europskim sveučilištima u Srednjem vijeku, što će biti i njemu i meni opravdanje za plaću koju dobiva a ne dolazi na posao. U to vrijeme sam išao i u Požegu i s g. Tvrtkom Jakovinom razgovarao o tome da se pridruži kao radnik budućega Instituta u

Brodu. Bio sam dobar s njegovim ocem pa mi je to bila garancija. No, on je kulturno odbio jer je dobio stipendiju za studij u Americi. Razumio sam. Kasnije sam doznao od akademika Jelčića da su mu tu stipendiju osigurali on, Marija Bajt i prof. Filip Potrebeca. Ne možete zamisliti čestitije podupiratelje. Presudno je bilo da uopće počnem razmišljati o osnivanju Instituta, obećanje povratka moga prijatelja iz Njemačke, hrvatskog branitelja Josipa Kljajića, koji je tamo bio na liječenju i na studiju. Najprije sam pokušao razgovarati s Pedagoškim fakultetom u Osijeku, pa sa HAZU, ali ono što su oni davali kao mogućnosti, nije me zadovoljilo. Obratio sam se onda dragom prijatelju Mirku Valentiću i lako se s njime dogovorio. On je predložio da mi budemo u Brodu samostalna Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u okviru HIP. Bili smo osnovani kao samo stalna znanstvena jedinica u Brodu sa svojim prihodima koje smo dobivali od Ministarstva znanosti, i Grada Broda i Županije Brodsko-posavske. Tako zamišljenu jedinicu utemeljio je Mirko Valentić uz pristanak Franje Tuđmana, a potvrdio u ime Ministarstva znanosti tadašnji Ministar dr. Ivica Kostović u Brodu. Budući da su korijeni ove ustanove počeli nastajati u vrijeme kad je dr. Jozo Meter bio župan, zlobnici su govorili da je ovo “privatni Institut Joze Metera i Mate Artukovića”. Ne ću govoriti o svim problemima koji prate razvoj ovakve znanstvene ustanove. Poseban gubitak za mene bio je gubitak moga prijatelja dra Josipa Kljajića bez čijeg povratka u Hrvatsku ne bi ni bilo ove Podružnice. Sto puta sam požalio da sam ga uspio uvjeriti da se vrati u Hrvatsku jer da je vrijedno uložiti napore da se osnuje znanstvena ustanova u Slavoniji, koja će proučavati povijest istočne Hrvatske. Bio sam 16 godina voditelj ove Podružnice koja je bila u Ministarstvu i na sudu registrirana kao samostalna pravna osoba. Kako sam se uvijek rugao komunistima da hoće biti na vlasti dok ih smrt ne otjera, i meni se dogodilo da sam “na vlasti” 16 godina, pa me je bilo stid samog sebe, dosadio sam sam sebi a kamo li ne bih dosadio drugima. Odlučio sam se povući s mjesta voditelja. Baš u to vrijeme komunisti su došli na vlast. Susreo sam pred Banskim dvorima budućeg savjetnika premijera za znanost. On mi je rekao da bismo se mi morali povezati s Pedagoškim fakultetom u Osijeku a ne sa HIP. To me konačno učvrstilo u odluci da za svoga nasljednika ostavim Stanka Andrića. Bojao sam se da se ne će Institut ugasiti u moru obveza na Fakultetu, pa sam mislio

da će osoba bliska po nazorima lijevoj Vladi koja je došla na vlast, lakše se oduprijeti opasnostima, koje sam naslućivao u prijedlogu budućeg premijerovog savjetnika.

Stanku Andriću sam obećao u ožujku 2011. da će me zamijeniti na mjestu voditelja. I praktički sam mu predao ovlasti. U srpnju postavio sam bistu dra Franje Tuđmana, rad akademskog kipara Bošnjaka, koji je i sam donirao 17 000 kuna i bio nazočan ovom događaju. Ni Stanko niti bilo tko drugi iz Podružnice nije riječ prozborio protiv postavljanja biste. Nazočni su bili još akademik Jelčić, akademik Pečarić, prof. Miroslav Tuđman, tadašnja ravnateljica HIP dr. Jasna Turkalj i bivši hrvatski veleposlanik u SAD Miomir Žužul. U studenom je, kliko se sjećam, dr. Andrić uklonio bistu, što je bio prvi čin na novom radnom mjestu. Bio sam strašno ljut na taj njegov potez. Ali, obećao sam mu da će me zamijeniti, i nisam mu htio praviti probleme na samom početku. Pogriješio sam i od tada se stalno kajem, a i sada se kajem za to. Ali, nisam htio prekršiti riječ. Nisam mogao vjerovati (a ni danas ne mogu vjerovati) da nekome može smetati Franjo Tuđman, koji je toliko pretrpio i bio proganjan i zatvaran, i u naponu snage i intelektualnog stvaralaštva otjeran u mirovinu zbog povijesne znanosti. Tema kojom se bavio toliko je bila presudna za život hrvatskog naroda, da zaista ni u snu nisam mogao vjerovati da će on naići na otpor hrvatskih povjesničara u svojoj slobodnoj državi. Ja sam znao za Stankovo političko opredjeljenje, iako se on hoće prikazati kao apolitičan. Svađali smo se puno puta zbog njegovog postupka. On me optuživao da sam Tuđmanu postavio bistu zato što je on osnivač HDZ-a, što je političar i Predsjednik Hrvatske. Ja sam ga uvjeravao da sam Tuđmanu postavio bistu kao povjesničaru i mučeniku za znanstvenu istinu o povijesti hrvatskog naroda. A koji je grijeh da sam postavio bistu i njemu kao tvorcu Hrvatske Države, pitao sam ga. Strašno me iznenadilo i povrijedilo i to što je smanjio dotaciju djeci mojega prijatelja (i njegovog kolege) Josipa Kljajića, koju im je Podružnica davala.

Ja mu se zaista nisam miješao u posao. Kad sam imao kakav prijedlog, prvo sam njemu rekao da on odluči slaže li se s time da ne dovodim ustanovu u neke neželjene scene. Jednom sam predložio da Podružnica pripremi međunarodni skup o Josipu Stadleru o visokoj njegovoj obljetnici, što mi je on prokomentirao u pismu kao napad na njega jer da sam znao da on to ne će prihvatiti, a on je želio da Podružnica

organizira skup o Dunavu u hrvatskoj povijesti. Nisam riječ proslavio protiv njegovog prijedloga iako sam ostao pri svojem mišljenju. Kad se bližila 50. godišnjica HIP, predložio sam da uz tu godišnjicu se organizira skup, zatim da se HIP prozove po Franji Tuđmanu i da se vrati Tuđmanova bista u Podružnicu. I drugi su mislili da treba skup, ali se nitko nije izjašnjavao o drugom prijedlogu. (Poslije su, kao što znate, akademici i ugledni znanstvenici pokrenuli istu inicijativu). Ravnatelj je prepustio radnicima iz Podružnice da riješe problem vraćanja biste. Ne ću komentirati ovaj postupak ravnatelja. On je samo rekao da i on misli postaviti bistu Franje Tuđmana u HIP. Bilo mi je strašno neugodno čuti kada je jedan kolega na našem sastanku u Podružnici mrtav ozbiljan predložio da im mi dadnemo svoju bistu. Opravdam kolegu zbog njegove mladosti jer nije mogao osobno doživjeti vrijeme progona Franje Tuđmana. Ali, svejedno mu zamjeram kao povjesničaru (i to dobrom), da je mogao takvo što reći, a da ni danas nije svjestan što je rekao.

Kako se bližio moj odlazak u mirovinu, htio sam skinuti s Podružnice, koju sam osnovao, sramotu da je jedina ustanova u državi iz koje je uklonjena bista Franje Tuđmana, toliko zaslužnog za hrvatski narod. Ravnatelj je oprao ruke tako što je to „prepustio radnicima Podružnice“. Na jednoj našoj sjednici predložio sam da se održi anonimno glasovanje gdje će se svatko izjasniti je li za to da se bista Franje Tuđmana u Podružnicu vrati ili ne. Predložio sam to zbog toga što je manje stresno za ljude, jer sam vidio da se ovo pretvara u politički problem. Predstojnik je bio izrazito protiv toga prijedloga jer nije htio da se povratak biste, sjećam se dobro njegovih riječi, „progura nekakvom anonimnom većinom“. On je bio za to, kao što sam rekao, da se o tome javno raspravlja na prvoj sljedećoj sjednici u ožujku 2020. U tome ga je osobito podržao jedan kolega, a drugi je smatrao da je ovo izjašnjavanje oko povratka biste „opasni presedan“. Većina kolega i kolegica bila je protiv toga da se raspravlja jer su se bojali da može doći do sukoba. No, dr. Andrić odbacio je sve razloge drugih sudionika u raspravi inzistirajući da se pitanje povratka biste Franje Tuđmana u Podružnicu stavi na dnevni red prve sljedeće sjednice u ožujku 2020. Govorio je da mi ne moramo biti neka nekonfliktna, idealna zajednica u kojoj se svi oko svega slažemo, da moramo znati razgovarati i ako imamo različita mišljenja, da se moramo „učiti kulturi dijaloga“, da

moramo znati „raspravljati argumentima a ne decibelima“, a one koji se boje raspravljati o tim temama uputio je da do sljedećeg sastanka „vježbaju jogu“. Opisao je i kako će se ponašati kod rasprave na sljedećoj sjednici u ožujku 2020. kad se bude raspravljalo o povratku biste: Rekao je da će pročitati svoje mišljenje, iznijeti argumente, „stavku po stavku“ zašto je protiv toga da se vrati bista Franje Tuđmana i da poslije ne će više reći ni riječi, nego će samo glasati. Isto tako pozvao je neka iznesu svoje argumente oni koji su za povratak biste. Pozvao sam ga da to odmah napravimo, ne treba čekati sljedeću sjednicu sljedeće godine, ali on je rekao da se „ipak moramo spremi“, iako ja za spremanje nisam vidio ni razloga ni smisla. Doživio sam taj prijedlog kao uvredu malih ljudi velikom čovjeku. Kad sam rekao da u ožujku 2020. (kada je trebala biti ta prva sjednica) ne ću više biti radnik Podružnice nego umirovljenik, dr. Andrić je rekao da će me pozvati na tu sjednicu, budući da sam inicijator ideje da se vrati bista dr. Franje Tuđmana u Podružnicu. Nakon ovakvog tijeka razgovora, u lipnju 2020. (u ožujku sjednice nije bilo zbog corone) dr. Andrić je poslao zapisnik u kojemu se u prijedlogu dnevnog reda ne spominje njegov prijedlog o raspravi o povratku biste Franje Tuđmana. Kad sam mu to napisao, odgovorio mi je da „njega problem biste više ne zanima“. Kad sam na sjednici pitao najveće podupiratelje njegovog mišljenja „jesi li rekli to i to“, „je li dr. Andrić rekao to i to“, je li tražio da bude „rasprava o povratku biste“, šutili su. Još mi je najviše potvrdio da sam u pravu njegov najvjerniji podupiratelj. Predstojnik Podružnice u svojoj redakciji prepravio je zapisnik gdje tajnice, prilagodio ga kako njemu odgovara, krivotvorio svoju volju sa sjednice održane 18. prosinca 2019. kao i cijeli tijek rasprave koja se na toj sjednici vodila o mome prijedlogu da se bista dra Franje Tuđmana u Podružnicu vrati. To se u povijesti Podružnice nikada nije dogodilo. Zato zapisnik u redakciji dr. Andrića, iako sam ostao sam, nisam mogao prihvatiti.

Kad sam otišao iz Podružnice u mirovinu, prenio sam bistu šefici računovodstva, a s njezinim odlaskom bista je prenesena u sobu domara. Kad se promijenio predstojnik Podružnice, novi predstojnik je bistu prenio u svoju sobu gdje je i sada kada je nova predstojnica preuzela dužnost.

I eto, rasprava nije održana. Sada volim da je tako jer sramotu i glupost da se raspravlja o tomu je li Tuđman zavrijedio da se vrati njegova bista

u ustanovu koju je on, uz dra Mirka Valentića i preko Mirka Valentića, osnovao, s Broda nitko ne bi mogao oprati.

Toliko kao odgovor na Vaš dopis koji ste mi poslali. Cijenim jako Vaše napore da se istina o Domovinskom ratu sačuva iako protivnika te istine u hrvatskom narodu ima puno više nego smo mislili. Mi smo istinu o agresiji komunističke Vlade SR Srbije i komunističke JNA doživjeli na našim obiteljima, našoj djeci, u našim srcima i na našim životima i ne treba nam drugi govoriti što je istina o toj agresiji. Ti drugi nam žele isisati memoriju i tvrde da smo mi doživjeli ono što oni kažu da smo doživjeli, a za uzvrat dobivaju velike novce i sinekure.

Mato Artuković

Brod, na sv. Lucija (5.3.)24.

Jesam li ipak potpisnike krivo nazvao povjesničari. Možda su oni ipak 'istoričari'?

Da, zašto bi oni i dalje krili da podržavaju 'povjesničara – Uklanjalca'? Utjeha im može biti da je izgleda ogroman dio njihovih kolega u RH sličan njima, jer niti u jednom reagiranju nema ni spomena mojim knjigama već samo prešutno odobravanje uklanjanja biste Utemeljitelja RH.

Zato me i ne čudi što je još 1998. tadašnji ravnatelj HIP Zagreb dr. sc. Mirko Valentić pozvao mene, a ne nekog od takvih da knjigom koju je izdao njegov institut odgovorim na knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“ ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića, kao što mi je dao podršku sudjelovanju u sučeljavanju s njim na radiju 'Slobodna Europa' na kojem se dotični nije dobro proveo.

Da Valentić to povjeri nekom od ovakvih povjesničara ('istoričara')? Pa nije glup!

Akademik Josip Pečarić

SRETAN ROĐENDAN AKADEMIKU IVANU ARALICI!

Dragi Ivane,

Sretan Ti 94. rođendan.

Prije 4 godine sam Ti 90. rođendan čestitao knjigom:

J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

Najveća čast mi je bila kada su me uz Tebe i pokojnog našeg prijatelja s kojim smo zajedno sjedili na sjednicama Akademije akademika Dubravka Jelčića nazivali ustašoidnim academicima. Žao mi je što nisi bio na ovogodišnjoj Izornoj skupštini kada sam kao i u slučaju Iva Goldsteina prije 12 godina uspio zaustaviti kandidata koji je u to vrijeme postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brodi i uklonio bistu Utemeljitelja RH iz te ustanove. Danas je vlastima koje predvodi Tuđmanova stranka HDZ bori protiv svega i svačega ako je hrvatsko, ali im ne smeta što je uklonjena bista povjesničara akademika Franje Tuđmana koji je utemeljio državu kojom vladaju.

Zato sam danas poslao pismo Predsjedništvu Akademije:

JE LI VLAST U RH HRVATSKA ILI JUGOSLAVENSKA/SRPSKA?

Zašto dvojba u pitanju iz naslova=

Zato što sam svoj govor na Izornoj skupštini HAZU završio riječima: „Krlježa je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!“

Glasovanje je pokazalo da HAZU nije SAZU. HAZU je istina bila JAZU, ali Krlježa je pokazao da je i takva JAZU znala biti HRVATSKA akademija, pa ne možemo uvijek primijeniti onu moju pitalicu:

-Koja je razlika između Četnika i Jugoslavena?

-Četnik je poštenu četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Zato odluku iz pitanja prepuštam čitateljima.

Moje je samo da ukažem na činjenicu da je kandidat za akademika kojega HAZU većinom glasova nije izabrala je uklonio biste Utemeljitelja RH čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod.

Napisao sam dvije knjige o tome tako da se u podnaslovu prve i naslovu druge vidi da je kandidat za akademika to učinio jednu prije Izborne skupštine:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

i drugu poslije nje:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Nitko nije reagirao, a mediji se i ne usude o tome govoriti već im je samo problem bio u njegovom glupavom tekstu o Utemeljitelju RH akademiku Franju Tuđmanu. Dam problem im je da Akademija ima politički kriterij i nastoje uvjeriti - nespominjanjem - da uklanjanje biste Utemeljitelja države i usput i akademika važnije od čina UKLANJANJA BISTE UTEMELJITELJA RH,

Uklanjanje biste Utemeljitelja RH nije problem medijima i vlasti, a ni oporbi ali jest napr.:

ČLANOVI DP-A POKRILI CERADOM SPOMENIK TITU, A NAČELNIK PORUČIO: “NE ŽELIMO OVAKVE SCENE U KUMROVCU, ZAOBIĐITE NAS U ŠIROKOM LUKU”

<https://radio-stubica.hr/clanovi-dp-a-pokrili-ceradom-spomenik-titu-a-nacelnik-porucio-ne-zelimo-ovakve-scene-u-kumrovcu-zaobidite-nas-u-sirokom-luku/>

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/antifasisti-prozvali-domovinski-pokret-prekrili-su-tita-na-dan-kad-je-pavelic-izdao-hrvatsku-15337534>

Dobro ja se ne smijem buniti protiv toga jer se radi o mom imenjaku JB Titu koji je kao i ja među desetoticom u svijetu. On kao ubojica, a ja po broju radova u znanstvenim matematičkim časopisima.

Za Tina Ujevića ne znam je li po nečemu među desetotricom u svijetu, ali i njegov spomenik se ne smije ogrnuti zastavom čuvene postrojbe iz Domovinskog rata one HOS-ove.

O tome he i tekst:

KOMIČAN PRIZOR IZ IMOTSKOG: INTERVENTNA POLICIJA ‘ČUVA’ TINA UJEVIĆA

<https://narod.hr/hrvatska/komican-prizor-iz-imotskog-interventna-policija-cuva-tina-ujevica>

Da, ne smeta im činjenica da je „povjesničar – Uklanjatelj“ maknuo bistu Utemeljitelja RH, ali smeta grb postrojbe koja je poznata po svom junaštvu u Domovinskom ratu . grb koji je legalizirala vlast u RH.

Evo i najnovijeg teksta o tome:

POLŠAK PALATINUŠ: VRZINO KOLO FAMOZNOG ČLANKA 5.

<https://narod.hr/hrvatska/komican-prizor-iz-imotskog-interventna-policija-cuva-tina-ujevica>

Ne dirajte im JB Tita, Tina Ujevića (zašto li je on u ovom društvu!?) ali napadajte one koji su pobijedili u ratu i zaustavili fašističku agresiju na Hrvatsku.

To je današnja vlast, pa je još lakše medijima u RH (ne mislim naravno na hrvatske medije).

Da spomenem samo završetak drugog teksta iz Priloga:

„Za ZDS po džepu ili u zatvor.“

Sa takvim vlastima, oporbom i medijima može se izvlačiti i korist pa tražiti izmjene pravila izbora u Akademiju tako da u nju uđu i oni koji to nisu uspjeli.

Ipak je važnija moralno-politička podobnost!

Moram spomenuti i o jednoj nepravdi prema Prvom razredu Akademije. Stalno se govori da su „povjesničara – Uklanjatelja“ predložili povjesničari iz prvog razreda, pa bi netko mogao pomisliti kako tih povjesničara ima puno. Međutim, ima ih trenutno samo dva, od kojih je jedan već neko vrijeme izuzet iz kvoruma, pa se tu zapravo radi samo o jednom povjesničaru.

Novost je i da je Andricev časopis *Scrinia Slavonica* nedavno ušao u Scopus, tako da on sada ima 2 članka u Scopusu (još uvijek 0 citata, ali možda se to uskoro promijeni s novih brojevima tog časopisa)

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57217047045>

U svakom slučaju i u sadašnjoj situaciji Maković je još uvijek bolji jer ima 1 citat a Andrić 0, ali s novim časopisom u Scopusu to će se vjerojatno promijeniti,

Na žalost on je zauvijek „povjesničar – Uklanjatelj“ i pratit će ga i tvrdnje na koje je ukazao dr. sc. Josip Stjepandić predsjednik

HAZUDD-a i glavni urednik ili član uredništva niza svjetskih znanstvenih časopisa:

„Umjesto da neizbor shvati kao priliku za popravni ispit, on se upustio u obračun kojeg može samo izgubiti, ali i nanijeti štetu onima koji ga smatraju kvalitetnim znanstvenikom.

Dao je intervju poznatom bljuvalnom glasilu, koje je godine 2012. večer prije konačne presude hrvatskim generalima u Den Haagu znalo da će to biti konačna presuda Franji Tuđmanu:

„Uz to sam kratko naznačio i pojedina otvorena pitanja oko autorske originalnosti Tuđmanovih knjiga, jer već odavna postoje teze i indicije da su neke dijelove nekih njegovih knjiga napisali drugi autori, a ne on.“

Znači, Tuđman je muljao sa svojim radovima, to svi znaju, ali se ne usude otvoreno kazati?

Budući da je u ovom malicioznom iskazu ostao nedorečen te nije ponudio nikakve dokaze, moramo pretpostaviti da je „antituđmanizam“ bitna odrednica (a možda i temelj?) djelovanja kandidata S.A. To jedan znanstvenik ne čini. O znanstveniku govore njegova djela, a ne to što se o njemu priča.”

Jadno, zar ne?

Današnji medijski pritisak je itekako važan jer Akademija je ipak pokazala da nije SAZU i to treba mijenjati, zar ne?

Josip Pečarić

Dragi Ivane, danas sam na facebooku pa se nadam da će puno moji prijatelja pogledati tu knjigu od prije 4 godine:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

KAKO IZGLEDA KADA SVAKA BUDALA MOŽE PISATI O ZNANOSTI

Danas je na portalu dragovoljac.com objavljeno da se može podići moja nova knjiga

KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA 'AKADEMIK IVICA
KOSTOVIĆ/OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U
AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU'
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40696-knjiga-akademika-pecarica-akademik-ivica-kostovic-ovdje-sam-dosao-bas-da-se-vidi-kako-u-akademiji-ima-ljudi-koji-vole-hrvatsku-drzavu>

U toj najavi dan je i Predgovor prof. dr. sc. prof. dr. sc. Mihovila Biočića.

Danas smo u HAZU predstavili novi broj našeg časopisa koji je posvećen akademiku Marku Tadiću s kojim sam zajedno izabran za akademika. Tamo sam doznao i da je Sanja Modrić, kao velika stručnjakinja za znanost, Akademiji održala lekciju jer sam eto ja zaustavio izbor 'povjesničara – Uklanjatelja' za akademika.

Tekst dajem u Prilogu.

Naravno ruganje je bilo i zato što ni ona nije uopće ni pisnula o tome zašto je veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić (očito je Modrički Kuzma nepoznat sudeći po glupavom članku koji je napisala) tako nazvao kandidata Stanka Andrića. Komentirali smo kako to nisu spomenuli, osim mene, ni na Izornoj skupštini oni koji su ga predlagali. Naravno u Akademiji nisu toliko priglupi kao ovi novinarčići koji se prave ljudi i misle da nespominjanje činjenice da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelju RH izbrisati tu činjenicu. Svi odreda spominju samo glupavo pismo o kojem sam i na Izornoj skupštini ponovio zašto je glupavo i nitko od predlagatelja to nije osporio.

Misle oni da će izbrisati postojanje već treće moje knjige o 'povjesničaru – Uklanjatelju'.

Pored ove najnovije u kojoj o tom glasovanju u Akademiji sve govori podnaslov tj. riječi koje je izgovorio akademik Kostović na predstavljanju moje druge knjige tiskane poslije Izborne skupštine:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Prva je dana također na portalu dragovoljac.com prije Izborne skupštine tako da kandidat može javno objasniti zašto je uklonio bistu Utemeljitelja RH te 2011. godine kada su na vlast bili ljevičari a on postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Šutio je tada, Šutjeli su oni koji su ga predlagali i prije i na i poslije Izborne skupštine. Šutio je i 'povjesničar – Uklanjatelj' i poslije Izborne skupštine iako je imao niz prigoda to objasniti. Šutjele su sve njegove kolege koje su reagirale na njegov neizbor.

Istina moram priznati da čak i netko tko ne zna što je logika, kao na primjer Zvonimir Hodak koji je odvjetnik pa se narugao Makoviću u povodu njegovom napuštanju HAZU gdje je bio u zvanju Člana suradnika (čovjek je doktorirao 1996. a ja sam iako sam mlađi od njega Član suradnik postao 1992.), dakle Sanja Modrić može napisati nešto što mi se sviđa:

„A posebno je porazno što je pobjedničku rolu u ovom slučaju protiv Andrića uspio odigrati akademik **Josip Pečarić**, po struci matematičar, ali usto i skribomanski autor jedno stotinu knjiga u kojima se nadahnjuje Franjom Tuđmanom, Thompsonom, **Slobodanom Praljkom**, osuđenim ratnim zločincem iz Ahmića **Dariom Kordićem** i desničarskim sisačkim biskupom **Vladom Košićem**.“

Hvala draga Sanja. Baš si me raznježila.

Naravno u neizboru je najvažnije da Stanko Andrić, dakle 'povjesničar – Uklanjatelj' po bazi Scopus od svih znanstvenika HIP-a spadao u grupu najslabijih od 78 znanstvenika iz tog instituta spada u grupu onih s najslabijim rezultatima s 1 radom, 0 citata i h-indeksom 0. Hodak je koristio za usporedbu moje podatke dana 4/6/2024: Scopus: publikacija: 834, citata: 8142, h-index: 38.

Međutim stanje prije nekoliko dana je: publikacija: 838, citata: 8270, h-index: 39.

Za TRI mjeseca broj mojih citata je: $8,270 - 8,142 = 128$, broj mojih radova je: $838 - 834 = 4$, a i h-indeks mi se povećao za 1.

Što je smiješno kod povjesničara koji podržavaju 'povjesničara – Uklanjatelja'?

Redom su tvrdili kako za njih nije relevantna Scopus baza iako u njoj imaju časopisa iz RH koliko i mi iz matematike, Sada imaju jedan više i njegove kolege su ga pohvalile da jer je i časopis kome je glavni urednik 'povjesničar – Uklanjatelj' ušao u Scopus bazu. Mislim na one iz Slavenskog Broda kojima ne smeta što je on 'povjesničar – Uklanjatelj', tj. ne smeta im što je uklonio bistu Utemeljitelja RH, povjesničara akademika Franje Tuđmana. Jadničci mali nemaju pojma o tome. Ipak su oni iz Slavenskog Broda i rade u Institutu za povijest. Pa kako bi znali.

Tako sada 'povjesničara – Uklanjatelja' ima 2 članka u Scopusu, još uvijek 0 citata, pa mu je i h-indeks i dalje 0.

Dakle za TRI mjeseca opet duplo više je mojih članaka (a ja sam u mirovini) od njegovih, a broj citata je za 126 veći od njegovih u cijelom njegovom životu, a h-ideks je meni porastao za još uvijek za njega nedostižnih 1.

Kada pročitate sjajnu znanstvenicu Sanju Modrić znat će te kako bi ona komentirala ove podatke. DA UMREŠ OD SMIJEHA. A da to je iz naslova i podnaslova mojih knjiga, a jasno je da bi ona pisala o skribomanskom autoru, a ti glupi znanstvenici misle da to nešto znači pa objavljuju takve podatke- Ali zapravo čini mi se da ja griješim. Ona mora da je znanstvenica mnogo bolja od nas u HAZU,

Zato je mene najviše razveselila draga Sanja kada je govorila o meni kao znanstveniku. Uvijek je lijepo kada vaše kolege, u ovom slučaju kolegica, piše o vašem znanstvenom radu, zar ne? Još jedna tako istaknuta znanstvenica koja je bolje znanstvenica od nas.

Vidimo da zna kako puno objavljujem pa je vjerojatno vidjela, kao i Hodak, iz neke od mojih knjiga na Internetu, slijedeće:

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Ili zna da sam po broju objavljenih radova među desetoricom matematičara u povijesti matematike, a sigurno znam da je tako nešto postigao JB Tito jer za njega se tvrdi da je među desetoricom ubojica. Završit ću s najnovijom knjigom s kojom sam počeo ovaj tekst. Kad pročitate podnaslov znajte da je to pisao kolega, koji kao i ja nismo kao znanstvenici na razini jedne sjajne znanstvenice kakva je sanja Modrić, ali smo oboje na listama Sveučilišta u Stanfordu 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika (stotinjak ih je iz RH), a kolega Kostović je bio i Ministar Znanosti i izuzetno je zaslužan što je Podružnica HIP-a u Slavonskom Brodu tada i osnovana. On je na predstavljanje knjige o neizboru 'povjesničara – Uklanjatelja' DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU'.

Josip Pečarić

JE LI MAKOVIĆ UOPĆE TREBAO BITI ČLAN SURADNIK HAZU?

Duje se našalio sa mnom rekavši mi da je njegovim proračunima glasovanja na Izornoj skupštini HAZU 2006. Godine zaključio da sam ja glasovao za Makovića.

Pa zar nisi video da sam u intervjuu koji sam dao Mladenu Pavkoviću dao cijeli moj tekst iz 2005.:MAKOVIĆ KAO SIMBOL JUGOSLAVENSTVA.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40634-razgovor-mladena-pavkovic-a-s-akademikom-josipom-pecaricem-ili-odgovor-zvonku-makovicu>

<https://bezccenzure.hr/toptema/razgovor-mladena-pavkovic-a-s-akademikom-josipom-pecaricem-ili-odgovor-zvonku-makovicu/>

Zapravo sam razmišljao trebam li prigovoriti i njegovom izboru, ali sam odustao. Pa čovjek je doktorirao s 49 godina, a kako je sjajno konstatirao Zvonimir Hodak: „Umjetnost je da k'o profa postaneš akademik pišući o povijesti i umjetnosti. Analiziraš tekstove i slike drugih, a da sam nisi napravio baš ništa.“

Da jadan li je to profesor kad zbog nemogućnosti da sam postane takav akademik kakav opisuje Hodak kao razlog navede neizbor jednog historičara. I to onog koji je uklonio jedno umjetničko djelo iz njegove struke: bistu koju je izradio akademski kipar Kruno Bošnjak. Akademik Kuzma Kovačić je veliki hrvatski slikar, dakle poznat je po onome što je uradio a ne zbog pisanja o drugima mada je i to radio. Upravo je on, pravi i priznati umjetnik, nazvao kandidata dr. sc. Stanka Andrića 'povjesničar – Uklanjatelj'. Onoga koji nije ništa sam stvorio a u Razredu je za umjetnost ne zanima istinski umjetnik i njegovo djelo. Zašto? Pa pogledajte naslov mog teksta iz 2005. To što nisam tada vjerovao da on može biti nešto više od Člana suradnika ne opravdava me što se tada nisam javio za riječ na Izornoj skupštini. Pa pogledajte samo dio teksta:

Već na početku emisije kada se susreo s prvom optužbom da je Jugoslaven, Maković je optužio i Jelčića da je to isto. A dokaz mu je bilo to što je Jelčić bio zaposlen u Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti.

Kao Maković tada nije razumio kao što ne razumije ni zašto ga i danas mnogi smatraju Jugoslavenom, a akademika Dubravka Jelčića nije nikada nitko tko i malo zna razmišljati. Istina lako je moguće da je Maković doista u toj kategoriji.

Ali vratimo se onome kako je Hodak opisao Makovića i činjenici da je hrvatski velikan Kuzma Kovačić nazvao Stanka Andrića 'povjesničar – Uklanjatelj'.

Zašto?

Znate li da i ja slično Makoviću pišem knjige o velikim hrvatskim umjetnicima?

Prva takva knjiga je upravo o akademiku Kuzmi Kovačiću:

J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342.

Knjiga je prvo predstavljena 9. studenoga 2022. u Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Na predavljanju je sve nazočne uvodno pozdravio predsjednik HAZU-a akademik Velimir Neidhardt, koji je među ostalim rekao:

„Rijedak je primjer da jedan akademik piše knjigu o drugom akademiku, pogotovo znanstvenik o umjetniku“, osvrnuo se predsjednik HAZU-a na knjigu akademika Pečarića o akademiku Kovačiću, no ocijenio je to kao sretnu okolnost sinergije znanstvenika i umjetnika, koja i jest u temeljima HAZU-a, ali i izvrstan primjer zajedništva kojega treba biti.

„Upravo zahvaljujući toj sinergiji i komplementarnosti znanosti i umjetnosti HAZU opravdava svoje ime i profilirala se kao institucija od najvišega ugleda i povjerenja, koja radom svojih članova te znanstvenih i umjetničkih jedinica obogaćuje intelektualni i duhovni život Hrvatske, ali i Europe i svijeta.“

Knjigu su predstavili književnik Hrvoje Hitrec i likovni kritičar Milan Bešlić.

Svi znate tko je Hrvoje Hitrec. Đalosno je što on nije akademik. Za one koji ne znaju tko je Milan Bešlić:

MILAN BEŠLIĆ - ŽIVOTOPIS

Milan Bešlić rodio se 1953.. godine u Slavonskom Brodu. Podrijetlom je iz Dalmatinske zagore, kraj Sinja. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Od studenskih dana piše likovne i književne kritike, članke i eseje u novinama i časopisima: Vjesnik, Večernji list, Slobodna Dalmacija, Danas, Oko, Vijenac, Hrvatsko slovo ...i dr. te u časopisima: Život umjetnosti, Čovjek i prostor, Dubrovnik, Kontura, Hrvatska revija, Zadarska smotra, Crkvena kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije-Analecta, Mogućnosti, Dometi, Republika, Forum, Dubrovnik, Zadarska smotra, Kolo i dr.

U tom razdoblju (od 1978.) surađuje kao likovni kritičar na Radio Zagrebu u emisiji „Govorimo o likovnoj kulturi“ koju je uređivao Juraj Baldani.

Autorski potpisuje izložbe mnogih suvremenih hrvatskih umjetnika: *Lovrenčića* , *Šimunovića*, *Kantoci*, *Jordana*; *Koydla*, *Murtića* ,*Rabuzina*, *Lackovića*, *Trebotića*, *Šuteja*, *Kuzme Kovačića*, *Rončevića*, *Kuliša*, *Sedera*, *Kesera*, *Švaljeka*, *Bučana*, *Kokota*, *Kuduza*, *Kožarića*, *Barišića*, *Kulmera*, *Jančića*, *Vulasa*, *Trostmana*, *Eterovića*, *Berbera*, *Perića*, *Džamonje*,... i drugih.

Od 1983. do 1990. godine piše likovne kritike u redakciji kulture Televizije Zagreb (HTV).

U dokumentarnom programu Hrvatske televizije od 1990.godine realizirao je autorske dokumentarne filmove o likovnim umjetnicima i književnicima:*Dogan – prostor slike*,

Perić – slikarev put, *Jordan – druga strana svjetlosti*, *Murtić – prostori boje...*

Ranko Marinković – riječi samoće,*Josip Depolo-kroničar i kritičar* ,*Džamonja*, *Kuliš*,

Kipar Kuzma Kovačić, *Trostman-svjetla Mediterana*, *Šutej...* “*Slomljeni Pejzaž*“ - *Gordan Lederer* , *Munir Vejzović*, *Joško Eterović i dr.*

Za vrijeme Domovinskog rata brojnim je akcijama, izložbama, napisima, člancima i

filmovima promicao istinu o našoj borbi za slobodu.

Bio je glavni suradnik i savjetnik Kuzmi Kovačiću tijekom gradnje spomenika na

Medvedgradu – *Oltar hrvatske domovine* o kojemu je napisao monografsku knjigu i snimio autorski dokumentarni film prateći sve faze nastajanja ovog nacionalnog spomen-obilježja.

Od 2000. do 2004. godine voditelj je *Galerije Forum* KIC-a u Zagrebu. Od 2005. do 2012. godine Predsjednik Umjetničkog savjeta *Galerije Forum* KIC-a, kojemu su članovi: Igor Zidić, Eugen Kokot, Stanko Jančić, Dominique Narran, Andrej Smrekar

Organizacijski tajnik

Autor je monografskih knjiga: *Jordan*, (s Girogiom Segatom), AGM, Zagreb, 2009. *Butala*, Gradski muzej Karlovac, 2011., *Kuzma Kovačić*, AGM, Zagreb. 2013., *Veljo Tashovski*, (s Vladimirom Velickovskim), Narodna galerija Makedonije, 2016., *Ivo Kalina* (s Ervinom Dubrovićem i Berislavom Valušekom), Hrvatski muzej turizma, Opatija, 2018.

Autor je i retrospektivne izložbe *Jordan* u Modernoj galeriji u Zagrebu 2010/11.

i retrospektivne izložbe *Kuzma Kovačić* u Modernoj galeriji u Zagrebu i Galeriji umjetnina u Splitu 2013.

Autor knjige crteža (ciklus ruke) *Keser*, 2015. Čapljina

Autor retrospektivne izložbe *Joška Eterovića*, Galerija umjetnina, Split, 2016.

Monografija *Eugen Kokot*, AGM, Zagreb, 2016.

Monografija *Kalina* (s Ervinom Dubrovićem i Berislavom Valušekom), Hrvatski muzej turizma, Opatija, 2018.

Član Odbora za obrazovanje, znanost i kulturu Sabora Republike Hrvatske. (2004.-2008.)

Član Glavnog odbora Matice Hrvatske. (2006.-2014.)

Predsjednik Hrvatsko-Izraelskog društva. (od 2015. do 2019.)

Savjetnik za kulturu Glavnog ravnatelja HRT Mirka Galića (2006/7.)

Urednik-koordinator u Dokumentarnom programu HRT.

Inicirao i vodio u Matici hrvatskoj Kolokvij „ Dr. Franjo Tuđman - deset godina poslije“, 2009.

2010. Utemeljio, autorski koncipirao i voditelj manifestacije *Dane Ede Murtića* u Velikoj Pisanici

Organizacijski tajnik Odbora MH (Predsjednik Igor Zidić) na Znanstvenom simpoziju o Hrvatskom proljeću, 2012.

Koncepcija i produkcije, te Voditelj Projektnog tima HRT za izgradnju Spomen obilježja Gordanu Ledereru postavljenom i otkrivenom 10.kolovoza 2015. na brdu Čukur kraj Hrvatske Kostajnice, kojega autorski potpisuju kipar Petar Barišić i arhitekti Kata Marunica i Nenad Ravnić.

Počasni građanin Hrvatske Kostajnice 2017.

Kustos retrospektivne izložbe Kuzme Kovačića, Hodočasnik u kiparstvu, Musei di San Salvatore in Lauro, Rim, 2017. (Pod pokroviteljstvom kardinala Gianfranca Ravasia, predsjednika Papinskog vijeća za kulturu)

Voditelj Projektnog tima za izgradnju Spomen-obilježja Žarku Kaiću u Osijeku (2106., *kiparsko djelo Božice Dea Matasić.*). Nije sudjelovao u realizaciji

Predsjednik Umjetničkog savjeta Galerije „Vladimir Filakovac“ (od 2015.)

2020. Autor retrospektivne izložbe Vatroslava Kuliša u Modernoj galeriji u Zagrebu

2022. Nagrada HAZU

Utemeljitelj i voditelj kulturne manifestacije *Dani Ise Kršnjavog* u Feričancima, Ogranak Matice hrvatske Feričanci

Autor projekta: *Strossmayerovim putem – Moderno hrvatsko sakralno kiparstvo -*

2024. Autor i voditelj kulturnog projekta SV. VID - SIGNUM TEMPORIS u Gračišću pod pokroviteljstvom HAZU.

Sudjeluje na znanstvenim simpozijima i kolokvijima HAZU i Sveučilišta Zadra, Mostara i dr.

Živi i radi u Zagrebu.

Drugo predstavljanje je bilo u Splitu. Voditelj Zavoda HAZU akademik Davorin Rudolf je održao pozdravni govor, a knjigu su predstavili publicist Josip Jović i akademik Radoslav Tomić.

Za velikog hrvatskog kolumnistu i publicistu Josipa Jovića vjerujem da svi znate. Možda netko ne zna za pokojnog akademika Radosava Tomića:

AKADEMIK RADOSLAV TOMIĆ

PREMINULI ČLANOVI VII. RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

Rođen: 01. ožujka 1957. u Splitu, Preminuo: 17. ožujka 2024. u Splitu
Akademske titule: doktor znanosti, akademik

Institucije:

viši znanstveni suradnik – Institut za povijest umjetnosti u Zagrebu
izvanredni profesor na Odjelu za povijest umjetnosti – Sveučilište u Zadru

Funkcije u Akademiji:

voditelj – Zavod za znanstveni i umjetnički rad HAZU u Splitu (29. 03. 2023. – 17.03.2024.)

član – Knjižnični odbor Akademijine Knjižnice (2022. – 2024.)

Članstvo u Akademiji:

redoviti član – Razred za likovne umjetnosti (20.05.2010. – 17.03.2024.)

član suradnik – Razred za likovne umjetnosti (20.05.2004. – 20.05.2010.)

Životopis

Radoslav Tomić rodio se 1. ožujka 1957. u Splitu. Diplomirao je povijest umjetnosti i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1982., magistrirao 1988. godine s temom *Poljica – prostor i spomenici*, a doktorirao 1994. s temom *Barokno kiparstvo u mramoru na području Dalmacije*. Usavršavao se u Italiji, Njemačkoj i Austriji. Radio je kao kustos u Muzeju grada Splita od 1983. do 1986., od 1986. do 1998. radio je u tadašnjem Regionalnom zavodu za zaštitu spomenika kulture kao konzervator savjetnik. Od 1998. bio je zaposlen u Institutu za povijest umjetnosti u Zagrebu, gdje je od 2011. bio znanstveni savjetnik u trajnom zvanju. Od 1997. do 2014. predavao je *Umjetnost baroka* na Odjelu za povijest umjetnosti Sveučilišta u Zadru, gdje je izabran u zvanje redovitog profesora u trajnom zvanju. Predavao je i na sveučilištima u Zagrebu i Splitu.

Redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Razredu za likovne umjetnosti bio je od 2010., a od 2004. bio je član suradnik. Od 2023. bio je voditelj Zavoda za znanstveni i umjetnički rad HAZU u Splitu.

Akademik Radoslav Tomić bio je autor ili koautor brojnih knjiga, među kojima se izdvajaju: *Barokni oltaru i skulptura u Dalmaciji* (1995.), *Trogirska slikarska baština* (1997.), *Splitska slikarska baština* (2002.), *Slikar Giovanni Battista Augusti Pitteri u Dalmaciji* (2002.), *Umjetnička baština Zadarske nadbiskupije – Slikarstvo* (Zadar 2006.), *Umjetnička baština Zadarske nadbiskupije – Kiparstvo II*, (Zadar 2008.), *Katedrala Gospe Velike u Dubrovniku* (2014.), *Vrboska i njezine znamenitosti* (urednik i koautor; 2016.), *Zborna crkva sv. Vlaha u Dubrovniku* (koautor; 2017.) i *Znakovi identiteta. Sveci zaštitnici u umjetnosti 17. i 18. stoljeća u Dalmaciji, Boki kotorskoj i Dubrovačkoj Republici* (2022.).

Bo je autor ili koautor mnogih izložbi, među ostalim i izložbi *1000 godina hrvatske skulpture* (Zagreb, 1991.), *Hrvati: vjera, kultura, umjetnost* (Vatikan, 1999.), *Dominikanci u Hrvatskoj* (Zagreb, 2008.-2009.), *Zagovori sv. Tripunu. Umjetnička baština Kotorske biskupije* (Zagreb 2009.-2010.), *Milost susreta. Umjetnička baština Franjevačke provincije sv. Jeronima*, (Zagreb, 2010. – 2011.), *Tizian Tintoretto Vernoese. Veliki slikari renesanse* (Zagreb, 2011), *Sveto i profane slikarstvo talijanskog baroka u Hrvatskoj* (Zagreb 2015.), *Umjetnine iz privatnih zbirki Srednje Dalmacije* (Split, 2016.), *Vlaho Bukovac* (Zagreb, 2018.).

Sudjelovao u uređenju Zbirke crkvene umjetnosti župne crkve u Omišu, Sutivanu na Braču, Splitu i Muzeja crkvene umjetnosti u Kotoru.

Akademik Radoslav Tomić umro je u Splitu 17. ožujka 2024.

<https://www.info.hazu.hr/clanovi/tomic-radoslav/>

Ali nije to jedina knjiga koju sam napisao o istinskim umjetnicima. Druga je o velikom hrvatskom slikaru:

J. Pečarić, Josip Botteri Dini, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/botteri.pdf>

Nije tiskana pa nije bilo ni predstavljanja, ali zahvalan sam svom imenjaku na lijepom pismu koje mi je poslao u svezi s knjigom.

Da, takvi umjetnici sigurno ne bi stavili nekakvo jugoslavenstvo ispred struke pa bi prije mislili o umjetničkom djelu i umjetniku koji ga je napravio nego smatrao da to nije vrijedno ni spomena.

Strašno, zar ne?

Josip Pečarić

PS. A što bi tek rekao Maković da zna kako ja imam znanstvene radove i u nizu drugih područja kao npr. građevinarstvo, fizika, termodinamika, astrofizika, fizika, elektrotehnika, geoznanosti, povijesti tekstila... Da se time bavim ozbiljnije u svakoj od tih oblasti bih vjerojatno po Scopusu bio bolji znanstvenik od njega. Ono što znamo da je on učinio je doista jadno. Hodak nas je usporedio, ali je moja brojka od prije tri mjeseca pa je danas mnogo poraznija za njega. O tome može vidjeti u tekstu:

<https://bezcenzure.hr/vlad/kako-izgleda-kada-svaka-budala-moze-pisati-o-znanosti/>

Autor Bošnjak i akademici Pečarić i Jelčić

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/43753-za-sve-je-kri-va-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu.html>

KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?'

Mislim da je don Anđelko Kaćunko doista sjajno definirao mnoge u i oko povjesničar umjetnosti koji je HAZU rekao zbogom: imati 'mozak veličine maković zrna'.

Odgovarao sam na neke od takvih tekstova, ali očito je da se radi o hajci kojoj je cilj zamagliti ili učiniti nevažnom činjenicu da je njihov sjajni kandidat za akademika to jedino zato što je uklonio bistu Utemeljitelja RH pa ga je veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao 'povjesničar – Uklanjalatelj'. To će on ostati zauvijek, Zaludu se trudi povjesničar umjetnosti koji je HAZU rekao zbogom, a po kome se i nazivaju takvi mozgovi, ali je vjerojatno pravi razlog dan na kraju ovog citata:

Inače, još jedna stvar koja je poprilično prošla ispod radara: Zvonko Maković tražio je da ga se izbriše iz popisa članova suradnika HAZU. On je već odavno trebao biti među redovitim članovima Akademije.
<https://www.jutarnji.hr/kultura/art/jeftinom-manipulacijom-su-u-hazu-izazvali-pomutnju-ne-zvonko-makovic-nije-primio-vasu-nagradu-15500498>

Tekstovi u kojima uporno pokušavaju uvjeriti javnost da 'povjesničar – Uklanjalatelj' nije uklonio bistu Utemeljitelja RH pišu autori koji same sebe svrstavaju u one s 'mozgom veličine maković zrna'. Takvih tekstova ima puno pa ih je bedasto komentirati već je dovoljno dati naslove i/ili linkove takvih tekstova. Evo nekih od njih:

INTERVJU: ZVONKO MAKOVIĆ

'HAZU DOPUŠTA DA POVJESNIČARE DISKREDITIRA JEDAN HOBIST, REHABILITATOR USTAŠTVA, PO STRUCI MATEMATIČAR'

Branimir Pofuk

POVJESNIČAR UMJETNOSTI KOJI JE HRVATSKOJ AKADEMIJI ZNANOSTI I UMJETNOSTI REKAO ZBOGOM

<https://www.vecernji.hr/vijesti/hazu-dopusta-da-povjesnicare-diskreditira-jedan-hobist-rehabilitator-ustastva-po-struci-matematicar-1800057>

https://www.nacional.hr/makovic-o-hazu-sveli-su-jednog-od-najvecih-hrvatskih-umjetnika-na-razinu-kuglice-za-bor/#google_vignette

<https://n1info.hr/magazin/kultura/sto-smrdi-u-hazu-u-akademik-koji-ju-je-napustio-nabrojao-svoje-razloge/>

<https://www.telegram.hr/kultura/cuveni-zvonko-makovic-zbog-skandala-trazio-da-ga-se-izbrise-iz-hazu-nece-moje-ime-stajati-kraj-njihovih/>

Toliko zabave za mene i onu moju priču kako je Bog stvorio budale da im se pametni rugaju, a oni sretni jer su u centru pažnje.

NJEGOVO IME STOJI KRAJ MOGA. Da mreš od smijeha. Član suradnik uz akademika.

Sjećam se kad sam dobio državnu nagradu za znanost (dvije godine pošto je stariji od mene Maković uspio doktorirati). Tajnik mog razreda u kome sam bio već 6 godina mi je prišao i rekao:

Sad ja vidim da ste Vi i Pečarić jedna te ista osoba.

Po Makoviću sam valjda već 6 godina stajao uz njega, a on nije imao dobar vid pa me nije vidio.

Istina, možda su novinari odavno zaboravili bilo što s brojevima (jednog novinara iz Slobodne Dalmacije sam još 2015. nazvao 'gospodin 2+2') pa misle da je godina 2019, kada je 'povjesničar uklanjatelj' pisao svoj priglupi tekst o Utemeljitelju RH prije 2011. kada je njegovu bistu uklonio

Dakle, u budućim tekstovima ću komentirati samo tekstove autora koji spomenu i uklanjanje biste, a ovdje ću samo komentirati ono što jedino i govori povjesničar umjetnosti a njima je jako važno i pametno, tj. zašto je za takve don Kačunko smislio sjajan naziv:

1)MAKOVIĆ JE POVJESNIČAR UMJETNOSTI A JA JEDAN HOBIST!

Da on je u bio u Razredu za likovne umjetnsti.

Oni koji pišu o znanosti trebali bi znati da povijesna znanost ne pripada tom razredu. Da se narugam: Kad Maković o Jasenovcu govori kao stručnjak oni valjda misle (ili on) da je u Jasenovcu bila LIKOVNA KOLONIJA pa je on doista stručnjak za to
Moram ipak napisati i nešto lijepo o ovima s takvim mozgom. Podsjetili su me na priču iz vremena kada Maković još nije imao 49 godina kada je uspio doktorirati:

Tako je moja supruga razgovarala s povjesničarom prof. dr. sc. Stijepom Obadom. Kada mu je rekla da sam matematičar, on joj je odgovorio:

– Ne, to nije istina!

– Professore, pa valjda znam što mi je muž!

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/obad.pdf>

.S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, Zagreb, 2023., str.144.

Dragi prijatelj profesor Obad je bio uvjeren da sam ja povjesničar. Naravno, on je to zaključio jer je pravi povjesničar i čitao moje tekstove, a ne povjesničar umjetnosti koji bi gledao slike u njima, a njih uglavnom nema.

Što se tiče ravnatelja tadašnjeg HIP-a dr. sc. Mirka Valentića on je znao da nisam po struci povjesničar pa je ipak meni dao da odgovorim na knjigu ravnatelja Muzeja Genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“.

Radi se o knjizi:

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Mnogi s 'mozgom veličine maković zrna' nisu bili sretni s tom mojom knjigom pa su organizirali dvoboj Bulajića i mene na radiju 'Slobodna Europa' iz Praga. Jadni Bulajić jako loše se proveo pa je napisao novu knjigu gdje je odao veliko priznanje mojoj knjizi rekavši da je ona uz

Cohenovu najantirsrpskija knjiga u povijesti i uveo pojam 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić'.

Slijedio je moj odgovor novim knjigama, pa i o tom dvoboju, ali i o istinskim hrvatskim povjesničarima (one o mojoj Boki neću ni spomenuti):

11. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu I. / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Drugo izdanje Element, Zagreb, 2000.

12. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

13. J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

14. A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.

15. J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

16. D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.

17. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str.224.

18. O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

19. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.

20. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.

21. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>

22. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.

23. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.

24. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

25. J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>

26. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

27. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>
28. J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>
29. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>
30. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.
Internet izdanje:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>
21. A. Kačunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.
22. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>
23. J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>
- Na stranicama HAZU vidio sam da MAKOVIĆ 'ima čak 30 knjiga, ali niti jednu o povijesnoj znanosti. Molim da mi neki čitatelj ukaže koja je od njegovih knjiga u vezi s povijesnom znanošću jer ga ovi s 'mozgom veličine maković zrna' predstavljaju kao vrhunskog autoriteta.
- Za njih i samog Makovića on je veći autoritet u povijesti od na primjer bivšeg ravnatelja HIP-a dr. sc. Mirka Valentića zahvaljujući kome je osnovana podružnica HIP-a u Slavonskom Brodu iz koje je – čim je postao ravnatelj Ivo Andrić uklonio Tuđmanovu bistu.
- A Mirko Valentić koji je inicirao i kao izdanje HIP-a Zagreb je tiskana moja knjiga o Jasenovcu je i potpisnik Pisma kojim se tražilo da se HIP Zagreb nazove po svom bivšem ravnatelju Utemeljitelju RH povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu.
- Naravno 'povjesničaru – Uklanjatelju' to nije važna činjenica, pa samo spominje da su potpisnici i neki umirovljeni povjesničari.
- Gadljivo za ne. To što su s 'mozgom veličine maković zrna' ne može ih opravdati.

Jesu li s ovi s takvim mozgom nasjeli na neobičnu riječ koju im je on ponudio

MAKOVIĆ: *Pogotovo ga je, kaže, na to naveo slučaj povjesničara Stanka Andrića koga je kao relevantna povjesničara u članstvo predložio razred društvenih znanosti, a većina u Akademiji ga nije izabrala jer se priklonila napadu na Andrića „matematičara i autodidakta Josipa Pečarića koji relativizira najmračnije segmente hrvatske povijesti“.*

Pogledajmo što Internet kaže za tu riječ:

Autodidakt: samouk; poznavalac neke znanosti, umjetničke djelatnosti ili zanatskog zanimanja, koji je do tog stupnja izobrazbe došao sâm, bez tuđeg poučavanja ili upućivanja.

Valjda je Makoviću objasnio da je u znanosti bitno što si uradio a ne koju si školu završio. Na primjer ni Utemeljitelj RH, ni 'povjesničaru – Uklanjatelj' nisu završili fakultet iz povijest pa su doktorirali iz te znanosti, a takav sam i ja u matematici i nas ima poprilično. A on je valjda završio 'pravi' fakultet pa je uspio doktorirati tek s 49 godina i sad ga ovi s 'mozgom veličine maković zrna' napraviše velikim znanstvenikom i akademikom.

A ja sam mu u zadnjim tekstovima HOBIST.

Don Kaćunko, doista si smislio dobar naziv za ovakve.

2) REVIZIONIZAM ILI MAKOVIĆ KAO IVO DROBILICA

Maković stalno tvrdi za mene kako relativiziram najmračnije segmente hrvatske povijesti.

Što su najmračniji segmenti hrvatske povijesti?

Valjda čovjek misli na razdoblje kada je ubijeno najviše ljudi.

Ali ja se rugam kada kažem da smo JB Tito i ja slični jer smo među desetoricom u svijetu: On među deset najvećih ubojica, a ja među deset s najviše objavljenih radova u znanstvenim časopisima.

Međutim znamo da on ne misli tako. Vjerojatnije mu je draža ona tvrdnja da nisu dovoljno pobili Hrvata.

Dakle, očito sam mu ja REVIZIONIST.

Pogledajmo što je to po Internetu: revizionizam' označava nastojanja ponovne procijene ili reinterpretacije do tada od većine kao valjanim

priznatih spoznaja, doktrina ili stavova na području, povijesti, politike ili znanosti, ponovnim razmatranjem ili postavljanjem novih pitanja.

Doista to sam i prebacio kolegama iz Prvog razreda jer nisu objasnili nekim povjesničarima da nema znanosti bez revizije i da s takvim stavom da kad Partija kaže da se nešto u povijesti ne može revidirati smo tvrde da povijest nije znanost.

Pa Ivo Goldstein je na tome gradio svoju kandidaturu za akademika, pa sam ga zaustavio prije 12 godina.

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijearom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

Naravno najveći revizionist mu je Tuđman. A doista mi je drago da i mene svrstavaju uz njega;

J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

Svi znamo da se danas mnogi rugaju tom bivšem kandidatu za akademika, u svom govoru na Izornoj skupštini sam i spomenuo da ga danas zbog njegovog velikog pronalaska o Jasenovcu i zovu IVO DROBILICA.

Zato ne treba duljiti i puno komentirati ovu želju Makovića da ga se svrsta uz Iva Drobilicu.

Don Kaćunko, doista si smislio dobar naziv za ovakve.

3)JEDINO JE VAŽAN SJAJAN TEKST 'POVJESNIČARA - UKLANJATELJA

Kako ovi s 'mozgom veličine maković zrna' po pravilu trude uvjeriti svoje čitatelje da je tekst 'povjesničara uklanjatelja' nešto izuzetno dajem ga prema knjizi koju sam objavio prije Izborne skupštine:

JESU LI 'ISTORIČARI' ZNANSTVENICI?

(NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA 10.)

Pita me prijatelj jesam li uočio u članku Stanka Andrića o imenovanju HIP po Tuđmanu. kako on na jednom mjestu kaže da Tuđman nije pobjednik u ratu. Evo citata: "**U Hrvatskoj, osim najvećeg aerodroma i mnogih trgova, ulica, mostova itd., Tuđmanovo ime nosi i središnje Hrvatsko vojno učilište u Zagrebu, što zacijelo ima nekakva smisla, premda bi se u hrvatskoj vojnoj povijesti, na koju smo obično nemalo ponosni (usp. „antemurale Christianitatis“),**

trebao moći naći i kakav izravnije dokazani ratni junak ili u vojne operacije neposrednije uključeni vojskovođa i po mogućnosti pobjednik."

Poslao mi je i link;

<https://historiografija.hr/?p=17933>

Sam tekst dajem u Prilogu.

Meni je bio posebno zanimljiv sam kraj teksta u kojem on govori o zaljubljenim i nezaljubljenim čitateljima i očito sebe stavlja u grupu Markovine i dr. – dakle nezaljubljenih čitatelja i povjesničara koji o akademiku Tuđmanu ne misle baš dobro.

I u cijelom tekstu dr. Andrić pokazuje nedostatak inteligencije ili samo zna što dobro može 'prodati'.

Zapravo u cijelom tom tekstu pokazuje kako smatra da 'istoričari' tj. grupa kojoj pripada nisu znanstvenici.

Pri tome on sam ima h-indeks NULA, pa je već sam početak zanimljiv: *„Skupina od devet hrvatskih akademika raznorodnih struka (među kojima nije i povijest) i troje umirovljenih povjesničara izrazila je nedavno, otvorenim pismima i putem javnih medija, želju da se Hrvatski institut za povijest u Zagrebu prozove imenom Franje Tuđmana, i to u prigodi dvadesete obljetnice njegove smrti koja pada 10. prosinca 2019.“*

Dakle, devet akademika koji nisu povjesničari neko izuzetni znanstvenici u svojim oblastima od kojih su trojica po istraživanjima na Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu i tri umirovljena izuzetna povjesničara spadaju u one zaljubljene i u rad povjesničara akademika Tuđmana, kao i mnogi u HAZU koji su ga i izabrali za redovitog člana. Akademici znaju što je znanost, a kako iz teksta i sam Andrić objašnjava trojica povjesničara su umirovljeni pa nisu podložni pritiscima koji od mnogih nezaljubljenih prave neznanstvenike. Da, a jedan od te trojice 'najutjecajnijih' je kao ministar znanosti (vjerojatno Andrić zna da nije samo povijest znanost pa ministar zna nešto više od znanosti u RH od njega) i zaslužan je za osnivanje instituta kome je on bio na čelu, a i jedan od povjesničara potpisnika je u Tuđmanovo vrijeme bio ravnatelj instituta za koji se predlagalo da dobije ime akademika Franja Tuđmana.

Ako je iole inteligentan, Andrić zapravo piše opravdanje za onoga tko je kada je postao **ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, Podružnica Slavonski Brod uklonio Tuđmanovu bistu.**

Dakle, na smiješan način pokušava OPRAVDATI SAMOGA SEBE.

Naravno takvima kao što je Andrić s h-indeksom NULA teško je razumjeti da je sve ono što jest Tuđman, a posebno i Utemeljitelj RH mnogo važnije od činjenice da je netko u institutu kojima ravnatelji mogu biti i 'znanstvenici' s h-indeksom NULA, pa će netko sumnjati u njegovu objektivnost kao povjesničara jer institut nosi ime Utemeljitelja države, a ne zbog činjenice da on jest Utemeljitelj države u kojoj je taj institut. I još je kao znanstvenik i postao akademik, a bio je i ravnatelj tog instituta.

„A kako se može u nekoj ustanovi objektivno, dakle kritički (u izvornom smislu riječi), istraživati lik i djelo osobe čije ime stoji u nazivu ustanove? Ne sugerira li već i samo ime ustanove duh u kojem valja raditi, ne zadaje li ono smjerove, ne postavlja li kalupe budućim tezama i zaključcima o svemu što je s tim imenom povezano? Hoće li povjesničari s instituta koji bi nosio ime Franje Tuđmana moći ikoga uvjeriti da su kadri nepristrano i objektivno suditi i pisati o Tuđmanu, o njegovom životu, njegovoj vlasti i njegovom dobu? Ako to i uzmognu, svatko će unaprijed očekivati suprotno – da pišu pristrano, apologetski, propagandno, upravo doslovce pro domo sua. I to će s pravom očekivati, jer im to jasno sugerira ime instituta. Takvo bi ime jasno i glasno obznanjivalo da na toj ustanovi glavnu riječ ima politikantstvo, a ne znanost, da su tu politički zadaci i „agende“ po važnosti iznad nepristranog istraživanja prošlosti u skladu s načelima istinoljubive znanosti. Ima, poznato je, takvih koji misle da na Hrvatskom institutu za povijest tako nekako i stoje stvari, pa da bi imenovanje po Franji Tuđmanu baš prikladno okrunilo takvu situaciju. No, činiti ono što bi zlradi promatrači voljeli da učinimo u pravilu znači postupati sebi na štetu.“

Vjerujem Andriću da su njemu važni *zlradi promatrači*. Takva reakcija tih samo te mora uvjeriti da dobro radiš.

Istina je da 'istoričari' nisu na dobrom glasu u RH. Pa tko izmišlja drobilice? Dr. sc. Ivo DRobilica ili netko drugi? Je li dr. Andrić pročitao što o izmišljanju novih zakona u prirodnim znanostima (DRobilica,

Klasić) misli npr- prof. dr. sc. Andrija Hebrang, A takvih bedastoća 'istoričara' ima još. Pa veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak skoro u svakoj svojoj kolumni se izruguje njegovim kolegama, a Andrić se poziva na takve 'istoričare' kad piše o Tuđmanu.

Doista smiješno.

Inteligentniji analitičar zna da je najveća pohvala kada Te napadaju oni koji te ne vole, jer kada Te hvale oni koji Te vole to može biti objektivno, ali i ne mora biti.

Možda doista Andrić nije dovoljno inteligentan pa to ne razumije, ili se samo pravi da ne razumije jer će u RH zauvijek biti obilježen kao onaj koji je prvo što je uradio kad je postao ravnatelj HIP-a uklonio Tuđmanovu bistu!

Što se tiče pitanja mog prijatelja oko toga misli li Andrić da je Tuđman pobjednik u ratu: Naravno on ipak nije toliko neinteligentan da bi to izravno rekao, ali znate li onu 'ne će jezik nego pravo'.

Naime, to je dio iz dijela njegove samoobrane zbog uklanjanja biste Utemeljitelja RH akademika povjesničara i ravnatelja povijesnog instituta o kome je riječ jer je vjerojatno i sam svjestan da su Tuđman kao povjesničar i Tuđman general (bavio sa Opće-narodnom obranom) bili presudni u stvaranju hrvatske države. (Pričao mi je akademik Dubravko Jelčić kako su mu neki poznati Hrvati znali reći kako je svatko mogao kao Tuđman stvoriti državu. Nikada mu nisu odgovorili na njegovo pitanje: Pa zašto to nisi uradio Ti? Ali Jelčić je bio književnik koji je mnogo bolje znao hrvatsku povijest od 'istoričara' koji na hrvatsku povijest – kako bi rekao arhiepiskop HPC Aleksandar – gledaju srpskim očima. Zato mene nije iznenadila ni spoznaja da je zapravo prije mene do toga da je velikosrpski broj žrtava Jasenovca, dakle do broja Goldsteinovih i Draže Mihajlovića, prije došao Krleža nego ja:

<https://bezcenzure.hr/vlad/krleza-vs-hazu-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-9/>

Jedan drugi povjesničar, koji sigurno ne bi mogao pisati gluposti poput DRobilice, Andrića, Markovine, Jakovine, Klasića i sl. znanstveni savjetnik u HIP-u Zagreb dr. sc. Zlatko Matijević je na

jednoj promociji zapravo dao odgovor na pitanje što ja radim u povijesnoj znanosti: Duhovito je konstatirao:

„Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti.“

Zato i mene veseli da je Andrić shvatio da sam zaljubljen u Tuđmanovo djelo i kao povjesničara. Razumijem zašto on nije sposoban to razumjeti pa piše ovako kako piše. Ipak on ima h-indeks NULA, a ja od stotinjak hrvatskih znanstvenika na listama Sveučilišta u Stanfordu imam uvjerljivo najviše znanstvenih radova (koji su na Scopusovim listama). Razumijem da je to tako i da netko takav može i misliti da je biti ravnatelj povijesnog instituta značajnije od stvaranja države pa će ta činjenica biti presudna da se optuži povjesničare za pristranost kada pišu o nekome tko je utemeljio RH, od same činjenice da je taj netko utemeljio RH.

Da, nije problem u tome.

Meni je veći problem što ima i u HAZU onih koji jednako misle kao kandidat i što ću se morati stidjeti što je on uopće bio kandidat za akademika ili postao akademik.

Josip Pečarić

Zapravo cijela ova priča stane u poruci koju sam dobio od Branka:

KOSTOVIĆEV NASTUP BIO JE ODLIČAN. SVE POHVALE.

O čemu je Branko govorio?

Niste pogledali moju treću knjigu koja je povezana s neizbrom 'povjesničara – Uklanjalca'

U HAZU:

J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu', Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

I u njoj možete naći njegove riječi sa predstavljanja moje knjige:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerovatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi. Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.

I tako je bivši ministar znanosti sve napravio na pitanju ovog (ne)izbora podjelu na one koji vole i one koji ne vole Hrvatsku. Pametnome dosta!

Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

BIJEDA MEDIJA U RH: VAŽAN JE 'AKADEMIK' A NE AKADEMIK

Na svom facebooku sam objavio pismo poslanom portalu Historiografija.hr:

Subject: IMA LI I NEKI POVJESNIČAR U HIP-U SLAVONSK
BROD?

Date: Mon, 9 Sep 2024 07:15:44 +0200

From: Josip Pečarić

To: bjankovi@m.ffzg.hr

IMA LI I NEKI POVJESNIČAR U HIP-U SLAVONSKI BROD?

(...)

Nisu ga objavili ali objavili su popis tekstova o slučaju Člana suradnika koji je doktorirao s 49 godina života (ja sam s 42 izabran za Člana suradnika).

Jasno je i zašto.

U mom tekstu je dano detaljno pismo o uklanjanju biste Utemeljitelja RH prvog ravnatelja i osnivača Podružnice HIP-a u Slavonskom Brodu. Međutim oni daju linkove i mojih (rijetkih) objavljenih odgovora po portalima, pa im se može oprostiti.

Zato ovdje dajem njihova izvješća o objavljenom u svezi s slučajem 'povjesničara – Uklanjatelja' kako je njihovog kolegu nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić.

Naravno nisu dali ništa ni o mojim knjigama o tome.

Prva je bila na Internetu prije Izborne skupštine, i priglupim komentatorima je to bila HAJKA, a ne prigoda da reaguju.

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Druge dvije poslije Izborne skupštine:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu', Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Ili je u pravu don Kaćunko kada kaže da se radi o „mozgu veličine maković-zrna“.

Evo što je sakupljeno na tom portalu:

NOVI MEDIJSKI PRILOZI O SLUČAJU NEPRIMANJA STANKA ANDRIĆA U HAZU (1)

29. svibnja 2024. One comment

Nakon prvih objava u medijima o ishodu izbora novih članova HAZU – kao i komentara na portalu Historiografija.hr te reakcije Filozofskog fakulteta u Osijeku – ovih je dana objavljeno i nekoliko novih priloga u medijima o čitavom slučaju, zajedno s izjavama Stanka Andrića i razgovora s njime.

Opširnije:

[https://www.jutarnji.hr/kultura/knjizevnost/za-sve-je-kriva-](https://www.jutarnji.hr/kultura/knjizevnost/za-sve-je-kriva-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu-15465529)

[tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu-15465529](https://www.jutarnji.hr/kultura/knjizevnost/za-sve-je-kriva-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu-15465529)

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/i-eto-imamo-tudmana-2-0-sekularnog-sveca-zbog-kojeg-se-leti-iz-hazu-glavom-niz-pendzere-15467032>

<https://balkans.aljazeera.net teme/2024/5/28/stanko-andric-tudjman-nije-perjanica-hrvatske-historiografije>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/43753-za-sve-je-kriva-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu.html>

NOVI MEDIJSKI PRILOZI O SLUČAJU NEPRIMANJA STANKA ANDRIĆA U HAZU (2)

14. rujna 2024. Leave a comment

Nakon prethodnih priloga u medijima o slučaju neprimanja Stanka Andrića u HAZU – kao i komentara portala Historiografija.hr, reakcije Filozofskog fakulteta u Osijeku i djelatnika Podružnice HIP-a te Zdravke Jelaske Marijan – ovih su dana objavljeni brojni novi medijski prilozima potaknuti javnim istupom Zvonka Makovića u kojem se izravno poziva na Andrićev slučaj.

Iz medija:

<https://www.jutarnji.hr/kultura/art/drama-u-hazu-ugledni-hrvatski-intelektualac-odlucio-prekinuti-sutnju-nakon-svega-ne-zelim-ni-da-mi-ime-bude-do-njihovog-15499126>

<https://www.hina.hr/vijest/11720063>

<https://www.telegram.hr/kultura/cuveni-zvonko-makovic-zbog-skandala-trazio-da-ga-se-izbrise-iz-hazu-nece-moje-ime-stajati-kraj-njihovih/>

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/matkovic-vise-ne-zeli-biti-clan-hazu-a-svako-malo-pojavljuje-se-po-crnim-kronikama-20240906>

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/profesor-makovic-trazi-da-ga-iskljuce-iz-hazua-ne-zelim-biti-dio-takvog-drustva/2596238.aspx>

<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/zvonko-makovic-zatrazio-od-hazu-a-da-ga-izbrise-iz-clanstva-objasnio-je-zasto-ne-zelim-biti-clan-takvog-drustva-1416745>

<https://direktno.hr/zivot/kultura/zvonko-makovic-vise-ne-zeli-biti-clan-hazu-a-iznio-niz-optuzbi-i-spomenuo-josipa-pecarica-354197/>

<https://magazin.hrt.hr/kultura/makovic-u-pismu-hazu-u-ne-zelim-biti-clan-takvog-drustva-11743152>

<https://www.vecernji.hr/kultura/rad-hazu-nije-u-skladu-s-civilizacijskim-tokovima-1798272>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/izbjegavanje-ekscesa-hazu-u-ne-polazi-za-rukom-1798270>

<https://www.vecernji.hr/kultura/zacudila-nas-je-makoviceva-odluka-o-istupu-iz-clanstva-1798311>

<https://www.jutarnji.hr/kultura/art/jeftinom-manipulacijom-su-u-hazu-izazvali-pomutnju-ne-zvonko-makovic-nije-primio-vasu-nagradu-15500498>

<https://www.vecernji.hr/kultura/hazu-se-promijenio-dolaskom-velimira-neidhardta-a-makovicev-odlazak-duboko-je-moralan-cin-1798097>

RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM ILI ODGOVOR ZVONKU MAKOVIĆU... 'POTPUNO BEZNAČAJNA LIČNOST' ... MAKOVIĆ NEMA POJMA O ZNANOSTI

<https://www.vecernji.hr/vijesti/hazu-dopusta-da-povjesnicare-diskreditira-jedan-hobist-rehabilitator-ustastva-po-struci-matematicar-1800057>

<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/hazu-stalno-proizvodi-skandale-samo-je-jedan-od-njih-uvazavanje-misljenja-nekog-osobenjaka-s-vrlo-mracnim-konotacijama-1418877>

<https://www.telegram.hr/komentari/kakav-pad-kakva-sramota-za-hazu-treba-se-jako-zabrinuti-kada-intelektualni-hram-povlaci-poteze-kao-da-tamo-sjedi-miro-bulj/>

Djelo "Književne okolice". Prikaz knjige Stanka Andrića u Vijencu

<https://historiografija.hr/?p=42215>

<https://historiografija.hr/?p=42215>

Što se tiče mojih tekstova nisu objavili>

<https://bezcenzure.hr/vlad/kako-izgleda-kada-svaka-budala-moze-pisati-o-znanosti/>

<https://bezcenzure.hr/toptema/je-li-makovic-uopce-trebao-bit-clan-suradnik-hazu/>

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/40743-je-li-makovic-uopce-trebao-bit-clan-suradnik-hazu>

kao ni Pavkovićev:

<https://bezcenzure.hr/toptema/pred-vratima-hazu-makovic-se-moze-samo-slikati/>

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/40746-pred-vratima-hazu-makovic-se-moze-samo-slikati>

Naravno vjerujem da im nije bio drag ni komentar velikog hrvatskog kolumniste i vrhunskog odvjetnika Zvonimira Hodaka:

„U Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti razbuktao se sukob - **Zvonko Maković** protiv **Josipa Pečarića**. Maković je "suradnik" i to poznati, a Pečarić je akademik. Maković traži da ga se izbaci iz tog društva. E, moj Zvonac, nije to više "Jugoslovenska" akademija. Maković ne želi više biti član Akademije ako nije akademik. Sve ili ništa! Maković je profesor povijesti umjetnosti. Umjetnost je da k'o profa postaneš akademik pišući o povijesti i umjetnosti.

Analiziraš tekstove i slike drugih, a da sam nisi napravio baš ništa. **Zorica Gregurić** prezentira stanje stvari. Maković: Citati - 1 dokument, Pečarić – 8142. Naime, tu ne vrijedi nogometno pravilo o bodovima koje si nakucao nego samo broj citata u relevantnim publikacijama. Jedan citat prema 8142 citata. Sve je jasno. Klasičan blef naše ljevice. Doktorati u Banja Luci, diplome u Travniku, reklamna podrška lijevih medija. Zvonko je doktorirao u 49. godini života i zato je valjda njegov put u Akademiju potpuno ravan. Problem je što je jako strm

Što bi im tek Hodak pisao kada bi usporedio dva slična slučaja Vjerojatno bi mislio da su u medijima sve sami glupani koji misle da je biti ČLAN SURADNIK mnogo više od biti akademik:

Naome član sradnik svjestan da zbog godina, a u slučaju Andrić je vidio da se gledaju i ovi citati koje spominje Hodak napušta Akademiju od koje više ne može imati nikakve koristi osim da mediji od njega naprave 'akademika'.

Ja sam kao akademik odlaskom u mirovinu mogao postati PROFESOR EMERITUS na Zagrebačkom sveučilištu ali sam to odbio,

Tražio sam da me se premjesti na neko drugo sveučilište gdje bi se moji radovi računali tom sveučilištu, pa nisu.

Tako sam na listama 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu postao ruski znanstvenik, jer su me zvali na projekt – koji mi u RH uskraćuju – sveučilišta RUDN Moskva.

O tome sam napisao i knjigu:

J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>

Naravno medijima u RH to ne može biti zanimljivo. Ja sam samo akademik, a ne 'akademik' kao Maković, zar ne?

Kako bi takvim novinarima na primjer nešto značila činjenica koju spominje Hodak, ili:

„Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.“
Odnosno

„U knjizi Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Da je li u pravu don Kaćinko kada kaže da se radi o „mozgu veličine maković-zrna“?

Josip Pečarić

DRAGOVOLJAC.COM

www.dragovoljac.com

NAVODNA OBRANA 'POVJESNIČARA – UKLANJATELJA'

Napokon smo dočekali 'obranu' 'povjesničara – Uklanjatelja' kako je Stanka Andrića nazvao veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić. Glupava mi je kao i prije pa pozivam sve koje ovo zanima da pročitaju veliki prilog o tome prvog ravnatelja i osnivača podružnice dr. sc. Mata Artukovića koji detaljno objašnjava kako je zaposlio 'povjesničara. – Uklanjatelja', kako ga je predložio za svog nasljednika, kako je postavljena bista, kako sam i ja bio nazočan na tom događaju, i sve druge igre 'povjesničara – Uklanjatelja' oko toga.

Kod pisma o imenu HIP-a Zagrebne spominje da je jedan od potpisnika bio ravnatelj tog instituta iz vremena HRVATSKOG predsjednika dr. sc. Mirko Valentić bez koga ne bi ni mogla biti osnovana podružnica tog instituta, a da je jedan od akademika koji su potpisnici prijedloga je bio ministar znanosti iz vremena osnivanja podružnice u Slavanskom Brodu. A da ne spominjem i vrijeme u kome je 'povjesničar – Uklanjatelj' postao ravnatelj (vrijeme kada je kandidat za akademika bio prof. dr. sc. Ivo Goldstein kasnije postao čuven po velikom pronalasku po kome je danas poznat kao Ivo Drobilica).

Čini mi se i da je pročitao što je o njemu kao 'lošem gubitniku' rekao na predstavljanju moje knjige u Tisnom Predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić kada je nastavljao klevetati Utemeljitelja RH:

„Umjesto da neizbor shvati kao priliku za popravni ispit, on se upustio u obračun kojeg može samo izgubiti, ali i nanijeti štetu onima koji ga smatraju kvalitetnim znanstvenikom.

Dao je intervju poznatom bljuvalnom glasilu, koje je godine 2012. večer prije konačne presude hrvatskim generalima u Den Haagu znalo da će to biti konačna presuda Franji Tuđmanu:

„Uz to sam kratko naznačio i pojedina otvorena pitanja oko autorske originalnosti Tuđmanovih knjiga, jer već odavna postoje teze i indicije da su neke dijelove nekih njegovih knjiga napisali drugi autori, a ne on.“

Znači, Tuđman je muljao sa svojim radovima, to svi znaju, ali se ne usude otvoreno kazati?

Budući da je u ovom malicioznom iskazu ostao nedorečen te nije ponudio nikakve dokaze, moramo pretpostaviti da je „antituđmanizam“ bitna odrednica (a možda i temelj?) djelovanja kandidata S.A. To jedan znanstvenik ne čini. O znanstveniku govore njegova djela, a ne to što se o njemu priča.”

<https://bezcenzure.hr/toptema/koga-je-lakse-oblatiti-tu%20c9%20mana-ili-thompona/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40376-koga-je-lakse-oblatiti-tudmana-ili-thompona>

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

Iako se trudio biti pristojan ipak su mi njegovi argumenti smiješni, glupavi da rekao sam kretenski našem novinaru da on nije to htio ponoviti.

Jer ako je postavljanje biste Utemeljitelja RH bilo javno i na njemu su bili nazočni novinari to nije stvar Instituta nego svih. Činjenica da je on uklonio bistu čovjeku koji je utemeljio ovu državu tiče se svih koji vole ovu državu!

Zato bilo koja riječ, pa ni 'kretenski', nije teža od težine riječi koje je izgovorio tadašnji ministar akademik Ivica Kostović koje optužuju sve one koji su podržali 'povjesničara – Uklanjalatelja', na predstavljanju moje knjige:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.:

Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi. Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.

I tako je bivši ministar znanosti sve napravio na pitanju ovog (ne)izbora podjelu na one koji vole i one koji ne vole Hrvatsku. Zapravo je na drugačiji način izrekao tvrdnju hrvatskog književnika akademika **Petara Šegedina** kako je bio iznenađen spoznajom da ima toliko onih koji - kako je izričito rekao - tako strasno mrze svoj narod. Ovo sam više pura citirao u mojim knjigama već više od 20 godina.

Na Internetu imamo konačno i to kako izgleda ,umiveno‘ pojašnjenje 'povjesničara – Uklanjatelja'.

Ja sam od autora članka dobio tekst moje izjave. Ono što nije u tekstu iz moje autorizacije ja ću dodati velikim slovima. Neke druge razlike u odnosu ne tiskani članak neću komentirati jer ih je u ovom tekstu autor uvažio.

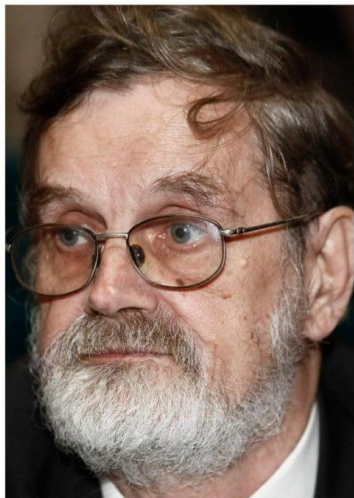
Uostalom moramo mu čestitati jer je natjerao 'povjesničara – Uklanjatelja' da ipak po prvi put pokuša objasniti taj svoj čin koji su uporno ignorirali mnogi autori. Možda će vremenom shvatiti i da nije hajka kada o nečemu pišeš tako da onaj o kome pišeš može odgovoriti, ali ovo s Makovićem i sudjelovanjem svih medija to jesti. Ili kako je komentirao tekst Mladena Pavkovića don Anđelko Kaćunko:

“Budući da su mu (Makoviću, JP) sva HAZU-vrata zatvorena ovih dana naslikava se po svim medijima - izkaće čak iz svih pašteta i ribljih konzerva...”

ANDRIĆ JE TREBAO POSTATI AKADEMIK, ALI MU JE
NA PUT STAO PEČARIĆ, POSVAĐALI SU SE ZBOG
TUĐMANA. I SVE JE KRENULO NIZBRDO

PIŠE PETAR ČIKEŠ

16. rujna 2024.

/Cropix

Povjesničar umjetnosti Zvonko Makovića odlučio je istupiti iz članstva HAZU-a. Među razlozima koji su ga ponukali na taj potez posebno je zanimljiv slučaj "Pečarić vs Andrić".

Na jednoj strani imamo Stanka Andrića, povjesničara i književnika koji je diplomirao latinski i francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a doktorirao na Odsjeku za srednjovjekovne studije Srednjoeuropskog sveučilišta u Budimpešti. Zaposlen je u Hrvatskom institutu za povijest (HIP). Predmet njegovih znanstvenih interesa ponajviše je srednjovjekovna povijest Slavonije.

Na drugoj strani stoji Josip Pečarić, rođeni Kotoranin, koji je diplomirao i magistrirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Na istom je fakultetu stekao doktorsku titulu s disertacijom iz matematike pod naslovom "Jensenove i povezane nejednakosti". Nakon uspona Slobodana Miloševića u okolnostima bujanja velikosrpskog nacionalizma Pečarić se preselio iz Beograda u Zagreb.

HAZU stalno proizvodi skandale; samo je jedan od njih uvažavanje mišljenja nekog osobenjaka s vrlo mračnim konotacijama

Kada je ove godine Razred za društvene znanosti predložio Andrića za novog člana akademije, akademik Pečarić se dosjetio jednog Andrićevog teksta u kojem se ovaj protivi davanju naziva Instituta za povijest po Franji Tuđmanu. Bio je to, uz Andrićevo micanje Tuđmanove biste iz prostorije podružnice HIP-a, neoprostiv grijeh zbog kojeg je akademik Pečarić uspio uvjeriti većinu u skupštini akademije da odbije prijedlog razreda za društvene znanosti o primanju Andrića u svoje članstvo.

Akademik Pečarić je poznat kao vrsni matematičar s izraženim interesom za povijest. Nažalost, često pribjegava etiketiranju brojnih političara i znanstvenika kojima pronalazi "antihrvatske" grijehe. U to smo se uvjerali iz kratkog razgovora s akademikom Pečarićem.

Akademik Josip Pečarić
Jakov Prkic/Cropix

– Čim je postao ravnatelj HIP-a (SLAVONSKI BROD, zabavno jer je SA to komentirao, JP), (Stanko Andrić, op.a.) (SLAVONSKI BROD), uklonio je bistu utemeljitelja RH. To nije politika, to je očito nepoštivanje države. To je objavljeno u knjizi koju sam objavio prije izborne skupštine. Ismijavao se Tuđmanu kao povjesničaru, a argumenti su mu...! Imate moj tekst gdje sam pisao Akademiji u kojem sam naveo da je on po Scopusu u grupi najslabijih autora s HIP-a.

(ANDRIĆ NEMA NITI JEDAN), A ja imam osam tisuća i kusur citata. Jako su mi zabavni ovi napadi nakon Makovićevog izlaska. On sam je potencirao tu priču o Andriću. Oni kažu da Tuđman nije bio dobar povjesničar.

Ja sam davno rekao da je Franjo Tuđman najveći hrvatski znanstvenik, zahvaljujući tome što je bio povjesničar i vojnik te je sinergijom toga stvorio državu. Vjerojatno se ne objavljuje moj govor s izborne skupštine HAZU-a jer svi pokušavaju sakriti zločin uklanjanja biste utemeljitelja RH. Pazite, znate koji je njegov (Andrićev, op.a.) argument, ako damo Tuđmanovo ime institut, onda će biti upitna objektivnost povjesničara koji rade tamo. Koja li glupost, to mu je važnije od činjenice da je on utemeljitelj RH!

Pazite, ja imam objavljenih 1300 radova iz matematike, pa su mi glupa mudrovanja nekih povjesničara koji ne znaju logički razmišljati – odgovorio je uvaženi akademik Pečarić na naše pitanje o uzroku njegovog protivljenja članstvu Stanka Andrića u HAZU-u.

Stanko Andrić
Vlado Kos/Cropix

Andrićeve argumente je nazvao i jednom uvredljivom riječju, a koju ovdje nećemo citirati.

Poprilično žestoke riječi, složiti će se, vjerujem, velika većina čitatelja. Za komentar Pečarićevih navoda obratili smo se prozvanom Stanku

Andriću. Na "slučaj" uklanjanja biste prvog hrvatskog predsjednika iz prostorija slavonske podružnice HIP-a odgovorio je:

– Čuveni akademik Pečarić me uporno optužuje za "uklanjanje Tuđmanove biste" iz instituta u Slavanskom Brodu, dok sam tamo bio, kako on kaže, "ravnatelj". (Bio sam zapravo u to vrijeme voditelj brodske podružnice, a ravnatelj je u matičnom institutu u Zagrebu.) Mislim da je jedini ispravan način da odgovorim na Vaše pitanje to da ne vidim zašto se i kako se akademika Pečarića uopće tiče postojanje i smještaj biste Franje Tuđmana u slavonskobrodskoj podružnici Instituta.

S kojim pravom on iznosi takve komesarske "optužbe"? Zašto bismo se na njih uopće morali obazirati? Po mojem sudu, naime, naprosto nije pristojno upletati se na takav način u unutarnja pitanja jedne ustanove u kojoj niste zaposleni, kojoj ne pripadate, u čijem radu ne sudjelujete niti ste odgovorni za rezultate toga rada.

Ako sam tada bio na čelu jedne ustanove, pa makar to bila i samo institutska podružnica, valjda sam imao pravo odlučivati o unutarnjem uređenju prostora te ustanove, sve dok svojim postupcima ne kršim zakone ni statut ustanove, i bez obveze da o tome polažem račune samozvanim inspektorima.

Dakle, ta optužba, kada se malo o njoj razmisli, zapravo je jedna nepristojnost, jedna ordinarna indiskrecija ili da kažemo najtočnije - jedan bezobrazluk. Ja bih, naravno, mogao do u potankosti iznositi kako je to išlo s Tuđmanovom bistom u brodskom institutu, ima u tom slučaju elemenata za crnohumornu pripovijetku ili možda za neku komedijicu u brešanovskom stilu, ima i potencijala za neku malo širu društvenu "didaktiku"... Ali mislim da je ipak najpreče i najvažnije dati odgovor kakav sam sada dao – rekao je prozvani povjesničar.

Naš sugovornik je potkraj 2019. godine objavio na portalu Historiografija.hr kritički intoniran esej o inicijativi da se Hrvatski institut za povijest, u kojem radi, nazove po Franji Tuđmanu. O ideji da znanstveni instituti dobivaju imena po državicima ni danas ne misli ništa pozitivno.

– Svoje mišljenje o tome iznio sam kao komentar jedne konkretne inicijative, koja je kao javni prijedlog došla od skupine razmjerno dobro poznatih osoba - devet akademika, među kojima nije bilo nijednog povjesničara, i troje profesionalnih povjesničara u mirovini.

Najprije sam o tome napisao članak za strukovni internetski portal, a zatim, nakon određenih reakcija, i prošireni esej za stručni časopis koji ste spomenuli. Tu sam pokušao pokazati zašto taj prijedlog smatram neutemeljenim i promašenim, pa čak i "protuznanstvenim". Pokušat ću prepričati svoj glavni argument.

Vjerojatno nema spora o tome da je Tuđman ključni hrvatski političar i državnik u zadnjem desetljeću 20. stoljeća, koje je jedno od zaista prijelomnih razdoblja hrvatske povijesti. Bio je, uz ostalo, i povjesničar, makar i naknadno priučeni, te prvi direktor "jugokomunističkog" preteče današnjeg Hrvatskog instituta za povijest, no sve je to u debeloj sjeni njegove političke uloge u zadnjem desetljeću njegova života, uloge za koju se cijelog života, znajući i ne znajući, pripremao.

Kao takav, Tuđman je neizbježna i vrlo važna tema za istraživače novije hrvatske povijesti. Ta je zadaća, svakako, i pred povjesničarima u Hrvatskom institutu za povijest, koji je najveća javna ustanova te vrste u zemlji. Podrazumijeva se da povjesničari svoj posao nastoje raditi objektivno i nepristrano i da žele raditi bez pritiska i tabua te slobodno objavljivati sve rezultate i zaključke do kojih dođu.

Zagrebačko sjedište Hrvatskog instituta za povijest u kojem je zaposlen Stanko Andrić

Darko Tomas/cropix/Cropix

A imenovanje ustanove prema nekoj povijesnoj osobi neminovno uspostavlja poseban odnos prema njoj, manje ili više kulturni. Postavlja se time okvir za razna usmjeravanja i pritiske, ohrabivanja i obeshrabrivanja, za cenzuru i autocenzuru. Sve je to posebno izraženo u odnosu politike i znanosti. I još izraženije u odnosu politike i povijesne znanosti, koja se hoćeš-nećeš, izravno ili neizravno, uvijek bavi politikom i političkim osobama iz prošlosti.

Zato ustanove u znanosti općenito ne treba nazivati prema političarima i političkim osobama, a povjesničari pogotovo ne bi trebali na svojim "cimerima" isticati imena likova i junaka svojih pripovijesti s fusnotama. Oprostivo je ako se koji povjesničar zaljubi u osobu koja je predmet njegova dugogodišnjeg bavljenja, ali takve individualne zanesenosti ne treba pretvarati u institucijska gesla.

Meni se sve to čini dosta logično i jasno, pa ne mogu zamisliti da je ona inicijativa za imenovanje instituta motivirana brigom za boljitak znanosti. Njezini su motivi politički ili politikantski, a posljedice toga što zazivaju autori tog prijedloga bile bi loše za znanost i, konkretno, znanstveni profil Instituta.

Uostalom, da se u hipotetičkom institutu nazvanom po Tuđmanu ne bi moglo slobodno istraživati i pisati o Tuđmanu zorno pokazuje, barem meni, sve što sam iskusio kao negativnu reakciju na moj relativno bezazlen kritički komentar spomenute inicijative. Reakciju kojoj se sada pridružila i HAZU. Što bi tek bilo kad bi na red došla ozbiljnija pitanja vezana za Tuđmana – veli Andrić.

Na pitanje pogađaju li ga optužbe koje se upućuju na njegov račun, Andrić odgovara:

– Ne pogađaju me nimalo te optužbe. Mogu odgovoriti da mi nije jasno po čemu bi akademik Pečarić bio mjerodavna instanca koja ocjenjuje kvalitetu, uključujući i citiranost, bilo kojeg povjesničara, pa tako i povjesničara kandidiranog za članstvo u HAZU.

U redu, taj član Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti pročitao je jedan moj tekst, očito jedini od svega što sam napisao, koji mu se nije nimalo dopao te je odlučio da mi neće dati glas na skupštini HAZU gdje se o novim članovima glasa tajno.

Prvi hrvatski predsjednik Franjo Tuđman
/Slobodna Dalmacija

Nije mi to ništa posebno iznenađujuće. Dok se pripremala moja kandidatura, pa se doznalo da akademik Pečarić panično alarmira članstvo zbog mog napisa o Tuđmanu i imenu Instituta, napisao sam u emailu mojem predlagatelju: "Jasno mi je da će akademikima koji pročitaju taj moj tekst trebati malo širine i neusukanosti duha e da bi podigli ruku 'za' moju kandidaturu"... Jako bi me ugodno iznenadilo da se takve širine duha našlo kod svih.

Umjesto toga, dogodilo se pomalo neugodno iznenađenje, a to je činjenica da je Pečarić uspio skupštini "nametnuti temu" i uvjerljivo zasjeniti mišljenje malobrojnih Akademijinih povjesničara. Pečarićevi su istomišljenici i sličnomišljenici u HAZU odnijeli glasačku pobjedu. Većina skupštine prihvatila je njegove argumente i u tajnom glasanju dezavuirala mišljenje povjesničara koji su me kandidirali i Razreda za društvene znanosti koji je gotovo jednoglasno podržao moju kandidaturu. Nije se pritom povela rasprava kakve na vijećima ustanova obično nastanu kada se pojavi takva neobična situacija. Ili se možda netko javio za riječ, ali je predsjedništvo reklo "idemo dalje, nemamo vremena..."?

Ukratko, ne vidim puno smisla u tome da ja sada objašnjavam kako je moj historiografski opus vrijedan unatoč protuargumentu kojim akademik Pečarić maše već mjesecima. Predlažem da to pitanje, zašto misle da je moj rad na polju povijesne znanosti vrijedan članstva u HAZU, uputite povjesničarima ili drugim humanističkim znanstvenicima u Razredu za društvene znanosti koji su me predložili i podržali – zaključio je Stanko Andrić.

Ideje i mišljenja koje je iznio povjesničar Andrić su očito duboko odbojne akademiku Pečariću i većini u Skupštini HAZU-a, pa će njegovo članstvo u Akademiji morati pričekati neka druga vremena.

<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/andric-je-trebao-postati-akademik-ali-mu-je-na-put-stao-pecaric-posvadali-su-se-zbog-tudmana-i-sve-je-krenulo-nizbrdo-1419119>

KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?', 2.

Koliko je don Kaćunko bio u pravu kada je u hajci koju je inicirao bivši Član suradnik HAZU dr. sc. Zvonko Maković uveo pojam „mozga veličine maković-zrna“ pokazala je već činjenica da on kao POVJESNIČAR UMJETNOSTI drži lekcije o povijest npr. dr. sc. Mirku Valentiću koji je kao ravnatelj HIP-a Zagreb meni povjerio pisanje knjige kojom sam odgovorio na knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“ ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana

Bulajića. On je podržao i moje sučeljavanje s Bulajićem na radiju Sloboda Europa (Prag) i sugerirao mi da moj uvjet za to bude da mi dostave snimak cijelog razgovora. Nije bilo lako dobiti taj snimak, ali sam ga na kraju dobio tako da danas imamo i taj snimak, a cijeli razgovor je dan u više mojih knjiga. Znae već kako je Maković opisao moj rad u povijesti, kako reče opet taj don Kaćunko, koji 'ovih dana naslikava se po svim medijima - iskače čak iz svih pašeta i ribljih konzerva'.

Naravno nisu svi novinari s „mozgom veličine maković-zrna“- Znali su me zvati iz HINA-e za izjavu – vjerovali ili ne – o Strossmayeru, Strašno, zvali su jednog – po „mozgovima veličine maković-zrna“ HOBISTA ili AUTODIDAKTA.

Jasno je da je Maković nesretan. Doktorirao je s 49 godina, deset godina kasnije, da se našalim prije mirovina, postao Član suradnik HAZU, a u narednih deset nije izabran za akademika

I onda u tom HAZU se odluče da će birati mlađe znanstvenike u svoje članstvo, a ne tako uspješnog i mladolikog Makovića. Strašno, zar ne?

Gdje je tu neizabrani 'povjesničar – Uklanjatelj'?

Pa Maković je vidio da je za njegov neizbor utjecala citiranost u svjetskoj bazi Scopus. Bilo je smiješno na Izornoj skupštini kad je kolega iz Prvog razreda negirao moj podatak da na Scopusu 'povjesničar – Uklanjatelj' ima u toj bazi 1 rad, 0 citata i h-indeks 0. Kolege su odmah pogledale u svoje mobitele i pokazali da kolega ne zna o čemu

Sam ja govorio.

Ali vratimo se Strossmayeru.

Navodeći moje knjige koje su povezane s poviješću dao sam i knjigu, razlog zbog koje su me zvali iz HINE:

A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.

I gle čuda – pa tu knjigu je izdala Akademija. Jasno je da povjesničar kalibra jednog Makovića ne može biti ostarjeli Član suradnik HAZU, zar ne.

I dok je naš POVJENIČAR Maković – godinu dana je stariji od mene – trudio da postane doktor znanosti moja supruga i ja (ona je samo završila povijest) smo objavlivali radove i o Boki, ali i o Strossmayeru:

1. *Biskup Strossmayer i crnogorski knjaz Nikola, Zadarska smotra*, 1-

2 (1995), 151-166.

2. *Strossmayer i Srbi*, Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, HAZU, Zagreb 1997., str. 81-96.

3. *Kneževina Crna Gora i pitanje imena Zavoda sv. Jeronima u Rimu*, Časopis za suvremenu povijest, God. 28, br. 1-2 (1996), 217-225.

4. *Hrvati u Crnoj Gori*, Zadarska smotra 1-5 (1995), 151-166.

5. *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od Svetojeronimske afere do danas*, Podlistak Hrvatskog obzora od 24. siječnja do 14. veljače 1998.

Članak iz Časopisa za suvremenu povijest koristio je Zoran Grijak u svom doktorskom radu "Politička djelatnost vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera" obranjenog na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 2000. godine (vidjeti sekciju: "Uloga nadbiskupa Stadlera u preustroju Zavoda sv. Jeronima i svetojeronimskoj aferi, posebno bilješku 1703 na str. 514).

Ponavljam – veliki povjesničar po kome su i drugi s 'mozgovima veličine maković-zrna' je doktorirao s 49 godina, dakle poslije pojave nekih od ovih članaka!

Ako tome dodamo i sudjelovanja na Međunarodnom znanstveni skup Josip Juraj Strossmayer (2006), dakle u godini kada je Maković izabran za Člana suradnika, onda je očito koliko je don Kaćunko bio u pravu uvodeći taj pojam.

Zato sam potražio što o radovima sa mojom suprugom imamo pod: [ankica pecaric - Google znalac](#)

I našao sam slijedeće:

- Značajniji povijesni radovi o Đakovu i Đakovštini od 1991. do 1999. g BORISLAV BIJELIĆ
Časopis za suvremenu povijest, 1999

Ankica i Josip Pečarić potpisali su članak "Strossmayer i Srbi". U zaključku svog rada konstatirali su da je opsežna literatura o Strossmayeru "nastala ili u Austrougarskoj ili u Jugoslaviji, pa se njegovo djelovanje nije moglo ni smjelo vrednovati na pravi način - na način koji bi u potpunosti opravdao njegovu devizu: "Sve za vjeru i domovinu". Tako se u Austrougarskoj nije mogla isticati njegova želja za slobodom hrvatskog naroda, a u Jugoslaviji se prešućivalo što znači

njegovo "jugoslavenstvo'." Upravo je zato njihova tema zanimljiva, aktualna, ali i delikatna. Naime, autori su iznijeli Strossmayerova negativna iskustva u kontaktima sa srpskim institucijama (npr. Srpska pravoslavna crkva) i pojedincima iz kulturnog, vjerskog i političkog života, a vidjeli su ih kao logičan slijed događanja iniciranih srpskim antagonizmom prema svemu stoje katoličko još od vremena careva Milutina i Dušana. Ovaj rad je dobrodošao, pogotovo s obzirom na činjenicu da desetljećima nitko nije imao dovoljno intelektualne hrabrosti upozoriti i na tu dimenziju odnosa Strossmayera prema Srbima. No, ipak, sudeći samo na osnovi tog rada, može se steći dojam kako je Strossmayer načelno imao averziju prema Srbima - a to nije točno. Jasno je da se propusti službene hrvatske historiografije trebaju korigirati, stoje ovom prilikom djelomično i učinjeno, ali je manje jasna iznesena tvrdnja kako se u bivšim državama nije moglo valjano vrednovati njegovo djelo. Naime, logika državnog pragmatizma i logika znanosti oduvijek su bile, jesu i bit će suprotstavljene pa držim da je tu više riječ o oportunizmu povjesničara i njihove spremnosti da nekomu ili nečemu služe. negoli o zbiljskoj nemogućnosti da se i po cijenu određenih neugodnosti bude na strani istine.

Grundzüge der kroatischen und südslavischen Kulturpolitik von Josip Juraj Strossmayer

L Auburger - Zeitschrift für Balkanologie, 2012 - zeitschrift-fuer-balkanologie.de

... die Zitate in Pečarić 2006, 204, 208. Zur Lage der Katholiken in Serbien vgl. ... Die russische

Politik und die russische Diplomatie sind keinen Schuss Pulver wert“]; zitiert nach Pečarić...

. 3 Ausführlich findet sich die Südosteuropapolitik von Josip Juraj Strossmayer dargestellt in Pečarić—Pečarić 2002, in Međunarodni znanstveni skup Josip Juraj Strossmayer (2006), sowie in der Dissertation von William Brooks Tomljanovich (2001). Josip Juraj Strossmayer war 1850—1905 Bischof von Đakovo und Srijem; er war bis 1881 zugleich Titularbischof von Bosnien.

Pečarić, Ankica, Josip Pečarić. 2002. Strossmayerova oporuka. Zagreb.

DER SERBOKROATISMUS ALS ILLUSION Das Fazit einer deutschen Dissertation¹

. 3 Ausführlich findet sich die Südosteuropapolitik von Josip Juraj Strossmayer dargestellt in Pečarić—Pečarić 2002, in Međunarodni znanstveni skup Josip Juraj Strossmayer (2006), sowie in der Dissertation von William Brooks Tomljanovich (2001). Josip Juraj Strossmayer war 1850—1905 Bischof von Đakovo und Srijem; er war bis 1881 zugleich Titularbischof von Bosnien.

Pečarić, Ankica, Josip Pečarić. 2002. Strossmayerova oporuka. Zagreb. Strossmayerovo južnoslavenstvo i sintagma hrvatski ili srpski Franje Račkoga.

L Auburger - Rijec (Word), 2009 - search.ebscohost.com

Između južnoslavenske sastavnice hrvatske kulturne politike biskupa Josipa Jurja

Strossmayera (1815.-1905.) i ideje o “jugoslovenstvu” Franje Račkoga (1828.-1894.), njegova ...

Nikša Stančić JOSIP JURAJ STROSSMAYER U HRVATSKOJ POLITICI* – POLITIKA I NACIONALNA IDEOLOGIJA

Članak je nastao na osnovi izlaganja na znanstvenom skupu o 150. obljetnici rođenja Josipa Jurja Strossmayera održanog u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti 2015. godine

A 1884. godine pisao je Račkom ovo: „Srbi su nam krvavi neprijatelji. [...] Dočim se mi ljuto borimo prot Madžara, Srbin brat iza leđa na nas navaljuje.“⁷¹

⁷¹ Strossmayer – Račkom, Đakovo, 10. travnja 1884, kod: KORS III. 118-119. Neki su autori ovu i slične Strossmayerove izjave tumačili kao njegovo odustajanje od jugoslavenske ideje (v. Predgovor D. Jelčića u knjizi STROSSMAYER, Izabrani književni i politički spisi, n. dj., 22-24). ili da je napustio ideju o jugoslavenskoj državi i okrenuo se rješenju položaja Hrvatske u sklopu federalizacije Habsburške monarhije (Ankica PEČARIĆ, Josip PEČARIĆ, Strossmayerova oporuka, Zagreb: HAZU, 2002., 53).

Josip Juraj Strossmayer danas

P Strčić - Radovi Zavoda za znanstveni rad Varaždin, 2006 - ceool.com

U 2005. god. ulazi 190. godišnjica rođenja te 100. obljetnica smrti dr. Josipa Jurja Strossmayera (1815-1905), bosansko-đakovačko i srijemskoga biskupa te apostolskoga vikara za ...

Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru

B Bijelić - Radovi Zavoda za hrvatsku povijest Filozofskoga ..., 1997 - hrcak.srce.hr

O Josipu Jurju Strossmayeru, biskupu Biskupije đakovačke i srijemske, meceni i političaru, ispisano je bezbroj stranica od ljudi različitih provenijencija i struka. Unatoč tome, ili možda ...

Strossmayer danas. Hrvatska, katolički biskup, rodoljub, domoljub, politički, kulturni i gospodarski djelatnik

P Strčić - Radovi Zavoda za znanstveni rad Varaždin, 2006 - hrcak.srce.hr

U 2005. god. ulazi 190. godišnjica rođenja te 100. obljetnica smrti dr. Josipa Jurja Strossmayera (1815-1905), bosansko-đakovačko i srijemskoga biskupa te apostolskoga vikara za ...

scrinia slavonica 15 (2015), 233-290. 233

Marin Srakić (Đakovačko-osječka nadbiskupija, Đakovo) ĐAKOVAČKI INCIDENT 1930. GODINE UDK 94(497.5 Đakovo)“1930“ Pregledni rad Primljeno: 31. kolovoza 2014.

Istina, Strossmayer je govorio o „jugoslavenstvu“, govorio je: „Srbi su naša rođena braća“, ali je dobro poznao srpsku vladu i srpski narod i njihovu netrpeljivost, čak i mržnju prema katoličanstvu i Hrvatima, kao i prema njemu osobno.¹⁰

¹⁰ Ankica Pečarić i Josip Pečarić, Strossmayer i Srbi, u: Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, ur. Ivo Padovan (Zagreb: HAZU, 1997), 81-85.

Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1997., 140 str., gl. urednik Ivo Padovan

V Geiger- Časopis za suvremenu povijest, 1998 - hrcak.srce.hr

»Strossmayer i Srbi« (str. 81-96), problematika je koju izlažu prof. Ankica Pečarić i dr. sc. Josip Pečarić. Uz prikaz Strossmayerovih kontakata i rada sa Srbima kao i s crnogorskim knjazom Nikolom, napose odnosa đakovačkog biskupa s Pravoslavnom crkvom, autori razlazu pitanje Strossmayera i jugoslavenske ideje. Rad, nažalost, nepotrebno obiluje nizom navoda iz dalje ili novije povijesti koji s naslovljenom problematikom nemaju puno veze.

Poslijeratna povijest (1945.–1990.) na stranicama Časopisa za suvremenu povijest

J Mihaljević - Studia lexicographica: časopis za leksikografiju i ..., 2010 - hrcak.srce.hr

U radu se prikazuje kako je u historiografskom časopisu (Časopis za suvremenu povijest)

tretirana poslijeratna povijest (1945.–1990.).

Napomenut ću da je Ankica u RH radila samo kratko vrijeme i HIC-u, ali je u dogovoru Anta Belje i Mirka Valentića bila smještena u HIP-u Zagreb i mentor joj je bio Zdravko Dizdar.

Ona je zajedno s Dizdarom zaslužna što je ravnatelj Valentić mene pozvao da napišem knjigu koju je, pošto je jako loše prošao Bulajić u našem sučeljavanju, nazvao uz Cohenovu dvjema najantirsrpskijim knjigama u povijesti, a pisao i o IDEOLOGIJI GENOCIDA COHEN-PEČARIĆ.

Hvala mu na tome iako je moja Ankica poslije 2000. bila je bez posla i na kraju bez mirovine.

Vidimo da su od tada u RH važni oni koji NE VOLE HRVATSKU – kako je upravo na slučaju 'povjesničara – Uklanjalatlja' definirao akademik Ivica Kostović.

Josip Pečarić

PS. Dodajem iz moje prve knjige o izboru Stanka Andrića, dakle iz one koja je objavljena prije izbora, snimak iz novina o postavljanju biste u podružnici HIP-a Slavonski Brod. Iz članka će se vidjeti da spominju mene kao nazočnog. Dakle postavljanje je bilo javno, prisustvovali su

u novinari, a po 'povjesničaru – Uklanjatelju to je bila samo stvar Podružnice.

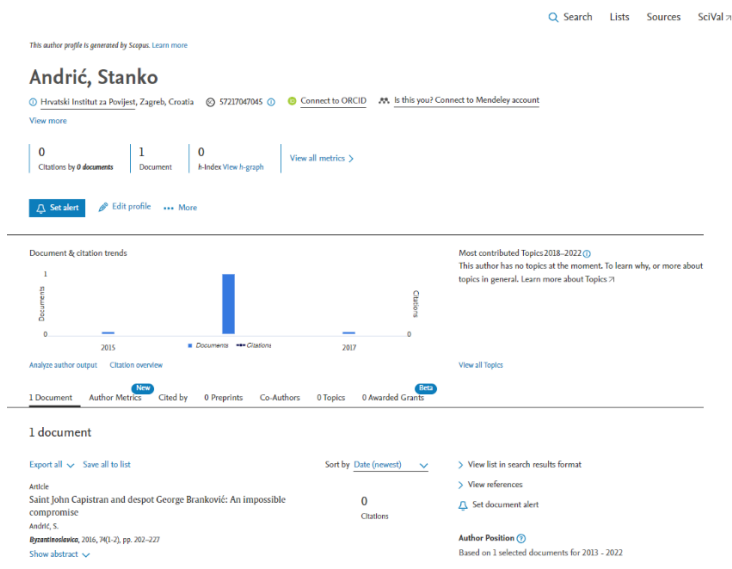

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/40785-koliko-u-rh-ima-mozgova-velicine-makovic-zrna>
<https://bezcenzure.hr/toptema/koliko-u-rh-ima-mozgova-velicine-makovic-zrna-2/>

OKRESTIRANA HAJKA JE NAPAD NA AKADEMIJU JER JE HRVATSKA!

Sastanak Razreda u Akademiji. Prvi put su s nama dva nova akademika. Šalim se s akademikom Goranom Mujićem: "Ljubomoran si jer nisi više najmlađi akademik. Sada samo u našem razredu imamo samo dvojicu koji su mlađi od Tebe." Goran 'odgovara' smijehom. Naravno to je politika HAZU – politika pomlađivanja. Politika koja je dovela do toga da se neuspješni članovi suradnici pobune zbog – vjerovali ili ne – BIZARNOG STATUTA. Tko je vidio da se netko pridržava statuta kada njima ne odgovara. Pa zar nas JB Tito nije naučio da se toga ne treba držati kao pijan plota.

Svima je više nego očito da se radi o hajki na Akademiju jer toliki orkestrirani napad tolikih medija, u kome se lažno predstavlja jednog ostarjelog Člana suradnika akademikom je očito dobro organiziran. Pa nemoguće je da su u tim medijima sve same budale koje odlučuju o hajci.

Akademika Paara šokira činjenica da oni ne spominju glavnu stvar u mom protivljenju izbora 'povjesničara – Uklanjatelja', a to je činjenica da on po Scopusu spada u grupu najslabijih povjesničara od njih 78 koliko ih je na Scopusu. U grupu s jednim radom, nula citata i h-indeksom nula.

U mojoj knjizi koju sam objavio prije izborna skupštine dao sam i preslik sa stranica Scopusa:

Poslao sam akademikima i listu svih 78 znanstvenika iz HIP-a tako da se to vidi, ali i na primjer da je prva Lovorka Čoralić s 64 rada i h-indeksom 5, a drugi Davor Marjan s 18 radova i h-indeksom 3. Zašto im je bolji kandidat koji je u grupi najslabijih od najbolje teško je meni znati osim da je po srijedi hrvatski jal, ali zašto je bolji od Marjana jasno mi je jer se radi o povjesničaru koji tvrdi da je povijest znanost i ismijava priču o revizionizmu. Jasno je da im je i Maković važan jer je s niskim brojkama na Scopusu, ali je (smiješni) borac protiv revizionizma.

Na Izornoj skupštini su predlagači 'povjesničara – Uklanjatelja' negirali te činjenice, ali je odmah reagiralo više akademika koji su na svojim mobitelima znala pronaći stranice Scopusa i pokazali da predlagatelji ne govore istinu.

Moram primijetiti da su u tjedniku 7Dnevno prvi objavili bez kontakta sa mnom o uklanjanju biste (2011.), mada su kao i drugim sudionicima hajke važniji bio tekst koji je pisao 'povjesničar – Uklanjatelj' (2019.). U najnovijem tekstu u „Slobodnoj Dalmaciji“ naš 'povjesničar – Uklanjatelj' je po prvi put, dakle poslije pojave TRI moje knjige dao smiješno objašnjenje svog sramotnog čina tvrdeći da je to stvar Instituta. Napominjem ponovno da sam u prvoj knjizi dao preslik iz novina teksta:

SPOMENIK UTEMELJITELJU HRVATSKE DRŽAVE I POVJESNIČARU

Da jako je inteligentno uklonili smo spomenik jer je to naša stvar. Naravno javnost nije obaviještena o tome osim iz teksta prvog ravnatelja i osnivača dr. sc. Mata Artukovića koji je i zaposlio 'povjesničara – Uklanjatelja' iako je bio Sorošev doktorand, ali i koji je postavio Spomenik utemeljitelju hrvatske države i povjesničaru. A to je objavljeno zahvaljujući Mladenu Pavkoviću koji je ispitivao slučaj

uklanjanja tog spomenika za što se u hrvatskoj javnosti uopće nije znalo.

Predladatelji kao i gotovo svi sudionici hajke nisu uopće pokušali komentirati uklanjanje spomenika, a nisu ni pokušali odgovoriti, kao ni gotovo svi sudionici hajke, na to kada sam objasnio zašto je priglupo tekst iz 2019. 'povjesničara – Uklanjatelja', a što je dano i u prvoj knjizi, dakle onoj koja je objavljena prije Izborne skupštine. Stav svih njih GLUPO JE PAMETNO, a za svaki slučaj čitatelji ne trebaju znati ono pametno.

Ali ono što je jasno akademikima pokazao je članak u tjedniku 7dnevno. On doista pokazuje samu bit ove orkestrirane hajke, iako u tekstu imaju neistinu o tvrdnji ljevičara u Akademiji kako je neizbor 'povjesničara – Uklanjatelja' prvi takav slučaj u HAZU (da umreš od smijeha: ljevičari u Akademiji ne znaju da sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA) :

AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

Zašto hajka baš sada, a ne poslije pojave prve i druge moje knjige o neizboru 'povjesničara – Uklanjatelja'?

Zašto tako očita hajka tako da svi u Akademiji znaju da je to zbog njih? Shvatili su da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Morali su primijetiti da je nešto njima čudno u Akademiji s novom upravom već tada je Akademija po prvi put pokazala da je ispred Crkve u Hrvata svojim pismom

Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom,

10 7 DNEVNO

13. prosinac 2017.

HAZU u najvećem kaosu u režiji ministrice kulture

o pektabilnom biografijom odlični istupiti u Akademiji i progovoriti o problemima koji je nagrizaju, može se očekivati da se njegov potpis pokazati i val nezaдовоľštava jer je i prema Makovićevim riječima problem u Akademiji još mnogo. On u ostale izlazi odnos prema Nacionalnom muzeju i modernu umjetnosti, pa prema jednoj Bukovićevoj anki, kao i odnos prema palači Vrnovačima.

Njegove riječi još su zanimljive u kontekstu informacija da je u svemu tome, za Makovićevog strana, presio imala ministrica Nina Obuljen Korinek, koja sada zbog sukoba u HAZU u Beogradu.

I Matanović je ranije spominjao problemističnu situaciju, prema njegovu se, primjerice, u Akademiji ne mogu priti ljudi iznad 70 godina, a istovremeno je predsjednik Akademije mogao poslati čovjek kad bi bio blizu omanulosti nego otklonivši ovaj problem, a sada ima više od 80 godina.

HAZU je skotiranje zgrade planilo 45 tisuća kuna, osumnjačujući ministricu dala direktora Geodetske Almina Dugi

Nije napredovala

Janju je dala, da revidiraju akademski, na pozivatelnicu podrška ministrice kulture, kao jednoga od uzročnika problema preporuke predsjednika HAZU-a u Venetianu Neidhardt, rođenog 1943, kojim je u Hrvatsku akademije znanosti i umjetnosti došao početkom 2016. Upravo je istog Neidhardt i Englezičevica Matanović spominjala u svojim javnim istupima koji su naišli na veliki otpor jer su njegovim adresom stiglo pismo kojim su je obavijestili da više nije članica Akademije.

Dva tjedna se čes Neidhardtova predložila, akademika Krušica Matanović je objasnila da je on pred Skupštinom predlagao novu članovu u željama da se Akademiji primi više žena.

Povjesničara Stanka Andrića nisu primili u HAZU jer se protivio imenu Franje Tučmana

No, u slučaju novog predlaga, stvari su se promijenile. I Akademiji je Matanović 2016. primila kao suradnicu, a potom se 2017.

Obrazložiti svoj odlazak, profesor Maković spomenuo je nedavnu aferu u Akademiji u čijem se središtu našla ugledna književnica Julijana Matanović te slučaj povjesničara Stanka Andrića kojega je kao povjesničara razred predložio u članstvo

ali je to ukinuto pa se ljudi brižu bez prethodne obavijesti, što i Matanović tvrdi, jedinom namjerno stavom. Tvrdila da su i nju i tri manadru ruli tako bi je razred isao.

Kada je 2019. došla na Predsjedništvo, Neidhardt je nije pozvao na skupštinu jer je suradnja Pavla Pavličića.

Dvije godine postojte u nju je stao akademik Ivan Aralica, kojim je razred obratio pismom u kojem je među ostalim naveo da stvara nepravedno osumnjačujući nepoznavajući Matanović koju je opet osobno predložio.

Iskoristila slučaj

No ona je tada napisala pismo razredu da je na predlažu kako zbog nije ne bi i mali problema, a onda je i kao poslanicu predsjednici Goran Tribunac i Željka Corak te je prijavila Predsjedništvo, ali je Neidhardt rekao da ne ide dalje.

U nekoliko iznimki sve to vrijeme ostatak kolega u rješenju je slučajtu Butio, haš kao što su predlažu ista objeve koji su medijima stupice punili nepoverenim iskazima njegovima. Neidhardt se dosad ni u jednom kontekstu nije pojavio, no za njega se ne može reći da prevara medijima istupa.

Ustavom institucije reći dala se za Neidhardtov dolazak na čelo Akademije posebno zalagao njegov predhodnik, akademik Zvonko Krušić, trenutni posebnim aspijntik preuzimaju Binovačica, što veliko povjerenje u nju ministrica Obuljen Korinek, za koju u akademskih krugovima smatraju da je svoje interese iskoristila i alibi kojim je Matanović.

Imaše je Neidhardtova dva druga manadru na čelu Akademije. On je također 18. predsjednik HAZU-a, ali prvi iz redova umjetnika. Šest je godina poznati je kao zagrebački arhitekt i autor niza projekata i akademski članovi Paradi Davor Milčić je glavni tajnik Akademije Dario Vrećman.

KRITIČARI STRAŠU ZA BUDUĆNOST AKADEMIJE

Milčić pripremaju za Neidhardtova nasljednika

Navezavao za ovu priču, akademik Davor Milčić već se u toku vjeme spominjao kao Neidhardtov nasljednik na čelu Akademije, za čije se preuzimanje priprema u pomoć kolege Zvonka Krušića koji navodno već radi na njegovom kandidate. No Milčić vjeruje u leđa i više potpisan jer on koji ga pozivaju upućuje kako je imenovan suradnikom Stanka Neidhardt, što je vjerojatno iskoristila ministrica kulture Obuljen Korinek.

Dok jedni strahuju, drugi se pozivaju na njegovu nepodudarnu biografiju te podcrtavaju da je u samo 27 godina stekao naslov doktora medicinskih znanosti na zagrebačkom Medicinskom fakultetu, uslovo čega je predsjednik interu medicinu i zagrebačkom KRC-u. Potom je postao predsjednik i broj, ali i suradnja u izradi i izradi.

lovo se i u Inozemstvu, a čija javnost mogla ga je upoznati i kao pročelnika Odjela za koronarnu intervenciju školi i u Zagrebu. No za Milčića su interese pokazivali i talovani i teniski mediji koji su ga povezivali s redateljicom Irenom Starić. On se u medijima prostoro pojavljivao i zbog toga što je napela na odbijanje ravnateljstva Zeljke Hanzar a kojemu je završila i na nje, gdje je tvrdila da je je provest i na vodno sesione naglašavala po ISO kuzu. A novine koje je uzimala i tra navodno programove još je uzimala i tra navodno programik Neidhardt sasvim sigurno nije imao, no problemi u Akademiji post njegovom je palicom rita jedan za drugim pa se i od njegova obojitelja postane konstantne koriste i pedikone modernizaciji i sporednjaju uglavnom ritan destu bitno.

prije nakon deset godina suradnik bi ga propisati razred. Ako bi ga suradnik probao, ostajala je mogućnost doživnog članstva,

Akademik Davor Milčić iznimno je ambiciozan, pa i pomalo tezak, kaže čovjek

15. SRPANA 2016. 7. NEVNO 9

kaosu od osnutka u režiji ministrice kulture

HAZU-u ZA KRIFAKULTET

AKADEMIJA SCIENTIARUM ET ARTIUM CROATICA MDCCLXXI

Iduće godišnje Historikom zbornika, gdje je objavio da Tuđman po tome što just mora biti jedan od raznih predmeta istraživanja istinskih posvjedočara. Zbog teksta koji je objavljen prije pet godina Pečarić je ušao u svjetsveni konflikt s Andrićem, koji je nedavno tvrdio da je Pečarić i prije izborne skupštine bio u kampiranju da se ne izabere za akademika, što mu je u konačnici i počelo sa rukom.

To dio nezadovoljnih akademika smatra presudnom jer su se dosad kandidati samo potvrđivali, što se dogodilo i ovaj put sa svima predloženima osim s Andrićem, za kojeg je Pečarić na ostalo tvrdio i da je taj isti u akcijama Tuđmanove biste u slavonskohercegovačkoj poduzimao. Institutu za povijest čim je onaj postao prestojnik.

Uz Andrića je i prije Makovićeva napuštanja Akademije otak književnica Julijana Matanović, koja je bila u novijem kaft nije prešao na izbornoj skupštini. Kako je rekla, njegov rad prati od početka 90-ih, odnosno od "Povijesti Slavonije u sedam pedeset". Da se u njegovoj bibliografiji nalazi samo jedan naslov: "Čudesa svetog Ivana Kapistrana", to bi ponajviše mijenjalo biološko za Slavstvo u Akademiji, za koje zred za književnost nije ni sjeto.

U kalozitama se već tada počelo govetiti kako je donesla struja potpuno presušla Akademiji, a nezadovoljni akademici ma bilosima ljepoti u medijevima su se interesirali pekvotiti s interesi ministricke kulturne Nine Obuđen kovićem.

Svakob interesa
"Djele drobitvo koje postaju jednomo za mene bitnom sklozom statuta, čije su posljedice izbacivanja jedne ugledne književnice iz činstva, odnosno onemogućavanje da napreduje samo zato što se udala za akademika, tako je ona u Akademiji davno prije prijetnja", rekao je Zvonko Maković shodajući se Julijani Matanović koja je u braku s akademikom Pavlom Pavličićem.

Koliko je Matanović ugledna i priznata književnica, toliko je Maković ugledni povjesničar i simpatizant, likovni kritičar, svejisti i sveučilišni profesor te glaznik koji je kao stručnjak u relevantna pitanja povijesti simpatizant i član hrvatskih glazbeno-namirno i član hrvatskih glazbeno. Kada nešto sa takvom pre-

15 članova suradnika. Prošli su svi kandidati koje su pojedini razred predložili osim povjesničara i književnika Stanka Andrića, koji je od 90 nasrinskih članova Akademije dobio 40 glasova.

Koji su motivirali tih protivnika teško je reći, no barma raspravu na samoj izbornoj skupštini svojim je stavovima izazvao akademik Pečarić, koji je Andriću zamjerio članak u kojem se usugrotilo protiv jednog nekak člana Akademije da se Hrvatski institut za povijest u čije je podrijetnički članovima Brodri godinama bio predložitok nazivom imenom prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana.

Relevantna pitanja
"Glavni tematski razlog zbog kojeg se Institut za povijest ne treba sviti po Tuđmanu jest u tome što je Tuđman u cjelini svoje biografije prije i iznad svega bio politička osoba, političari i dramati. On gotovo neusporedivo manjevalin kao povjesničar i znanstvenik nego kao političar", tvrdio je Andrić u tekstu koji je još 2016 objavljen na portalu Historisgratia.hr. Slične stavove iznio je i

Profesor Maković zatražio je od HAZU-a da ga briše iz članstva zbog bizarnog statuta i činjenice da se ta institucija posljednjih godina "svakom malo pojavljuje po crnim kronikama", što daje naslutiti da joj se ugled strozao

Zvonko Maković napustio je HAZU zbog neslaganja s njegovim vodstvom

Academici su Julijana Matanović zamjertili brak s Pavlom Pavličićem

Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju

U tom pismu piše:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar, suđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama – vidimo da su zabranjene samo hrvatske . mislio da sam ja autor tih Priloga. Gostovao sam na njegovom Podcastu Velebit:

PODCAST VELEBIT – Pečarić: Memorandum HAZU u Srbiji proglašen dokumentom mržnje

<https://www.youtube.com/watch?v=51VDrdqJK6I>

Od 247 komentara izdvajam:

@uzeriks

2 years ago

Super! Osobno, msm da je ovo, ne samo najbolja emisija na podcastu Velebit, nego bi ovo trebalo biti za udžbenike, tj. uvrstiti u obrazovni program. Tako jednostavno, intelektualno razumljivo, neisključivo, uz činjenice za svaku izgovorenu riječ i misao. Hvala akademiku Pečariću, hvala i tebi Marko. Ovo je bilo milina za slušati, posebno uz saznanje da još postoje ljudi koji vrlo jednostavno i nepretenciozno mogu objasniti, pojasniti neke stvari ljudima koji imaju nedoumica oko nečega što bi trebao biti konsenzus, pa bi onda sve ostalo bilo puno lakše. Marko, još jednom hvala i svaka čast za emisiju jer moram priznati da sam jedan od onih koji zna češće prigovarati, nego pohvaliti na masu stvari izgovorenih kod nekih tvojih gostiju. Respect!

Naravno objasnio sam upravo to o novom odnosu Akademije i Crkve u Hrvata, koje je i mene samog iznenadilo iako sam imao i prije toga dobro mišljenje o njima. Istina, kada su me iz Uprave upozorili ga moj Razred još nije odgovorio i da bi trebalo u testu biti i o Hrvatima iz Crne Gore dobili su ono što misle oni iz Boke, a ja sam o popratnom pismu napisao da znam da HAZU ne može oštro napisati ali bih ja i tada govorio o SPC i pomoći koju ta ustanova dobiva od RH.

Ja sam mislio da ne mogu, a Uprava je to učinila!

Još gore je ljevičarima u Akademiji je bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjatelja', Ali ni tada nije krenula hajka. Nije krenula ni kada su bila predstavljanja moje druge knjige o tom (ne)izboru.

Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2& najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

A podnaslov su njegove riječi s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjalca'.

Riječi koje nas dijele na one koji ne vole i vole Hrvatsku! Jednog takvog člana vladajuće stranke!

Jasno je da zbog panike slijedi vjerojatno najgluplja hajka ikad!

Ono što je meni izuzetno drago, što sam iz članka u tjedniku 7Dnevno doznao da se ozbiljno razmišlja o još hrvatskijoj Upravi u HAZU.

Nadam se da kolega Jurič neće opet pomisliti da ja stojim iza toga, jer mi je doista i bili prirodno da u na čelu hrvatske Uprave HAZU bude upravo akademik Davor Miličić.

Zašto?

Sjećate li se Pisma iz 2011.:

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavenskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić¹
Potpisalo ga je puno Hrvata. Jedino jedan se potpisao kao dekan svog fakulteta;
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta

I ne samo to. Napisao je i objavljeno njegovo mišljenje:

Prof. Miličić je i najmlađi dekan u povijesti Medicinskog fakulteta. Evo što je on napisao:

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu osloboditeljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobodio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa daljnjeg izdržavanja kazne, Kadijević,

---

¹ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Pismo je poslano još jednom s više biskupa i akademika koji su ga potpisali.

akademik Igor Anić

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella

akademik Stjepan Gamulin
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3. 2012.)
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
mons. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Frano Kršinić
akademik Ranko Matasović
akademik Slavko Matić
akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
akademik Stanislav Tuksar
akademik Dario Vretenar

Da, sada već i akademik Miličić. Takav dekan, ravnatelj klinike, u dva izbora podpredsjednik Akademije, a njega treba netko učiti kako će biti izabran za Predsjednika Akademije. Pa nismo mi akademici koji volimo Hrvatsku glupi!

Šale li se oni pišući takve stvari ili samo to žele, a ne smiju napisati.

Josip Pečarić

YOUTUBE.COM

Komentar frân @uzeriks

Super! Osobno, msm da je ovo, ne samo najbolja emisija na podkastu Velebit, nego bi ovo trebalo biti za udžbenike, tj.uvrstiti u obrazovni program. Tako jednostavno, intelektualno razumljivo, neisključivo, uz činjenice za svaku izgovorenu riječ i misao. Hvala akademiku Pečariću, hvala i tebi M...

UKLONJENA BISTA UTEMELJITELJA RH I KULT UGROŽENOGA SRBINA

Jeste li primijetili da nitko od povjesničara koji su reagirali na neizbor 'povjesničara – Uklanjatelja' u HAZU nisu spomenuli ni bistu Utemeljitelja RH niti tekst njihovog kolege koji je kao prvi ravnatelj i osnivač Podružnice HIP-a u Slavonskom Brodu dr. sc. Mata Artukovića? Ni u svom j opravdavanju uklanjanja koje smo dobili zahvaljujući tekstu u „Slobodnoj Dalmaciji“ gdje je novinar ipak pokazao da nije zalutao u toj struci jer je na moje primjedbe na njegovo objavljivanje u tiskanom broju tih novina moje izjave kojom nisam bio zadovoljan jer je puno toga iz moje autorizacije bilo ispušteno ipak dosta toga u internetskoj verziji ispravi, ali tražio i očitovanje 'povjesničara – Uklanjatelja' koje sam dao u tekstu NAVODNA OBRANA 'POVJESNIČARA – UKLANJATELJA'.

U slijedećem tekstu sam na kraju pod PS dodao preslik iz novina sa postavljanje biste. Naslov je takav da ispada da se još tada Artuković narugao 'povjesničaru – Uklanjatelju' koji tvrdi da je stvar Instituta: Naime uklonio je prema tom naslovu:

SPOMENIK UTEMELJITELJU HRVATSKE DRŽAVE I
POVJESNIČARA.

Taj snimak je dan na portalu dragovoljac.com:

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/40785-koliko-u-rh-ima-mozgova-velicine-makovic-zrna>

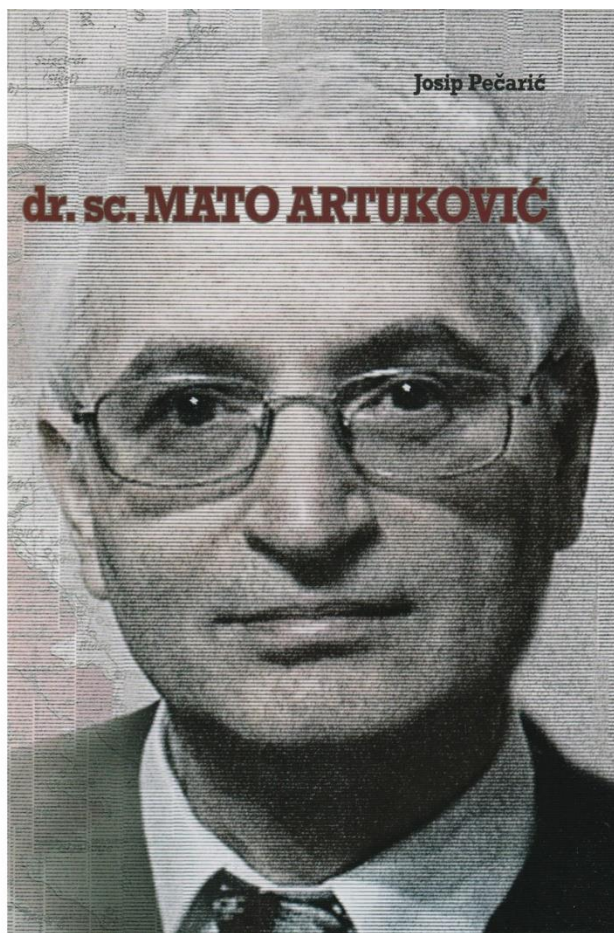
Zapravo bi Artukovićev tekst o 'povjesničaru – Uklanjatelju' trebao mnogo više zanimati njegove kolege. Objavljen je u obje moje knjige o 'povjesničaru – Uklanjatelju'. Jesu li jako loši povjesničari, ili su samo 'istoričari', ili im nije drag, ne znam

Čini mi se da danas u medijima dr. Artukovića spominje samo izvrsni kolumnist Davor Dijanović. Naime Dijanović ga spominje kao povjesničar koji je pisao o KULTU UGROŽENOG SRBINA:

Da, sigurno je u današnjoj RH gdje mnogi i u Vlasi i u Oporbi sprovode Memorandum SANU 2, tj. politiku 'srpskog sveta' to je možda i veći krimen od samog postavljanja biste,

Naravno da mi je uvijek drago vidjeti kad Dijanović o tome govori ili piše jer sam i sam svoju knjigu o dr Artukoviću završio s poglavljem:

J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str.224.

KULT 'UGROŽENOG SRBINA'	168
DR. MATO ARTUKOVIĆ O HRVATSKO- ŽIDOVSKIM ODNOSIMA KROZ POVIJEST	168
POVJESNIČAR MATO ARTUKOVIĆ: KULT 'UGROŽENOG SRBINA' TRAJE VEĆ 130 GODINA ZAHVALJUJUĆI HRVATSKIM JUGOSLAVENIMA ...	177
M. ARTUKOVIĆ: JUGOSLAVIJA JEST NESTALA, ALI JUGOSLAVENSTVO JE NAJŽIVLJE U HRVATSKOJ ..	190

NISU PROBLEM VUČIĆ, VULIN ILI DAČIĆ, NEGO
 ONI U HRVATSKOJ KOJI IM DAJU OPRAVDANJE SVOJIM
 SULUDIM OPTUŽBAMA RH ZA FAŠIZACIJU I USTAŠTVO!

202

DAVOR DIJANOVIĆ, IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI
 PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE
 ZLOČINAČKA IDEJA .....

213

Ali kad nemamo takve povjesničare u RH koji razumiju da je uvođenje pojma KULT UGROŽENOG SRBINA nešto važno, a ne biti 'povjesničar – Uklanjatelj' naziv za povjesničara koji je uklonio SPOMENIK UTEMELJITELJU HRVATSKE DRŽAVE I POVJESNIČARA imamo, naziv čiji je autor veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić. Imamo političara koji uzrazom svoga lica upozorava sve nas na dr. sc. Mata Artukovića i njegovu sintagmu KULT UGROŽENOG SRBINA.

Naime baš danas je objavljen tekst s tom slikom:

**ŠARIĆ: IZVRŠNI DIREKTOR PODUZEĆA SNV D.D.
 MILORAD PUPOVAC OPET JE TUŽNOG I UGROŽENOG
 LICA**

Luka Šarić

-

19. rujna 2024.

Najuspješniji etnobiznismen u Hrvatskoj, kako ga je nazvao bivši Titov gardist Ivo Josipović, **Milorad Pupovac svake godine nekoliko puta za potrebe svog poslovanja saziva konferenciju za medije**. Nekog specijalnog povoda ne treba biti. Odnosno, povoda ima na sve strane. Naime, **postoji slobodna i neovisna Republika Hrvatska**.

(...)

<https://narod.hr/hrvatska/saric-izvrsni-direktor-poduzeca-snv-d-d-milorad-pupovac-opet-je-tuznog-i-ugrozenog-lica>

Josip Pečarić

NAROD.HR

Šarić: Izvršni direktor poduzeća SNV d.d. Milorad Pupovac opet je tužnog i ugroženog lica – narod.hr

<https://bezcenzure.hr/vlad/uklonjena-bista-utemeljitelja-rh-i-kult-ugrozenoga-srbina/>

BIVŠA MINISTRICA ZNANOSTI O REKTORIMA

Danas kada se vodi hajka protiv HAZU jer je većina u Akademiji glasovala za moj prijedlog da se u HAZU ne izabere 'povjesničar – Uklanjatelj', kako je kandidata koji je uklonio bistu Utemeljitelja RH iz HIP-a Slavonski Brod veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić čitam tekst:

BIVŠA MINISTRICA POZVANA NA SUD, PORUČILA: "E, NEĆETE, RAZBOJNICI"

<https://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/bivsa-ministrice-na-sudu-za-klevetu-porucila-e-necete-razbojnici---869525.html>

Naime bivša ministrica znanosti i obrazovanja **Blaženka Divjak** našla se na sudu zbog klevete. Tužili su je bivši i sadašnji rektori **Sveučilišta u Zagrebu Damir Boras i Stjepan Lakušić**, kojima je Divjak poručila: "E, nećete, razbojnici."

Tužba za klevetu protiv Divjak provlači se već četiri godine, objavila je bivša ministrica i znanstvenica na svom profilu na Facebooku te se slikala ispred suda u Zagrebu. Kako tvrdi, tužili su je za klevetu jer je ukazivala na **nepravilnosti na sveučilištu** na kojem radi više od 30 godina.

Više o tome možete pogledati u objavljen t

To me podsjetilo na to da nisam samo sudjelovao u zaustavljanju izbora 'povjesničara – Uklanjatelja' i prije 12 godina i povjesničara koji je danas poznat po svom čuvenom pronalasku kao IVO DROBILICA.

Naime njih dvojica su stigli do Izborne skupštine pa je javnost itekako upoznata s tim slučajevima, a posebno u ovom najnovijem pogotovu kada je objavljeno kako je jedan drugi bivši ministar javno govorio o podjeli na one koji vole i koji ne vole Hrvatsku na predstavljanju moje druge knjige o tome. A sada je i o tome dostupna knjiga:

J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu"', Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Međutim, sudjelovao sam u zaustavljanju tda rektora Borasa u njegovom neizboru-

U HAZU je tada odjeknulo moje pismo koje sam im poslao:

PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE

Poštovano Predsjedništvo,

Kao što znate još 4. prosinca 2019. pozvao sam kolegice akademkinje i kolege akademike da podrže ideju da se rektor Zagrebačkog sveučilišta izabere za našeg redovitog člana:

Naslov: *Borasa za akademika*

Datum: *Wed, 4 Dec 2019 22:09:09 +0100*

Šalje: *Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*

Prima: *Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic....*

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici, Kako očekujem da će u ovim izborima biti za našeg kolegu izabran g. rektor Zagrebačkog sveučilišta šaljem vam draft knjige u nastajanju. Drago će mi biti ako pošaljete svoje tekstove koje mogu uključiti u knjigu o ovom našem velikom znanstveniku i budućem akademiku.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

Na žalost nitko od kolegica akademkinja i kolega akademika mi nije poslao svoj prilog za knjigu koju namjeravam tiskati povodom tog velikog i značajnog događaja za našu akademiju, koji će se dogoditi zahvaljujući prijedlogu Fakultetskog vijeća Grafičkog fakulteta.

Ne znam radi li se o poznatom hrvatskom jalu ili o nerazumijevanju veličanstvenog znanstvenog dostignuća našeg budućeg kolege prof. dr. sc. Damira Borasa.

Bez obzira o čemu se radi naša akademija se pokazuje kako nije na razini komisije gradonačelnika Bandića koja je prepoznala nevjerojatno dostignuće rektora Zagrebačkog sveučilišta i dodijelila mu nagradu grada Zagreba i za **USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI**.

Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu uspjeli uspostaviti informacijskih znanosti. To je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Oni nisu uspjeli ali jeste veliki znanstvenik i budući naš kolega prof. Boras! U uvjetima nepostojanja informacijskih

znanosti njemu je prirodno trebalo 15 godina da doktorira iz te oblasti. Morao ju je uspostaviti da bi doktorirao,

Evo još nekoliko podataka o tome koliko su se prethodnici prof. Borasa trudili, ali je tek naš rektor uspio uspostaviti informacijske znanosti (a naš rektor je u tom cilju objavio impozantnih 3% samostalnih radova): Prvi poslijediplomski studij informacijskih znanosti u Hrvatskoj, a i prvi te vrste u svijetu je ponuđen 1961. u novoosnovanom Centru za studij bibliotekarstva, dokumentacije i informacijskih znanosti (CSBDIZ). Studij je osnovan, bez potpore nacionalne informacijske politike, zalaganjem profesora Bože Težaka, jednog od pionira informacijskih znanosti u Hrvatskoj, koji ipak nije uspio u uspostavljanju informacijskih znanosti već je to uspjelo tek prof. Boasu.

Težakova teorija ETAkSA kompleksa nije postala samo osnova za program studija informacijskih znanosti, nego je ujedno odredila i područje i predmet informacijskih znanosti. (Tuđman, M. Božo Težak i razvoj informacijske znanosti. // Profesor Božo Težak, lučonoša znanosti. Hrvatska sveučilišna naklada, 2007.str. 257-271), ali on ipak nije uspio u onome što jest naš rektor.

Od 1978. do 1981. godine su se branili doktorati iz informacijskih znanosti na Znanstveno-nastavnom vijeću Sveučilišta u Zagrebu. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134) službeno priznanje Informacijskih znanosti kao znanstvenog polja u Hrvatskoj dolazi 1983. godine.

(Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134).

Odlukom Znanstveno-nastavnog vijeća Fakulteta 1981. godine osnovan je Odsjek za bibliotekarstvo i društveno-humanističku informatiku. Prvi voditelj Katedre za bibliotekarstvo, nakon osnivanja odsjeka, je bila Ljerka Markić-Čučuković. A prvi voditelj Katedre za društveno-humanističku informatiku, ujedno i prvi pročelnik Odsjeka je bio Bucsú László. (Horvat, A. Odsjek za informacijske znanosti. // Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu: Monografija / Urednik Stjepan Damjanović. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta, 1998. str. 269. – 272.).

A akademske godine 1993./1994. Odsjek za informacijske znanosti pokreće poslijediplomski studij informacijskih znanosti. (Plan i program Poslijediplomskog doktorskog studija informacijskih znanosti. Sveučilište u Zagrebu. Filozofski fakultet. Odsjek za informacijske znanosti. URL:

http://www.ffzg.hr/infocz/web2/index.php?option=com_content&task=view&id=847&Itemid=352 (2.10.2009.).

Očito je puno kolega bilo u mogućnosti da uspostave informacijske znanosti kod nas ali je to uspjelo tek našem današnjem rektoru prof. Borasu koji je obranio disertaciju 05. 05. 1998.: Boras, Damir. Teorija i pravila segmentacije teksta na hrvatskom jeziku / doktorska disertacija. Zagreb : Filozofski fakultet) 05.05. 1998, 284 str. Voditelj: Tuđman, Miroslav. (CROSBİ).

Zapravo nisam siguran trebamo li smatrati da je to datum od kada možemo računati da su uspostavljene informacijske znanosti u RH? Naime iz „zahvalnosti“ koju je napisao u svojoj disertaciji očito je da su svi članovi komisije trebali biti sretni što su bili u komisiji tako izuzetnom znanstveniku. Vjerojatno nisu ni slutili da sudjeluju u tako velikom povijesnom činu promoviranja za doktora znanosti čovjeka koji uspostavlja informacijske znanosti u RH. Koliko je nerazumijevanje tog povijesnog događaja bilo svjedoči i onaj zlobni komentar jednog od nazočnih: *Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti*. Očito je kako ljudi nisu razumjeli kako je teško bilo doktorirati i istovremene uspostavljati znanost iz koje doktoriraš pa je naš rektor to uradi tek u 48. godini života.

Na žalost bojim se da ni vi drage kolegice akademkinje i kolege akademici niste svjesni veličine povijesnog trenutka primanja najvećeg hrvatskog znanstvenika u HAZU – čovjeka koji je uspostavio cijelu jednu oblast znanosti u RH.

Srećom to je prepoznalo Fakultetsko vijeće Grafičkog fakulteta pa je ono predložilo rektora Zagrebačkog sveučilišta za redovitog člana HAZU.

Poštovano Predsjedništvo, uvjeren sam da je umjesna moja ideja da ovaj veličanstveni događaj izbora najvećeg hrvatskog znanstvenika, čovjeka koji je uspostavio informacijske znanosti obilježimo s knjigom čiji sam draft poslao kolegama u HAZU i koji treba dopuniti npr. sa

samim prijedlogom koji je došao s Grafičkog fakulteta, pa vas molim da mi ga pošaljete.

Ponavljam da je odbor gradonačelnika to već prepoznao i nagradilo je rektora za njegovo veliko dostignuće. To što – čini mi se – kolegice akademkinje i kolege akademici nisu do sada podržali moj prijedlog pokazuje koliko je veliki doprinos hrvatskoj znanosti i g. gradonačelnika Milana Bandića i da je s pravom rektor i podržao ideju da se g. Bandiću dodijeli počasni doktorat Zagrebačkog sveučilišta.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19751-akademik-pecaric-novo-pismo-ministrici-znanosti>

Obećanu knjigu sam i objavio:

J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal dragovoljac.com, 2020:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>

Naravno, ni drugima pa ni onim u njegovom razredu koji ga je treba predložiti Skupštini nije odgovaralo da takav znanstvenik postane akademik pa je na glasovanju u tom Razredu dobio 0 (NULA) glasova.

Zato preporučam i da pročitate tekst i optužbe na račun rektora bivše ministricice:

Josip Pečarić

<https://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/bivsa-ministrice-na-sudu-za-klevetu-porucila-e-necete-razbojnici---869525.html>

DNEVNIK.HR

Bivša ministrica pozvana na sud, poručila: "E, nećete, razbojnici"

Bivša ministrica znanosti i obrazovanja Blaženka Divjak pojavila se na sudu zbog optužbe za klevetu...

KAKO JE BORAS POMAGAO SVEUČILIŠTU SJEVER, 2.

Prethodni tekst sam završio s:

P.S. Što bi Boras dao da može imati ovakav popis koji ja imam samo u Teoriji informacija 😊

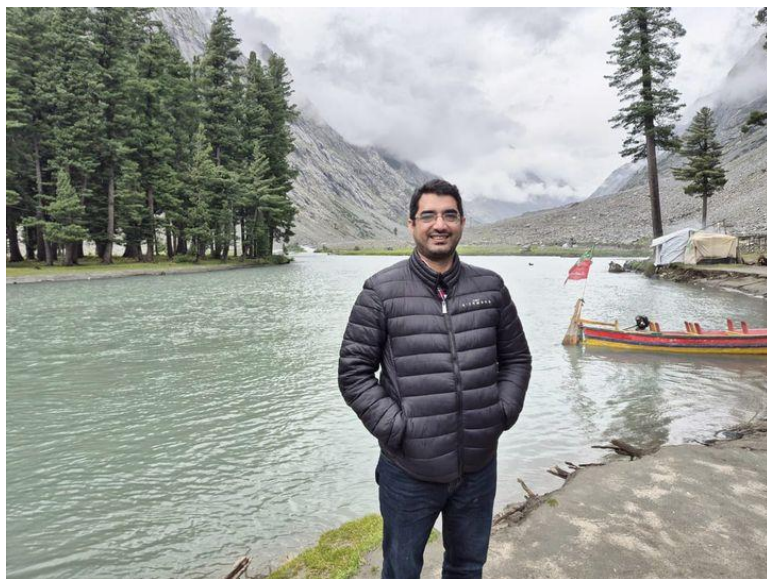
Neko bi pomislio da bi novima koje su namjenili Borasu imali puno više radova, a uz to kasnije i profesora emeritusa koji na listama Sveučilišta u Stanfordu ima uvjerljivo najviše radova.

Ali ne i počasni doktorat u Mostaru. U spomenutoj knjizi sam spomenuo što sam ja donio Sveučilištu u Mostaru, ali nisam bio dovoljno dobar znanstvenik da bi se mogao usporediti s tom dvojicom rektora, zar ne=

Danas sam dobio e-mail od jednog mog suradnika čiju sliku sam na facebooku stavio početkom mjeseca:

4. rujna u 16:44 .

Moj student tj. danas doktor u Pakistanu.

Bilo je 40 vaših lajkova i 2 dijeljena 😊
Poslao mi je izvješće o našem radu:

Subject: Re: news?

Date: Tue, 24 Sep 2024 14:53:46 +0500

From: Saad Butt

To: Josip Pečarić

Respected Sir

First of all I am sorry for replying to you late.

I hope you are in good health.

I am just free and now replying to you with details.

New paper accepted last few months.

New cyclic Jensen type bounds via weighted HH inequalities and Montgomery identity with application to information inequalities

SI Butt, T Rasheed, Đ Pečarić, J Pečarić

Journal of Computational and Applied Mathematics 453, 116137

Q1, impact factor 2.1

Generalized discrete Grüss and related results with applications

SI Butt, J Pečarić, S Tipurić-Spužević

Mathematica slovacica 74 (4), 861-876

Q2, **Impact Factor: 0.9**

New bounds of Popoviciu's difference via weighted Hadamard type inequalities with applications in information theory

T Rasheed, S Ihsan Butt, Đ Pečarić, J Pečarić

Mathematical methods in the applied sciences 47 (7), 5750-5763

Q1, impact factor: 2.1

One paper is in Miskolc Math notes. This paper revisions regarding printing have been submitted and will be published soon.

Q2, Impact Factor: 0.9

The student thesis has completed his foreign evaluation and things are arranged like this.

Main Chapters

Jensen Inequality Measure Theoretic version via Fink and Montgomery identities

Upper and Lower estimations of Cyclic Refinements of Jensen Inequalities using weighted HH inequalities via Fink and Montgomery identities with application in Information theory

Upper and Lower estimates of Popoviciu's Inequalities using weighted HH inequalities via Fink and Montgomery identities application in Information theory

Also Cyclic and Popoviciu are given by Green functions for 4-convex idea.

Best Regards

Dr. Saad Ihsan Butt
ASSOCIATE PROFESSOR
COMSATS LAHORE.

U zadnja nekoliko mjeseca DVA rada u Q1, i DVA u Q2 časopisa!
Dva velika kandidata za akademike Član suradnik koji je napustio Akademiju jer nije postao akademik dr. sc. Zvonko Maković i 'povjesničar . Uklanjatelj' dr. sc. Stanko Andrić imaju zajedno manje od Saada manje radova od Saada u ovih nekoliko mjeseci:

Maković, Zvonko

Citation: 1 by 1 document

Documents: 2

h-indeks: 1

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=56149355500>

Andrić, Stanko

Hrvatski Institut, Zagreb, Croatia

Citations: 0 by *0 documents*

Documents: 2

h-indeks: 0

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57217047045>

Ali kako bi prošli i ova dva rektora (s tim da je Boras bio kandidat za akademika).

Evo Saadovih brojki na Scopusu za ukupni rad:

Butt, Saad Ihsan

COMSATS University, Islamabad, Pakistan

Citations: 1,371, by *719 documents*

Documents: 140

h-indeks: 18

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=55253111500>

Evo Borasovih:

Boras, Damir

University of Zagreb, Faculty of Humanities and Social Sciences, Zagreb, Croatia

Citations: 168 by *167 documents*

Documents: 31

h-indeks: 7

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=14018893100>

Milković, Marin

University North, Koprivnica, Croatia

Citations: 158 by *144 documents*

Documents: 44

h-indeks: 7.

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=14420015700>

A mogli bi im dodati i Iva Drobilicu kao neizabranog akademika od prije 12 godina:

Goldstein, Ivo

University of Zagreb, Faculty of Humanities and Social Sciences This., Zagreb, Croatia

Citations: 19 by *19 documents*

Documents: 12

h-indeks: 2.

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=9739966700>

Dakle moj student Citata 1,371, a rektori i nesuđeni akademici Citata zajedno 346.

moj student Radova 140, a rektori i nesuđeni akademici Radova zajedno 91:

Dakle moj student *h*-indeks 18, a rektori i nesuđeni akademici kada zbrojiš njihove *h*-indekse 1+0+7+7+2 ispada 17.

I tu je bolji moj student koji je u Pakistanu IZVANREDNI PROFESOR.

Sreća za naše rektore i nesuđene akademike što ne žive u Pakistanu. Ne bi bili ni izvanredni profesori!

Josip Pečarić

KOMENTAR DR. SC. JOSIPA STJEPANDIĆA:

Imenjače, ZLATNO JE PRAVILO:

UDIJEI POLOVICU SIROTINJI!

Kandidata je napretek. Npr. Damiru B. i Drobilici.

Ti ne ćeš puno izgubiti (sitna nejednakost: pola od puno je mnogo), oni će biti uvjereni da nešto vrijede, a mi sa strane ćemo imati našu zabavu...

MOJ ODGOVOR:

A da izabrem nekog svog doktoranda koji ima više radova od Saada?

MOJA ANKICA II., ZAGREB, 2024.

ZAHVALA GOSPODI MARIJI

Poštovana i draga gđo Marija,
Zahvaljujem se na Vašem pismu i izrazima sućuti:

Date: *Wed, 5 Jun 2024 10:18:21 +0200*

From: *Marija Kramer*

To: *josip pecaric*

Poštovani gospodine Josipe,

Hvala na svemu što mi šaljete. Danas sam plakala i molila za one naše svete koji su svoje živote dali za domovinu, a imena su im još uvijek prekrivena tamom šutnje dok njihovi krvnici mirno udišu zrak domovine, što je našim velikanima bilo silom oduzeto. Žao mi je da sama ne mogu učiniti ništa više od suza u molitvi Bogu u vjeri da su oni našli smiraj u vječnoj domovini. Znam da je i Vama teško i da ste u žalosti, a ja u svemu kasnim i tako Vam sada izražavam svoje suosjećanje zbog gubitka Vaše Ankice. Sjedim već 5 godina u invalidskim kolicima teško pišem, ali hvala Bogu još uvijek mogu pratiti život u domovini. Želim i Vama snagu i mudrost koju ste od Boga primili da bdenjem na slavu i na dobrobit domovini.

Srdačan pozdrav u nadi da će istina uvijek biti obasjana i sjati u našem pamćenju.

S poštovanjem

Marija Kramer

Zapravo ja i pišem ponajviše zbog ljudi poput Vas.

Vaše suze i molitve za naše branitelje su me podsjetile na to koliko me je veselilo kada su me na TV Jadran u Splitu nazvali i 'Braniteljem branitelja'. Oni koji su u politici u RH koji su zaboravili da su ljudi

poput Vas s krunicom oko vrata pobijedili fašističkog agresora koji je imao ogromnu pomoć najmoćnijih u svijetu zato što je uz nas netko mnogo mnogo važniji i jači. Odavno sam napisao da je veliki uspjeh velikosrpske politike to što njihov Memorandum SANU 2. podržavaju mnogi političari i u vlasti i u oporbi RH. Ali takvi kao što ste Vi i krunica oko vrata onih koji su ZA DOM SPREMNI dati i svoj život. Opominju ih da im je svo to sluganstvo uzaludno.

Ali, zbog Vaše sućuti u povodu smrti moje Ankice, imam potrebu malo više se osvrnuti na to.

Naravno, nikada nije kasno da nas se na bilo koji način podsjeti na one koje volimo a koji fizički nisu s nama.

Pa i nedavno sam i sa svojom dragom kolegicom umirovljenom profesoricom matematike dr. sc. Zdravkom Božikov išao na Mirogoj jer ona nije bila u Zagrebu kada je bio Ankičin sprovod. Zdravka je doktorirala kod velikog hrvatskog matematičara i domoljuba dr. sc. Zvonimira Janka o kome sam napisao knjigu:

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU*, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30633-zvonimir-janko>

Ali na Ankicu nas ponekad podsjetite i drugi.

Ima i ružnih epizoda kada su njenu smrt iskoristili neke od onih kojima sam najviše pomogao u životu. Ne možeš znati kakvi su ljudi oni koji Te mole za pomoć, a kojima možeš pomoći i to uradiš. Neke od njih sam prihvatio za svoje doktorandice upravo na Zdravkinu zamolbu. Neki od njih su i njoj zabili nož u leđa kada od nje nisu više imali koristi. Ali takve osobe ne zaslužuju da o njima uopće i govorim. Istina, nisam im ni ostao dužan. Valjda su shvatili da baš nisam izgubio razum zato što mi je umrla supruga, kako su tvrdili. Najvažnije je da među mojim doktorandima i suradnicima ima i onih koji su pokazali da su za razliku od njih doista ljudi.

Zato je bolje spomenuti kako me i dragi prijatelj Đuro Vidmarović pitao o jednom slučaju koji je itekako povezan s Ankicom:

Date: Tue, 4 Jun 2024

Dragi Joško,

Jesi li vidio neki dan na HRT 4 objavili su film o tebi sniman još 2001. u vrijeme Miroslava Mikuljana. Je li to nekim signum?

O donedavnom Predsjedniku DHK-a napisao sam knjigu:

J. Pečarić, *Đuro Vidmarović*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>

Odgovorio sam mu e-mailom Glavnom uredniku „Jutarnjeg lista“ u kome sam spomenuo i to da je u vrijeme dok su objavljivali tekstove oko neizbora 'povjesničara – Uklanjalja' na HTV-4 dogodila repriza te emisije iz 2001. godine o meni:

Pogledaj:)))

Subject: Fwd: JAVILA SE I BUDALETINA

Date: Sun, 2 Jun 2024

From: Josip Pečarić

To: goran.ogurlic@hazamedia.hr

Poštovani g. Ogurlić,

Ispričavam se tek sada vidim da nisam Vama poslao moj komentar teksta Vašeg kolumniste.

Niste objavili ni ono prije, a iskustvo koje imam od ranije, kada su se urednici još i znali usuditi objaviti moje komentare, jest da ne vole objaviti takve odgovore kolumnistima.

Ipak, bez obzira na sve, trebao sam Vam poslati. Možda netko to i čita prije Vas pa mu možda moj tekst bude i zabava.

Kao da su se "Jutarnjem" narugali na HTV-4 jer su juče dali emisiju o meni staru preko 20 godina u kojoj spominjem i moje radove (množina) sa ženom koje smo objavili u časopisima za povijest, a u mom prethodnom pismu Vama postoji dio:

„Tada me Pečarić proglasio, prema nekim svojim kriterijima, neprijateljem svega hrvatskog, a sada je još dodao da sam i necitiran, irelevantan, što je apsurd. Jer da je tomu tako, ne bih mogao doći do najvišeg zvanja u znanosti i biti kandidat za Akademiju. Da nešto ne valja, valjda bi to prvi primijetili povjesničari u razredu koji me predložio.

Naravno moj podatak je istinit, a on istinu ipak ne pokušava osporiti. I ranije je 'povjesničar – Uklanjatelj' i to komentirao pa sam mu se morao i tada narugati, pa moram i sada ali malo zabavnije. Koristio sam samo podatak da u bazi Scopus hrvatski povjesničari imaju 10

(DESET) časopisa (mi matematičari imamo samo 7 (SEDAM) od kojih sam ja osnivač u 4 (ČETIRI)).

Od tih deset iz povijesti najbolje je kotiran ČASOPIS ZA SUVREMENU POVIJEST koji tiska HIP, dakle institut čiji je ravnatelj bio povjesničar i akademik Franjo Tuđman, a dr. sc. Stanko Andrić je uklonio bistu Utemeljitelja RH čim je postao ravnatelj podružnice tog Instituta u Slavonskom Brodu.

I znate li koliko znanstvenih radova ima u tom časopisu koji izdaje HIP i koji je po Scopusu najbolji hrvatski znanstveni časopis iz povijesti?

Pogađate: NITI JEDAN.

A znate li koliko ih ima moja supruga koja je samo završila povijest na fakultetu i nije ni registrirana kao znanstvenik i ja matematičar?

Nas dvoje imamo 2 (DVA) rada u tom časopisu u kojem kandidat za akademika nema niti jedan. Onako za lijek:)

Pa kako je mogao napredovati? S obzirom da oni iz povijesti imaju samo 10 časopisa u Scopusu, onda se neki domaći neuspješni časopisi u RH proglašavaju ekvivalentni tim časopisima pa 'istoričari' mogu napredovati.

(...)

Ovdje piše

<https://hips.b.hr/opce-informacije/casopis-scrinia-slavonica/>

da je

'Od 2011., odlukom Nacionalnog vijeća za znanost, časopis je uvršten u skupinu A1 u popisu kategoriziranih domaćih časopisa iz područja humanističkih znanosti.'"

Tako da se povjesničarima članci u tom časopisu izgleda broje za napredovanja.

(...)

Povjesničari imaju DESET časopisa (mi matematičari SEDAM) u Scopusu, ali oni za napredovanje imaju posebne pogodnosti za one koji nisu sposobni objavljivati ni u tim boljim hrvatskim časopisima. A moja žena i ja imamo DVA u onom najbolje rangiranom u Scousu kojega izdaje – gle čuda – Hrvatski institut za povijest.

Puno Vas pozdravlja i hvala na ovim poticajima za proširenje moje nove knjige.

Pozz

Akademik Josip Pečarić

PS. Vaš kolumnist zaslužuje knjigu o sebi, tj. o Budaletini koji velikog hrvatskog pisca akademika Slobodana Novaka nazove kretenom. Ne mogu Vam obećati, ali ....

Kao što vidite o Ankici me je izazvao na komentar čovjek koji je uklonio bistu Utemeljitelja RH, pa su mu akademici pokazali da je ovo ta država koji je utemeljio Franjo Tuđman.

A sama emisija „Priča o nejednakosti“ iz 2001. godine je meni posebno draga jer me poslije nje na nekom predstavljanju pozdravila jedna gospođa rekavši da je gledala na HTV-u emisiju u kojoj sam tako lijepo govorio o svojoj supruzi.

Zapravo govorio sam o našoj suradnji na tekstovima o Boki kotorskoj koje sam spomenuo u gornjem pismu jer su dva takva rada objavljena u najbolje plasiranom hrvatskom časopisu iz povijesti, a kandidat

kojega su predlagali za akademika nema ni to. Evo što sam u toj emisiji govorio o njoj:

Moju ženu sam upoznao na studijima u Beogradu i to je bio studentski brak. Ja sam bio na četvrtoj godini, a ona je bila na trećoj godini fakulteta. Ona je studirala povijest, a ja naravno elektrotehniku. Oženili smo se i kad sam ja završio fakultet onda se rodila Đilda, kasnije Ivana 1977. i Anđela 1979. godine. Kako sam ja prvi brzo završio i krenuo dalje u taj svoj rad, u biti Ankica je bila moja žrtva. Ona je vodila brigu o svemu oko kuće, dok sam se ja potpuno posvetio svom znanstvenom radu jer na kraju krajeva uraditi toliko puno, koliko sam ja uradio, može se samo ako se puno stvari poklopi. Znači prije svega morate imati talent, morate puno raditi - to je osnovno - a morate imati i razumijevanje u kući. Ako jedna stvar tu ne štima ne može se tu pošteno raditi. Zahvaljujući Ankici kod nas je to išlo. Malo kasnije diplomirala je i ona. Posao u Beogradu ona nije mogla naći. To je bio i problem, pa sam onda morao i uz sav taj znanstveni rad i rad na fakultetu još se truditi da za nas petoro nekako osiguram da se preživi a u isto vrijeme ne zaostajati, dapače, biti jako aktivan u znanosti. Tako da je to bio strahoviti rad praktično bez trenutka odmora. Mogli bi čak reći da je bio negativni izbor što sam vukao na matematiku jer se npr. Ivana mislila između matematike i ovih jezika koje studira pa na kraju nije htjela matematiku jer uvijek vi imate neku sjenu oca koji je jako puno uradio. Uvijek bi vas netko uspoređivao. A ja baš i nisam dobar uzor za uspoređivanje. Znači, čim malo stršite onda vas vole skratiti za glavu pa joj to nije bila pomoć. Tako da je ona izabrala jezike. Đilda i Anđela su klasična današnja djeca koja vole kompiće, interesiraju ih kompjuteri pa se one bave s time. U biti, cijela obitelj se i dalje vrti oko ovoga mog rada. Ankicu sam natjerao kasnije, pošto je povjesničarka, kada smo vidjeli da u Hrvatskoj praktično vrlo mali broj ljudi zna da postoje Hrvati Boke kotorske da se zajedno bavimo i poviješću Boke. Prvo sam počeo sam nastupati i pisati ono koliko sam ja znao. U jednom momentu, shvatite da morate stvarno pošteno to raditi, morate istraživati, morate ići po knjižnicama, po arhivima, pogotovo u Hrvatskoj gdje nemate puno dokumentacije o Hrvatima Boke kotorske a ne možete ići u Boku kotorsku. Zato sam ja je povukao za sobom pa se Ankica se uključila u taj rad. Tako smo zajednički počeli istraživati. Čak smo neke članke

objavljivali i u znanstvenim časopisima iz povijesti. Nevjerojatna je ta kombinacija da ja radim i matematiku i povijest. Tako da je dosta ljudi u Hrvatskoj bilo u uvjerenju da postoji dva Josipa Pečarića, jedan koji se bavi matematikom i drugi koji se bavi poviješću. Meni je posebno bila zgodna priča kad je jedan naš sveučilišni profesor povijesti razgovarao s mojom suprugom. Ona je njemu rekla da sam ja matematičar a on je rekao njoj: „Ne, to nije istina“. Doista je to neobično, međutim, čujte, rat je bio, onda rat i borba za opstanak i stvaranje države i opstanak naroda diktira da čovjek počne raditi nešto što ni u snu nije mogao vjerovati da će uopće raditi i da je uopće sposoban to raditi.

Naravno da sam jako zadovoljan sa svim što sam uradio. Već sam rekao oko pet stotina znanstvenih radova u matematici. U Hrvatskoj onaj koji je drugi po broju radova ima preko stotinu, međutim to je teško uspoređivati jer imate područja matematike koje zahtijevaju opsežna istraživanja pa ne možete puno radova objaviti. Moja je problematika na neki način pogodna da se može imati tako puno. Ali kada se uspoređujete u okviru koliko ste uradili morate se ne uspoređivati sa drugim matematičarima iz drugih područja nego sa matematičarima iz svijeta koji su radili u tom istom području. A onda dođete u situaciju da ogromna većina vodećih ljudi u matematici u svijetu vas podrži kod izbora u Akademiju. To znači da sam primljen u Akademiju tako što je došlo oko 80 pisama potpore i prijedloga iz cijelog svijeta za moj izbor. Tih 80 vodećih ličnosti iz matematike su naglašavali da sam ja jedan od vodeći autoriteta u svijetu u svom području. Tu je bilo svakakvih pohvala na račun mog rada ali najčešće to da sam ja vodeći ili jedan od vodećih u svom području. Uglavnom, u referativnih žurnalima su već pisali da sam ja veliko ime u teoriji nejednakosti. Mislim, radite nešto što volite i imate toliko puno uspjeha u svijetu, naravno, nikome ne bi palo na pamet da je uopće u životu trebao raditi nešto drugo. Ali ipak i ta činjenica da sam ja i radio to drugo, ne samo da je mene oduševljavala da ja i to mogu raditi, da mogu biti uspješan, da ljudi to vole čitati, nego je i našla dobar prijem kod tih mojih kolega iz svijeta koji nisu mogli također zamisliti da netko tko je toliko uradio u matematici da uopće se može baviti nečim drugim i da je kao matematičar uopće sposoban da i to radi. Tako da su mnogi od njih u svojim pismima također i to istakli

kao jednu zanimljivost i nešto što je njih također oduševilo kad su proučavali moj rad iako oni uopće nisu upoznati sa cijelom tom veličinom ovog mog drugog rada na knjigama, na tim povijesnim člancima, nego slučajno su im samo neki novinski članci koje sam ja imao došli do ruke i onda su sa tim bili oduševljeni. Tako da matematika i to što sam ja uradio, znate, imate već desetak svojih doktora, oni se vole šaliti na račun moga, znate, ja ih tjeram da rade pa me ovako u šali oni zove „Josip – zvani grozni“. Jako smo zadovoljni, jako puno objavljujemo i to u poznatim svjetskim časopisima. Ja mislim da je netko izračunao da je 30-40% matematičkih radova koji se citiraju recimo u Currents Contentsu su baš iz moje škole, ove matematičke. Mislim, to je dosta stimulatивно i za njih i za nas i uopće za Hrvatsku. Mislim, u bilo kom području oblasti ako je naša država prepoznatljiva po onome što se stvara i što rade ljudi, znači da doprinose, tj. šire ugled i same države, ne samo naš osobno. Čujte mi smo za one druge ljude samo neka imena a ime Croatia se valjda zapamti. Naša imena, netko i zapamti, netko i ne. Naravno, onaj tko se baš bavi tim područjem on zna za moje ime, ali ja sam se uvijek trudio recimo i u Hrvatskoj da mi ljudi ne moraju znati ime ali da znaju da sam ja Hrvat iz Boke kotorske i da mene i kad likom vide da se sjetite svih Hrvata Boke kotorske.

Zato draga gđo Matija još jednom veliko hvala na Vaše dragom pismu i na Vašoj sućuti na moju Ankicu.

Vaš,
Joško

KAKO POVJESNIČARI SMATRAJU DA JE RUGANJE ZNANOST

S nevjericom sam pročitao tekst:

ZDRAVKA JELASKA MARIJAN: KAKO ZNANSTVENIKA
POKUŠATI DISKVALIFICIRATI PROIZVOLJNOM I
NEADEKVATNOM PRIMJENOM KRITERIJA

Zdravka Jelaska Marijan: Kako znanstvenika pokušati diskvalificirati proizvoljnom i neadekvatnom primjenom kriterija – Historiografija.hr
Naime, kolegica povjesničarka komentira moj tekst objavljen na portalu Hrvatskog kulturnog vijeća i daje link za njega: <https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/43753-za-sve-je-kriva-tudmanova-bista-otkrivamo-pozadinu-skandala-u-hazu.html>.

Naime navodi i polemizira s dijelom teksta koji slijedi odmah iza mojih riječi:

Vidim da u ovom intervjuu 'povjesničar – Uklanjalj' izbjegava i komentirati moj prigovor u svezi s činjenicom da je od svih povjesničara iz HIP-a, on u bazi Scopus u grupi najslabijih znanstvenika. On samo konstatira:

Tada me Pečarić proglasio, prema nekim svojim kriterijima, neprijateljem svega hrvatskog, a sada je još dodao da sam i necitiran, irelevantan, što je apsurd. Jer da je tomu tako, ne bih mogao doći do najvišeg zvanja u znanosti i biti kandidat za Akademiju. Da nešto ne valja, valjda bi to prvi primijetili povjesničari u razredu koji me predložio.

Naravno moj podatak je istinit, a on istinu ipak ne pokušava osporiti. I ranije je 'povjesničar – Uklanjalj' i to komentirao pa sam mu se morao i tada narugati (podcrtao JP), pa moram i sada, ali malo zabavnije.

I dalje slijedi moj tekst kojim se RUGAM 'povjesničaru – Uklanjalju', i onda slijedi ozbiljna znanstvena raščlamba onome čemu se ja rugam – to su joj kriteriji. Doista je zabavno vidjeti kako je nekome RUGANJE postalo OZBILJNI ZNANSTVENI KRITERIJI. Zapravo i kolegica izbjegava i komentirati moj prigovor u svezi s činjenicom da je od svih povjesničara iz HIP-a, on (Andrić, JP) u bazi Scopus u grupi najslabijih znanstvenika. Kao povjesničarka

trebala je pogledati moju knjigu u kojoj se o Andričev H-INDEKS 0 (NULA) i jedan rad na Scopusovoj listi ponavlja 19 puta, a objavljena je 10. 4. 2024:

J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Iskreno se nadam da i ostali povjesničari ne misle da je RUGANJE isto što i OZBILJNI ZNANSTVENI KRITERIJI ili da ono što vrijedi na sveučilištima ne mora vrijediti za Akademiju. Zato i u HAZU i o izboru odlučuju svi akademici, a ne samo oni iz te struke. Žalosno je vidjeti kako to bolje razumije netko tko je doktorirao u književnosti nego netko tko je doktorirao u povijesti. Tako u svojoj kolumni dr. sc. Damir Pešorda u „Hrvatskom tjedniku“ od 6. 6. 2024. kaže:

Međutim, propuštaju navesti ključni Pečarićev argument kada su akademski kriteriji u pitanju – Andrićev znanstveni opus jednostavno je preskroman, dostatan možda za profesorsko mjesto na kakvom provincijskom sveučilištu, no ne i za članstvo u Akademiji!

Ili možda kolegica smatra da su sveučilišta u RH iznad HAZU? Možda samo nismo primijetili da se u nekom zakonu ili pravilniku tvrdi da su kriteriji o kojima ona govori propisani i za Akademiju.

Da je kolegica znala da RUGANJE nisu OZBILJNI ZNANSTVENI KRITERIJI onda bi znala da urednik koji nije uspio da i njegov časopis uđe na svjetskim bazama, a – kako ona sama kaže – imaju čak 13 takvih časopisa samo u RH (osam (8) iz polja povijesti, a ostalih pet (5) iz srodnih znanosti; hvala kolegici na ispravci) nije nikakvo opravdanje što on nije uspio da i njegov bude priznat u svijetu. Dapače.

Naravno, čovjeku je važnije bilo u momentu kada su na vlasti dolazili oni koji su bili protiv neovisne hrvatske države prvo uklonio spomenik Utemeljitelju RH, a kada nije za to dobio očekivano priznanje usprotivio se i da se po Utemeljitelju RH koji je i povjesničar i akademik nazove povijesni institut u kome je bio ravnatelj. A bilo mu je pametnije i za RH korisnije da se potrudio da i njegov časopis bude u Scopusu kao ostalih TRINAEST.

Akademik Josip Pečarić

DONALD TRUMP U MOJIM ZAPISIMA, DRAGOVOLJAX.COM, 2024.

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA

U svojoj Recenziji knjige Arhiepiskopa Aleksandra „Hrvatska pravoslavna crkva – Preporod“ posebno sam istakao slijedeće:

„Knjiga arhiepiskopa Aleksandra nije samo značajna za HPC nego i zbog značajnih doprinosa hrvatskoj povijesti. Poznato je da u RH još uvijek prevladavaju 'istoričari' koji njeguju jugo-komunističku 'istoriju' u RH. To stimuliraju i hrvatske vlasti koje odbijaju registrirati HPC. Mnogi u RH vjeruju da Arhiepiskop u RH nije omiljen upravo zbog njegovih doprinosa hrvatskoj povijesti. Toga je svjestan i sam Arhiepiskop pa to u knjizi posebno izdvaja u tekstu:

**MOJ DOPRINOS HRVATSKOJ POVIJESTI I CRKVENOM
ŽIVOTU**

Posebno bih izdvojio slijedeće:

Upravo je Arhiepiskop †Aleksandar taj koji je o ništetnom ugovoru Račan – SPC pisao još 2015. u članku pod naslovom „(Ne)zakonito djelovanje SPC u Hrvatskoj“, koji je kasnije objavljen i u mojoj knjizi.3 Dana 15. ožujka 2016. povodom rasprave o državnom proračunu u Hrvatskom saboru o tom ugovoru govorio je general Željko Glasnović (pet dopuštenih minuta), ali nitko na njegov govor nije reagirao – niti saborski zastupnici, niti mediji.

U sadašnjem sazivu Hrvatskog sabora general Prkačin je taj koji je u više navrata govorio u Saboru o tom ugovoru kao i o Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi.“

Da, veliki problem hrvatskim političarima koji podržavaju politiku tzv. Srpskog sveta je to što arhiepiskop Aleksandar govori o ulozi

SPC u toj politici. Govori o njihovim lažima i ne-priznavanju hrvatske države koja za takvu politiku izdvaja ogromna sredstva svim srpskim organizacijama koje u RH sprovode tu politiku.

Dovoljno je spomenuti samo izgradnju 40 tzv. kulturnih centara u RH, financiranje Pupovčevih „Novosti“ ili samu ulogu Pupovca koji diktira što RH smije a što ne smije raditi.

Čini mi se da je jedina državna ustanova u RH koja se usudila suprotstaviti politici Srpskog sveta u RH Hrvatska Akademija Znanosti i Umjetnosti.

To sam spomenuo u svojoj Recenziji govoreći o tekstu HAZU-a: *Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju*. Citiram:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Tako je ono o čemu je uporno pisao Arhiepiskop Aleksandar našlo odjeka i u tako značajnom tekstu iza koga stoji HAZU!

Podsjetit ću na stalne pokušaje da se stvori drugačija akademija kao što su pokušaji da se za akademike izaberu oni koji zastupaju jugo-komunističku paradigmu u Hrvatskoj povijesti.

Poznato je kako sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA.

Prava hajka na Akademiju uslijedila je ove godine poslije sličnog slučaja tj. neizbora dr. sc. Stanka Andrića za našeg redovitog člana – neizbora 'povjesničara – Uklanjatelja', kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić?

Predlagali su kandidata koji po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih povjesničara iz Hrvatskog instituta za povijest, ali radi se o bivšem ravnatelju podružnice tog Instituta u Slavanskom Brodu koji je 2011. godine čim je postao ravnatelj uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana.

Knjigu o tome objavio sam prije Izborne skupštine na kojoj sam govorio i Akademija je tajnim glasovanjem podržala moje stavove.

Napisao sam i knjigu o tome i napadima na mene poslije Skupštine. Možemo slobodno reći kako prava hajka nije počela poslije pojave te prve dvije moje knjige o neizboru

Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*”, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Panika je uslijedila kada su shvatili pravu ono bitno:

AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

A podnaslov te knjige je uzet iz komentara koji je akademik Kostović izrekao na predstavljanju moje druge knjige kada javio iz publike:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerovatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da sruši nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

A podnaslov su njegove riječi s predavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjalja'.

Riječi koje nas dijele na one koji ne vole i vole Hrvatsku! Riječi jednog takvog člana vladajuće stranke!

Zato je uslijedila još jedna moja knjiga:

J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.

A na predavljanju sam opet upozorio na već spomenutu Izjavu HAZU u kojoj se spominje SPC:

„Jednostavno su shvatili da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Vjerojatno je nekima u Akademiji s novom upravom bilo nešto čudno već kada je Akademija to pokazala svojim tekstom:

Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom-

Navodim samo slijedeće:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Znate li možda neku drugu instituciju u RH koja se usudila tvrditi nešto slično ovome?

To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar Marko Jurič, danas već osuđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih

pjesama (danas vidimo i da su zabranjene samo hrvatske) mislio da sam ja autor tih Priloga.

Još je gore ljevičarima u Akademiji bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjalatela'.

U svojoj Recenziju pisao sam i o suradnji s arhiepiskopom Aleksandrom još od 2015. godine i dao sam prepisku s njim koju možete naći i u mojoj knjizi koja je objavljena na dva portala:

J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!,

dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>

I na portalu HPC:<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

Knjiga počinje mojom tvrdnjom:

„Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu.“

Akademik Pečarić arhiepiskopu Aleksandru na Dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima 2015.

Pobjeda suverenističke nad globalističkom politikom u SAD pokazuje nam da se svijet mijenja i da će se isto dogoditi i u RH. A to neminovno vodi i do priznanja HPC, jer to je u interesu takve suverene Hrvatske.

Akademik Josip Pečarić

MOJI DOKTORI MEĐU NAJUTJECAJNIJIM ZNAJSTVENICIMA, ZAGREB, 2024.

KAKO JE BORAS POMAGAO SVEUČILIŠTU SJEVER, 2.

Prethodni tekst sam završio s:

P.S. Što bi Boras dao da može imati ovakav popis koji ja imam samo u Teoriji informacija 😊

Neko bi pomislio da bi novima koje su namjenjili Borasu imali puno više radova, a uz to kasnije i profesora emeritisa koji na listama Sveučilišta u Stanfordu ima uvjerljivo najviše radova.

Ali ne i počasni doktorat u Mostaru. U spomenutoj knjizi sam spomenuo što sam ja donio Sveučilištu u Mostaru, ali nisam bio dovoljno dobar znanstvenik da bi se mogao usporediti s tom dvojicom rektora, zar ne=

Danas sam dobio e-mail od jednog mog suradnika čiju sliku sam na facebooku stavio početkom mjeseca:

4. rujna u 16:44 ·

Moj student tj. danas doktor u Pakistanu.

Bilo je 40 vaših lajkova i 2 dijeljena 😊

Poslao mi je izvješće o našem radu:

Subject: Re: news?

Date: Tue, 24 Sep 2024 14:53:46 +0500

From: Saad Butt

To: Josip Pečarić

Respected Sir

First of all I am sorry for replying to you late.

I hope you are in good health.

I am just free and now replying to you with details.

New paper accepted last few months.

New cyclic Jensen type bounds via weighted HH inequalities and Montgomery identity with application to information inequalities

SI Butt, T Rasheed, Đ Pečarić, J Pečarić

Journal of Computational and Applied Mathematics 453, 116137

Q1, impact factor 2.1

Generalized discrete Grüss and related results with applications

SI Butt, J Pečarić, S Tipurić-Spužević

Mathematica slovacica 74 (4), 861-876

Q2, Impact Factor: 0.9

New bounds of Popoviciu's difference via weighted Hadamard type inequalities with applications in information theory

T Rasheed, S Ihsan Butt, Đ Pečarić, J Pečarić

Mathematical methods in the applied sciences 47 (7), 5750-5763

Q1, impact factor: 2.1

One paper is in Miskolc Math notes. This paper revisions regarding printing have been submitted and will be published soon.

Q2, Impact Factor: 0.9

The student thesis has completed his foreign evaluation and things are arranged like this.

Main Chapters

Jensen Inequality Measure Theoretic version via Fink and Montgomery identities

Upper and Lower estimations of Cyclic Refinements of Jensen Inequalities using weighted HH inequalities via Fink and Montgomery identities with application in Information theory

Upper and Lower estimates of Popoviciu's Inequalities using weighted HH inequalities via Fink and Montgomery identities application in Information theory

Also Cyclic and Popoviciu are given by Green functions for 4-convex idea.

Best Regards

Dr. Saad Ihsan Butt

ASSOCIATE PROFESSOR

COMSATS LAHORE.

U zadnja nekoliko mjeseca DVA rada u Q1, i DVA u Q2 časopisa!

Dva velika kandidata za akademike Član suradnik koji je napustio Akademiju jer nije postao akademik dr. sc. Zvonko Maković i

'povjesničar . Uklanjatelj' dr. sc. Stanko Andrić imaju zajedno manje od Saada manje radova od Saada u ovih nekoliko mjeseci:

Maković, Zvonko

Citation: 1 by 1 document

Documents: 2

h-indeks: 1

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=56149355500>

Andrić, Stanko

Hrvatski Institut, Zagreb, Croatia

Citations: 0 by 0 documents

Documents: 2

h-indeks: 0

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57217047045>

Ali kako bi prošli i ova dva rektora (s tim da je Boras bio kandidat za akademika).

Evo Saadovih brojki na Scopusu za ukupni rad:

Butt, Saad Ihsan

COMSATS University, Islamabad, Pakistan

Citations: 1,371, by 719 documents

Documents: 140

h-indeks: 18

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=55253111500>

Evo Borasovih:

Boras, Damir

University of Zagreb, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Zagreb, Croatia

Citations: 168 by 167 documents

Documents: 31

h-indeks: 7

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=14018893100>

Milković, Marin

University North, Koprivnica, Croatia

Citations: 158 by 144 documents

Documents: 44

h-indeks: 7.

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=14420015700>

A mogli bi im dodati i Iva Drobilicu kao neizabranog akademika od prije 12 godina:

Goldstein, Ivo

University of Zagreb, Faculty of Humanities and Social Sciences This., Zagreb, Croatia

Citations: 19 by 19 documents

Documents: 12

h-indeks: 2.

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=9739966700>

Dakle moj student Citata 1,371, a rektori i nesuđeni akademici Citata zajedno 346.

moj student Radova 140, a rektori i nesuđeni akademici Radova zajedno 91:

Dakle moj student h-indeks 18, a rektori i nesuđeni akademici kada zbrojiš njihove h-indekse $1+0+7+7+2$ ispada 17.

I tu je bolji moj student koji je u Pakistanu IZVANREDNI PROFESOR.

Sreća za naše rektore i nesuđene akademike što ne žive u Pakistanu. Ne bi bili ni izvanredni profesori!

Josip Pečarić

Sve reakcije:

73Andrej Dujella, Vjekoslav Krizanovic i 71 drugih

5 komentara

Josip Stjepandić

Imenjače, ZLATNO JE PRAVILO:

UDIJELI POLOVICU SIROTINJI!...

Kandidata je napretek. Npr. Damiru B. i Drobilici.

Ti ne ćeš puno izgubiti (sitna nejednakost: pola od puno je mnogo), oni će biti uvjereni da nešto vrijede, a mi sa strane ćemo imati našu zabavu...

Khuram Ali Khan

Very nice 👍

Josip Stjepandić

Imenjače, ZLATNO JE PRAVILO:

UDIJELI POLOVICU SIROTINJI!

Kandidata je napretek. Npr. Damiru B. i Drobilici.

Ti ne ćeš puno izgubiti (sitna nejednakost: pola od puno je mnogo), oni će biti uvjereni da nešto vrijede, a mi sa strane ćemo imati našu zabavu...

Josip Pečarić

Josip Stjepandić A da izabrem nekog svog doktoranda koji ima više radova od Saada?

Josip Stjepandić

Josip Pečarić Tko ima takvog mentora bogat je.

Josip Pečarić

Josip Stjepandić To mi ne spominji. Znam da ne misliš o novcu, ali ima tu i toga jer nije isto biti sveučilišni profesor ili asistent, predavač ili srednjoškolski profesor i kad su primanja u pitanju (plaća+...). Ali gramzivost je neizbježna. Da me nisu optužili da sam zbog Ankičine smrti 'skrenuo' pa lažem o dogovoru s "Elementom" oko vlasništva časopisa (moj ugled, a njihovo osiguranje sredstava) ne bih ni doznao za DVOSTRUKO NAPLAČIVANJE od strane "Elementa" zbog čega smo bili pozvani u Ministarstvo (moja dekanica nismo znali o čemu se radi, ali sada znam zašto se vlasnik "Elementa" nije pojavio, što je nilo nama čudno jer smo mi mislili da nas zovu zbog 'nepravde' prema mom projektu na kome je bilo puno znanstvenika iz RH i ne samo iz moje grupe.

Naime sada sam tražio od Ministarstva i dobio da je "Element" za JMI, iako open acces d 2012., tražio i dobio sredstva:

Journal of Mathematical inequalities

2009.	2010.	2011.	2012.	2013.	2014.	2015.
31,452 kn	17,072 kn	20,627 kn	35,000 kn	34,735 kn		90,000 kn

Mathematical inequalities and applications

2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.
179,284 kn	190,000 kn	120,132 kn	73,727 kn	128,687 kn	130,000 kn
2013.	2014.	2015.			
111,078 kn	94,092 kn	120,000 kn			

Operators and matrices

2009.	2010.	2011.	2012.	2013.	2014.	2015.

31,452 kn	28,828 kn	84,698 kn	90,000 kn	95,060 kn	91,125 kn	110,000kn
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

Meni su 'prodali' priču kako su sami odustali od daljnjeg traženja novca za sve časopise. Danas im ništa više ne vjerujem.

Danas vjerujem da su u Ministarstvu mislili da ja znam za to dvostruko naplaćivanje, ali me je Ministar pogrješno pitao za MIA koji nije bio open access pa nije ni moglo biti tako nešto, a ja sam nastavio vjerovati da je problem u mom domoljubnom radu 😊. Majstori su ti biznismeni, zar ne?

Kako me je većina mojih doktora izdala i našla opravdanje (ogavno) da sam 'skrenuo' dobro je znati da su barem ostali bez tih sredstava od projekata. A za radove baš ih briga. Imaju ih (uključujući i vlasnika „Elementa“) mnogo više nego što bi ih imali da nisu postali moji doktorandi i suradnici 😊

DODATAK

To dvostruko naplaćivanje o kome je bilo riječi na sastanku s dr. sc. Krešom Zadrom meni se činila kao nekakav 'lov u mutnom' vlasti nezadovoljnije mojim domoljubnim pisanjem. Tako sam objavio i knjigu

Josip Pečarić: PIŠEM PISMA, ODGOVORA NEMA! 1. /

NAVODNA HRVATSKA ZAKLADA ZA ZNANOSTm
Zagrebm 2017. str.245.

Poglavlje PIŠEM PISMA, ODGOVORA NEMA (str, 127.-195. daje japisku s Ministarstvom znanosti zbog problema koji su nastali za moj znanstveni projekt. Prvo je moje pismo ministru Mornaru od 14, 1, 2016. a završavam sa pismima poslije spomenutog sastanka na koji smo se odazvali moja dekanica i ja, a vlasnik 'Elementa' nije:

Evo tih e-maila kojima završava to poglavlje vknjige:

Naslov: Fwd: RE: Drugo pismo Minstru Mornaru

Datum: Sat, 23 Jul 2016 08:22:33 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Krešo Zadro <kzadro@phy.hr>, Sandra Bischof
<sbischof@ttf.hr>

CC: Dario Vretenar <vretenar@phy.hr>, 'Ivan Peric'
<iperic@pbf.hr>, Neven Elezovic <neven@element.hr>,
sanja <varosans@math.hr>

Poštovani kolega Zadro i kolegice Bischof,

Moram priznati da sam očekivao rješenje problema Projekta na jučerašnjem sastanku. Međutim, čini se da smo uspjeti stvar vratiti na početak

Šaljem Vam e-mail koji mi je još 09. 12. 2015. poslao tadašnji ministar Mornar u kome on kaže da će Uprava razmotriti sve o čemu sam prigovarao, a ne samo financijski dio.

To sam očekivao od jučerašnjeg razgovora, a to je ono što su u Zakladi rekli i mojoj dekanici. Zbog toga sam se i žalio Ministru, a ne odgovarajućem odboru u Saboru!

Što se financijskog dijela tiče sve što je radila Zaklada jeste: Odgovornost za svoju nesposobnost prebacila je na Projekt.

Zaklada je odobrila sve što je na Projektu potrošeno!

Ako je bilo nekih propusta, to su onda propusti Zaklade i oni koji su ih napravili trebaju snositi odgovornost i biti kažnjeni.

Ne može se kazniti Projekt zato što je uradio ono što je Zaklada odobrila!

Npr. kao što sam i rekao na sastanku po nama nema problema oko sukoba interesa ako to nije npr. u slučaju tiskanja knjiga za FER od strane Elementa čiji je vlasnik profesor Elezović.

Meni je nevjerojatno kako tako nešto nije razumio kolega Vretenar, kao i niz drugih prigovora koje sam naveo i u dolje priloženim e-mailovima ministru Mornaru.

Ponavljam, nama je priča sa sukobom interesa Zaklade istovjetna s ovom. Očito samo u Zakladi za tu razliku znaju, a ipak su nam odobrili i plaćanje članaka u časopisima, tiskanje knjiga i kupovinu knjiga u

Elementu.

Tko iz Zaklade treba onda platiti te troškove, ili je za to odgovorna cijela zaklada sigurno Ministarstvo nije trebalo objasniti Zakladi, ali da ih upozori na tako elementarne stvari sigurno jest.

Iz razgovora sam shvatio da mi Ministarstvo poslije skoro osam mjeseci odgovara da ne može odgovoriti na moje znanstvene prigovore.

Moram priznati da mi je čudno da na moje znanstvene prigovore ne može odgovoriti ni Zaklada za ZNANOST ni Ministarstvo ZNANOSTI i da mi preostaje samo Odbor u Saboru. Nažalost, to doznajem tek sada kada su pred vratima novi izbori.

Sinoć me je zatekla požurnica od Zaklade koji se ponašaju kao da mojih prigovora nije bilo, odnosno kao da sam prihvatio niz glupo-sti iz recenzija prve godine rada kada su najslabijim ocijenili projekt s preko 20 radova u Q1 i Q2 časopisima.

Između ocjena prvog recenzenta koji se dvoumio između A i B, i drugog koji je proglašavajući tri časopisa koja su na svetim listama iz te problematike nerelevantnimim dao ocjenu C prihvatili ocjenu C.

Mislite li da bih trebao odmah uputiti prigovor u Sabor ili trebam čekati do novog saziva istog? Mogu pitati prof. Tuđmana za savjet jer je on – koliko znam u sadašnjem sazivu tog odbora?

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

----- Proslijeđena poruka -----

Naslov: RE: Drugo pismo Minstru Mornaru

Datum: Wed, 9 Dec 2015 08:26:15 +0000

Šalje: ministar <ministar@mzos.hr>

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani akademiče Pečarić,

Ovom prilikom potvrđujem da sam zaprimio Vaše dopise vezane uz dolje opisane probleme sa Hrvatskom zakladom za znanost, te Vas obavještavam da sam iste odmah prosljedio Upravi za znanost i tehnologiju radi provjere i daljnjeg službenog postupanja.

Kada ovaj postupak bude dovršen obavijestit ćemo Vas o ishodu.

S poštovanjem,

Ministar

Prof. dr.sc. Vedran Mornar

Naslov: Re: Fwd: FW: HRZZ_rezultati vrednovanja

Datum: Fri, 22 Jul 2016 00:40:57 +0200

Šalje: neven

Prima: Krešo Zadro <kzadro@phy.hr>, Josip Pecaric
<pecaric@element.hr>, Sandra Bischof

CC: ministar <ministar@mzos.hr>, kreso.zadro@mzos.hr,
jopecaric@yahoo.com

Poštovani kolega Zadro,

uz ispriku što ne mogu prisustvovati sastanku na koji ste me pozvali, šaljem svoji pisani prilog.

Nadam se brzoj odluci u ovom sporu, koji nas sve nepotrebno opterećuje.

Srdačan pozdrav,

Neven Elezović

Prilog

Prof. dr. sc. Neven Elezović
Sveučilište u Zagrebu
Fakultet elektrotehnike i računarstva
Zavod za primijenjenu matematiku
Opatija, 21. srpnja 2015.

Predmet: Prilog žalbi akademika Josipa Pečarića na ocjenu HRZZ projekta 5435 Matematičke nejednakosti i primjene

Poštovani kolega Zadro,

Žao mi je što ne mogu prisustvovati sastanku koji ste zakazali za ovaj ili sljedeći tjedan. Moj godišnji odmor je započeo, nisam u Zagrebu, niti se mogu tamo vratiti. (Ovdje provodim prekrasne trenutke s unucima koje nemam kome sada ostaviti.) Žao mi je također, da do tog razgovora nije došlo ranije, za što je isključivi krivac administracija HRZZa koja ne samo da nije htjela prihvatiti takav sastanak za koji sam osobno zamolio još u listopadu 2015., već nisu smatrali potrebnim niti odgovarati na opravdane upite akademika Pečarića. Žao mi je što se to ponašanje nastavilo i nakon promjene administracije u Ministarstvu, koje je također bilo upoznato s ovim problemom. Konačno, ljut sam što se administracija bahato odnosi prema skupini od skoro 40 vrlo aktivnih sveučilišnih nastavnika na najvećem našem sveučilištu. Mi seniori o kvaliteti tog odnosa ne ovisimo, i možemo s podsmjehom komentirati nebuloze u radu Zaklade, ali takav odnos je katastrofalan za skupinu mladih istraživača koji zaista trebaju pomoć u počecima svog znanstvenog djelovanja.

Znam da vam je teško "uhvatiti konce" u ovoj priči. Kao osoba koja je uvučena u spor, pokušavate istinu pronaći negdje u sredini što bi bilo logično, no kad logike u postupanju nema onda istina može biti bilo gdje. Pokušat ću u ovom dopisu objasniti logiku nepostojanja te logike. Možda vam to pomogne u prosudbi.

Spor traje već dugo, neopravdano dugo. Bilo bi pošteno da je riješen brzo i efikasno, s kojim god ishodom. Ovako dolazimo do situacije da se rad na projektu ne financira punu godinu dana, a pokušaj jedne

skupine da prijavi drugi projekt (predloženi voditelj M. Krnić) se odbacuje s obrazloženjem da je sličan već postojećem.

Nije lako sažeti ukratko komentar o svakoj odluci HRZZa, pa ću izdvojiti samo neke stavke, o drugima je akademik Pečarić u više navrata pisao javna pisma. Izdvajam sljedeće.

1. Ponašanje administracije HRZZa

Ta je administracija postavila je sebi cilj oprečan svojoj misiji. Umjesto da bude servis istraživačima, zauzela je poziciju policajca, vjerojatno pod utjecajem svog čelnog čovjeka kojemu je to životna profesija. Nama matematičarima nije. Nama je logika jača strana. O svim nebuloznim promjenama pravila koje je ta administracija postavila NAKON početka rada projekta ste sigurno upoznati kroz nebrojena pisma akademika Pečarića, a zasigurno i drugih voditelja. Spomenut ću samo jedno naknadno doneseno pravilo: Na jednu konferenciju u cilju diseminacije rezultata može otputovati samo jedan član projektne skupine (plus jedan novak).

U našoj skupini postoji 35 istraživača koji rade na 10 različitih tema. Ti su istraživači u prvoj godini rada objavili 45 članaka. (Brojčane podatke pišem napamet jer nemam pri sebi svu dokumentaciju, no moguća pogreška je zanemariva.) Na međunarodnu konferenciju na kojoj su ti rezultati trebali biti prezentirani, HRZZ dozvoljava odlazak jednom istraživaču. Ne znam je li ova odluka po Vama u redu, ili je pak smiješna ili žalosna, ali sigurno je da nije logična. Jedna osoba ne može ništa reći o rezultatima o kojima pojma nema jer na njima nije radila. Da ne spominjem koliko su zakinuti mlađi istraživači koji naprosto nemaju dovoljno prilika da ostvare neophodan broj priopćenja, samo radi toga što su članovi brojčano vrlo velike skupine na istom projektu.

Da je ovakvo pravilo bilo poznato prije prijave projekta, tada bi naša skupina prijavila tri ili četiri projekta. Išli smo logikom sma-njenja administriranja kako bi se većina straživača mogla posvetiti znanstvenom radu, a ne popunjavanju formulara. Sad smo zbog toga kažnjeni.

2. "Ekspertni" evaluatori projekta, prvi čin

Za razliku od postupka odobrenja projekta, evaluatori nakon prve godine birani su iz skupine domaćih, a ne međunarodnih znanstvenika. U nastavku ću tu meni nepoznatu skupinu, ali vrlo prepoznatljivu po ustrajnom djelovanju protiv naše grupe nazivati "eksperti". Tu je proradio već tradicionalni hrvatski jal. Manje uspješni znanstvenici proglašavaju ovo područja matematike manje važnim, gotovo nedostojnim znanstvenog istraživanja. Pročitajte obje recenzije i bit će vam jasno o čemu se tu radi.

Komentari recenzenata bili su poprilično oskudni. Recenzent kaže da (u slobodnoj interpretaciji) u kratkom vremenu ne stigne niti prelistati, a kamo li ocijeniti 45 publiciranih radova. On navodi da je 8 radova objavljeno u dobrim i vrlo dobrim časopisima, ali ne kaže ništa o tome koji su to časopisi. Umjesto da po njima sudi o kvaliteti projekta i navede koji su to dobri i vrlo dobri časopisi, recenzent naprotiv nabrāja (po njegovom subjektivnom izboru) 8 najlošijih časopisa i navodi njihova imena, kao valjda krunski dokaz nekvalitete ovog projekta. Drugi pak recenzent pojačava taj dojam sad već legendarnom rečenicom: *Jedan manji dio radova (4 – 5) objavljen je u (ne pretjerano respektabilnim) Q1 časopisima*. Pritom mu je potpuno jasno da većina onih Q1 časopisa koje taj ekspert smatra respektabilnim pripada područjima koja s našim projektom nemaju nikave dodirne točke.

Ovaj odnos prema akademiku Pečariću nije od jučer. Možda je teško vidjeti jasne pozicije u projektima koji su u tijeku, ali je taj odnos potpuno jasan kad se pogledaju identične situacije koje su se već dogodile i koje su danas završena priča. Kao dokaz Vam prilažem ocjenu prijave projekta iz 2007. godine *Ocjene integrala, suma i integralnih transformacija* u kojem sam bio glavni istraživač.

3. "Ekspertni" evaluatori projekta, prethodni čin

Projekt je prošao kroz tri nezavisne recenzije. Po pojedinim stavkama ocijenjen je ocjenama:

1. Stavka 4,00 4,86 4,66

2. Stavka 4,00 4,80 4,50
3. Stavka 3,33 4,40 4,66
4. Stavka 4,00 4,55 4,00
5. Stavka 4,00 5,00 5,00
6. Stavka 4,00 4,70 3,00.

Prosudbena skupina Ministarstva koja se sastojala od tih istih ili sličnih "eksperata" kao u tekućem slučaju, na temelju tih ocjena donosi svoje zaključne ocjene, po gornjim stavkama: 3,25 3,08 3,00 3,00 3,08 3,08.

Na taj je način projekt je rangiran na 41 mjesto od 42 prihvaćena, a sredstva smanjena s preporučenih 100.000 kn godišnje na 20.000 kn. Mene je bilo sram zbog mlađih kolega kojima takvo financiranje nije dovoljno da obave sve ono što su u tom razdoblju trebali učiniti. Još više me je bilo sram što ni nakon toliko proteklih godina ne mogu pronaći formulu koju su ti uvaženi "eksperti" koristili. Zaista ne zaslužujem biti voditelj projekta kad ne mogu otkriti koja to formula na temelju ulaznih podataka daje ovaj izlaz:

Ulaz: 4,00 4,80 4,50 Izlaz: 3,08

Ulaz: 4,00 5,00 5,00 Izlaz: 3,08

Ulaz: 4,00 4,70 3,00 Izlaz: 3,08.

Da nije ostalih stavki pomislio bih da je izlaz konstanta, pa bih je možda i nazvao po sebi.

Ovako, mogu samo ustvrditi da je konstantna samo nepodošljiva lakoća ignoriranja tuđih rezultata, ničim opravdana i ničim sankcionirana.

U okviru ovog projekta, četiri istraživača i dva znanstvena novaka objavila su 76 znanstvenih radova u respektabilnim međunarodnim časopisima, od kojih 25 na CC i 40 na SCIE listi.

Novacima se kasnije pridružio i treći i sva tri su doktorirala u predviđenom i prije predviđenog roka.

Sljedeće smo se godine prijavili na potporu Ministarstva, čekajući raspis natječaja za projekte HRZZ. Neki drugi ili ti isti "eksperti"

donijeli su odluku da rezultati ove skupine ne zaslužuju potporu! Iako po rezultatima među prvih pet matematičkih projekata na Sveučilištu u Zagrebu, to nije bilo dovoljno da se nađemo među 15 odabranih za financiranje.

Meni je znakovita i jedna rečenica jednog od recenzenata (koji su – *nota bene* – bili neusporedivo korektniji od "eksperata" iz prosudbene skupine. Citiram: *N. Elezović je jedan od najobrazovanijih hrvatskih matematičara koji nije ni izdaleka pružio onaj obol matematici za koji je bio predodređen svojim mogućnostima*. U to vrijeme pokrenuo sam pet međunarodnih časopisa (prva četiri u suradnji s akademikom Pečarićem) i kroz svo to vrijeme do danas brinem se o njihovom redovitom izlaženju. Briga o jednom časo-pisu jest više nego dovoljno opterećenje za svakog akademskog pojedinca, no briga o (sada šest) časopisa je potpuno nevažna u očima naših recenzenata. Jednako tako je nevažno i preko pedeset napisanih knjiga i udžbenika prema kojima uči već dvadeset godina većina srednjoškolaca u Hrvatskoj. Sve je to prema mišljenju recenzenata potpuno nedovoljno jer je valjda svaki od "eksperata" učinio neusporedivo više za hrvatsku matematiku.

Drago mi je da ne znam imena "eksperata" iz ove stare pa i nove priče, tako da se i dalje mogu s njima bez ikakve zadržke družiti. Čak me ne bi čudilo da se ne radi o potpuno identičnoj skupini, jer je negativan stav o aktivnosti akademika Pečarića i njegovim suradnika prihvaćen u nekim dijelovima matematičkog establišmenta kao dogma.

Ministarstvo polazi od pretpostavke da su recenzenti stručni, profesionalni i dobronamjerni.

Sve drugo bi dovelo do šizofrenih situacija. Međutim, dovoljan broj protuprimjera već dokazuje da oni to nisu. Naprotiv, oni djeluju nestručno (protiv svoje struke), neprofesionalno i zlonamjerno. Takvo će se djelovanje nastaviti i ubuduće, dokle god to djelovanje Ministarstva i zaklada bude toleriralo.

4. Sukob interesa

Moj je najveći doprinos hrvatskoj matematici pokretanje poduzeća

Element. Iz ničega sam stvorio tvrtku koja danas ima preko dvadeset zaposlenika i koja je u 25 godina objavila preko 600 znanstvenih i stručnih knjiga. Do pojave Elementa stručna matematička knjiga u Hrvatskoj postojala je samo u tragovima.

Svaka suradnja između članova projekta u kojemu sam ja član i nakladničke kuće Element koja je u moje vlasništvu *po definiciji je u domeni sukoba interesa*. To pak ne znači da je taj sukob dokazan kad god dođe do neke financijske transakcije. To samo znači da se sve te transakcije moraju jasno opravdati. Projekt je to učinio u vrijeme svoje prijave. Zaklada je odobrila navedene stavke. Nakon toga se predomislila. Sukob interesa je kad između dvadeset ponuđača preferirate onog koji u svojoj ponudi nije optimalan. Mi u Hrvatskoj nemamo 20 specijaliziranih nakladnika znanstvene matematičke literature, imamo samo jednog. Samo Element objavljuje knjige iz biblioteke *Mathematical Inequalities and Applications* i projekt ne može tražiti drugog ponuđača za suradnju na tom području. Samo je Element nakladnik dvaju međunarodno itekako priznatih časopisa iz istog područja, pa je prirodno da se neki članci objavljuju u tim časopisima. Urednički rad u tim časopisima je potpuno transparentan i sve objede o tome su neutemeljene. Dokaz je u izvješćima o radu časopisa koja se godinama predaju Ministarstvu.

Moj stav o sukobu interesa sam već jednom napisao i sad ću to ovdje citirati i time zaključiti ovaj dopis. U dopisu HRZZu od 2. listopada 2015. sam napisao: "Časopisi koje izdaje Element (ukupno šest međunarodnih časopisa i jedan stručno-metodički) dosad su privatnom nakladniku donijeli gubitak od oko 2.000.000 kn. O tome postoji uredna evidencija koja se svake godine predaje Mini-starstvu koje sufinancira izdavanje časopisa. Ne samo da sam zbog tog posla u sukobu interesa, nego u sukobu s vlastitom pameću. Svi koji znaju osnove ekonomskog ponašanja znaju da se gubitak mora s nečim pokriti. U ovom slučaju to su honorari koje sam trebao dobiti kao autor niza srednjoškolskih udžbenika, no imam ga pravo ostaviti u firmi kojoj sam vlasnik."

Ukoliko to može pomoći na bilo koji način u rješavanju spora i olakšati budući rad istraživača na ovom projektu, molim da moje ime uklonite s liste istraživača na projektu akademika Pečarića. Moj znanstveni rad

ne ovisi o djelovanju HRZZa i njihovoj potpori, a očito je da moje članstvo u projektu, uz ovako primitivne interpretacije sa strane HRZZa, stvara objektivne poteškoće drugim istraživačima.

S poštovanjem,
Prof. dr. sc. Neven Elezović

Prilog: "Ekspertna" ocjena prethodnog projekta "Ocjene suma, integrala i integralnih transformacija"

Naslov: Fwd: Re: Fwd: RE: FW: [Fwd: Seria monografija]

Datum: Sat, 23 Jul 2016 12:58:43 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Krešo Zadro <kzadro@phy.hr>, Sandra Bischof

CC: Neven Elezovic <neven@element.hr> Sanja Varosanec, Ivan Peric, Dario Vretenar <vretenar@phy.hr>

Što se tiče "sukoba interesa" oko tiskanja monografije ponavljam i to da sam oko toga pitao za savjet HRZZ. U nijednom trenutku nisu spomenuli sukob interesa!

Njihov prijedlog (vidjeti dolje) za izravni ugovor s Elementom na TTF-u nisu usvojili već su tražili više ponuda (tri ili pet) i izabran je Element.

Molim pojašnjenje kako mi u Projektu i Element u takvom slučaju može biti u sukobu interesa?

Prije bi se reklo da kolega Vretenar i ostali u HRZZ vjeruju da je na TTF-u postupljeno po njihovom prijedlogu i kao onda su se "sjetili" kako je to sukob interesa. Kao i u ostalim slučajevima za svoju nesposobnost okrivljuju druge.

Zar ne bi oni trebali odgovarati za takvu nesposobnost, a ne njihove žrtve, u ovom slučaju 37 matematičara s raznih hrvatskih sveučilišta.

Dao sam vam i knjigu Kad "stručnjaci" odlučuju o matematici. Tamo je opisan sukob koji smo mi matematičari imali prvenstveno s fizičarima, ali i drugim prirodjacima.

Je li ovo osveta za to?

Pozz,

Josip Pečarić

*

NAPOMENA: Sukob interesa, a tražene su po zakonu, i dobiveno je PET ponuda!

*

Tolika prepiska i silni prigovori koji kao da su htjeli zamagliti ovu jednostavnu tablicu o financiranju časopisa koju su mi dali kada sam izrijealom to tražio, a povodom negiranja našeg usmenog dogovora, kada je i većina sudionika ovog projekta koji su bili oštećeni i više od mene stalo na stranu vlasnika „Elementa“ s ogavnim obrazloženjem da sam 'skrenuo' jer mi je umrla žena. O tome sam pisao u knjigama: J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

J. Pečarić, Matematička radionica Josipa Pečarića – Split / Prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/matematickaradionica.pdf>

KAKO JE BORAS POMAGAO SVEUČILIŠTU SJEVER, 3.

Prethodni tekst je duhoviti komentirao moj imenjак:

Josip Stjepandić

Imenjače, ZLATNO JE PRAVILO:

UDIJELI POLOVICU SIROTINJI!

Kandidata je napretek. Npr. Damiru B. i Drobilici.

Ti ne ćeš puno izgubiti (sitna nejednakost: pola od puno je mnogo), oni će biti uvjereni da nešto vrijede, a mi sa strane ćemo imati našu zabavu...

Odgovorio sam ovako:

Josip Pečarić

Josip Stjepandić A da izaberem nekog svog doktoranda koji ima više radova od Saada?

Pri tome sam mislio na moje studente u Pakistanu.

I onda 'grom iz vedra neba:

Borasa i Drobilicu sam uspoređivao sa Saadom i tvrdio da imamo doktoranda i sa više radova, a pokazalo se da je upravo Saad po Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu.

Morao sam vidjeti je li moj odgovor bio istinit.

I pokazalo se da sam bio u pravu. Od mojih pakistanskih doktora najviše radova imaju:

Farid, Ghulam X.

COMSATS University Islamabad, Islamabad, Pakistan

Citations: 1,260 by **541 documents**

Documents: 174

h-indeks: 17

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=36625376400>

COMSATS UNIVERSITY
ISLAMABAD
ATTOCK CAMPUS

**COMSATS University Islamabad
ATTOCK CAMPUS**

JOIN US **LIVE**

at 03:00 PM on 14th December 2022

Dr. Ghulam Farid
Head of Dept

Dr. Asif Waheed
Associate Professor

Dr. Atiq ur Rehman
Associate Professor

Dr. Muhammad Awais
Associate Professor

Dr. Aamir Ali
Associate Professor

 attock.comsats.edu.pk 03155504184 0579049158

Butt, Saad Ihsan

COMSATS University, Islamabad, Pakistan

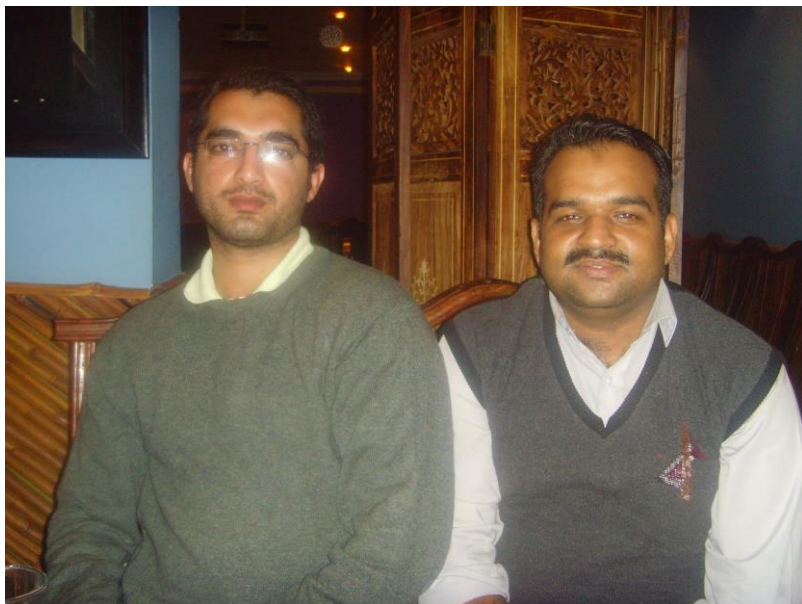
Citations: 1,371, by 719 documents

Documents:140

h-indeks: 18

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=55253111500>

Kao što sam konstatirao u Uvodu, zapravo su obojica listama Sveučilišta u Stanfordu samo je Farid na listi za prethodnu godinu, a Saad na ovogodišnjoj listi.

Saad i Farid

Farida sam već spominjao. Naime, kada je obranio doktorat dr. Ghulam Farid je pročitao svoju pjesmu. Evo je u prijevodu moje kćerke Ivane Orešić:

KADA PRIČAM S VAMA

(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)

*Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s vama,
Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.*

*Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,
Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim principima,
Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko tko može
Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,
Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.*

*Vi ste poput knjige, knjige koja priča
Svaka riječ koju kažete je jedinstvena
Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi
Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno
Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti
Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.*

*Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
Vaša kovrčava smeđa kosa otklanja sve naše brige.*

*Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
U mnogim tisućama vi ste dobar muž
Ona je jako sretna, naša Gospođa, što je pronašla takvog muškarca
Kada pričam s vama, uviđam da ste savršeni čovjek*

Pogledajmo i ostale moje pakistanske doktore prema broju objavljenih radova:

Khan, Khuram Ali

University of Sargodha, Sargodha, Pakistan

Citations: 641 by **384 documents**

Documents: 107

h-indeks: 14

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=36894910800>

Hussain, Sabir

Qassim University, Al-Mulida, Saudi Arabia

Citations: 1,074 by **782 documents**

Documents: 85

h-indeks: 18

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57197298821>

Khan, Asif R.

University of Karachi, Karachi, Pakistan

Citations: 187 by *108 documents*

Documents: 63

h-indeks: 7

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=55509253100>

Khan, Muhammad Adil

University of Peshawar, Peshawar, Pakistan

Citations: 1,095 by *645 documents*

Documents: 60

h-indeks: 20

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=59287741400>

Anwar, Matloob

National University of Sciences and Technology, Islamabad,
Pakistan

Citations: 323 by *257 documents*

Documents: 55

h-indeks: 10

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=17433681900>

Fahad, Asfand

Bahauddin Zakariya University, Multan, Pakistan

Citations: 349 by *227 documents*

Documents: 54

h-indeks: 10

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=56678506000>

Iqbal, Sajid

Institute of Southern Punjab Multan, Multan, Pakistan

Citations: 264 by *207 documents*

Documents: 46

h-indeks: 11

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=58925595700>

Khalid, Sadia

COMSATS University Islamabad, Islamabad, Pakistan

Citations: 158 by **129 documents**

Documents: 36

h-indeks: 8

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=54795418600>

Rehman, Atiq Ur

COMSATS University Islamabad, Attock Campus Attock,
Pakistan

Citations: 181 by **151 documents**

Documents: 30

h-indeks: 9

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=7006197515>

Latif, Naveed

Jubail Industrial College Jubail, Saudi Arabia

Citations: 176 by **134 documents**

Documents: 20

h-indeks: 8

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=26532980300>

(Naveed ima bolje brojke od bivšeg rektora Zagrebačkog Sveučilišta

Damira Borasa:

Citations: 168 by 167 documents

Documents: 31

h-indeks: 7

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=14018893100>

Roqia, Gholam

COMSATS University Islamabad, Islamabad, Pakistan

Citations: 44 by **41 documents**

Documents: 9

h-indeks: 4

[Roqia, Gholam - Author details - Scopus Preview](#)

Draga Rogia je studirala kao srčani bolesnik, zaposlila se, udala i rodila. Nedugo nakon toga je umrla. U tom kratkom razdoblju podaci govore da je kao znanstvenik više uradila od Iva Goldsteina, samo ima na scopusu tri rada manje:

Citations: 19 by 19 documents

Documents: 12

h-indeks: 2.

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=9739966700>

S dr. sc. Stankom Andrićem ('povjesničarem – Uklanjateljem'), i Zvonkom Makovićem ne treba ni spomenuti da je ona više uradila u svom kratkom životu od te dvojice neuspješnih kandidata za akademike.

Josip Pečarić

UZ KNJIGU

NOVA KNJIGA

Tiskana je nova moja knjiga:

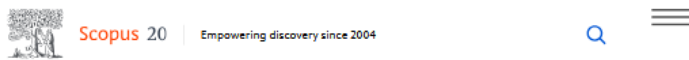
MOJI DOKTORI MEĐU NAJUTJECAJNIJIM
ZNANSTVENICIMA

U Predgovoru akademik Andrej Dujella kaže o listama Sveučilišta u Stanfordu (SAD) o najutjecajnijim znanstvenicima na svijetu: „Zadovoljstvo je svakog znanstvenika pronaći svoje ime na ovim listama, a sigurno je zadovoljstvo još i puno veće kad znanstvenik na listama pronađe imena svojih mladih suradnika i doktoranada,“ Doista rezultat takvog moga zadovoljstva je ova knjiga u kojoj govorim o čak trojici mojih doktora sa tih lista, Mislio sam organizirati predstavljanje knjige, ali u ovo vrijeme pred Božić nije jednostavno naći dvoranu za to.

'MOJI DOKTORI MEĐU NAJUTJECAJNIJIM ZNANSTVENICIMA'

Akademik Dujella je krivac za spoznaju da moja nova knjiga ne sadrži točne podatke o jednom od mojih doktora koji su na listama najutjecajnijih svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu. On je otkrio da je ove godine zakinut Adil Khan jer je na Scopusu za njega bilo otvoreno dva profila. Odmah sam upozorio Adila, ali kako je nama važniji WoS nije odmah reagirao. S tiskanjem knjige opet sam tražio da intervenira i vrlo brzo dobili smo novi njegov profil na Scopusu:

This author profile is generated by Scopus. [Learn more](#)

Khan, Muhammad Adil

[University of Peshawar, Peshawar, Pakistan](#) [59287741400](#)

<https://orcid.org/0000-0001-5373-4663> [View more](#)

3,088

Citations by 1,131 documents

137

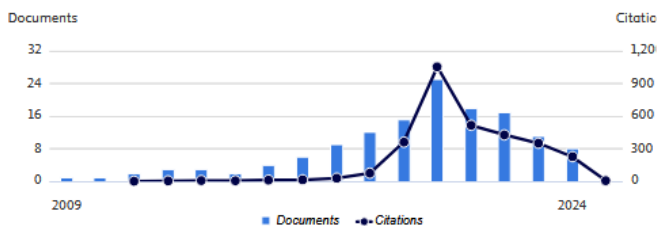
Documents

31

h-index View h-graph

[View more metrics >](#)

Document & citation trends

[Analyze author output](#) [Citation overview](#)

Ne zaboravimo da je on s pola svojih radova uspio jedne godine doći na listu najutjecajnijih znanstvenika. Doista se već radujem listama za slijedeću godinu!

Evo i njegovog komentara s jednom malom krekcijom: Adil je nedavno postao redovni profesor:

Subject: Re: Scopus

Date: Sat, 14 Dec 2024 11:49:35 +0500

From: Dr. Muhammad Adil Khan, Associate Professor, Department of Mathematics, UoP <madilkhan@uop.edu.pk>

To: Josip Pečarić <jopecaric@gmail.com>

CC: Andrej Dujella <dujella@gmail.com>

Dear Sir

Ok Thank you very much :).

Also now I am Head of the Department :).

Best Regards

Prof. Dr. Muhammad Adil Khan

Department of Mathematics

University of Peshawar Pakistan

Još jednom HVALA Duji.

Josip Pečarić

KOMENTARI:

Saad Ihsan Butt

Respected Proffesor

Thank you for everything and all success that we get in our academic career. It is all because of your great mentorship.

You always support your studnets with kindness and broader vision.

Adil Khan

My Dear Sir, Prof. Josip Pečarić I owe all my progress and improvement to you. Beyond mathematics, I have gained countless invaluable insights from you and we are always proud of you.

ZAPRAVO MAKOVIĆ VRIJEĀA HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST

Čini se da je Maković pročitao kako mu se rugamo što ga se predstavlja akademikom. Pogledajmo kako se pokušao izvući iz te neugodnosti:

Naime bavio se svojom strukom POVJESNIČARA UMJETNOSTI. Sjetimo se kako je to opisao Zvonimir Hodak u svojoj kolunni:

„Analiziraš tekstove i slike drugih, a da sam nisi napravio baš ništa. Zorica Gregurić prezentira stanje stvari. Maković: Citati - 1 dokument, Pečarić – 8142. Naime, tu ne vrijedi nogometno pravilo o bodovima koje si nakucao nego samo broj citata u relevantnim publikacijama. Jedan citat prema 8142 citata. Sve je jasno. Klasičan blef naše ljevice.“

To nam je pokazao u razgovoru sa Zrinkom Vrabec Mojzeš, „Nacional“, 17. 09. 2024.:

ZVONKO MAKOVIĆ: ‘HAZU? Takve su se stvari radile za vrijeme Ceaușescua. Evo što me zgrozilo...’

Samo prvo pitanje je bilo o izložbi, i u skladu s Hodakovim komentarem odgovor je bio najkraći bolje reći dugačak koliko i pitanje.

Odmah se prešlo na njegovo 'demonstrativno istupanje' iz HAZU Evo pitanja i početka njegovog odgovora koji je bio više od dva puta dulji od onog iz struke::

NACIONAL: Nedavno ste demonstrativno istupili iz članstva Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, što je prilično odjeknulo u javnosti. Zašto ste donijeli takvu odluku?

HAZU meni nikada nije imponirao. Uvijek sam sebe doživljavao prvenstveno kao povjesničara umjetnosti, nastavnika, književnika. No zahvaljujući mojoj šefici i mentorici Veri Horvat-Pintarić koja me odgojila i prepustila mi katedru, ja sam prije 18 godina postao član HAZU. Imao sam i reizbor koji je prošao bez problema, i moj status je neupitan(...)

POSTAO JE ČLAN HAZU. I ja sam član HAZU, ali ja sam akademik, a on je Član suradnik. Kako su ga poslije 'demonstrativnog istupanja' predstavljali kao akademika, poštenu znanstvenik bi demantirao takvu neistinu. A on koristi 'član HAZU' koje i dalje čitatelji mogu 'shvatiti' onako kako ga se lažno predstavljalo.

Podsjetit ću kako je njegovo članstvo u HAZU (Član suradnik) početni stupanj u koji se primaju mlađi znanstvenici i umjetnici od kojih se očekuje da postanu akademici. Neki su uspješni, pa to postanu, neki nisu pa to ne postaje. Nekad su išli na reizbor poslije deset godina, ali politika HAZU je pomlađivanje pa više ne vršimo reizbor jer tako se daje mlađima više mjesta da kao Članovi suradnici pokušaju postići viši stupanj. Naravno, da Makoviću nije ni moglo 'imponirati' članstvo u HAZU kada je doktorirao 1996. s 49, da bi dvije godine kasnije 1998. postao docent, a 2004. je postao izvanredni profesor. U tom zvanju je bio pa je 2006. postao Član suradnik HAZU s 59 godina života. Zvanje koje odgovara mlađim znanstvenicima i umjetnicima za to zvanje, ali ne i godine. Na primjer ja sam Član suradnik postao s 44, a akademik s 52., mada ima kolega koji su to postajali i mlađi od mene, pa i s Filozofskog fakulteta. Dvije godine kasnije 2008. postaje i redoviti profesor na fakultetu s 61. godinom života. A četiri godine prije nogo je 2012. umirovljen.

Lijepo je vidjeti kako je ipak zahvalan svojoj mentorici Veri Horvat-Pintarić, jer je doista morao imati veliku pomoć od nje kada je uspio tako brzo doktorirati s 49 GODINA.

Njegova mentorica je bila akademkinja pa je jasno i zašto je po stare dane i postao Član suradnik, i zašto nije uspio postati akademik. Ona je umrla ove godine pa ne znam je li uopće pokušala pa nije uspjela da od nekog tako 'uspješnog' napravi akademika, ili nije to ni pokušala.

Zato mu sada priskaču u pomoć svi glavni mediji da isprave taj njen 'propust'.

Da bio je 18 godina Član suradnik i 'demonstrativno istupio' iz HAZU.

Da umreš od smijeha.

I treće (posljednje) pitanje je bilo o HAZU. Odgovor je bio dulji od njegovih odgovora na oba pitanja:

NACIONAL: Što je bio okidač i jesu li došle reakcije kolega iz HAZU na tu vašu odluku?

Moram spomenuti da Maković kao čovjek koji je postao doktor znanosti s 48, a Član suradnik HAZU s 59 i u tom zvanju je 18 (OSAMNAJEST) godina, dakle kao onaj koji nije uspio postati akademik protestira protiv politike HAZU:

„Po tim uputama netko tko je navršio 70 godina više ne može ući u HAZU kao redovni član, a tko je navršio 48 godina kao član suradnik.“

Politika koja očito pokazuje koliko je Maković neuspješan, pa vidimo s njegovim postupkom i hajkom koju provode kako je opet Hodak u pravu kada kaže:

„Sve je jasno. Klasičan blef naše ljevice.“

Da umreš od smijeha.

Najveći dio njegovog odgovora je o neizboru 'povjesničara – Uklanjatelja', kako je dr. sc. Stanka Andrića nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić, za koga se ne može primijeniti ono kako je Hodak opisao Makovića („Analiziraš tekstove i slike drugih, a da sam nisi napravio baš ništa“):

„Međutim, ono što je prevršilo mjeru jest činjenica da Stanko Andrić, vrsni znanstvenik i povjesničar, nije primljen, iako je dobio podršku svog razreda društvenih znanosti, odnosno povjesničara i to zato što se u diskusiju upleo auto-didakt, inače matematičar Josip Pečarić koji je poznat po najmračnijim tumačenjima novije povijesti i povijesnom revizionizmu. On je očito uspio spriječiti Andrićevo primanje u

HAZU. Osnovni problem koji je Pečarić isticao bio je taj što je Andrić u jednom svom stručnom tekstu objavljenom u povijesnom časopisu problematizirao prijedlog da se Institut za povijest nazove imenom Franje Tuđmana, za kojeg se dobro zna kakva je bio kategorija znanstvenika. Pa takve su se stvari radile za vrijeme Ceaușescua. Najviše me pogodilo to što se oni koji su preporučili Andrića uopće nisu javili da ga brane. I konačno, tu je i tužba zbog Bukovčeve slike „Mlada patricijka“ koja je oduvijek bila na jedinom relevantnom mjestu, u Modernoj galeriji, iako je u vlasništvu HAZU koje nitko ne osporava. I umjesto da je izložena, ona je sada u nečijoj sobi, u bunkeru HAZU. A onda su je za božićni prijem stavili ispod bora. To je mene zgrozilo.“

<https://www.nacional.hr/zvonko-makovic-hazu-takve-su-se-stvari-radile-za-vrijeme-ceausescua-evo-sto-me-zgrozilo/>

Moram priznati da mi je drago što Maković stalno ponavlja da sam ja autodidakt ('samouk; poznavalac neke znanosti, umjetničke djelatnosti ili zanatskog zanimanja, koji je do tog stupnja izobrazbe došao sâm, bez tuđeg poučavanja ili upućivanja'). Makovića bi se moglo definirati kao fah idiota.

(‘totalna neznalica za sva područja života osim za usko specijalizirano područje njegovog interesa’).

Zgodno je doista usporediti jednog autodidakta i jednim fah idiotom. Još smo pa skoro vršnjaci: on je godinu dana stariji. Po datumu rođenja mogao je krenuti u školu i dvije godine prije mene. Ja sam diplomirao 1972 na Elektrotehničkom fakultetu koji je bio petogodišnji u desetom tzv. apsolventskom semestru kao prvi u generaciji upisa (300 redovitih i 300 vanrednih studenata) s diplomskim radom iz Atomske fizike, a on je diplomirao 1973. na Filozofskom fakultetu četverogodišnji fakultet. Ja sam magistrirao 1975. (na ETF-u s magistarskim radom iz iz geo-znanosti jer sam radio u Geomagnetskom institutu), a Maković 1982. Godinu dana kasnije odlučio sam se baviti matematikom i doktorirao 1982. na Elektrotehničkom fakultetu, a Maković je kako sam već spomenuo doktorirao 1996.

Objavljivao sam radove i u časopisima: Vesnik-Geofizika, Radio veze.), Tehnika-Elektrotehnika, Physical Review A, Astrophysics and Space Science, a i bio na konferencijama: ETAN, Finite El. in Water

Resources, Hydrossoft (izlagao metodu određivanja položaja bunara koju smo prof. Radojković i ja razvili po mojoj ideji), Sr. Simp. Prim. Elektrost. Jug. Kong. Teor. Prim. Mehanike, Jug. Simp. Hidrogeol. Inž.

Naravno to i ne spominjem jer sam ipak u matematici napisao preko 1300 radova objavljenih u znanstvenim časopisima i po tome sam mešu deset najproduktivnijih matematičara u svjetskoj povijesti.

A školovani stručnjak Maković koji je bio Član suradnik u Razredu za umjetnost?

Kako bi rekao Hodak analizirao je tekstove i slike drugih, a da sam nije napravio baš ništa!

Da umreš od smijeha!

Kad već pišem o fah idiotu moram priznati da se utjecaj njegove mentorice koja je bila akademkinja vidi i iz samog kraja njegovog odgovora na to pitanje.

Zgrozilo ga je kao POVJESNIČARA UMJETNOSTI Bukovčeva slika u nečijoj sobi, ali i ne spominje da je Andrić 'povjesničar – Uklanjatelj' uklonio iz prostorija Instituta bistu Utemeljitelja RH koja je kao spomenik postavljena u tom Institutu i koja je djelo poznatog hrvatskog kipara Kruna Bošnjaka. A da to je bista Franje Tuđmana 'koji je poznat po najmračnijim tumačenjima novije povijesti i povijesnom revizionizmu'. To je rekao – zapravo – za mene, ali svi znamo da takvi kao što je Maković znaju da za Tuđmana kažu da je RODONAČELNIK POVIJESNOG REVIZIONIZMA.

Fah idiot koji nikada ništa nije napisao iz povijesnih znanosti tvrdi za Franju Tuđmana: „za kojeg se dobro zna kakva je bio kategorija znanstvenika“.

A onda klasika LAŽ. Tvrdi: „Najviše me pogodilo to što se oni koji su preporučili Andrića uopće nisu javili da ga brane.

Sada treba objasniti i naslov ovog teksta, zar ne?“

Pa problem je što su se javila dvojica, a ja sam im replicirao. Svojim javljanjem još su više ukopali 'povjesničara – Uklanjatelja'

A dok je naš fah idiot pokušavao doktorirati, ja sam već objavljivao tekstove iz povijesti:

HISTORICAL ARTICLES

1. J. Pečarić, Hrvatska i Zaljev hrvatskih svetaca, Vjesnik HAZU, 1-3/1995, 75-87.
2. J. Pečarić, Boka i Hrvati, "Dubrovnik", Časopis za književnost i znanost 4/1995, 255-262.
3. J. Pečarić, Hrvati Boke Kotorske od 1918.godine do danas, Zbornik radova s Međunarodnog simpozija "Jugoistočna Europa 1918.-1995.". Zadar 28.-30.rujna 1995. "Mostarensija", Časopis za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru, 4, 1996, 33-43. Iseljenički zbornik 1995-1996, str. 290-300.
4. A. Pečarić and J. Pečarić, Biskup Strossmayer i knjaz Nikola, "Zadarska smotra", Časopis za književnost, znanost i umjetnost, 1-2, 1995, 151-166.
5. J. Pečarić, Načelo reciprociteta - zahtjev Hrvata Vojvodine i Boke kotorske, Zov Srijema, br. 2., 1. svibnja 1995.
6. D. Raffaelli and J. Pečarić, Tekstil u povijesti Hrvata Boke kotorske, Tekstil, 5 (45) (1996), 249-254.
7. A. Pečarić, J. Pečarić, Kneževina Crna Gora i pitanje imena zavoda Sv. Jeronima u Rimu, Časopis za suvremenu povijest, 28, 1-2(1996), 217-225.
8. J. Pečarić, Smrt Jugoslavije, Mostariensija, Časopis za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru, 5 (1996), 161-169.
9. J. Pečarić, Boka i Hrvatska, Vjesnik HAZU, 1-3/1996, 63-66.
10. A. Pečarić i J. Pečarić, Hrvati u Crnoj Gori, Zadarska smotra, Časopis za kulturu, znanost i umjetnost, god XLV, br. 1-3, 1996, 65-86.
11. A. Pečarić i J. Pečarić, Kako je Boka kotorska postala dio Crne Gore: Slučaj Oslava Smodlake, Časopis za suvremenu povijest, 30, 2(1998) 377-385.
12. A. Pečarić i J. Pečarić, Očuvanje hrvatskog identiteta kroz stoljeća, Glas Ravnice, glasilo Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini, br. 87-89., veljača-travanj 1998.
13. J. Pečarić, Konc-logori u Beogradu i Jasenovcu, Zadarska Smotra 1-3, 1998.
14. A. Pečarić i J. Pečarić, O borbi za Boku kotorsku, Hrvatica, br. 2, 2001.
15. J. Pečarić, UBokikotorskoj svakimengovori – hrvatski, Republika Hrvatska, br. 209. 2001.

16. J. Pečarić, Goldstein: revizionist, dogmatik ili Jugoslaven?, Republika Hrvatska, br. 212., 2002.
17. J. Pečarić, Neodržano predavanje, *Zadarska smotra*, časopis za kulturu, znanost i umjetnost, godina LII, broj 1-3godina, 2003., str. 361-373.
18. J. Pečarić, *O hrvatstvu Bokeljske mornarice*. Odjeljak: *Različiti članci*. U: *Marulić*, 47./2014., br. 3-4 (260), svibanj-kolovoz 2014., str. 143-156.
19. J. Pečarić, Josip Juraj Strossmayer – vizionar koji je nadilazio svoje vrijeme *Marulić*, 48./2015., br. 1 (262), siječanj-veljača 2015., str. 201-207.

A u mom Popisu radova postoji još i dio 20-65: HISTORICAL WORKS IN BOOKS, PROCEEDINGS AND SKETCHS

Pri tome ne mislim da se naš fah idiot ruga Hrvatskom institutu za povijest zato što sam objavio dva rada i u njihovom časopisu.

Mislim na knjigu:

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 1998.

Zašto?

Knjigu sam napisao kao odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića "Tuđmanov Jasenovački mit" na poziv ravnatelja HIP-a povjesničara dr. sc. Mirka Valentića.

I ne samo to. Dr. Valentić me je pozivao da dođem raditi u HIP.

Pa vrijeđa li naš fah idiot HIP svojim tvrdnjama?

Ili je samo pravio budale od silnih urednika koji su sudjelovali u njegovoj hajci protiv Akademije?

Vjerojatnije je da se samo radi o običnom fah idiotu koji nema pojma niti može razumjeti kako netko tko nije završio fakultet može raditi i puno toga što nije iz struke za koju je školovan (istina puno godina kao on).

Pri tome još sam Makovića 2005. - dakle godinu dana prije izbora za Člana suradnika HAZU - opisao kao 'simbola Jugoslavenstva'.

Teško je i zamisliti što se mota u glavi nekog fah idiota kojemu je trebalo dugo vremena da u struci kojom se bavi nešto i postigne pa i ne može razumjeti nas autodidakte.

I kad pri tome znamo kako je te 1998. godine prošao u sučeljavanju sa mnom dr. Milan Bulajić.

Pogledajte biografiju po Wikipediji dr. Milana Bulajića:

Milan Bulajić (*Vilusi, kod Nikšića, 6. septembar 1928 — Beograd, 29. novembar 2009*) bio je stručnjak za genocid, internacionalni ekspert za izučavanje genocida sa gledišta međunarodnog prava, istoričar i istoriograf genocida, i jugoslovenski diplomata u oblasti međunarodnih odnosa i međunarodnog prava. Dr Milan Bulajić bio je pokretač ideje i osnivač Muzeja žrtava genocida, zatim osnivač Fonda za istraživanje genocida, jedan od osnivača i prvi koordinator Međunarodne komisije za utvrđivanje istine o Jasenovcu, kao i zamjenik predsednika odbora SANU za sakupljanje građe o genocidu nad srpskim i drugim narodima u XX vijeku. Bio je pokretač ideje, i zajedno sa prof. dr. Bernardom Klajnom organizator Prve međunarodne konferencije o Jasenovcu u Njujorku 1997. godine. U svojstvu stručnjaka za genocid je učestvovao na suđenjima hrvatskim i njemačkim ratnim zločincima iz vremena Drugog svjetskog rata, te na suđenjima hrvatskim ustaškim organizacijama i pojedincima za terorizam počinjen protiv Jugoslavije u inostranstvu u periodu između 1945—1992. godine.

Biografija

Rođen je 6. septembra 1928. godine u uglednoj srpskoj porodici u Vilusima kod Nikšića. Njegov otac Krsto bio je obrazovni radnik, a njegov ded Todor bio je barjaktar u vojsci Crne Gore, a kasnije i narodni poslanik. Kao dječak od samo 13 godina, Milan Bulajić odlazi u partizane 1941. godine (prvoborac, nosilac partizanske spomenice), a do kraja Drugog svjetskog rata stiče čin kapetana.

Diplomirao je 1951. godine na Pravnom fakultetu u Beogradu, a magistrirao na tadašnjoj Novinarsko-diplomatskoj školi 1952. godine, kao najbolji student. Odbranom svoje doktorske teze „Pravo na samoopredjeljenje“, 1953. godine stiče zvanje doktora

„Međunarodnog prava i diplomatske istorije“. Najznačajniji segment njegovog interesovanja bio je istraživanje genocida sa aspekta međunarodnog prava.

Dr Milan Bulajić je u periodu između 1949—1987. godine, punih 38 godina proveo radeći u Ministarstvu inostranih poslova Jugoslavije. Između ostalog, radio je kao glavni sekretar pri predstavništvu Jugoslavije u Vašingtonu, Sjedinjene Američke Države, i kao izaslanik Ministarstva inostranih poslova Jugoslavije pri predstavništvu Jugoslavije u Džakarti, Indonezija. Penzionisan je 1987. godine kao glavni pravni savjetnik za međunarodne odnose u Ministarstvu inostranih poslova Jugoslavije. Bio je nosilac mnogobrojnih domaćih i međunarodnih priznanja. Preminuo je u 81. godini života na Vojnomedicinskoj akademiji u Beogradu u nedelju 29. novembra 2009. godine.^[1] Sahranjen je u svom rodnom mjestu Vilusi kod Nikšića u subotu 5. decembra 2009. godine.

I onda se tom Bulajići dogodi moja knjiga napisana po pozivu ravnatelja iz HIP-a, a potom i sučeljavanje nas dvojice na radiju „Slobodna Europa (Prag). I to samo godinu dana posto je bio *pokretač ideje, i zajedno sa prof. dr. Bernardom Klajnom organizator Prve međunarodne konferencije o Jasenovcu u Njujorku 1997. godine.*

Sučeljavanje sam objavio i više knjiga (u dvije i na engleskom), ali još je zanimljivije kako se Bulajić pokušao 'opravdati' zbog tog sučeljavanja. Napisao je novu knjigu:

Dr. Milan Bulajić, “Jasenovac - Ustaški logori smrti ● Srpski mit? ● - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima”, Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999.

U njoj je govorio o IDEOLOGIJI GENOCIDA COHEN PEČARIĆ, i tvrdio kako su dvije najantisrpskije knjige u povijesti knjiga Philipa Cohena „Srpski tajni rat“ i ta moja knjiga u izdanju HIP-a.

Nova poslastica za mene, pa sam i tome puno pisao i kao što sam spomenuo i niz knjiga pa nije ne čudo da sam nekom fah idiotu kojemu je puno vremena trebalo da postigne nešto i u oblasti za koju je dugo studirao 'poznat po najmračnijim tumačenjima novije povijesti i povijesnom revizionizmu', zar ne?

Za spomenute urednike stvar je drugačija: Oni znaju da je politika vlasti poslije smrti Utemeljitelja RH takva da im koriste ovakvi fah idioti, a oni moraju slijediti politiku vlasti.

Oni itekako znaju zašto se u RH uopće ne spominje IDEOLOGIJA GENOCIDA COHEN PEČARIĆ niti dvije NAJANTISRPSKIJ KNJIGE U POVIJESTI, a u Srbiji me zbog tih mojih knjiga ih spominju na njihovim televizijama i neki drugi ravnatelji.

Nama u HAZU je jasno da je hajka na mene zapravo hajka na HAZU, pa će uskoro biti tiskana moja knjiga:

Josip Pečarić: Hajka na HAZU / 'Mozak veličine maković-zrna' (cip broj 001242648).

Međutim i Makovićevo Vrijeđanje Hrvatskog instituta za povijest zaslužuje posebnu knjigu, zar ne?

<https://bezcenzure.hr/toptema/zapravo-makovic-vrijeda-hrvatski-institut-za-povijest/>

Kao Priloge ovom tekstu dajem i nekoliko tekstova iz te knjige o hajci na HAZU, ali samo one u kojima se spominje 'ideologija genocida Cohen-Pečarić'.

Zadnji od tih priloga je tekst NINA U TAJNOSTI SPREMA OSVETU ZA AFERU GEODETSKI FAKULTET: POZNATO JE I KOME ĆE JE SERVIRATI koji je u samoj knjizi dao kao preslik iz tog tjednika.

Akademik Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/toptema/zapravo-makovic-vrijeda-hrvatski-institut-za-povijest/>

GOVOR JOSIPA PEČARIĆA

Zahvaljujem svima nazočnima što ste danas ovdje na predstavljanju knjige o biskupu Milu Bogoviću. Velika zahvalnost predstavljачima dugogodišnjem suradniku i prijatelju biskupa Bogovića prof. Anti Beženu i predsjedniku Matice Hrvatske u Petrinji Vladimiru Krpanu. Posebno me veseli što je predstavljane knjige o jednom velikom hrvatskom biskupu organizirao još jedan hrvatski velikan naš domaćin biskup Vlado Košić i to u vrijeme hajke koja se vodi protiv HAZU i mene zbog neizbora 'povjesničara – Uklanjalatelja' kako je tog nesuđenog akademika nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić.

Hajku je ponajbolje opisao akademik Ivica Kostović, koji je na listama Sveučilišta u Stanfordu među 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika, na predstavljanju moje knjige „HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2.“ rekavši:

“Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu”

I doista se pokazalo da je hajka uperena protiv Akademije jer se pokazalo da u njoj većina voli hrvatsku državu!

Zapravo hajka se razmahala poslije ovih riječi akademika Kostovića u kojoj je glavni akter bio Član suradnik HAZU Zvonko Maković, koji nije mogao postati akademik uz pomoć glavnih medija napao Akademiju i mene. Zato sam napisao i novu knjigu „Hajka na HAZU – 'mozak veličine maković-zrna' koja je u tisku, a podnaslov je dao - tko bi drugi nego – don Anđelko Kaćunko.

Za razliku od tih knjiga o neizabranom kandidatu za Akademiju, koji je čim je postao ravnatelj povijesnog instituta uklonio bistu Utemeljitelja hrvatske države povjesničara i akademika Franje Tuđmana, ova spada u niz mojih knjiga o hrvatskim velikanima tj. o onima koji vole hrvatsku državu.

A i biskup Bogović je bio povjesničar. O Utemeljitelju RH osjećao je zahvalnost u srcu kao i mnogi Hrvati 'što smo imali takva čovjeka, državnika, predsjednika, kako je istakao 12. prosinca 2009. na „Propovijedi povodom 10. obljetnice smrti dr. Franje Tuđmana“ koja je dana u ovoj knjizi, a koja je podijeljena u tri dijela.

Ja ću dati samo poneku biskupovu riječ iz svakog od ta tri dijela:

I. Izbori

U svojoj poruci za predsjedničke izbore, naši biskupi su dali do znanja kakav bi predsjednik trebao biti a kakav ne bi smio. (...)

Predsjednik je uporišna točka za čuvanje neovisnosti Republike Hrvatske i ni jednim svojim postupkom ne smije dovesti u pitanje njezinu teritorijalnu cjelovitost, osobito davanjem ustupaka na račun državne suverenosti radi postizanja kratkoročnih gospodarstvenih ili drugih ciljeva.

(...)

Osobno smatram da smo u dr. Franji Tuđmanu imali takva predsjednika.

II. Pomirenje

(...)

On vjeruje da se cilj može ostvariti poštenim putem, otkrivajući istinu o našoj prošlosti i pružajući ruku pomirenja svima koji streme za istim ciljem. Tuđman ne traži samo politički uspjeh, on traži pobjedu istine. Inače bi ostao politikant, a ne veliki političar i državnik.

(...)

On je volio iskreno svoj narod, proučavao je njegovu povijest, vodio ga u njegovoj sadašnjosti i osvjetljavao put u budućnost. Proučavajući njegovu povijest i radeći na njegovoj boljoj budućnosti, on je osjetio da je kršćanstvo bila njegova snaga i da to treba biti u budućnosti. Imao je veoma razvijen osjećaj cjeline.

Otuda i ona strast u traženju načina kako je ostvariti. On govori o hrvatskom biću. Taj govor nadilazi čisto znanstvene prosudbe.

(...)

To biće osjećaju samo velikani. Osjetio ga je uz Tuđmana i Ivan Pavao II. No i narod je instinktivno osjetio da se može na njih osloniti. Ta komunikacija nadilazi svaku političku tehniku. Svoju ljubav znali su saopćiti narodu i narod ju je prepoznao i uzvratio.

(...)

III. Tuđman i Sveta Stolica

Imao sam čast biti u njegovoj pratnji za vrijeme izložbe o Hrvatskoj u Vatikanu 28. listopada 1999., četrdesetak dana prije smrti. Liječnici su mu branili da ide na taj put. Vjerojatno bi odustao da je to bio bilo

koji drugi put u inozemstvo. No bila je riječ o putu u središte kršćanstva iz kojega je njegov narod stoljećima dobivao snažnu potporu, bila je riječ o otvaranju izložbe koja će u tom središtu predstaviti Hrvatsku u bogatstvu njezine baštine, bila je riječ o susretu s velikim prijateljem Hrvata i Hrvatske - s papom Ivanom Pavlom II. Gledao sam ga kako je više nošen nego se nosio po vatikanskim hodnicima.

(...)

Hrvati trebaju biti Bogu zahvalni što su koncem 20. stoljeća imali jednog Franju Tuđmana, koji je Hrvatsku stavio iznad svih svojih ljubavi („Sve za Hrvatsku - Hrvatsku ni za što!") i što je u to vrijeme na čelu katoličke Crkve bio veliki Ivan Pavao II., iskreni prijatelj Hrvatske.

(...)

*

Da, tako je o Utemeljitelju RH govorio biskup Mile Bogović, a mi danas živimo u državi u kojoj neki pokušavaju nagraditi izborom u Akademiji povjesničara koji je uklonio bistu utemeljitelja te države i koji po Scopusovoj listi spada u grupu najneuspješnijih povjesničara u tom institutu. Ponosan sam što o utemeljitelju RH mislim isto što i povjesničar i biskup dr. Mile Bogović i što sam sudjelovao u sprječavanju takvog sramotnog čina.

Josip Pečarić

GOVOR NA PREDSTAVLJANJE KNJIGE “HAJKA NA HAZU / 'MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA'

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predavljanju, HVIDR-i grada Zagreba koja nam je omogućila ovo predavljanje kao i današnjim sudionicima predavljanju: gđi Zorici Gregurić, Predsjednici *Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara*, akademiku Kuzmi Kovačiću i odvjetnik Željku Olujiću.

Zahvaljujem se i don Anđelku Kaćunku čiji sam komentar uzeo za podnaslov knjige, kao i svima drugima koji su – svaki na svoj način pomogli da knjiga bude tiskana.

Don Anđelko je na svoj način duhovito opisao činjenicu da je Maković svjesno ili samo kao 'korisna budala' sudjelovao u hajci na HAZU što je pokazao članak u tjedniku „7dnevno“ od 22. rujna 2024.: NINA U TAJNOSTI SPREMA OSVETU ZA AFERU GEODETSKI FAKULTET: POZNATO JE I KOME ĆE JE SERVIRATI.

On doista pokazuje samu bit ove orkestrirane hajke, iako u tekstu imaju neistinu o tvrdnji ljevičara u Akademiji kako je neizbor 'povjesničara – Uklanjatelja' prvi takav slučaj u HAZU. Vjerovali ili ne ljevičari u Akademiji ne znaju da sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA. A bit hajke je:

AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

Zašto hajka baš sada, a ne poslije pojave prve i druge moje knjige o neizboru 'povjesničara – Uklanjatelja', kako je neizabranog dr. sc. Stanka Andrića nazvao današnji predstavljatelj i pisac Predgovora ove knjige akademik Kuzma Kovačić?

Jednostavno su shvatili da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Vjerojatno je nekima u Akademiji s novom upravom bilo nešto čudno već kada je Akademija to pokazala svojim tekstom:

Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom-

Navodim samo slijedeće:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Znate li možda neku drugu instituciju u RH koja se usudila tvrditi nešto slično ovome?

To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar Marko Jurič, danas već osuđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama (danas vidimo i da su zabranjene samo hrvatske) mislio da sam ja autor tih Priloga.

Još je gore ljevičarima u Akademiji bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjatelja'.

Ali ni tada nije krenula hajka.

Nije krenula ni kada su bila predstavljanja moje druge knjige o tom (ne)izboru.

Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*,

Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

A podnaslov su njegove riječi s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjalca'.

Riječi koje nas dijele na one koji ne vole i vole Hrvatsku! Riječi jednog takvog člana vladajuće stranke!

(Uzgređ budi rečeno uskoro će biti tiskana i moja knjiga o tome da su po Sveučilištu u Stanfordu među najutjecajnijim znanstvenicima na svijetu bila i tri moja doktora iz Pakistana.)

Ono što je meni izuzetno drago, što sam iz članka u tjedniku 7Dnevno doznao da se ozbiljno razmišlja, tj. boje se još hrvatskije Uprave u HAZU, na čelu s akademikom Davorom Miličićem, a u tekstu se napadaju i današnji Predsjednik HAZU akademik Velimir Neidhardt i glavni tajnik akademik Dario Vretenar.

Nadam se da kolega Jurič neće opet pomisliti da ja stojim iza toga, jer mi je doista i bili prirodno da u na čelu hrvatske Uprave HAZU bude upravo akademik Davor Miličić.

Zašto?

Sjećate li se Pisma iz 2011. koje je potpisalo 20 biskupa i akademika: PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA?

Potpisalo ga je puno Hrvata. Jedino jedan se potpisao kao dekan svog fakulteta: prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta - najmlađi dekan u povijesti tog fakulteta.

I ne samo to. Napisao je i objavljeno je njegovo mišljenje koje je dano i u ovoj knjizi koje doista trebate pročitati, jer će vam odmah biti jasno kako je teško nekima od same pomisli da će on biti na čelu Akademije - hrvatske Akademije!

Pismo je poslano još jednom s više biskupa i akademika koji su ga potpisali. Njih 29 među kojima je tada već i akademik Miličić.

Moram priznati da mi je drago što Maković stalno ponavlja da sam ja autodidakt ('samouk; poznavalac neke znanosti, umjetničke djelatnosti ili zanatskog zanimanja, koji je do tog stupnja izobrazbe došao sâm, bez tuđeg poučavanja ili upućivanja').

Makovića bi se moglo definirati kao fah idiota. ('totalna neznalica za sva područja života osim za usko specijalizirano područje njegovog interesa').

Takav naziv opravdava i činjenica što on ne razumije da je biti znanstvenik neovisno od toga jeste li ili niste završili neki fakultet, nego jeste li i što uradili u znanosti.

To nam je pokazao i u razgovoru sa Zrinkom Vrabec Mojzeš, „Nacional“, 17. 09. 2024.:

ZVONKO MAKOVIĆ: 'HAZU? Takve su se stvari radile za vrijeme Ceaușescua. Evo što me zgrozilo...'

Objavio sam i svoj komentar:

ZAPRAVO MAKOVIĆ VRIJEĐA HRVATSKI INSTITUT ZA
POVIJEST

<https://bezcenzure.hr/toptema/zapravo-makovic-vrijeda-hrvatski-institut-za-povijest/>

U tekstu imate usporedbu mog i njegovog školovanja, što pokazuje kako Makoviću to baš i nije ponajbolje išlo, ali ovdje ću spomenuti ću samo dvije stvari iz mog odgovora.

Prva pokazuje zašto sam ga još 2005. opisao kao SIMBOL JUGOSLAVENSTVA. Naime opet imamo laž kad tvrdi:

„Najviše me pogodilo to što se oni koji su preporučili Andrića uopće nisu javili da ga brane.“

A na Izornoj skupštini su se javila dvojica, a ja sam im replicirao. Svojim javljanjem još su više ukopali 'povjesničara – Uklanjalja'.

Druga pokazuje da sam ja dok je naš fah idiot pokušavao doktorirati u oblasti iz koje se školovao, ja sam već objavljivao tekstove iz povijesti zbog kojih nisam bio već tada i redoviti profesor i Član suradnik HAZU već kao matematičar. Uzgred budi rečeno nisam ni diplomirao matematiku.

Tako sam i u godini u kojoj je on doktorirao (49. godina njegovog života) u danas po Scopusu najboljem hrvatskom časopisu iz povijesti objavio i rad (u časopisu HIP-a!):

A. Pečarić, J. Pečarić, Kneževina Crna Gora i pitanje imena zavoda Sv. Jeronima u Rimu, Časopis za suvremenu povijest, 28,1-2(1996), 217-225.

Dvije godine kasnije i drugi u tom časopisu, a iste godine i knjigu:

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 1998.

Knjigu sam napisao kao odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića “Tuđmanov Jasenovački mit” na poziv ravnatelja HIP-a povjesničara dr. sc. Mirka Valentića.

I ne samo to. Dr. Valentić me je pozivao da dođem raditi u HIP.

Te godine je na radiju „Slobodna Europa“ (Prag) organizirano sučeljavanje dr. Bulajića i mene pa se Bulajić pokušao 'opravdati' zbog tog sučeljavanja novom knjigom:

Dr. Milan Bulajić, “Jasenovac - Ustaški logori smrti ● Srpski mit? ● - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima”, Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999.

U njoj je govorio o IDEOLOGIJI GENOCIDA COHEN PEČARIĆ, i tvrdio kako su dvije NAJANTISRPSKIJE KNJIGE U POVIJESTI knjiga Philipa Cohena „Srpski tajni rat“ i ta moja knjiga u izdanju HIP-a.

Naravno, odgovorio sam mu novom knjigom, bolje reći knjigama u kojima sam dao to sučeljavanje (dva puta i na engleskom)

Pa vrijeđa li naš fah idiot HIP svojim tvrdnjama?

Ili je samo pravio budale od silnih urednika koji su sudjelovali u njegovoj hajci protiv Akademije?

Meni je važno da je on svojim nastupima samo ukazao na nevjerovatnu činjenicu da se svih ovih godina IDEOLOGIJA GENOCIDA COHEN PEČARIĆ u RH uopće ne spominje, a od dvije po dr. Bulajiću NAJANTISRPSKIJE KNJIGE U POVIJESTI spominje se samo knjiga Philipa Cohena.

GORAN BURIĆ MISLI NA PROMOCIJA KNJIGE SA BRANKO SMREKAR

i 3 others na lokaciji Hvidr-A Zagreb.

Večeras u 18:00 sati bili smo u HVIDR-i Grada Zagreba, Slovenska 21., na promociji knjige akademika Josipa Pečarića

HAJKA NA HAZU / „MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA“

O knjizi je govorio akademik KuzmaKovačić, te odvjetnik ŽeljkoOlujčić i autor knjige akademik Josip Pečarić s moderatorom Zoricom Gregurić

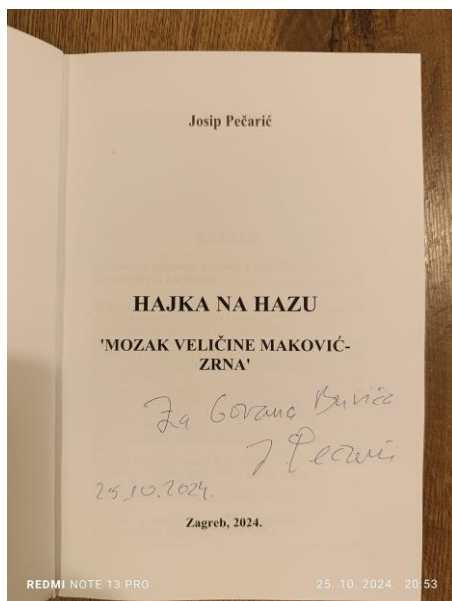
Kao na svakom događaju i ovaj put sam upoznao dugogodišnjeg facebook prijatelje istomišljenike Branko Smrekar, Tomislav Polančec i Jozo Klarić-Klajo

ZajednoSmoJači ❤️💙💜

BogiHrvati 🇺🇦

p.s. tu je i knjiga s posvetom 🍷

#Tea 🍷 Goran Burić

Nije li moralna dužnost svakog čovjeka, osobito onoga koji po djelovanju u svojoj zavičajnoj, nacionalnoj, znanstvenoj, umjetničkoj, vjerničkoj, kulturnoj ili inoj zajednici jest autoritet i primjer drugima, biti glas istine, upravo onako kako svjedoči akademik Pečarić? Kad ne bi bilo tako, onda bi i Einsteinovo zauzimanje pred čitavim svijetom za prava hrvatskog naroda pogažena u Jugoslaviji, potaknuto srpskim zločinom ubojstva slavnog hrvatskog znanstvenika Milana Šufflaya, bilo nešto "neznanstveno" i time nepotrebno. Bogu hvala, ljudi znaju da to nije i ne može biti tako. Stoga, plodove svjedočkog nastojanja akademika Pečarića, već sad to vidimo, marljivo ubiru novi naraštaji hrvatskih znanstvenika, također i povjesničara odlučnih da hrvatska povijesna istina nezaustavljivo pobijedi.

Neki komentari:

Goran Burić

Moja preporuka za pročitati!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

AUTOR KOVANOG NOVCA

Kipar akademik Kuzma Kovačić: 'Pretužan sam...

Euro nema dušu, kič koji sliči žetonu iz kockarnica. Naša je kuna za njega bila ljepotica'

PIŠE IVICA MARKOVIĆ

https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/kipar-kuzma-kovacic-pretuzan-sam-euro-nema-dusu-kic-slici-zetonu-iz-kockarnica-kuna-je-bila-ljepotica-15293029?fbclid=IwY2xjawGJyJZleHRuA2FlbQIxMAABHWQpN_X_gGi-aZW8ZbquuwPelJrDCaH8-K6SLWg67I_4YDSl6ytYBHa8CA_aem_0HyAk9Oy07TBSNajFPZ_Fyg

Josip Pečarić

Bila mi je čast i veliko zadovoljstvo što je na predstavljanju bio Jozo Klarić-Klajo . On nije samo branitelj već i pjesnik, pa sam dobio i njegovu novu zbirku pjesama: https://viktimologija.com.hr/wp/jozo-klaric-klajo-promocija-zbirke-pjesama-jedna-je-istina/?fbclid=IwY2xjawGJx-5leHRuA2FlbQIxMAABHfUCsR4JZflIG1ip6ENehay44VvVQ7ZoVqjmUgL2GamfCw-PExcCyam9nA_aem_Xu3n3-usW-wM2eiLdiTf_g

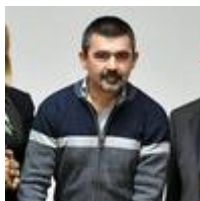

VIKTIMOLOGIJA.COM.HR

Jozo Klarić Klajo: Promocija zbirke pjesama “Jedna je istina” – HRVATSKO ŽRTVOSLOVNO DRUŠTVO

Josip Pečarić

https://www.medjugorje-info.com/medjugorje-novosti/hrvatski-branitelj-jozo-klaric-klajo-nakon-pet-dana-pjesacenja-stigao-u-medugorje?fbclid=IwY2xjawGJx4lleHRuA2FlbQIxMAABHfUCsR4JZflIG1ip6ENehay44VvVQ7ZoVqjmUgL2GamfCw-PExcCyam9nA_aem_Xu3n3-usW-wM2eiLdiTf_g

MEDJUGORJE-INFO.COM

Hrvatski branitelj JOZO KLARIĆ – KLAJO nakon pet dana
pješačenja stigao u Međugorje - Međugorje Info

BILI CVITAK JE SA JOSIPOM PEČARIĆEM na lokaciji Hvidr-a Zagreb

Druženje sa akademskim članovima HAZU, u HVIDRA Zagreb. U domoljubnom duhu, promocija knjige Josipa Pečarića, "Hajka na HAZU".

**KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA
„AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / “OVDJE
SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U
AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE
HRVATSKU DRŽAVU”**

Knjiga akademika Josipa Pečarića „AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU” dana je na našem portalu:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

U Predgovoru prof. dr. sc. Prof. dr. sc. Mihovil Biočić piše:

Jedan stariji, uvaženi sveučilišni profesor, svojedobno, u vrijeme komunizma, rekao mi je: **“Za ući u JAZU, potrebno je izdati dvije knjige i dva prijatelja”!** Zasigurno je bilo tijekom vremena vladavine „najvećeg sina naših naroda i narodnosti“, takvih ili sličnih primanja u razne državne institucije pa i u najvišu instituciju „besmrtnika“. Neki su i u novije vrijeme pokušali priskrbiti „besmrtni“ status, temeljem krivotvorina i pripadnosti „nedodirljivoj“ kategoriji ljudi. Što reći za „znanstvenika“, kojeg se i vlastiti mentor odriče zbog priznatih krivotvorina u svojim radovima! Srećom, postoje akademici – ljubitelji istine u znanosti, poput akademika Josipa Pečarića, koji su na vrijeme prepoznali jednog od takvih „znanstvenika“ i sačuvali HAZU od sramote. Takvi su „znanstvenici“ prespavali dolazak demokracije, pa misle da će ih ofucati megaubojice XX. stoljeća i da su znanstvenici...

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE "HAJKA NA HAZU /
'MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA'
možete vidjeti na:**

https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=J7xP9cb-6Y&fbclid=IwY2xjawGQY1xleHRuA2FlbQIxMQABHXf187Q20m5uTGkHaJWE2uSOEkok8_K3XiOBh7b6JZkFtc_uh96cYrLhTw_aem_VPpAFJF4wNE4zdNVcxiH6A

YOUTUBE.COM

Predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića "Hajka na HAZU"

U zagrebačkoj HVIDR-i predstavljena je knjiga akademika Josipa Pečarića "Hajka na HAZU/Mozak veličine 'Maković-zrna'"
Govornici:Odvjetnik Željko OlujičAkademik...

SJEĆANJE NA AKADEMIKA DUBRAVKA JELČIĆA („MATEMATIKA I POVIJEST“)

Govor na predstavljanje knjige “HAJKA NA HAZU / 'MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA'

https://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/41282-govor-na-predstavljanju-knjige-hajka-na-hazu-mozak-velicine-makovic-zrna?fbclid=IwY2xjawGQCHZleHRuA2FlbQIxMAABHeAdAyp3LYJNrweog_rpSa5sZTG5hV5pMAvl_7swNmRRjSHeH_DRNZv5Q_aem_-uSyFK8VQU3xid7zUzRb8g

ima jedan zanimljiv komentar:

Protuz Boboj

Ma BRAVO Akademiče Pečariću, uvijek tim protuHama (protuHR "huljama") odgovorite jasno, glasno, javno i hrabro jasnoćom i bistrinom vrhunskog Svjetskog matematičara i sjajnog HR Domoljuba bez "dlake na jeziku". Hvala vam, BOG Vas poživio.

Jasno je da povezivanje mojih tekstova s matematikom je meni samo po sebi drago. Ali još više što me podsjeća na dragog prijatelja i suradnika pokojnog akademika Dubravka Jelčića.

Moje knjige s njim ili o njemu:

D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.

J. Pečarić, Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.

D. Jelčić i J. Pečarić, Povijesni prijepori, Zagreb, 2006.

M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Koprivnica, 2006.

J. Pečarić, Kad “stručnjaci” odlučuju o matematici, Zagreb, 2006.

J. Pečarić, Kako su rušili HAZU?, Zagreb, 2006.

J. Pečarić, Za hrvatske vrednote, Zagreb, 2007.

D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.

J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf

J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>

U ovoj posljednjoj možete naći i tekst:

MATEMATIKA I POVIJEST

(Uz knjigu Josipa Pečarića *Brani li Goldstein NDH?*)

U posljednje vrijeme sve više volim matematiku. Samo ona je još ostala nepromijenjena, jedino nju još nisu uspjeli reformirati. Pokušavali su, nije da nisu, dali su sve od sebe da i nju 'unaprijede' po svome, ali eto, nekako nije išlo. Godinama se cijela naša ekonomija temeljila na pretpostavci da u socijalizmu dva i dva mogu biti i pet, i šest, i tri, kako kad, već prema tome što u kojem trenutku zatreba centralnom komitetu. Ali se pokazalo da je ta matematika vraški tvrdoglava i odvratno reakcionarna: uporno ostaje kod svoga, da je dva i dva četiri, i ne priznaje nikakve više revolucionarne razloge da makar samo ponekad i barem za zericu popusti. I ako nas išta bude spasilo od invazije duhovnog terora efemernih ideologija, koje bi cijeli svijet htjele okrenuti naglavačke i prekrojiti po svome, onda to nije poezija, kao što se obično misli, nego matematika. Poezija, i umjetnost uopće, može se i stvarati i tumačiti i ovako i onako, jedino s matematikom ne može manipulirati ni najveći, najokrutniji siledžija. Dva i dva je bilo i ostalo četiri u svakom režimu i po svačijem računu.

Da nisam ove rečenice napisao još davno, negdje sredinom sedamdesetih godina prošloga stoljeća, i uvrstio ih u svoj roman *Strah*, objavljen 1994. (vidi o. c. str. 270), bio bih u kušnji da ih sada napišem. Darovao sam ih zauvijek virtualnom protagonistu svoje proze, a sada ih samo za trenutak posuđujem od njega, jer su i trenutak i tema kao naručeni da one, te rečenice, dobiju svoje konkretno opravdanje i potvrdu.

Doista: tek kad se željeznom logikom egzaktnog matematičkog mišljenja raščlani rečenica po rečenica iz knjige *Holokaust u Zagrebu* profesora povijesti Ive Goldsteina, onako kako je to učinio Josip Pečarić, čitatelju postaje jasno kroz kakve sve logičke vratolomije mora proći autor kad iz neprijepornih činjenica izvodi svoje

proizvoljne zaključke, zaključke koji ne samo što ne proizlaze iz činjenica na koje se pozivaju nego se u bitnome i razilaze s njima. Pečarić strpljivo, raščlambom za koju se može reći da slijedi metodu “red-po-red”, dokazuje da nikakvim akrobacijama nije moguće dokazivati nešto što se dokazati ne može niti pobijati nešto što se pobiti ne da. Znanstveni pristup nekoj temi, a time i znanstvenost nekoga teksta ne ovisi samo o točnosti činjenica nego i o njihovoj interpretaciji, koja ne smije težiti dokazivanju apriornih tvrdnji. Takva manipulacija činjenicama ne samo što nije znanost, nego je naprotiv najopasniji oblik antiznanosti: jer iznosi neutemeljene, pa i lažne tvrdnje, često i bitno suprotne istini. Naravno, takvu neznanstvenu, quasiznanstvenu metodu karakterizira i sklonost takvih “znanstvenika”/manipulatora da činjenice selektiraju po vlastitoj volji, izostavljajući dakako one koje evidentno pobijaju njihove apriorne zaključke. Pečarić je konkretnim primjerima dokazao, da se sveučilišni profesor Ivo Goldstein služio dobrano i takvom “znanstvenom” “metodom”.

Pečarićeva knjiga otvara polemiku o jednoj bolnoj temi, koja – iako bolna – ne bi bila ni sporna ni preteška da je takvom nisu učinili, svojim jednostranim, dakle zlonamjernim interpretacijama jugokomunistički “povjesničari” uz svesrdnu pomoć svojih ispolitiziranih publicista.

Svaki čitatelj Goldsteinove knjige logično će zaključiti, da njen autor bez i jedne jedine olakotne okolnosti optužuje Hrvatsku i hrvatski narod za ono što je činila vlast NDH. Bila to njegova intencija ili ne bila, taj dojam se ne da zanijekati.

Okrivljavati Hrvatsku i Hrvate u cjelini za događaje tijekom Drugog svjetskog rata, slijedimo li željeznu logiku, implicira i okrivljavanje Države Izrael za aktualna nasilja protiv Palestinaca. Židovi se pozivaju na svoje predpovijesno, *biblijsko* pravo na taj teritorij, koji oni sada brane svim raspoloživim (i ne baš uvijek uzornim) sredstvima. I Hrvati imaju povijesno pravo od ranoga srednjeg vijeka na svoj teritorij, i oni su ga branili svim raspoloživim sredstvima. Ali, dok nisam čuo da je profesor povijesti Ivo Goldstein digao glas protiv nedavnog brutalnog, zločinačkog razaranja Janina, čuo sam kad je još u jeku srbo-četničkih napada, na jednom skupu u Hrvatskom kulturnom klubu, u Muzeju za umjetnost i obrt, prigovarao

generalu Tusu zbog jedne spaljene srpske kuće negdje na tadašnjoj crti bojišnice. S takvim dvostrukim mjerilima ne može se biti ni objektivni promatrač, još manje znanstveno vjerodostojni povjesničar, koji pretendira na pravorijek.

Ne, zaista, NDH je bila daleko od idealnoga. Ali koja je to država u ono doba bila i koja je danas idealna? Amerika, koja je poslije Pearl Harbora jednim potezom pera strpala u koncentracijske logore sve Japance koji su se u njoj zatekli i sve američke građane japanskog podrijetla te im konfiscirala svu imovinu? Ili Amerika danas, s vijetnamskom reputacijom? Velika Britanija, u kojoj je mrak zauvijek pokrio mnoge koji su nekada imali prijatelje u Njemačkoj i prije rata se dopisivali s njima? Osumnjičeni kao njemački agenti, nisu imali ni prilike ni vremena dokazivati svoju nevinost. Ili Velika Britanija danas, s Belfastom i Sjevernom Irskom? Francuska? Vichýjevska Francuska, pod maršalom Petainom, ili možda ova današnja, rastočena korupcionaškim aferama? Mađarska? Rumunjska? Slovenija? Italija?

Kad se Hrvatskoj stavlja za uzor Danska, kao što to čini Goldstein, Pečarić upozorava na logičku grješku u razmišljanju, a ona se sastoji u tome, što su Danci “kupili” njemačku blagost tako što su im u sve većim količinama davali razne živežne namirnice, a nema sumnje, da su time jačali njemačku ratnu moć i tako produljivali trajanje rata, a to opet znači, da su posredno skrivili veći broj ne samo vojnih žrtava saveznika nego i civilnih žrtava nacističkih zločina. Ali dok se to njima uzima za dobro, Pečarić pita, što bi bilo da su tako postupali Hrvati? I bi li bilo bolje da je Pavelić odstupio pa prepustio Nijemcima da i Hrvatsku učine “judenfrei”, kao što su učinili Srbiju, ili je bolje što je svojim kojekakvim manevrima (Pečarić navodi i kojim i kakvim) spasio barem 25% Židova u Hrvatskoj? Dakako, to ni izdaleka nije dovoljno da bismo mogli biti zadovoljni, ali, ako je i manje nego što su uspjeli postići neki drugi, isto tako je i više nego što su postigli neki – treći.

Najnepravedniji bio je Goldstein prema blaženom Alojziju Stepincu. I najnelogičniji! Upravo Stepinčev slučaju je paradigmatičan, upravo iz njega može se naučiti razlikovanje države od režima, ali tu pouku Goldstein nažalost nije izvukao. A time je ocijenio sama sebe. On doduše spominje neke “sitne” Stepinčeve

korake u zaštiti Židova, ali ih u konačnoj ocjeni Stepinčeva držanja posve zanemaruje, kao i one koje niti ne spominje. On dakle nema što priznati Alojziju Stepincu. A na to se može reći, da to više nije pitanje ni znanosti ni politike nego morala. Tko nije spreman sa zahvalnošću primiti i priznati mala dobročinstva, ne zaslužuje ni velika. To je pitanje morala, onakva kakav se očituje na individualnoj razini, pojedinačno, od čovjeka do čovjeka.

Nisam cinik kao što je to onaj zapovijedajući general demokratske Amerike u Afganistanu, koji je nedavno, nakon što su njegove zračne snage bombardirale veću svadbenu skupinu u nekom selu i usmrtili veći broj nevinih ljudi, izjavio načelnu ispriku uz napomenu: “Ali možda svi stradali i nisu bili sasvim nevini.” Takav biser pravne svijesti s dubokom indignacijom ostavljam njemu i njegovim “demokratskim” naredbodavcima, njihovoj uzornoj “humanosti” i “političkoj odgovornosti”.

Jest, svaka je žrtva nevinna, ako joj nije dokazana krivnja. I sasvim je svejedno, je li ta žrtva hrvatska, srpska ili židovska, kojoj je strani u sukobu ta žrtva pripadala, desnoj ili lijevoj, od čije ruke je pala, ustaške ili partizanske, i u ime čega, hrvatstva ili komunizma.

Ali Goldsteinova knjiga postavlja implicite još jedno važno načelno pitanje, nerazdvojno od spomenutoga: to je pitanje krivca za zločin. Naime, ako su svi ustaše i svaki dužnosnik ustaške vlasti krivi za zlodjela u doba NDH, onda je sasvim razložno reći da su i svi partizani i svi nositelji vlasti komunističke partije, pa najzad i svi njeni članovi, krivi za zločine Bleiburga i događaja koji se tim pojmom podrazumijevaju. Svako drukčije mišljenje i drukčiji zaključak bio bi nelogičan, a time i povijesno neodrživa krivotvorina činjenicâ.

Kad to shvatimo, približit ćemo se istini. A to će biti neprocjenjiva korist i za politiku i za znanost, kao i za moralni habitus pojedinaca, koji se njima bave.

Najzad, kad smo već kod logike, reći ću još nešto, što mi se čini logičnim:

Tko se ne može s iskrenim pijetetom pokloniti svim žrtvama i jednog i drugog totalitarizma, i fašističkog i komunističkog, nije vjerodostojan ni kad veliča žrtve samo jedne, to jest “svoje” strane. I to je bitna pretpostavka za svakoga, tko se želi znanstveno baviti ovom temom.

A komparacija Goldsteinova i Pečarićeva teksta dokazuje, da je profesor povijesti, opterećen u znatnoj mjeri svojom subjektivnošću, što se tiče logičke interpretacije činjenica inferiorniji od profesora matematike.

Ali to tako, nažalost, nije od danas. Matematika je uvijek bila superiornija od mnogih disciplina, pa i od povijesti, vjerojatno zbog same svoje prirode. Kad su zapitali G. B. Shawa što će, ne znam više o čemu, reći povijest, zločesto mudri i okrutno cinični Irac je odgovorio: "Povijest će, gospodine, lagati kao uvijek." Nismo li se, dakle, ulovili u zamku problema, koji još uvijek čeka da bude dolično, ljudski razriješen, s malim izgledima da ćemo to i dočekati? Jer svijet još uvijek nije pravedan niti se pravda uvijek temelji na istini. I nema izgleda, da će se u tome išta promijeniti. Naprotiv!

Ali to nije razlog da dignemo ruke od svega i da se prepustimo pravdi koja nije pravedna i povijesti koja nije istinita. Obratno, upravo to i jest izazov i pravi razlog, da se s takvim stanjem ne mirimo. Kako ono kaže stara latinska verzija još starije grčke sentence: *Amicus Plato, amicus Socrates, sed praehonoranda veritas.*

"Hrvatsko slovo", Zagreb, 19. 7. 2002.

Predstavljajući tu knjigu Jelčić je te 2002. godine sve to izrekao u dvije rečenice:

„Ovo nije knjiga iz povijesti nego iz matematike. Samo je objekt proučavanja jednog matematičara bila knjiga iz povijesti.“

S tom tvrdnjom sam i počeo moj govor na Izornoj skupštini HAZU prije 12 godina, kada sam se usprotivio prijedlogu da se prof. dr. sc. Ivo Goldstein izabere za akademika.

Kasnije se Goldstein proslavio svojim nadaleko poznatim 'pronaskom' pa je po njemu danas poznat kao IVO DROBILICA.

Naravno Ivo Drobilica je spominjan i na ovogodišnjim izborima kada je još prije Izborne skupštine bilo poznato da je veliki hrvatski kišar akademik Kuzma Kovačić nazvao novog (neizabranog) kandidata dr. sc. Stanka Lasića 'povjesničar – Uklanjatelj'. Taj neizbor je i poslužilo bivšem Članu suradniku HAZU Zvonku Makoviću i nizu urednika

glavnih medija za hajku na HAZU o kojoj govori ova knjiga koju smo predstavili nedavno.

Na predstavljanju je gđa Zorica Gregurić, predsjednica *Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara* spomenula i činjenicu kako je

Poznati hrvatski povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević predstavljajući jednu moju knjigu komentirao pitanje što ja radim u povijesnim znanostima. I sam odgovorio:

„Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti,“

Jasno je da takvo uvođenje reda u njihovu znanost nije drago mnogima iz te oblasti, a pogotovo onima koji su odlučili biti 'istoričari' a ne povjesničari.

Tako me je Ivo Drobilica tužio sudu. Svjedoci su mu bila supruga i kćer, koje su opisale njegove strašne patnje zbog tog 'uvođenja reda':
27. Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

28. Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u

smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

29. Iz iskaza svjedokinja i tužitelja proizlazi da je tužitelj vrlo emotivno doživio tuženikove tvrdnje, da ga je to uzrujalo i da mu je pozlilo. Tužitelj je javna osoba i time mora imati viši stupanj tolerancije na javnu kritiku nego prosječni građanin, ali u ovom slučaju se nije radilo o kritici u odnosu na njegovo djelovanje, već su se iznijele neistinite činjenične tvrdnje, a to prelazi stupanj tolerancije koju bi inače tužitelj trebao pretrpjeti. Nije sporno da je tužitelj i ranije doživljavao neugodnosti i negativne komentare, ali to ne umanjuje štetnu radnju tuženika niti posljedice te radnje. ....

A znate li zbog koje knjige je Ivo Drobilica padano u nesvijest, pa su me zbog toga tužili?

Ako ste pomislili na ovu iz 2002. o kojoj je govorio akademik Jelčić – prevarili ste se.

Ako ste pomislili na knjigu: J. Pečarić, *Zabranjeni akademik / Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012. - prevarili ste se.

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.

Istina ja znam da sam tužen zbog knjige o Puhovskom, ali nisam siguran za što sam osuđen.

Ne vjerujete mi?

Ne morate mi vjerovati, ali Ivo Drobilica prvostupanjsku presudu spominje u knjizi "Povijesni revizionizam i neoustaštvo - Hrvatska 1989-2023." na str. 221. spominje upravo knjigu o kojoj je pisao i koju je predstavljao akademik Dubravko Jelčić:

„... Pečarićev u knjizi Brani li Goldstein NDH, čime je stavila u istu ravan profesionalnu historiografiju i ispolitizirani (revizionističko-neoustaški) amaterizam (garniran uvreda i klevetama, što je 2022. dobilo i sudski pravorijek).“

Josip Pečarić

AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA „HAJKA NA HAZU”

Poštovane gospođe, štovana gospodo!

Sve vas srdačno pozdravljam izrazujući radost što večeras možemo predstaviti knjigu akademika Josipa Pečarića „Hajka na HAZU / Mozak veličine maković-zrna”, još jednu knjigu njegova ustrajna nastojanja u obrani hrvatske istine, najvažnijeg našeg duhovnog odnosno kulturnog i političkog pitanja, uz ono demografsko, presudno, te pitanje stvarnog i potpunog uključenja našeg iseljeništa u politički, gospodarski, kulturni i svekoliki život hrvatske nacije i države. Izrazujem zahvalnost akademiku Pečariću što me pozvao sudjelovati u predavljanju njegove knjige i napisati joj uvod, dajući time i meni priliku za javno svjedočenje.

Kratki uvod knjizi naslovio sam riječima Evandjelja „Svjedočiti za istinu”, Kristovim riječima izgovorenim pred Pilatom, jer mislim da je to razlog i smisao cjelokupnoga Pečarićeva djelovanja, posebno publicističkoga kojim dosljedno i hrabro svjedoči kao malo koji hrvatski intelektualac današnjice, te uzrok prijepora o koje ova knjiga govori. Nije, naime, Pečarić napadnut, a s njim i Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, samo zbog nedavnog suprotstavljanja izboru jednog kandidata za redovitog člana Hrvatske akademije, nego zbog njegova stalnog javnog zauzimanja za obranu hrvatske povijesne istine, obranu od „banditizma nelustriranih komunističkih krugova” (kako tu pojavu točno naziva hrvatska povjesničarka Blanka Matković).

Velika komunistička laž „odnjegovana” u neprispodobivom zločinu nad hrvatskim narodom, koju neljudski još mnogi prihvaćaju, proizvela je u borbi protiv hrvatske državne nezavisnosti lažnu povijest koja još uvijek drži hrvatski narod i društvo zarobljene u okovima komunizma u službi jugoslavenstva, time i velikosrpstva, okovane sramotnim nasljeđem najzloglasnijeg razdoblja svjetske i hrvatske povijesti. Kao što je ta Velika laž izfabricirala lažnu hrvatsku

povijest, poglavito našu povijest dvadesetog stoljeća, isto je učinila i na polju umjetnosti otvarajući u doba komunističke vladavine prostore lažne slobode i proizvodeći svoje „kanone” i „velikane” u čijoj sjeni, po zapovjedi tadašnjih i sadašnjih komesara – lažnih estetičara i povjesničara umjetnosti, ne smije rasti „travurina” prave hrvatske umjetnosti sve do danas (sjetimo se samo primjera Bakićeva spomenika tzv. ustanku naroda Banije i Korduna, tj. Srba protiv Hrvata, na Petrovoj gori, u likovnom smislu „socijalističkog hotela C kategorije”, najskupljeg spomenika svih vremena nakon egipatskih piramida, koje se želi obnoviti kao tobože veliko umjetničko djelo te sličnih takvih primjera). Osudu na „status travurine” doživio sam na vlastitoj koži, koja i nije samo moja nego naša zajednička, ukinućem funkcije Oltara hrvatske domovine i nasrtajem na njegovu fizičku opstojnost, ukinućem hrvatskog novca – kune, prešućivanjem i zanemarivanjem mojih spomenika hrvatskim velikanima i slavnim događajima iz hrvatske povijesti, do izoliranja sveukupnoga moga kiparskog nastojanja odkad je preminuo hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman i vlast preuzela sljedba i razni miljenici Velike laži sad obogaćena otmicom hrvatskoga blaga, zločinom na kojem temelji svoju moć, često i uz pomoć presuda Vrhovnoga suda. U tom i takvom žalosnom času očitovao se bio i nedavni kandidat za izbor u redovito članstvo Hrvatske akademije Stanko Andrić, povjesničar – uklanjatelj koji je uklonio spomen-bistu tvorcu ove hrvatske države akademiku Franji Tuđmanu iz Hrvatskog instituta za povijest u Slavonskom Brodu koji je tada vodio, a za članstvo se nedostojno kandidirao i svojom „stručnom kritikom” djela izabranog akademika povjesničara Franje Tuđmana. Pečarić je tu rabotu prepoznao znajući kuda i kamo ona vodi po planovima protivnika hrvatstva i hrvatske države. Na Pečarićevo upozorenje nije se oglušila većina članova Akademije, naprotiv, sluteći opasnost koja slijedi iz istine na koju je već davno, ali u naše doba, upozorio američki filozof Richard M. Weaver, da „... nikada nismo toliko ispunjeni osjećajem uspjeha kao kada nekom bedemu svoje kulture zadamo smrtni udarac”. Taj „osjećaj uspjeha” vodio je i povjesničara umjetnosti (ne povjesničara!), sad već bivšeg člana Akademije Zvonka Makovića, koji je nekulturno riječima napao akademika Pečarića osporavajući mu pravo da govori o povijesti jer nije povjesničar po struci. Aktivirali

su se u tome napadu i svi „proslavljeni” krivotvoritelji hrvatske povijesti te čitava medijska aparatura i mašinerija.

Potpuno je jasno da se iza tih napada krije onaj razlog koji sam naveo na početku – osporavanje prava na svjedočenje za istinu. Nije li, rekoh u uvodu knjizi, moralna dužnost svakog čovjeka, osobito onoga koji po djelovanju u svojoj zavičajnoj, nacionalnoj, znanstvenoj, umjetničkoj, vjerničkoj, kulturnoj ili inoj zajednici jest autoritet, primjer drugima, biti glas istine, upravo onako kako svjedoči akademik Pečarić, svijetom proslavljeni hrvatski znanstvenik – matematičar? Kad ne bi bilo tako, onda bi i svojedobno Einsteinovo zauzimanje pred čitavim svijetom za istinu o pravu hrvatskog naroda pogazaenom u Jugoslaviji, potaknuto srpskim zločinom ubojstva slavnog hrvatskog znanstvenika Milana Šufflaya, bilo nešto „neznanstveno” i time, valjda, nepotrebno. Bogu hvala, znamo svi da to nije i ne može biti tako. Stoga, plodove svjedočkog nastojanja akademika Pečarića, već to vidimo, marljivo ubiru novi naraštaji hrvatskih znanstvenika, također i povjesničara, odlučnih da hrvatska povijesna istina nezaustavljivo i konačno pobijedi. Jer, ponovo riječima spomenutog filozofa: „Onaj tko vjeruje u istinu... mora ustvrditi da na najvrijednije stvari na svijetu protok vremena ne utječe. U suprotnome i sam pojam istine postaje nemoguć.”

Čestitam akademiku Pečariću na još jednom svjedočkom djelu ostvarenom ovom knjigom! I hvala poštovanom Josipu na neumornom svjedočenju za istinu iz ljubavi, koje se zove – mučeništvo.

Kuzma Kovačić

U Zagrebu (Dvorana hrvatske braniteljske organizacije HVIDRA Grada Zagreba),
25. listopada 2024. u 18 sati

https://bezcenzure.hr/toptema/akademik-kuzma-kovacic-govor-na-predstavljanju-knjige-josipa-pecarica-hajka-na-hazu/?fbclid=IwY2xjawGUExtleHRuA2FlbQIxMAABHCMP94Jhfy2bsu5N1h7hANk5TTExyPZY41pvRlvBv4TizDTWejP9GYpMoA_aem_heXq0p2WBVrn9-wV0rmq6w

BEZCENZURE.HR

AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA „HAJKA NA HAZU” ...

AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA „HAJKA NA HAZU” ...

https://dragovoljac.com/index.php/razno/41363-akademik-kuzma-kovacic-govor-na-predstavljanju-knjige-josipa-pecarica-hajka-na-hazu?fbclid=IwY2xjawGUE2ZleHRuA2FlbQIxMAABHT6eCKcJV-USl5U9jMSxVCzALYgdf7ajk0LXrNvn74kgUpBhnmql0zSw_aem_31sNbwdHhtqfxH8AI8-HOQ

DRAGOVOLJAC.COM

Akademik Kuzma Kovačić - Govor na predavljanju knjige Josipa Pečarića 'Hajka na HAZU'

Akademik Kuzma Kovačić - Govor na predstavljanju knjige Josipa Pečarića 'Hajka na HAZU'

<https://cpiz.org/2024/10/25/predstavljanje-knjige/>

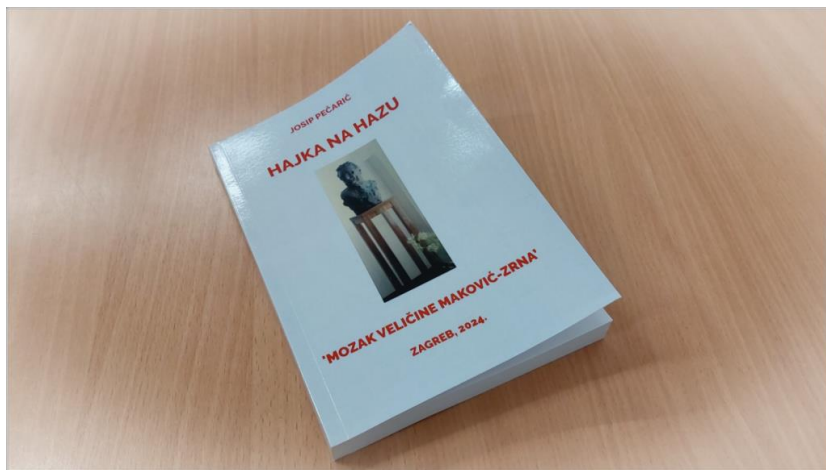
CPIZ.ORG

Predstavljanje knjige

TEKST:

25.10.24. EDITORVIJESTI

Predstavljanje knjige

Dana 25.10.2024. u 18:00 u prostorijama HVIDR-e Grada Zagreba (Slovenska 21) održano je predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića, »Hajka na HAZU« Mozak veličine Maković zrna, VN, Zagreb 2024.

O knjizi su govorili akademik Kuzma Kovačić, odvjetnik Željko Olujić i autor knjige akademik Josip Pečarić. Voditeljica predstavljanja bila je Zorica Gregurić predsjednica CPIZ-a i ZDBV. Ona je ujedno iznijela cjelovit i jezgrovit životopis akademika i predstavljača.

Akademik Kuzma Kovačić je istaknuo sljedeće:

»Ova knjiga akademika Josipa Pečarića, koja govori o nedavnim napadima na Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti i na njega koji Akademiju brani, dokument je o duhovnome stanju hrvatskoga društva još uvijek zarobljenog okovima komunizma u službi jugoslavenstva, time i velikosrpstva, okovanog sramotnim nasljeđem najzloglasnijeg razdoblja hrvatske povijesti.

Iako se tekstovi u knjizi mahom odnose na prijemor izazvan nekulturnim napadom člana suradnika Hrvatske akademije Zvonka Makovića (već bivšeg, po vlastitom izboru) na istaknutog redovitog člana Hrvatske akademije, svijetom proslavljenog znanstvenika – matematičara akademika Josipa Pečarića i na cijelu Hrvatsku akademiju, knjiga zapravo oslikava neprispodobivo, prežaloso protuhrvatsko djelovanje medijske mašinerije, uključujući i Hrvatsku radio-televiziju, aparaturu organiziranih skupina i pojedinaca s potpisanom pečatiranom takvom političkom licencom Pečarić se svojim znanstvenim autoritetom dosljedno i uporno, svjedočki u kršćanskom značenju te riječi, zauzima za spašavanje hrvatske povijesne istine (pogotovo naše povijesti dvadesetog stoljeća) neumornim publicističkim djelovanjem, kao malo koji hrvatski intelektualac današnjice.

Osporavajući mu pravo slobodnog javnog nastupanja u obranu hrvatske povijesne istine koju znalački godinama zastupa, na spremnost na obranu hrvatstva, a osporavatelji su prononsirani krivotvoritelji hrvatske povijesti i razni priključeni "povjesničari", takvo njihovo nastojanje potvrđuje se kao neljudsko pristajanje na veliku laž. Nije li moralna dužnost svakog čovjeka, osobito onoga koji po djelovanju svojoj zavičajnoj, nacionalnoj, znanstvenoj, umjetničkoj, vjerničkoj, kulturnoj ili inoj zajednici jest autoritet i primjer drugima, biti glas istine, upravo onako kako svjedoči akademik Pečarić?

Kad ne bi bilo tako, onda bi i Einsteinovo zauzimanje pred čitavim svijetom za prava hrvatskog naroda pogažena u Jugoslaviji, potaknuto srpskim zločinom ubojstva slavnog hrvatskog znanstvenika Milana Šufflaya, bilo nešto 'neznanstveno' i time nepotrebno.

Bogu hvala, ljudi znaju da to nije i ne može biti tako. Stoga, plodove svjedočkog nastojanja akademika Pečarića, već sad to vidimo, marljivo ubiru novi naraštaji hrvatskih znanstvenika, također i povjesničara odlučnih da hrvatska povijesna istina nezaustavljivo pobijedi.«

Dijeli dalje:

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA U SPLITU

U svojoj Recenziji knjige Arhiepiskopa Aleksandra „Hrvatska pravoslavna crkva – Preporod“ posebno sam istakao slijedeće:

„Knjiga arhiepiskopa Aleksandra nije samo značajna za HPC nego i zbog značajnih doprinosa hrvatskoj povijesti. Poznato je da u RH još uvijek prevladavaju 'istoričari' koji njeguju jugo-komunističku 'istoriju' u RH. To stimuliraju i hrvatske vlasti koje odbijaju registrirati HPC. Mnogi u RH vjeruju da Arhiepiskop u RH nije omiljen upravo zbog njegovih doprinosa hrvatskoj povijesti. Toga je svjestan i sam Arhiepiskop pa to u knjizi posebno izdvaja u tekstu:

MOJ DOPRINOS HRVATSKOJ POVIJESTI I CRKVENOM ŽIVOTU

Posebno bih izdvojio slijedeće (str. 263.):

Upravo je Arhiepiskop †Aleksandar taj koji je o ništetnom ugovoru Račan – SPC pisao još 2015. u članku pod naslovom „(Ne)zakonito djelovanje SPC u Hrvatskoj“, koji je kasnije objavljen i u ... knjizi „Hrvatska Pravoslavna Crkva – bila je, jest i bit će“, Zagreb 2017., s. 39.

Dana 15. ožujka 2016. povodom rasprave o državnom proračunu u Hrvatskom saboru o tom ugovoru govorio je general Željko Glasnović ..., ali nitko na njegov govor nije reagirao – niti saborski zastupnici, niti mediji.

U sadašnjem sazivu Hrvatskog sabora general Prkačin je taj koji je u više navrata govorio u Saboru o tom ugovoru kao i o Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi.“

Zato sam tvrdio, a to je dano na koricama knjige:

“Za hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti više je uradio poglavar HPC arhiepiskop Aleksandar od katedri za povijest sveučilišta u Hrvatskoj”

Da, veliki problem hrvatskim političarima koji podržavaju politiku tzv. Srpskog sveta je to što arhiepiskop Aleksandar govori o ulozi SPC u toj politici. Govori o njihovim lažima i ne-priznavanju hrvatske države koja za takvu politiku izdvaja ogromna sredstva svim srpskim organizacijama koje u RH sprovode tu politiku, a ne onima koji su je branili. Bio je i jest u prednosti i u odnosu na hrvatske povjesničare

jer nije školovan u državi koja je zapravo bila Srboslavija pa su mnoge istine koji nisu bile u srpskom interesu bile opasne teme ili nedostupne. A poznato je kako je LAŽ NAJVŠE POMOGLA SRBIMA U POVIJESTI. Zato je važno u ovoj knjizi što se ukazuje na zablude u nekim povijesnim interpretacijama.

A kakvo je vrijeme u kome živimo?

Dovoljno je spomenuti samo izgradnju 40 tzv. kulturnih centara u RH, financiranje Pupovčevih „Novosti“ ili samu ulogu Pupovca koji diktira što RH smije a što ne smije raditi.

Čini mi se da je jedina državna ustanova u RH koja se usudila suprotstaviti politici Srpskog sveta u RH Hrvatska Akademija Znanosti i Umjetnosti.

To sam spomenuo u svojoj Recenziji govoreći o tekstu HAZU-a: *Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju*. Citiram:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Tako je ono o čemu je uporno pisao Arhiepiskop Aleksandar našlo odjeka i u tako značajnom tekstu iza koga stoji HAZU!

Podsjetit ću na stalne pokušaje da se stvori drugačija akademija kao što su pokušaji da se za akademike izaberu oni koji zastupaju jugo-komunističku paradigmu u Hrvatskoj povijesti.

Poznato je kako sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA.

Prava hajka na Akademiju uslijedila je ove godine poslije sličnog slučaja tj. neizbora dr. sc. Stanka Andrića za našeg redovitog člana – neizbora 'povjesničara – Uklanjatelja', kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić?

Predlagali su kandidata koji po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih povjesničara iz Hrvatskog instituta za povijest, ali radi se o bivšem ravnatelju podružnice tog Instituta u Slavanskom Brodu koji je 2011. godine čim je postao ravnatelj uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana.

Knjigu o tome objavio sam prije Izborne skupštine na kojoj sam govorio i Akademija je tajnim glasovanjem podržala moje stavove.

Napisao sam i knjigu o tome i napadima na mene poslije Skupštine. Možemo slobodno reći kako prava hajka nije počela poslije pojave te prve dvije moje knjige o neizboru

Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu, kojoj je Predgovor napisao jedan od današnjih predstavljača prof. dr. sc. Mihovil Biočić:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*", Dragovoljac.com, 2024.

Podnaslov knjige su riječi akademika Kostovića s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjatelja' kada javio iz publike.

Panika je uslijedila kada su shvatili što je bitno u njegovim riječima:

Prvo: **AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!**

Drugo: **TE RIJEČI NAS DIJELE NA ONE KOJI NE VOLE I VOLE HRVATSKU**

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH i to u vrijeme kada je osnivana Podružnica HIP-a u Slavenskom Brodu. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Da, to su riječi jednog takvog člana vladajuće stranke!

Zapravo on je zaustavljanje izbora u HAZU Iva Drobilice i 'Povjesničara – Uklanjatelja' nazvao čudom i rekao kako je naša Akademija '*HAZU a ne SAZU*' i konstatirao za one koji takve žele u Akademiju da '*se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali.*'

Zapravo se trebamo upitati trebamo li se sramiti tih na koje se odnose riječi akademika Kostovića.

Podsjetit ću vas na riječi velikog hrvatskog književnika i domoljuba akademika Slobodana Novaka koji još 2001. o Tuđmanu u „Večernjem listu“ kaže:

"Ja sam iskreno iskazivao svoje poštovanje ličnosti i djelu osnivača slobodne hrvatske države, Franji Tuđmanu i osjećam duboku zahvalnost tomu hrvatskom velikanu, bez ikakvih naivnih iluzija o

njegovoj nepogrešivosti i nadzemaljskoj čistoći, i bez ikakva strančarenja. S jedinim žaljenjem sto mu sudbina nije dala vremena da nam državu zaštiti od globalizacije, onakve kakvu, čini se, priželjkuju veliki, da zaštiti našu nezavisnost od fiktivne Europe, a Domovinski rat od haškoga Usuda i njegove sramotne pravde. U tome sam se još više učvrstio nakon prizemne komunističke hajke na prvoga hrvatskog predsjednika, kojemu ni ovi predavci ni njihovi pajdaši nisu ni do gležanja, i nakon nečasne harange, kakvu u ovoj tužnoj Hrvatskoj nije doživio ni **Pavelić**."

Kako riječi hrvatskog velikana iz 2001. opisuju RH danas, zar ne? Ali svoj govor završio slični riječima koje je izgovorio jedan drugi hrvatski velikan mnogo ranije. To su riječi Miroslava Krleža, a mogao sam ga navesti zahvaljujući Josipu Joviću koji je u to vrijeme objavio tekst Oca nacije Dobrice Čosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je

Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

Zato je akademik Kostović spomenuo SAZU, tj. Srpsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti, jer ipak kada je već u Zagrebu treba koristiti hrvatsku riječ ZNANOST za razliku od SANU u Beogradu koja koristi srpsku riječ NAUKA.

Kako se radi o Akademiji i izboru u znanosti ja sam rekao i slijedeće: *„I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.“*

Prava hajka je krenula s napuštanjem akademije povjesničara umjetnosti Zvonka Makovića, koga se predstavljalo i kao akademika a samo je bio Član suradnik. To je prvo zvanje u Akademiji kojima se daje šansa mlađim znanstvenicima i umjetnicima da postanu akademici. Maković je zbog sličnih razloga i postao Član suradnik. Naime stariji je od mene, a ja sam postao Član suradnik prije nego je on doktorirao, a i redoviti profesor je postao deset godina kasnije nego ja akademik. Naravno, kada spadaš u one za koje akademik Kostović kaže da ne vole Hrvatsku, s istim takvim glavnim medijima logično je uslijedila još jedna moja knjiga:

J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.

A na predstavljanju sam opet upozorio na već spomenutu Izjavu HAZU u kojoj se spominje SPC:

„Jednostavno su shvatili da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Vjerojatno je nekima u Akademiji s novom upravom bilo nešto čudno još kada je Akademija to pokazala riječima koje sam već spomenuo, ali i ponovit ću ih:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Znate li možda neku drugu instituciju u RH koja se usudila tvrditi nešto slično ovome?

To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar Marko Jurič, danas već osuđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama (danas vidimo i da su zabranjene samo hrvatske) mislio da sam ja autor tih Priloga.

Još je gore ljevičarima u Akademiji bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjalca'. Moj prijedlog je dobio 50, a prijedlog Razreda 40 glasova, s napomenom da je kandidatu za izbor trebalo 56.

U svojoj Recenziji pisao sam i o suradnji s arhiepiskopom Aleksandrom još od 2015. godine i dao sam prepisku s njim koju možete naći i u mojoj knjizi koja je objavljena na dva portala:

J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023., a i na portalu HPC.

Knjiga počinje mojom tvrdnjom koju sam napisao arhiepiskopu Aleksandru 2015. godine:

„Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu.“

Pobjeda suverenističke nad globalističkom politikom u SAD pokazuje nam da se svijet mijenja i da će se isto dogoditi i u RH. A to neminovno vodi i do priznanja HPC, jer to je u interesu takve suverene Hrvatske. A i to podsjeća na riječi akademika Slobodana Novaka, zar ne.

Akademik Josip Pečarić

DODATAK

JONJIĆA ZA PREDsjedNIKA RH

OTVORENO PISMO UPRAVI HRT ZAGREB

Upravi HRT Zagreb

Poštovani,

sa žalošću moramo konstatirati da se na svim kanalima HTV uporno izbjegava čak i spomenuti ime predsjedničkog kandidata dra Tomislava Jonjića iako je svoju kandidaturu prvi istaknuo (*Hrvatski tjednik*, 23.svibnja 2024., br. 1026.; u srpnju

<https://www.nacional.hr/predsjednicki-kandidat-tomislav-jonjic-milanovic-uziva-u-unistavanju-bilanca-njegova-mandata-je-katastrofalna/>; <https://narod.hr/hrvatska/jonjic-o-predsjednickoj-kandidaturi-za-narod-hr-neodgovorno-je-sutke-promatrati-rastakanje-hrvatske>); rijetko viđenom upornošću odbija ga se prikazati na ekranima u raznim prigodama u kojima ste prikazivali druge kandidate, pa i onda kad nisu još svoje kandidature niti istaknuli. Jedino je dru Tomislavu Jonjiću bilo onemogućeno da bilo što kaže da hrvatski narod može čuti i njegovo mišljenje o raznim problemima pred kojima se nalazi Republika Hrvatska. Ovakvu očiglednu diskriminaciju morali smo podnositi i šutjeti za vrijeme komunističkog totalitarizma, ali joj ne smije biti izložen niti jedan

građanin u slobodnoj Republici Hrvatskoj. Moramo na žalost zaključiti da se očito radi o promišljenoj, hotimičnoj odluci Uredništva da se jedan predsjednički kandidat sasvim ignorira, da ga se diskriminira. Smatramo takvu političku odluku nedostojnom slobodne Republike Hrvatske.

akademik Kuzma Kovačić

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Andrija Hebrang,

prof. dr. emeritus Slobodan Prosperov Novak

novinar Josip Jović

dr. Jure Burić

Stanko Šarić

dr. sc. Anđelko Mijatović.

dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u domovini i dijaspori

dr. sc. Ante Birin

dr. sc. Stjepan Matković

dr. sc. Zlatko Matijević

odvjetnik Željko Olujić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. mr. sc. art. Miroslav Martinjak

Borislav Stipičić dragovoljac Domovinskog rata

Zorica Gregurić umirovljena časnica HV

dr. sc. Mato Artuković

Dragutin Mikulec

Branimir Petričević umirovljeni časnik HV, Sinj.

Ivica Bunjevac

Branko Pagon, nakladnik, Zagreb.

Hrvoje Bosančić

Tomislav Kaćunko, hrvatski ratnik i časnik u mirovini

Željko Tomašević

Marko Jukić

Mate Mihaljević, dragovoljac domovinskog rata, dočasnik.

Anusa Cicic

Nediljko Pavić

Zlata Barisa

Kazimir Istuk

Vinka Milošević
Tonci Perić
Grozdana Škabić
Jovanović Vanessa
Slobodan Bošnjak
Slavica Tomić
Siniša Posarić, hrvatski književnik
Vlado Brkić
Mate Kelava ,predsjednik Matice hrvatske Ogranak Tomislavgrad
Zvonko Lipovac
Petar Vuković, umirovljeni hrvatski časnik
Dr med Gordana (Barle) Zelenika, Diplomate of American Board od
Psychiatry and Neurologi
Mirjana Viduka
Hrvojka Slavica
Božo Čapeta
Vesna Martinović
Ivan Lozo
Ivan Kuntić
Vedran Čorić
Gordana Brdar
Mladen Maca Ilić
Ivo Markulin, kap.d.pl; Preko,
Ivica Šarić
Ivan Kuntić
Jure Šimić
Ivo Markulin
Dubravka Vlaičević, prof.
Zemira Štajner, umirovljena profesorica.
Dr.Ivan Štajner, dragovoljac Domovinskog rata
don Anđelko Zdeslav Kačunko, katolički svećenik i publicist,
predsjednik ogranka Matice hrvatske u Otočcu
Damir Borovčak
Zorica Gregurić
Peticija - STOP DISKRIMINACIJI na HRT predsjedničkog
kandidata dr. Tomislava Jonjića
<https://cgo.ac/scCFoKJ2>

UGLEDNI DOMOLJUBI IZ DOMOVINE I ISELJENIŠTVA: DOPUNJENI POPIS POTPORA (361) PREDSJEDNIČKOM KANDIDATU DR. TOMISLAVU JONJIĆU

I dalje ima čitatelja koji nas pitaju: “Tko je Tomislav Jonjić da mu dajete toliki publicitet i prednost kao predsjedničkom kandidatu?” Dodaju da im je “nepoznat”, da ga ne vide na televiziji kada se najavljuju predsjednički kandidati, a ni inače. – Odgovor i naš urednički razlog i opravdanje leži u tomu što je jedino dr. Tomislavu Jonjiću potporu iskazalo mnoštvo osoba uglednih u svojim sredinama i nacionalno poznatih osoba zasvjedočene domoljubne i humanističke orijentacije i životopisa iz domovine i iseljništva: od povjesničara i ratnih veterana, napose dragovoljaca, od književnika i umjetnika, znanstvenika, publicista i onih koji su bili na važnim položajima u civilnoj ili vojnoj vlasti ili u kulturi i javnom životu u Tuđmanovo doba, neki i poslije toga. Tada se stvarala, branila, učvršćivala i afirmirala nova i mlada hrvatska država. Tada se isto tako branio i hrvatski opstanak te ustavni i stvarni položaj hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovni. Tada je posebnu ulogu imalo hrvatsko iseljništvo, koje je dalo svoj doprinos hrvatskim državotvornim nastojanjima. Početkom kolovoza već smo objavili prvi popis potpora, 251, a sada onima koji se još raspituju po kojim se kriterijima odlučiti za određenog kandidata podastiremo upravo ažurirani popis 361 potpisnika, koji je zaista široko reprezentativan, s ljudima kojima se može vjerovati i u čije se znanje i razumijevanje možemo pouzdati. (Neovisno o tomu, formalno potpisivanje lista za kandidaturu upravo traje, do 10. prosinca.)

JAVNA POTPORA PREDSJEDNIČKOJ KANDIDATURI DR. SC.

TOMISLAVA JONJIĆA

(Zagreb, 1. prosinca 2024.)

1. akademik Ivan ARALICA književnik, bivši predsjednik
Županijskog doma Hrvatskoga
državnog sabora (Zagreb)
2. Vitomir ALILOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske
(Split)
3. Ivica ARBANAS dragovoljac Domovinskog rata, prvi
zapovjednik obrane Vukovara,
umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske,
zapovjednik samostalne pješачko-
motorizirane 84. bojne „Termiti“
(Zadar)
4. Jerko ARTUKOVIĆ sudionik osnivačke skupštine HDZ-a
1989., poduzetnik (Međugorje)
5. dr. sc. Mato ARTUKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik
(Slavonski Brod)
6. Božo BAČAK hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
7. Matija BAJIĆ, prof. profesor matematike i informatike,
ravnatelj škole (Zagreb)
8. Nenad BAKLIŽA trg. zastupnik (Varaždin)
9. Ivan BAKOVIĆ, prof. predsjednik Društva književnika
Herceg-Bosne (Mostar)
10. dr. sc. Nikola BANIĆ znanstvenik, publicist (Zagreb)
11. Slavica BAREŠIĆ umirovljenica, udovica pok. Mire
Barešića (Zagreb)
12. Srećko BAREŠIĆ-NIKIĆ bivši povjerenik za dijasporu
Domovinskog pokreta te koordinator za
iseljeništvo Hrvatskoga svjetskoga
kongresa (Australija)
13. Ivan BARIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
14. Marija BAŠIĆ, prof. prof. francuskog jezika, književna
prevoditeljica
15. dr. sc. Nataša BAŠIĆ KOSIĆ jezikoslovka, povjesničarka

- hrvatskog
jezika. leksikografska savjetnica u
trajnom zvanju (Zagreb)
16. Slaven BEGIĆ umirovljeni bojničar, pripadnik posebne
postrojbe Kumrovec i 2. gardijske
brigade HV-a („Gromovi“)
  17. Stjepan BEKAVAC, prof. povjesničar i publicist (Zagreb)
  18. Željko BELANEK graf. spec. (Karlovac)
  19. Liljana Lili BENČIK kolumnistica i blogerica (Pula)
  20. Josip BILIĆ-PRCIĆ dipl. pravnik, odvjetnik (Zagreb)
  21. Leonardo BILOGLAV diplomirani agronom, pukovnik
Hrvatske vojske u miru (Zagreb)
  22. prof. dr. sc. Mihovil BIOČIĆ sveučilišni profesor, utemeljitelj
HDZ-a
u Kaštelima, ratni ravnatelj KBC-a
Split, publicist (Split)
  23. dr. sc. Ante BIRIN povjesničar, znanstveni savjetnik
(Zagreb)
  24. Ivica BITANGA bivši pripadnik specijalnih postrojbi
HV-a, višegodišnji predsjednik
Vojnostegovnog suda i pričuvni brigadir
Hrvatske vojske (Zagreb)
  25. Ivica BLAŽEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
  26. Ivan BLAŽIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
  27. Boris BOBAN umirovljeni časnik Hrvatske vojske
(Split)
  28. Gojko BORIĆ novinar i publicist, bivši hrvatski
politički emigrant (SR Njemačka)
  29. Damir BOROVIČAK novinar i publicist (Zagreb)
  30. prof. dr. sc. Petar BOSNIĆ umirovljeni redoviti profesor i bivši
dekan Pravnog fakulteta u Splitu, bivši
saborski zastupnik (Split)
  31. Ivan BOŠNJAK, prof. profesor informatike, predsjednik
podružnice HKD-a Napredak
(Varaždin)

32. Marijan BRAJAC povratnik iz SAD-a, umirovljenik
33. Stjepan BRAJDIĆ, ing. inženjer tehnike (Karlovac)
34. Josip BRDAR pripadnik studentskog pokreta 1971. u Splitu, umirovljeni odvjetnik (Zagreb)
35. Zdravko BUBALO dipl. ekonomist, privatni poduzetnik
36. Alojzija BUCONJIĆ hrvatska politička emigrantica, članica vodstva Hrvatske republikanske stranke, sabornica Hrvatskoga narodnog vijeća (Zagreb)
37. Marijan BUCONJIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik Međudruštvenog odbora Hrvata New Yorka, bivši pomoćnik ministra za iseljeništvo i dr. (Zagreb)
38. dr. Luka BUDAK jezikoslovac, ravnatelj Centra hrvatskih studija i umirovljeni viši predavač Sveučilišta Macquarie u Sydneyu, počasni doktor Sveučilišta u Splitu (Australija)
39. Franjo BUDIMLIĆ dipl. politolog, publicist, državni službenik u New Yorku (SAD)
40. Ivana BUIĆ odvjetnica (Rijeka)
41. Eol BUIĆ dipl. ing. strojarstva (Rijeka)
42. Feodora BUIĆ dipl. pravnik (Rijeka)
43. fra Ante Vuk BULJAN voditelj Hrvatske katoličke misije Köln (SR Njemačka)
44. Tihomir BULJAN umirovljeni pripadnik 4. gardijske brigade Hrvatske vojske (Imotski)
45. dr. Jure BURIĆ studentski prvak iz 1971., književnik, župan i bivši saborski zastupnik (Ravno)
46. Vlado CELINŠČAK umirovljenik (Zagreb)
47. Meri CETINIĆ glazbenica, pijanistica, kantautorica i skladateljica
48. CVITKOVIĆ, Miran, dr. med. liječnik, stalni sudski vještak, predsjednik Hrvatske udruge za medicinsko pravo (Zagreb)
49. Mile ČATLAK prvi zapovjednik Prvog odreda

- pomorskih diverzanata Hrvatske ratne mornarice 1991., nakon školovanja okončanog na West Pointu s najvišim ocjenama umirovljen kao kapetan fregate
50. Snježana ČELAR, dr. med. spec. liječnica, specijalistica infektologije (Varaždin)
51. Vesna ČIŽMAR, mag. oec. manager za korporativno upravljanje, članica predsjedništva Pravedne Hrvatske
52. Mirko ČONDIĆ umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske, hrvatski ratni vojni invalid, predsjednik Središnjeg stožera za zaštitu digniteta Domovinskog rata (Split)
53. Robert ČULINA, dipl. ing. diplomirani inženjer elektrotehnike, pripadnik 1. gardijske brigade „Tigrovi“, pukovnik u miru (Zagreb)
54. Hrvoje ČULJAK, dipl. oec. sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., dragovoljac Domovinskog rata, poduzetnik (Osijek)
55. Jadranka ČULJAK DUVNJAK odvjetnica (Osijek)
56. Tihomir ČULJAK, dipl. oec. dragovoljac Domovinskog rata, publicist, poduzetnik (Osijek)
57. dr. sc. Ante ČUVALO hrvatski politički emigrant, sabornik u Hrvatskome narodnom vijeću, povjesničar i publicist, sveučilišni profesor, po povratku u domovinu sa suprugom utemeljio nakladničku kuću CroLibertas
58. prof. Ivana (Ikica) ČUVALO povratnica iz Chicaga, profesorica u američkim koledžima, prevoditeljica, suutemeljiteljica nakladničke kuće CroLibertas
59. Ivan ČAPIN hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni

- dočasnik Hrvatske vojske
60. mr. sc. Željko ČAPIN dipl. pravnik, odvjetnik, umirovljeni brigadir Hrvatske vojske (Split)
61. prof. dr. sc. Vedran ĆORIĆ, prim. dr. med. sveučilišni profesor, specijalist kardiokirurgije i opće kirurgije (Zagreb)
62. Drago ĆUTUK dipl. pravnik, jedan od istaknutih sudionika studentskog pokreta 1971. u Splitu (Split)
63. dr. sc. Krešimir ĆUŽE doktor elektrotehničkih znanosti, umirovljenik (Split)
64. Davor DANIELOV umirovljeni ekonomist (Split)
65. Rade DEAK hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
66. Dinko DEDIĆ aktivist iz doba Hrvatskog proljeća, hrvatski politički emigrant, dužnosnik Hrvatskoga državotvornog pokreta i glavni urednik Hrvatskog tjednika (Melbourne), urednik portala Projekt Velebit
67. doc. dr. sc. ANTE DELIĆ povjesničar, znanstveni suradnik, docent na Sveučilištu u Zadru (Zadar)
68. Davor DIJANOVIĆ novinar i publicist (Bjelovar)
69. Mario DIVIĆ pravnik, hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
70. Željko DOGAN hrvatski iseljenik, novinar i publicist (Australija)
71. Ante DOKOZA hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
72. Davor DOMAZET-LOŠO admiral, geostrateg i geopolitičar, pisac, bivši načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske (Zagreb)
73. Marina DONADINI KOSTOVIĆ, prof. profesorica povijesti umjetnosti i francuskog jezika, povratnica iz

- Njemačke (Veliki Drvenik)
74. Jure DRAGIČEVIĆ javni politički radnik
75. Irena DUBRETA, dipl. ing. diplomirana inženjerka građevine, teologica
76. Ivan DUGANDŽIĆ student kroatistike (Mostar)
77. Ivanka DUJMOVIĆ službenik (Varaždin)
78. Fabijan DUMANČIĆ politički zatvorenik, hrvatski branitelj (Zagreb)
79. mr. sc. Mila DUNDIĆ dipl. pravica, stručnjakinja za pravo mora (Split)
80. dipl. ing. Stjepan DUNDIĆ dipl. inženjer elektrotehnike, umirovljenik (Split)
81. Drago DUVNJAK dipl. ing. građ. (Osijek)
82. Pere ERANOVIĆ glumac HNK Split (Split)
83. Bruna ESIH političarka, bivša saborska zastupnica (Zagreb)
84. mr. sc. Ivan FIŠTER, dipl. ing. dipl. inženjer građevine, sudski vještak, bivši poduzetnik (Zagreb)
85. Tomislav FRKOVIĆ, prof. javni radnik (Argentina)
86. Dubravka FRKOVIĆ JURUN hrvatska politička emigrantica, poduzetnica (Argentina)
87. Tomas GADŽE, dr. med. vet. doktorand veterine (Argentina)
88. Ante GADŽO Imotski
89. prof. dr. sc. Željko GALIĆ sveučilišni profesor, Pravni fakultet Sveučilišta u Mostaru (Mostar)
90. Jozo GLAMOČ hrvatski politički emigrant, javni radnik i poduzetnik (Australija)
91. Željko GLASNOVIĆ general Hrvatske vojske i Hrvatskog vijeća obrane u miru, bivši zapovjednik hrvatske komponente vojske Federacije BiH, bivši saborski zastupnik (Zagreb)
92. Danica GLAVAŠ hrvatska politička emigrantica, članica Hrvatske žene i jedan od urednica časopisa „Hrvatica“ (Zagreb)
93. Vlado GLAVAŠ bivši hrvatski politički emigrant, novinar i publicist, suutemeljitelj

- Hrvatskoga narodnog vijeća, jedan od
utemeljitelja HDZ-a za Chicago i SAD
(Zagreb)
94. Mladen GOLUB dipl. pravnik, umirovljenik (Zagreb)
95. Ivan GRBAVAC hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
96. GRBAVAC, Željko, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva
(Osijek)
97. Ljiljana GREGURIĆ dipl. pravnik (Varaždin)
98. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge
zagrebačkih dragovoljaca branitelja
Vukovara (Zagreb)
99. akademik Vinko GRUBIŠIĆ jezikoslovac, književnik, bivši
hrvatski
politički emigrant (Zagreb)
100. mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ hrvatski politički uznik, predsjednik
Hrvatskog društva političkih
zatvorenika (Zagreb)
101. Ana GUBERINA magistra likovne umjetnosti (Zagreb)
102. doc. dr. sc. Ivan GUDELJ bivši predstojnik Klinike za plućne
bolesti KBC-a Split (Split)
103. Ivan GUDELJ učenik (Runović)
104. Marijan GUDELJ učenik (Runović)
105. Zdravko GUDELJ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
106. Željko GUDELJ, dipl. ing. dipl. inženjer geodezije (Solin)
107. Slaven GUDELJ-VELAGA hrvatski ratni vojni invalid,
umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
108. Mirko HASENAY javni politički radnik (Argentina)
109. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)
110. Josip HORVAT hrvatski politički emigrant, povratnik
111. Tihana HRABAR, dr. med. Zdravstveno učilište (Zagreb)
112. Željko HRABAR, dr. med. spec. specijalist psihijatar (Zagreb-
Popovača)
113. Đurđa HREN-OBRANIĆ, dr. med.
spec.

- liječnica, specijalistica obiteljske
medicine (Varaždin)
114. Ivan ILIČIĆ hrvatski branitelj iz 1990., dužnosnik
Hrvatske stranke prava (Zagreb)
115. Kazimir IŠTUK katolički teolog (Zaprešić)
116. Pero IVČEC hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
117. Franjo IVIĆ hrvatski politički emigrant, nogometaš,
igrač nogometne reprezentacije SAD-a,
povratnik
118. Ivan JAKIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
119. Ivan JAKLIN, dipl.ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
120. dr. sc. Domagoj JAMIČIĆ znanstveni savjetnik u mirovini
(Zagreb)
121. dr. Hrvoje JANČIĆ, dr. stom. stomatolog (Rijeka)
122. dr. sc. Vjeko Božo JARAK teolog, svećenik (Varaždin)
123. Žarko JERKOVIĆ član središnjeg vijeća HOZ-a Jazovka
(Zagreb)
124. Ivo JERINIĆ radnik (Dubrovnik)
125. Josip JOVIĆ novinar, kolumnist i publicist (Split)
126. Petar JURČEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
127. Anto JURENDIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljenik bojnik ATJ Lučko
(Zagreb)
128. Marko JURIČ novinar, publicist, voditelj Projekta
Velebit (Zagreb)
129. Manda JURJEV umirovljenica (Zlarin)
130. Pave JUSUP nogometni dužnosnik, poduzetnik
(Sukošan)
131. Ivan KARMELIĆ mag. iur., odvjetnik (Brač)
132. prof. dr. sc. Ivan KATAVIĆ umirovljeni sveučilišni profesor u
trajnom zvanju (Podstrana/Split)
133. Ivan KATIĆ hrvatski iseljenik, poduzetnik i
dobročinitelj (SAD)
134. Slavko KATIĆ hrvatski iseljenik u SAD, poduzetnik i

- dobročinitelj (SAD)
135. dr. sc. Marina KATINIĆ PLEIĆ filozofkinja i književnica
(Zagreb)
136. Darko KAVICKI, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva
(Karlovac)
137. Božo KELAVA hrvatski politički uznik i politički
emigrant (Zagreb)
138. Boris KLAPIRIĆ zapovjednik 1. satnije 3. Imotske bojne
4. brigade HV-a (Imotski)
139. Teo KLARIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer, poduzetnik (Split)
140. Miroslav KLEMM povjesničar umjetnosti (Varaždin)
141. Nikola KNEZ redatelj i producent, utemeljitelj i
direktor Hrvatskoga filmskog instituta
(SAD), publicist, osnivač Zaklade sv.
Marije na Mljetu (SAD)
142. Josip KNEZOVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
143. Mate KNEZOVIĆ odvjetnik, predsjednik Obiteljske
stranke (Zagreb)
144. prof. dr. sc. Goran KNEŽEVIĆ umirovljeni profesor na
Stomatološkom
fakultetu u Zagrebu, član niza
međunarodnih udruga
145. Petar KOLAKUŠIĆ brigadir u miru, ratni načelnik brigade
HVO-a Rama
146. Krešimir KONTIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
147. prof. dr. sc. Ivan KORDIĆ sveučilišni profesor, bivši voditelj
Hrvatskih studija (Zagreb)
148. dr. sc. Ivan KOSIĆ klasični filolog i paleograf (Zagreb)
149. dr. sc. med. Nenad KOSTOVIĆ liječnik i poduzetnik, povratnik
iz
Njemačke (Veliki Drvenik)
150. akademik Kuzma KOVAČIĆ akademski kipar, dobitnik brojnih
domaćih i međunarodnih nagrada
151. Barbara KOVAČIĆ DOMANČIĆ povjesničarka umjetnosti
(Zagreb)

152. mr. sc. Ivan KOZLICA povjesničar i publicist (Zagreb)
153. Ivica KOŽUL predsjednik uprave velike trgovačke tvrtke u više mandata (Split)
154. Lada KOŽUL mag. pharm. (Split)
155. Mirko KRALJEV kazališni i filmski glumac, šekspirológ, diplomat, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Split)
156. Marko KRZNARIĆ umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske, istraživač i publicist (Antunovac)
157. Mario KUJUNDŽIĆ, dipl. ing. hrvatski ratni vojni invalid
158. Marko KUJUNDŽIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske
159. don Vjenceslav KUJUNDŽIĆ svećenik, župnik župe sv. Josipa u Splitu
160. prof. dr. sc. Stipe KUTLEŠA filozof i fizičar, sveučilišni profesor i predavač na više sveučilišta u Hrvatskoj i izvan nje, bivši ravnatelj Instituta za za filozofiju i dr. (Zagreb)
161. Tomislav KUZMANOVIĆ odvjetnik, branitelj generala Mladena Markača u postupku pred MKSJ-om (SAD)
162. Gojko KVESIĆ ekonomist, sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., dragovoljac Domovinskog rata (Osijek)
163. Krešimir LASIĆ, dipl. oec. diplomirani ekonomist, televizijski snimatelj
164. prof. dr. sc. Mile LASIĆ redoviti profesor na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (Mostar)
165. Roman LELJAK publicist, istraživač jugoslavenskih komunističkih zločina
166. Marito Mihovil LETICA mag. phil. et relig., novinar, književni i likovni kritičar (Zagreb)
167. Šime LETINA hrvatski politički emigrant, novinar i publicist (SAD)

168. Ante M. LIJIĆ arhitekt, poduzetnik (Split)
169. Robert LILION dužnosnik Pravedne Hrvatske, vijećnik u županijskoj skupštini Ličko-senjske županije (Karlobag)
170. Marina LOGARUŠIĆ glavna tajnica i kandidatice za predsjednicu Hrvatske stranke prava (Slavonski Brod)
171. Vlade LOZIĆ dipl. knjižničar (Split)
172. Branko LOZO umirovljenik, veteran Domovinskog rata (Zagreb)
173. Ivan LOZO publicist, hrvatski politički emigrant i bivši glavni tajnik Ujedinjenih Hrvata Europe (Imotski)
174. Ranko LOZO umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Imotski)
175. Ivan LUČIĆ bivši hrvatski politički emigrant
176. mr. Ivanka MADUNIĆ KUZMANOVIĆ pjesnikinja i povjesničarka (SAD)
177. Jure MAJETIĆ umirovljeni satnik Hrvatske vojske, pripadnik samostalne pješačko-motorizirane 84. bojne „Termiti“ (Starigrad Paklenica)
178. Tihomir MAJIĆ, dr. med. liječnik, bivši ravnatelj Nastavnog zavoda za javno zdravstvo dr. A. Štampar, glavni tajnik Pravedne Hrvatske
179. Ante MANDARIĆ dipl. pravnik, pukovnik Hrvatske vojske u miru (Split)
180. Ivan MARČEC student (Čakovec)
181. Miroslav MARGETIĆ hrvatski športaš, biciklist (Banja Luka)
182. Božena MARIČIĆ poduzetnica (Šibenik)
183. Leo MARIĆ povjesničar i publicist (Delnice)
184. Marinko MARINOVIĆ dipl. pravnik, umirovljeni brigadir Hrvatske vojske (Karlovac)
185. Pero MARKOVIĆ bivši gradonačelnik Čapljine, župan Hercegovačko-neretvanske županije,

- zastupnik u Domu naroda Federacije
BiH
186. Snježana MARTINČEVIĆ poduzetnik (Varaždin)
187. prof. mr. art. Miroslav MARTINJAK glazbenik, muzikolog,
sveučilišni
profesor (Zagreb)
188. prof. dr. sc. Josip MASTELIĆ umirovljeni redoviti sveučilišni
profesor
(Split)
189. Vanja MASTELIĆ umirovljena magistra farmacije (Split)
190. Ive MATANOVIĆ radnik (Rijeka)
191. Ivo ZLATIĆ radnik (Tuzla)
192. Ivica MARAS športski djelatnik i novinar (Zagreb)
193. dr. sc. Stjepan MATKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u
trajnom zvanju, bivši ravnatelj
Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb)
194. dr. sc. Zlatko MATIJEVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u
trajnom zvanju (Zagreb)
195. Mario MEDAK odvjetnik i povjesničar (Zagreb)
196. Ankica METER CELINŠČAK sudac (Zagreb)
197. Ivica MIHALJEVIĆ, prof. prof. filozofije i religije, leksikograf,
pisac
198. Mario MIHINJAČ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike
(Varaždin)
199. Mišo MIHOČEVIĆ bivši ravnatelj Dubrovačkih ljetnih
igara, dragovoljac i veteran
Domovinskog rata
200. dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ povjesničar, savjetnik
predsjednika
Tuđmana (Zagreb)
201. prof. dr. sc. Nikola MIJATOVIĆ sveučilišni profesor u trajnom
zvanju
(Zagreb)
202. Silvija MIKULIČIĆ, dipl. ing. dipl. ing. kemije (Varaždin)
203. prof. dr. sc. Vlado MIKULIČIĆ redoviti profesor u trajnom
zvanju,
Fakultet elektrotehnike

204. Ivan MIKULIĆ povratnik iz Australije, član uredništva „Hrvatskog tjednika“ (Australija), jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta u Australiji (Zagreb)
205. Mile MILKOVIĆ bivši predsjednik Ujedinjenih Hrvata Kanade – ogranak Kralj Tomislav (Vancouver), bivši član vodstva NK Croatia (Vancouver, Kanada)
206. dr. sc. Ljerka MINTAS-HODAK znanstvenica i političarka, bivša saborska zastupnica i potpredsjednica Vlade (Zagreb)
207. Vanja MLADINA dipl. pravnik, jedan od prvaka Hrvatskog proljeća u Splitu, odvjetnik, hrvatski politički uznik (Split)
208. Nino MOGOROVIĆ javni radnik i poduzetnik (Pula)
209. Zlatko MUBRIN hrvatski politički uznik (Varaždin)
210. mr. sc. Mate MUSTAPIĆ dipl. pravnik, umirovljeni bojnik Hrvatske vojske (Split)
211. mr. sc. Marija MUŠE DANIELOV, dr. med. liječnica, stalni sudski vještak (Split)
212. prof. dr. sc. Božidar NAGY D.I. svećenik, sveučilišni profesor, teolog, znanstvenik i publicist
213. Ante NENADIĆ pripadnik 115. brigade Hrvatske vojske (Imotski)
214. Antun NEKIĆ, prof. umirovljeni profesor matematike i fizike (Zagreb)
215. Nevenka NEKIĆ, prof. književnica, prevoditeljica i slikarica (Zagreb)
216. Miroslav NIKOLIĆ general Hrvatskog vijeća obrane u miru, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice „Troplet“ (Mostar)
217. Neda NIŽETIĆ dipl. pravica i profesorica vjeronauka, stradalnica Hrvatskog proljeća (Split)
218. Javor NOVAK književnik, novinar i fotograf (Zagreb)

219. Alfred OBRANIĆ bivši gradonačelnik Varaždina, raniji
predsjednik Hrvatskog društva
političkih zatvorenika te pomoćnik
ministra (Varaždin)
220. Ivan OBRANIĆ, dr. med. spec. internist i kardiolog (Varaždin)
221. Jakov OBRANIĆ poduzetnik (Varaždin)
222. Matko OBRANIĆ agent za nekretnine (Varaždin)
223. Mislav OBRANIĆ informatičar (Varaždin)
224. dr. sc. Sonja OBRANIĆ molekularni biolog, docent (Varaždin)
225. Anđelka OLIĆ umirovljenica (Split)
226. Željko OLUJIĆ odvjetnik, prvi državni odvjetnik
Republike Hrvatske (Zagreb)
227. Leo OREŠKI, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)
228. Grlica OREŠKOVIĆ službenica u miru (Varaždin)
229. Mario OSTOJIĆ publicist, bivši hrvatski politički
emigrant, bivši diplomat i predsjednik
Hrvatske republikanske zajednice
(Zagreb)
230. Ivan PANDŽA hrvatski branitelj, vojni invalid (Zagreb)
231. Miroslav PAPIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva u
mirovini (Zagreb)
232. Igor PATAKY odvjetnik (Zagreb)
233. Jozo PAVLOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
234. akademik Josip PEČARIĆ matematičar svjetskoga glasa,
najcitiraniji hrvatski znanstvenik,
publicist (Zagreb)
235. Vladislav PERIĆ književnik, novinar i urednik,
dragovoljac Domovinskog rata (Split)
236. Anto PERIŠA umirovljenik, povratnik iz Kanade
(Zagreb)
237. Ivo PERIŠIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer (Split)
238. dr. sc. Damir PEŠORDA književnik i novinar (Zagreb)
239. Branimir PETENER hrvatski politički uznik, dragovoljac
Domovinskog rata, časnik Hrvatske
vojske u miru, pročelnik zdruge HOR
(Kašina)

240. Damir PETKOV dipl. politolog, osnivač i predsjednik
Hrvatsko-švicarskoga gospodarskoga
kluba (Švicarska)
241. Ivica PETRIĆ umirovljeni branitelj
242. prof. dr. sc. Ante PETRIČEVIĆ ravnatelj ratne kirurgije KBC-a
Split,
sveučilišni profesor
243. Ante PETRIČEVIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske
(Proložac, Imotski)
244. Branimir PETRIČEVIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske,
prvi zapovjednik obrane Sinja i
Cetinske krajine
245. Marijan PINHAK, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike,
istraživač
komunističkih zločina (Varaždin)
246. Nika PINTER odvjetnica, braniteljica generala
Slobodana Praljka u postupku pred
MKSJ-om (Zagreb)
247. Ivan PIŠKOR bac. inf., gradski vijećnik, član
predsjedništva Hrvatske stranke prava
(Delnice)
248. Luka PODRUG politički zatvorenik, hrvatski branitelj,
političar i publicist (Split)
249. Ivan POKUPEC vjeroučitelj (Zagreb)
250. Robert POLEDICA, dipl. ing. dipl. inženjer geotehnike
(Varaždin)
251. Predrag POPOVIĆ inženjer aeronautike, umirovljeni
pukovnik Hrvatske vojske
252. dr. sc. Mladen PREDRIJEVAC,
dr. med. spec.
pročelnik Zavoda za kardiovaskularnu
kirurgiju Klinike Magdalena (Zagreb)
253. Marijo PRIMORAC poduzetnik (Njemačka)
254. Nada PRKAČIN novinarka, scenaristica i redateljica
(Požega)
255. Željko PRPIĆ dipl. ing. strojarstva, hrvatski branitelj,
general u mirovini

256. doc. dr. sc. Mario PULJIZ, dr. med. predstojnik ginekološkog
odjela na
Institut za tumore KBC Sestara
milosrdnica Zagreb (Zagreb)
257. Nenad PULJIZ dipl. agronom, umirovljenik, dočasnik
Hrvatske vojske
258. Ivan RADIĆ radnik (Zagreb)
259. prof. dr. sc. Zvezdana RADOS sveučilišna profesorica u
mirovini
(Zadar)
260. Damir RADOŠ hrvatski politički emigrant, publicist
(SAD)
261. Marko RADOŠ umirovljeni pukovnik HVO-a i
Hrvatske vojske, tajnik Udruge 100-
postotnih hrvatskih ratnih vojnih
invalida I. skupine (Zagreb)
262. Karlo RADOVIĆ dipl. kriminalist, umirovljeni bojnik
Hrvatske vojske (Sinj)
263. Petar RAOS odvjetnik (Split)
264. dr. sc. Stjepan RAZUM katolički svećenik, povjesničar
(Zagreb)
265. Dalibor REBIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
266. Damir REBIĆ, dr. med. umirovljeni časnik Hrvatske vojske
267. Markica REBIĆ umirovljeni general Hrvatske vojske
(Zagreb)
268. mr. sc. fra Ivan REŽIĆ svećenik, misionar (Njemačka)
269. Jozo RIBIČIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske
(Šestanovac)
270. Jakoslav ROJNICA pisac, politički analitičar, bivši hrvatski
politički uznik (Split)
271. Branko ROSO, dipl. oec. diplomirani ekonomist (Osijek)
272. Maja RUNJE, prof. publicistica i aktivistica, koordinadora
udruge Krug za trg (Zadar)
273. mr. sc. Željko SAČIĆ magistar kaznenopravnih znanosti,
umirovljeni general Hrvatske vojske,
bivši saborski zastupnik

274. Radovan SLADE-ŠILOVIĆ, dipl. ing. gospodarstvenik, bivši zamjenik gradonačelnika Trogira, matičar (Trogir)
275. dr. sc. Srećko SLADOLJEV umirovljenik (Zagreb)
276. Karlo STARČEVIĆ poduzetnik, bivši predsjednik Hrvatske stranke prava i gradonačelnik Gospića (Gospić)
277. Neda ROSANDIĆ ŠARIĆ bivša veleposlanica Republike Hrvatske, hrvatska politička emigrantica, zastupnica u Hrvatskome narodnom vijeću (SAD)
278. Marko RUDELA hrvatski iseljenik, javni radnik i poduzetnik (SAD)
279. Mario SKEJIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske
280. Ivan SKENDEROVIĆ javni radnik (SAD)
281. Ante SMOLIĆ, dipl.ing. dipl. inženjer kemije (Varaždin)
282. Vesna SMOLIĆ, dr. med. spec. liječnica, specijalistica infektologije
283. dr. sc. Marin SOPTA hrvatski politički emigrant, bivši igrač i tajnik NK Croatia Toronto, predsjednik MO HNV-a Toronto, jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta, bivši tajnik HDZ-a za iseljništvo
284. Željko STILINOVIĆ, dipl. oec. poduzetnik, dopredsjednik Pravedne Hrvatske (Zagreb)
285. Josip STIPIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
286. Marko STIPIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik HNO-a za Skandinaviju, umirovljeni časnik
287. dr. sc. Josip STJEPANDIĆ predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (SR Njemačka)
288. Dorian STIEGLER fotograf i publicist (Zagreb)
289. Velimir SULIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik

(SAD)

290. Ante ŠAKIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
291. Robert ŠALINOVIĆ, dr. med. dent. spec. stomatolog, specijalist ortodontije (Zagreb)
292. Zdenko ŠANIĆ ratni zapovjednik satnije 3. Imotske bojne 4. brig. HV-a, prvi predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata Imotski
293. Marijan ŠAPINA, dipl. oec. diplomirani ekonomist, bivši ravnatelj Doma zdravlja Nova Gradiška
294. prof. dr. sc. Ivica ŠARAC povjesničar, sveučilišni profesor (Mostar)
295. Stanko ŠARIĆ glazbenik, pjevač („Zlatni dukati“, „Najbolji hrvatski tamburaši“) (Vinkovci)
296. Marijo ŠIMOVIĆ umirovljeni bojnik, dozapovjednik padobranske bojne 1. Hrvatskoga gardijskog zdruga
297. Ivan (Ivica) ŠKARIĆ, prof. bivši gradonačelnik Splita, saborski zastupnik i potpredsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora, hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori (Split)
298. Snježana ŠETKA novinarka, predsjednica ogranka Matice hrvatske u Splitu (Split)
299. Ante ŠITUM hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
300. Ivan ŠITUM hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
301. Domagoj John ŠOLA hrvatski iseljenik, bivši zastupnik kanadske Liberalne stranke u parlamentu pokrajine Ontario, član Zakonodavne skupštine Ontarija, bivši

- generalni konzul Republike Hrvatske u
Clevelandu i Chicagu 1995.-2001. (Kanada)
302. Marko ŠPIRANOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni
djelatnik (SAD)
303. dr. Ivan ŠTAJNER liječnik, dragovoljac Domovinskog rata
(Zagreb)
304. Zemira ŠTAJNER umirovljena profesorica (Zagreb)
305. Bojana ŠTIMAC dipl. pravnik, sudac (Varaždin)
306. Davorin ŠTIMAC viši laborant (Varaždin)
307. Vladimir ŠTIMAC djelatnik u prehrambenoj industriji
308. Smiljana ŠUNDE novinarka i publicistica
309. Ante Nadomir TADIĆ-ŠUTRA profesor, književnik,
umirovljeni časnik
Hrvatske vojske (Knin)
310. dr. sc. Tuga TARLE književnica, znanstvenica,
diplomatkinja i prva voditeljica
humanitarne udruge DORA (Zagreb)
311. prof. dr. sc. Đuro TIKVICA redoviti profesor u trajnom zvanju
na
Muzičkoj akademiji u Zagrebu,
pročelnik njezina Odsjeka za klavir,
čembalo i orgulje, dobitnik niza
domaćih i međunarodnih nagrada i
priznanja
312. dr. sc. Marko TOKIĆ sveučilišni profesor, predsjednik
Hrvatske samouprave (Mostar)
313. Fran TOMA službenik u miru (Varaždin)
314. Dražen TOMASOVIĆ, dr. med. spec. liječnik, specijalist
urologije (Varaždin)
315. Mario TOMASOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni časnik Hrvatske vojske,
dipl. pravnik i publicist (Split)
316. David TOMAŠIĆ, ing. poduzetnik (Varaždin)
317. Željko TOMAŠIĆ poduzetnik (Varaždin)
318. dr. sc. Darko TOMICA, dr. med. specijalist ginekologije i
porodništva
(Austrija)

319. Renata TONKIĆ, prof. profesorica talijanskog jezika i književnosti te opće lingvistike
320. Mato TOPALUŠIĆ poljoprivrednik (Osijek)
321. dr. sc. Tanja TROŠELJ MIOČEVIĆ članica nevladine udruge Centar za istraživanje hrvatskog iseljništva, jedna od urednica nekoliko zbornika radova „Hrvatska izvan domovine“
322. Zvonimir TRUSIĆ dragovoljac Domovinskog rata, utemeljitelj udruge Nezavisni Dragovoljci hrvatski
323. Jure TRUTANIĆ mag. educ. hist., povjesničar (Zagreb)
324. Ivo TUBANOVIĆ hrvatski politički uznik, dragovoljac Domovinskog rata, publicist, umirovljenik
325. mr. sc. Gordana TURIĆ bivša saborska zastupnica, predsjednica Vijeća za utvrđivanje poratnih žrtava komunističkog sustava ubijenih u inozemstvu, publicistica (Zagreb)
326. Stjepan UDILJAK hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske (Studenci)
327. Ambroz UJEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
328. Ive URODA ribar (Zadar)
329. Darko VARNICA dipl. pravnik, odvjetnik (Kaštel Kambelovac)
330. Davor VELNIĆ književnik i urednik (Rijeka)
331. žprof. dr. sc. Ivica VEŽA sveučilišni profesor emeritus na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje (Split)
332. Ivan VIDAKOVIĆ, ing. inženjer strojarstva (Karlovac)
333. mr. sc. Đuro VIDMAROVIĆ književnik, bivši saborski zastupnik i bivši veleposlanik Republike Hrvatske (Zagreb)
334. Mato VOJNOVIĆ student (Dubrovnik)
335. Goran VOKIĆ, ing. inženjer građevine (Zagreb)
336. Mira VRBANOVIĆ prof. hrvatskog jezika, lektor (Varaždin)

337. Anđelka VRDOLJAK, dipl. oec. dipl. ekonomist (Kaštel Novi)
338. prof. dr. sc. Milan VRKLJAN pročelnik Zavoda za endokrinologiju i dijabetes KBS Sestre milosrdnice, bivši saborski zastupnik, predsjednik Pravedne Hrvatske
339. dr. Mirjana VRKLJAN RADOŠEVIĆ ginekologica, dužnosnica Pravedne Hrvatske, vijećnica u Gradskom vijeću grada Gospića (Gospić)
340. Branko VRLIĆ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Kaštel Novi)
341. Mijo VRLJIČAK, dr. med. spec. specijalist medicine rada, sudskomedicinski vještak, član Kriznog stožera Split 1991., načelnik sanitetske službe 4. brigade HV-a, umirovljeni časnik
342. mr. sc. Damir VUKIĆ (Virovitica)
343. Igor VUKIĆ novinar, publicist (Zagreb)
344. mr. sc. Ina VUKIĆ psihologinja, blogerica, istaknuta aktivistica u borbi za hrvatsku neovisnost, odlikovana 1995. za osobite zasluge u Domovinskom ratu i borbi za slobodu Hrvatske (Australija)
345. Ivan VUKIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer građevine, politički zatvorenik, publicist i istraživač (Gospić)
346. Marija VUKIĆ umirovljenica (Gospić)
347. Luka VUKOVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske
348. Tomislav VUKOVIĆ novinar, teolog i publicist, višedesetljetni suradnik Glasa Koncila (Zagreb)
349. Jozo VUKUŠIĆ hrvatski politički emigrant, voditelj i urednik Hrvatskog radija New York (SAD)
350. Milan ZANOŠKI, ing. inženjer cestovnog prometa, hrvatski branitelj, poduzetnik, dobitnik nagrade

Grada Zagreba

351. Petar ZELIĆ umirovljeni radnik (Rijeka)
352. Gordan ZNAOR umirovljeni vojnik (Split)
353. Jure ZOVKO povratnik iz Njemačke, višedesetljetni
član Hrvatske demokratske zajednice
354. Milka ZOVKO učiteljica (Knin)
355. Pavao ZOVKO bivši hrvatski politički uznik, prvi
ravnatelj Narodne knjižnice Knin nakon
Oluje (Knin)
356. Predrag ZRINJŠČAK, dipl. ing. dipl. inženjer kemije, povratnik
iz
Njemačke (Zagreb)
357. Ivan ŽDERO informatičar, umirovljenik (Runović)
358. Mila ŽDERO glazbenica (Runović)
359. Slava ŽDERO, dipl. oec. dipl. ekonomistica (Runović)
360. Srećko ŽUPIĆ profesor u miru, dozapovjednik 115.
brigade Hrvatske vojske (Imotski)
361. i drugi čija će imena sa zahvalnošću biti objavljena naknadno...

[https://hrvatskonebo.org/2024/12/03/uglednici-iz-domovine-i-
iseljenistva-dopunjeni-popis-potpورا-361-predsjednickom-
kandidatu-dr-tomislavu-
jonjicu/?fbclid=IwY2xjawHE2LdleHRuA2FlbQIxMQABHTfApqIP
jNr taAByl8rN8JxGclNtAzWfeghl42-
8rtgCtdVaP r 0D6tg aem tPKOU9lj-01Ddn5ACz9BpQ](https://hrvatskonebo.org/2024/12/03/uglednici-iz-domovine-i-
iseljenistva-dopunjeni-popis-potpورا-361-predsjednickom-
kandidatu-dr-tomislavu-
jonjicu/?fbclid=IwY2xjawHE2LdleHRuA2FlbQIxMQABHTfApqIP
jNr taAByl8rN8JxGclNtAzWfeghl42-
8rtgCtdVaP r 0D6tg aem tPKOU9lj-01Ddn5ACz9BpQ)

HRVATSKONEBO.ORG

Ugledni domoljubi iz domovine i iseljeništva: dopunjeni popis potpora (361) predsjedničkom kandidatu dr. Tomislavu Jonjiću –

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za

tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1694 citata: 24748, H-index: 55;

MathSciNet: publikacija: 1382, citata: 7257, H-index: 28;

Scopus: publikacija: 844, citata: 8436, H-index: 39;

WoS: publikacija: 843, citata: 7457, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što

je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

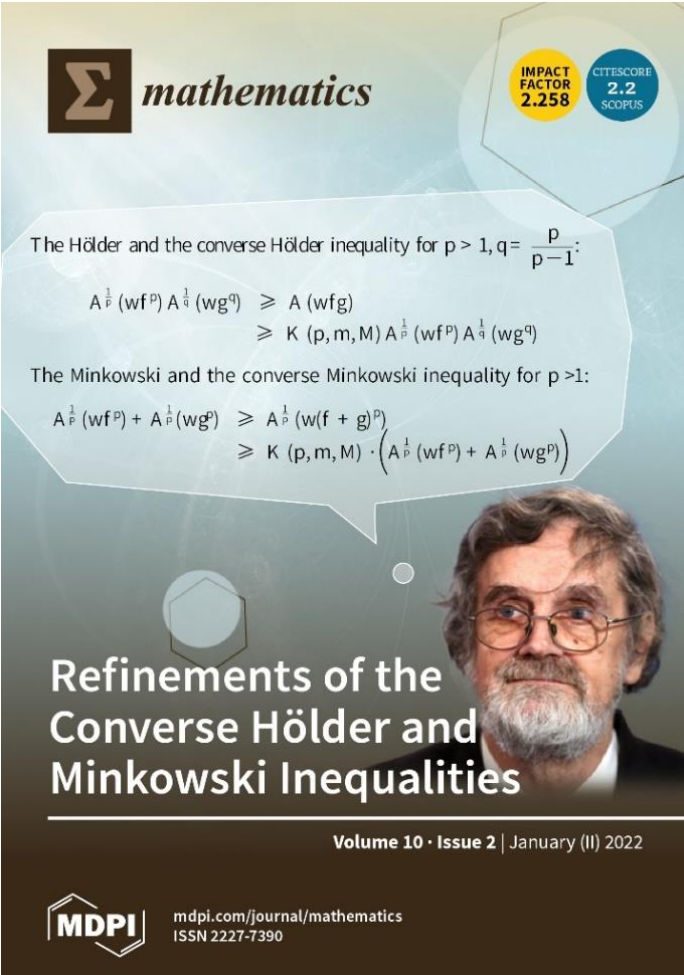
Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Σ mathematics

IMPACT FACTOR 2.258
CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg) \geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 • Issue 2 | January (II) 2022

MDPI [mdpi.com/journal/mathematics](https://www.mdpi.com/journal/mathematics)
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>
Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 200 publicističkih knjiga.

6/12/2024.